PIEŚNI BIAŁORUSKIE ZIEMI GRÓDECKIEJ

БЕЛАРУСКІЯ ПЕСНІ ГАРАДОЦКАЙ ЗЯМЛІ

Pieśni maje, pieśni –
Dzie ja was padzienu?
– Sabjaru ŭ fartuszak –
Pa poli pasieju.
Wiera Worona, Wiejki

PIEŚNI BIAŁORUSKIE ZIEMI GRÓDECKIEJ

БЕЛАРУСКІЯ ПЕСНІ ГАРАДОЦКАЙ ЗЯМЛІ

zebrał i opracował

STEFAN KOPA

GRÓDEK 2011

Zapis pieśni, transkrypcja, kopiowanie nut, zapis i systematyzacja tekstów
oraz melodii, układ pieśni, wstęp, zapis komputerowy i korekta:
Stefan Kopa

Współpraca (transkrypcja tekstów pieśni z Kołodna, Walił, Zarzeczan i Mieleszek):
Katarzyna Dmitruk-Aleksiejuk

Redakcja:
Jerzy Chmielewski, Mirosława Łuksza

Projekt okładki:
Władysław Pietruk

ISBN 978-83-930978-3-8

Wydawca:
Gminne Centrum Kultury w Gródku
ul. A. i G. Chodkiewiczów 4, 16-040 Gródek
gckgrodek.pl, e-mail: biuro@gckgrodek.pl

Gminne Centrum Kultury w Gródku

Publikacja nr 2 z serii Gródeckiej Oficyny Wydawniczej

Skład, druk i oprawa:
Zakład Poligraficzny ARES Białystok

Zrealizowano dzięki dotacji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

OD AUTORA

W prosty, lecz ujmujący sposób opisały Gródek liderki – założycielki w końcu 1953 roku Zespołu Białoruskiej Pieśni Ludowej „Rozśpiewany Gródek", dwie panie Niny – Muszyńska (ur. w 1910 r.) i Cywoniuk (ur. w 1930 r.) w „Haradockich prypieŭkach":

Niedaloka ad hranicy,
Nad Supraślaju rakoj –
Haradok – stary hadami –
Sieŭ, by busieł nad wadoj.
To nie horad i nie wjoska.
Prosta tak – jak wam skazać:
Żywuć ludzi, bulbu warać –
Tak hady im i laciać...

Gmina Gródek jest największą obszarowo w powiecie białostockim. Zajmuje 430,6 km^2. Graniczy: od północy z gminami: Szudziałowo i Krynki, od wschodu – z Białorusią, od południa – z gminą Michałowo, od zachodu – z gminami Zabłudów i Supraśl. W skład tej gminy wchodzi 55 miejscowości wiejskich, z czego 36 ma status sołectwa. Obecnie (2011 r.) gmina liczy około 5700 mieszkańców.

Należy podkreślić, iż Ziemia Gródecka wydała na świat wiele wybitnych postaci. W Mostowlanach urodził się Konstanty Kalinowski – wódz powstania styczniowego 1863 roku, wydawca pierwszej gazety w języku białoruskim „Mużyckaja Praŭda". Na początku XX w. ukazującym się w Wilnie tygodniku białoruskim „Nasza Niwa" swoje wiersze i artykuły zamieszczali Ściapan Pjatelski z Gródka i Janka Daraszkiewicz z Mieleszek. W Straszewie koło Gródka urodził się Alaksiej Karpiuk, pisarz białoruski, zamieszkały po wojnie w Grodnie.

W dzisiejszych czasach Ziemię Gródecką rozsławia na cały świat mieszkający w Waliłach wybitny artysta malarz Leon Tarasewicz. W Słuczance rodzinne korzenie ma pisarz Ignacy Karpowicz. Od kilku lat w Królowym Moście mieszka znany w regionie artysta grafik Władysław Pietruk. Gródek wydał też na świat artystę fotografika Pawła Grzesia i Adama Siemieńczyka, autora rysunków satyrycznych i aforyzmów. W gró-

deckim domu kultury pracuje uzdolniona plastyczka, malarka i pejzażystka Maria Mieleszko.

Przy Gminnym Centrum Kultury w Gródku działa też amatorska grupa literacka „Kłosy", skupiająca miejscowych poetów. Ich twórczość ukazała się dotąd w dwóch tomach poezji – „Życiem pisane" (2001) i „Znad gródeckich łąk" (2011). Na bieżąco zaś swoje wiersze publikują w ukazujacym się od 1994 roku, wydawanych przez Gminne Centrum Kultury w Gródku, lokalnym miesięczniku „Wiadomości Gródeckie – Haradockija Nawiny", nieprzerwanie pod redakcją Jerzego Chmielewskiego.

Ogromnym bogactwem kultury Ziemi Gródeckiej jest dominujący na tym terenie folklor białoruski, który nieprzerwanie od wielu lat kultywują liczne amatorskie zespoły wokalne i wokalno-instrumentalne, działające przy gminnym ośrodku kultury. Wśród nich bezsprzecznie największe zasługi na tym polu wniósł Ludowy Zespół Śpiewaczy założony jesienią 1953 roku, który w roku 1996 przyjął nazwę „Rozśpiewany Gródek" i po dzień dzisiejszy z dużym powodzeniem sławi Ziemię Gródecką swoimi pieśniami. We wrześniu 1967 roku współpracę z tym zespołem podjął autor tej pracy. Nieprzerwanie prowadził go prawie 35 lat (do lutego 2002 roku). Przez tak długi okres pracy muzycznej na terenie gminy udało mu się zapisać pieśni w trzynastu miejscowościach:

1. Babroŭniki / Bobrowniki – 12 pieśni
2. Haradok / Gródek – 33
3. Kałodna / Kołodno – 34
4. Komataŭcy / Chomontowce – 3
5. Mielaszki / Mieleszki – 58
6. Padazierany / Podozierany – 17
7. Skrablaki / Skroblaki – 6
8. Swisłaczany / Swisłoczany – 8
9. Waliły Wjoska / Waliły Wieś – 3
10. Wiejki – 17
11. Załuki – 20
12. Zareczani / Zarzeczany – 27
13. Zubry – 8

Wszystkie znalazły się w tym zbiorze, który jest zwieńczeniem wieloletnich marzeń autora o wydaniu takiego śpiewnika. Wraz z przyśpiewkami, kołysankami i zabawlankami zawiera on około 250 pieśni, ocalonych w ten sposób od zapomnienia. Zestawiono je w osiem rozdziałów:

I. Pieśni weselne / Wjasielnyja pieśni.
II. Pieśni chrzcinne / Chryścinnyja pieśni
III. Konopielki / Kanapielki, Wałaczobnyja
IV. Wiosenne, Syraja huska
V. Pieśni żniwne / Żniŭnyja pieśni

VI. Pieśni rekruckie / Rekruckija pieśni
VII. Pieśni biesiadne / Bjasiednyja pieśni
VIII. Pieśni różne / Raznyja pieśni

Pieśni w rozdziale I zestawione zostały wg przebiegu tradycyjnych obrzędów weselnych, które były jednakowe lub podobne we wszystkich miejscowościach gminy Gródek. Materiał pieśniowy poprzedzony został wykazem poszczególnych etapów tej uroczystości i spisem pieśni, które mogą służyć do przedstawiania tego święta także w dzisiejszych czasach. Pieczenie ciasta weselnego, tj korowaja, odbywało się w sobotę. Wesele zaczynało się w niedzielę w rodzinnych domach Młodych, gdzie po wstępnym poczęstunku gości i dokonaniu błogosławieństwa w/g należnego zwyczaju wyprawiano ich do ślubu w cerkwi. Po ślubie wszyscy goście jechali do domu rodziców Młodej, gdzie odbywał się pełny ceremoniał weselny tego dnia. Jak sama nazwa wskazuje – spotkanie to miało być świętem radości wszystkich jej uczestników. Stąd też na wielu etapach tej uroczystości były radosne, żartobliwe pomysły, które z reguły lub z obowiązku wnosili marszałek weselny, starsi drużbanci, druhny lub inni. Wesele u rodziców Młodej trwało do późnych godzin nocnych, kończyło się poczęstunkiem wszystkich zebranych i odjazdem gości Młodego wraz z Młodą Parą do jego miejscowości. Na drugi dzień, tj. w poniedziałek, weselnicy Młodej do domu rodziców Młodego przyjeżdżali z „Prydaniem". Warto w tym miejscu odnotować informację, iż we wsi Załuki wszyscy uczestnicy wesela – po ucztowaniu i zabawie w dzień i w nocy – odpoczywali u rodziny Młodej, a na drugi dzień wszyscy jechali wraz z Młodą Parą, wioząc pościel i sunduk-kufer, w którym były rzeczy niezbędne do życia osobistego i małżeńskiego młodej niewiasty. Przywozili też np. jej pantofelki i – obowiązkowo – kurę-czubatkę. To wszystko, oczywiście w wesołej formie, musieli „wykupić" rodzice Młodego. Po pomyślnym zakończeniu „targu" i wypiciu „baryszu", goście ze strony Młodej zapraszani byli do domu Młodego, gdzie radośnie ucztowali drugi dzień wesela – przestrzegając tradycyjnych obyczajów, np.„pierapiwania", gdzie głównymi bohaterami byli młoda synowa, która darzyła upominkami najbliższą rodzinę małżonka – pod melodie przyśpiewek. Wesele drugiego dnia trwało do późnych godzin wieczornych, a czasami przedłużało się na trzeci dzień.

Biesiadowanie weselne – już w gronie najbliższych rodzin – kończyło się tzw. „padwjasiołakam"– w czwartek u rodziców Młodej, a u rodziców Młodego – w sobotę.

Należy tu jeszcze nadmienić, iż w dawnych czasach na tym terenie – przed weselem był obrzęd pieczenia ciasta weselnego tzw. „korowaja" wraz z „huskami", „kaczątkami", itp., którymi obdarzano dzieci, które gapiły się pod oknami podczas wesela. Nie zachowały się jednak w pamięci informatorów pieśni ani obrzędy z tym związane.

Melodyka i teksty obrzędowych pieśni weselnych z gminy Gródek zapisanych w rozdziale I-ym tej pracy sięgają bardzo dawnych czasów. Często są bliskie tego typu pieśniom z miejscowości w powiatach bielskim i hajnowskim. Dotyczą tych samych obyczajów w sferze obrzędów weselnych i chrzcinnych.

Pieśni chrzcinne w rozdziale II-im tej pracy ułożone zostały w pięciu tematycznych grupach – zapisanych na jego początku w porządku alfabetycznym. Wyjątek stanowi pieśń „*Pałożniczku miła*” z Załuk, wstawiona jako pierwsza. Jest ona wyjątkowa w swojej treści i melodyce. Nigdzie dotąd – podczas ekspedycji folklorystycznych – autor tej pracy takiej pieśni nie odnalazł.

Zainteresowani cztelnicy tematyką dawnych obrzędów chrzcinnych mogą skorzystać z informacji zawartych we wstępie śpiewnika „Pieśni Chrzcinne Wschodniej Białostocczyzny” – tego samego autora. Można też sporo dowiedzieć się na ten temat z pracy Aleksandra Barszczewskiego „*Białoruska obrzędowość i folklor Wschodniej Białostocczyzny*” (Białystok 1990)

Warto tu wspomnieć o spożywaniu posiłków w czasie uczty chrzcinnej (i tak samo weselnej) w dawnych czasach. Dla wszystkich gości był jeden kieliszek do wódki na każdym stole. Wypicie trunku poprzedzał zwrot typu: *Nu, to na zdaroŭje* do najbliższej osoby siedzącej za stołem z lewej strony. Ten, kto już wypił nalewał wódkę do kieliszka i przekazywał go sąsiadowi bądź sąsiadce, którzy dokonywali – po kolei – tej samej czynności. Pojedynczy kieliszek „krążył” (zgodnie ruchem wskazówek zegara) wokół stołów, a tym czasem goście „zakusywali” jedzeniem, które przygotowane było przez gospodarzy. Pokarm brano przy pomocy palców rąk, bo w dawnych czasach nie było dużej ilości talerzyków, widelców i noży. Napojów do zapijania po wódce też nie było. O tych zwyczajach bardzo barwnie opowiedziała autorowi (2 października1998 r.) mieszkanka Zareczań, Zofia Gogiel (ur. W 1918 r.). Właśnie w tej miejscowości oraz w Załukach udało się najwięcej dowiedzieć o obrzędach weselnych i chrzcinnych oraz zapisać pieśni związane z tymi uroczystościami.

Następny – trzeci – rozdział poświęcony jest pieśniom dotyczącym Wielkanocy, tzw. *wałaczobnym*, *na wałokannie* lub – po prostu *Kanapielkam,* które śpiewane były w dawnych czasach przez kawalerów przed domami, gdzie były panny na wydaniu. W Załukach po skończonym śpiewaniu pod oknem domu zwracano się do gospodarza:

Wasza kuraczka czubata –
Na jajco bahata.
Zniasła poŭnu dajnicu[1] *–*
Dajcie nam paławicu.
Dajcie pjać – budu wasz ziać,
Dajcie wosiem – waźmu daczku ŭ wosień.

W Chomontowcach (Komataŭcach), gdy gospodarze nie dali poczęstunku, kawalerka mówiła:

Kab na waszaj palicy
Łazili myszycy.
Chwasty – jak biczy –
Kab was zabili ŭ naczy.

[1] Gniazdo – grzęda, gdzie kura znosi jajka.

Za zebrane dary (jajka, inne produkty żywnościowe lub pieniądze) chłopcy organizowali zabawy z poczęstunkiem – bawiąc się z dziewczętami do późnych godzin nocnych.

Pierwsza pieśń z rozdziału czwartego – *Jurja-Juriaszu* nawiązuje do dawnego obrzędu wyświęcania pól zasianych jesienią i wczesną wiosną – z prośbą do Świętego Jerzego w dniu 6-go maja (święto u prawosławnych), by Bóg pomógł wydać szczodre plony. To pieśń archaiczna, bardzo rzadko spotykana na Białostocczyźnie. Pierwszą taką autor odszukał i zapisał w Dobrywodzie (gm. Kleszczele) pt. *Światy Jure-Ryhore*. Sama treść tej pieśni dotyczy radości gospodarzy z faktu, że jest już zielona trawa, tj. „pasza" dla żywienia wygłodniałej trzody chlewnej, wołów, krów, koni itp. Od p. Niny Szeremety, która tę pieśń odtworzyła ze swojej pamięci, informacji o obrzędzie związanym ze św Jerzym, autor niestety nie uzyskał. Pozostałe cztery pieśni – o tej samej nazwie *Syraja huska* – chociaż zapisane są w tym rozdziale, ich funkcja w różnych miejscowościach gminy Gródek kojarzy się z różnymi tradycjami. Np. w Mostowlanach i Zubrach – z weselem, gdzie obdzielano „huską" dzieci zgromadzone pod oknami domu weselnego. Określenie „Syraja" wiąże się prawdopodobnie z celowym niedopiekaniem tego wyrobu (np. przez biedniejszych gospodarzy), by mniej chętnych było do spożycia tego ciasta. W innych wsiach kojarzy się nazwę tej pieśni z powielkanocnym kolędowaniem.

Rozdział V zawiera bardzo dawne pieśni żniwne, z różną ilością zwrotek – od dwóch do pięciu. Zapisane zostały w siedmiu miejscowościach gminy. Wszystkie oczywiście dotyczą zakończenia żniwa, wieńczącego znojny trud pracy z sierpem u swego pana – właściciela majątku. Niezżęty „pień" dorodnego żyta lub pszenicy, związany u góry pod kłosami, pięknie ubierano polnymi kwiatami (w Załukach – *hrymotnikam*, rosnącym na ugorach – Z. Tarasewicz).Ten polny „bukiet" obkładano dookoła kamyczkami, a w środku kładziono kromkę chleba, przyniesionego z domu, czasami zasuszonego – z myślą o dobrym urodzaju w następnym roku. Ten piękny polny bukiet w większości wsi Ziemi Gródeckiej nazywano „Pierapjołka", tj. „Przepiórka". Natomiast w Podozieranach, Wiejkach, Zubrach był to „Klon". Stąd też w poszczególnych pieśniach – w przyśpiewce – jest zwrot: *Plon niasiemo,* lub *Klon niasiemo*... Plon i klon jest więc równoznaczny symbolowi „Pierapjołki", wieńczącej ciężki trud żniwiarzy w celu zebrania zboża dla różnych – życiowo ważnych, gospodarskich potrzeb. Po zakończeniu żniwa i wykonaniu „Pierapjołki" – żniwiarze (żniwiarki) obwiązywali swego Pana „pjarewjasłam" i wraz z nim tańczyli wokół tego polnego „bukietu", śpiewając żniwne (i inne) pieśni. Pan swych pracowników musiał w podzięce nakarmić i poczęstować mocniejszym trunkiem.

Udało się też odnaleźć sześć pieśni rekruckich, które umieszczone zostały w rozdziale VI. Od czasów carskich pobór kawalerów do wojska był wielkim wydarzeniem w każdej społeczności wiejskiej. Odejście dorosłego syna w szranki żołnierskie stawiało rodzinę przed wielką niewiadomą. Bowiem nikt nie mógł przewidzieć losu tego młodego człowieka – czy wróci on z wojska cały i zdrowy. Stąd też w tradycji społeczności

wschodniej Białostocczyzny, w tym i w gminie Gródek, było uroczyste odprowadzanie tych młodych ludzi w rekruty. Spotykali się koledzy i koleżanki chłopaka przy poczęstunku, gdzie w odpowiednim czasie śpiewane były pieśni związane z żołnierskim losem. Spośród takich pieśni w tym rozdziale najcenniejszą jest rosyjskojezyczna „Za lesam", która była w tamtych czasach najbardziej popularna wśród społeczności tego regionu.

W rozdziale VII zamieszczono 46 pieśni łatwych do zapamiętania przez słuchacza, lubianych i popularnych do dnia dzisiejszego. To „Pieśni biesiadne" i każdy może znaleźć coś według swego gustu. Rozdział otwiera satyryczno-pouczajaca pieśń, nazywana popularnie „Basota" lub „Hałota", która zapisana została w czterech wsiach gminy. Stąd też są cztery nazwy tej pieśni, od początkowych wyrazów. W każdej są różnice w tekście i w melodii, lecz mają wspólną myśl literacko-muzyczną.

„Pieśni różne" (64 utworów) opublikowano w rozdziale VIII. Mogą być wybierane, przebierane, dobierane i śpiewane podczas różnych uroczystości. Część z tych pieśni mogłaby być przyporządkowana do innych rozdziałów, lecz autor po wielokrotnej analizie i licznych przemyśleniach postanowił umieścić je oddzielnie.

W śpiewniku tym znajduje się kilka pieśni polskojęzycznych, np.: *Ej, tam na górze leszczyna* i *W zielonym gaiku* – zapisane w Kołodnie. W pierwszej z nich tekst jest odpowiednikiem popularnej pieśni białoruskiej *Hareła sosna, pałała,* natomiast różnią się one melodiami. Druga chętnie śpiewana była na weselach w Kołodnie. Jest też pieśń rosyjska *Za lesam*, od p. Niny Szeremety z Gródka – bardzo znana na Białostocczyźnie i śpiewana rekrutom, odchodzącym do wojska. Znaleźć też można kilka pieśni, których rodowód jest ukraiński, lecz korzeniami tkwią one od wieków tu na Ziemi Gródeckiej. Wykonywane w ludowym języku białoruskim nabrały nowego blasku, jak np. zapisane w Mieleszkach: *Miesiac na niebie* (ukr. *Misiać na nebi*) i *Stajić hara wysokaja* (ukr. *Stojit' hora wysokaja*).

Wszystkie pieśni zapisane zostały w oryginalnych tonacjach – zgodnie z nagraniami magnetofonowymi. Zapis nutowy, gdzie znajduje się – na początku, pod pięciolinią – symbol przenośnika oktawowego (8-va) – oznacza to, że pieśń ta zapisana została o oktawę wyżej, niż brzmiała ona w pierwotnym wykonaniu.

Mieszkańcy Ziemi Gródeckiej posługują się w mowie potocznej prawie literackim językiem białoruskim. W Komataŭcach,Gabjatach, Narejkach, Dublanach, Jaryłaŭcy, Łużanach, Skrablakach i innych wsiach tej gminy charakterystyczną jest w wymowie końcówka –sa, np.: pamyŭsa, kupaŭsa, śmjajaŭsa –zamiast czysto literackiego: pamyŭsia, kupaŭsia, śmjajaŭsia, itp.

Podczas swych ekspedycji folklorystycznych po Ziemi Gródeckiej autor zapisał też pieśni, które nie weszły do tego śpiewnika. W Załukach pieśni wielkopostne (śpiewane od „Maślanicy"da Wjalikadnia) nazywano „wielikapostnymi", „świjatymi" albo „straściami". Autor nie włączył ich do zbioru, gdyż są one w Bohohłaśnikach.

W Zubrach przy okazji zapisywania pieśni mieszkańcy przekazali niezwykle ciekawe

przezwiska, ustanowione w dawnych czasach dla mieszkańców okolicznych wsi: Girsa-(y) – dla Padazieran, Wiejkaŭ, Jałoŭki, Szymak; Szlachta – dla Wierabjoŭ i Zubak; Cybulniki – dla Zubroŭ; Kruki – dla Swisłaczan; Szaścidzionniki – dla Mastaŭlan – tu objaśnienie: bo mieszkańcy tej wsi pracowali sześć dni u pana, a siódmy u siebie.

„Pieśni białoruskie Ziemi Gródeckiej / Беларускія песні Гарадоцкай зямлі" to bardzo ważny dokument historyczny, dzięki któremu od zapomnienia ocalony został wielki skarb ludowej kultury muzycznej tych terenów. To jednocześnie cenne źródło repertuaru dla działających w gminie zespołów, jak też zwykłych mieszkańców, którzy znani są z zamiłowania do „swojskich" pieśni. Autor ma nadzieję, że z jego pracy korzystać będą kolejne pokolenia Ziemi Gródeckiej, w tym dzieci i młodzież, przez co zwyczaj śpiewania tych pieśni nie zaniknie. Śpiewnik ten będzie też pomocny przy prezentacji lokalnej spuścizny muzycznej na przeglądach, konkursach i koncertach w postaci oddzielnych pieśni lub wybranych i odpowiednio opracowanych obrzędów.

Autor wyraża ogromną wdzięczność wszystkim, którzy przyczynili się do ukazania tego zbioru. W pierwszej kolejności słowa podziękowania kieruje do tych osób, które swym śpiewem przyczyniły się do zapisania pieśni swoich przodków i... jeszcze żyją. Autor nisko chyli czoło przed tymi, którzy już odeszli w wieczność, pozostawiając po sobie pieśni zapisane w tym śpiewniku. Serdeczne podziękowanie należą się też Pani Katarzynie Aleksiejuk-Dmitruk za pomoc w transkrypcji tekstów pieśni z czterech miejscowości gminy Gródek oraz stworzeniu folderów pieśni zawartych w rozdziałach III, IV, V i VI. Panu Władysławowi Pietrukowi przekazuje podziękowanie za projekt okładki. Podziękowanie składa też p. Janowi Karpowiczowi za pomoc w przygotowaniu materiałów historycznych o Ziemi Gródeckiej, wykorzystanych w tym tekście.

Najserdeczniejsze podziękowania autor kieruje do dyrektora Gminnego Centrum Kultury w Gródku, Jerzego Chmielewskiego, za inicjatywę wydania tej pracy, napisanie projektu oraz skuteczne starania organizacyjno-finansowe w celu jego zrealizowania.

Stefan Kopa

АД АЎТАРА

Проста ды хвалююча апісалі Гарадок лідаркі-заснавальніцы пры канцы 1953 года калектыву беларускай народнай песні „Расспяваны Гарадок" дзве спадарыні Ніны – Мушынская (г. нар. 1910) і Цыванюк (г. нар. 1930) у „Гарадоцкіх прыпеўках":

Недалёка ад граніцы,
Над Супрасляю ракой –
Гарадок – стары гадамі –
Сеў, бы бусел над вадой.
То не горад і не вёска.
Проста так – як вам сказаць:
Жывуць людзі, бульбу вараць –
Так гады ім і ляцяць...

Гарадоцкая гміна з'яўляецца найбольшай па абшары ў Беластоцкім павеце. Займае плошчу 430,6 кв. кіламетараў. Мяжуе: ад поўначы з гмінамі Шудзялава і Крынкі, ад усходу – з Беларуссю, ад поўдня – з гмінай Міхалова, ад захаду – з гмінамі Заблудаў і Супрасль. У склад гэта гміны ўваходзіць 55 вясковых мясцовасцей, з якіх 36 маюць статус салэцтва. Цяпер (2011 год) Гарадоцкая гміна налічвае 5 700 жыхароў.

Трэба адзначыць, што Гарадоцкая зямля выдала на свет шмат выдатных асоб. У Мастаўлянах нарадзіўся Канстанцін Каліноўскі – кіраўнік студзеньскага паўстання 1863 года, выдавец першай газеты на беларускай мове „Мужыцкая праўда". На пачатку XX ст. у выходзіўшым у Вільні беларускім тыднёвіку „Наша ніва" свае вершы і артыкулы змяшчалі Сцяпан Пятэльскі з Гарадка і Янка Дарашкевіч з Меляшкоў. У Страшаве каля Гарадка нарадзіўся Аляксей Карпюк, беларускі пісьменнік, пражываючы пасля вайны ў Гродне.

У цяпрашні час Гарадоцкую зямлю расслаўляе на ўвесь свет пражываючы ў Валілах выдатны мастак Лявон Тарасэвіч. У Случанцы свае карані мае пісьменнік Ігнат Карповіч. Ад некалькіх гадоў у Каралёвым Мосце жыве вядомы ў рэгіёне графік Уладзіслаў Петрук. Гарадок выдаў на свет мастака- фатаграфіка Паўла Грэся і Адама Сяменчыка, аўтара сатырычных малюнкаў і афарызмаў. У гарадоцкім

доме культуры працуе таленавітая мастачка і пейзажыстка Марыя Мялешка.

Пры Гмінным цэнтры культуры ў Гарадку дзейнічае таксама аматарская літаратурная група „Каласы", яднаючая мясцовых паэтаў. Іх творчасць паказалася дасюль у двух тамах паэзіі – „Życiem pisane" (2001) і „Znad gródeckich łąk" (2011). Пастаянна свае вершы друкуюць сябры „Каласоў" у мясцовым штомесячніку „Wiadomości Gródeckie – Гарадоцкія навіны", які з 1994 г. выдаецца Гмінным цэнтрам культуры ў Гарадку пад няспыннай рэдакцыяй Юрыя Хмялеўскага.

Агромным багаццем культуры Гарадоцкай зямлі з'яўляецца дамінуючы на гэтай тэрыторыі беларускі фальклор, які безупынна ад шмат гадоў развіваюць шматлікія аматарскія вакальныя і вакальна-інструментальныя калектывы, дзейнічаючыя пры гмінным асяродку культуры. Несумненна, у іх ліку найбольш заслужаны на гэтай ніве – Народны спявачы калектыў, заснаваны восенню 1953 года, які ў 1996 г. прыняў назву „Расспяваны Гарадок" і да сённяшняга дня з вялікім поспехам услаўляе Гарадоцкую зямлю сваімі песнямі. У верасні 1967 года супрацоўніцтва з гэтым калектывам пачаў аўтар гэтай працы. Бесперапынна вёў яго амаль 35 гадоў (да лютага 2002 года). За такі доўгі перыяд музычнай працы на тэрыторыі гміны ўдалося яму запісаць песні у трынаццаці мясцовасцях:

1. Баброўнікі / Bobrowniki – 12 песень
2. Гарадок / Gródek – 33 песні
3. Калодна / Kołodno – 34 песні
4. Коматаўцы / Chomontowce – 3 песні
5. Меляшкі / Mieleszki – 58 песень
6. Падазераны / Podozierany – 17 песень
7. Скрабляkі / Skroblaki – 6 песень
8. Свіслачаны / Swisłoczany – 8 песень
9. Валілы Вёска / Waliły Wieś – 3 песні
10. Вейкі / Wiejki – 17 песень
11. Залукі / Załuki – 20 песень
12. Зарэчані / Zarzeczany – 27 песень
13. Зубры / Zubry – 8 песень

Усе яны запісаныя знайшліся ў гэтым зборніку, які з'яўляецца здзяйсненнем шматгадовых мараў аб тым, каб выдаць такі спеўнік. Разам з прыпеўкамі, калыханкамі і забаўлянкамі змяшчае ён у сабе каля 250 песень, такім чынам уратаваных аб забыцця. Складзены яны ў восем раздзелаў:

I. Pieśni weselne / Вясельныя песні
II. Pieśni chrzcinne / Хрысцінныя песні
III. Konopielki / Канапелькі, Валачобныя
IV. Wiosenne / Сырая гуска
V. Pieśni żniwne / Жніўныя песні
VI. Pieśni rekruckie / Рэкруцкія песні

VII. Pieśni biesiadne / Бяседныя песні

VIII. Pieśni różne / Разныя песні

Песні ў І раздзеле складзены паводле ходу традыцыйных вясельных абрадаў, якія былі аднолькавыя або падобныя ва ўсіх мясовасцях Гарадоцкай гіміны. Песенны матэрыял папярэджаны спіскам паасобных этапаў гэтай урачыстасці і спіскам песень, якія могуць паслужыць для прадстаўляння гэтага свята таксама ў цяпершні час. Пячэнне святочнага пірага, г. зн. каравая, адбывалася ў суботу. Вяселле пачыналася ў нядзелю ў родных хатах Маладых, дзе пасля ўступнага пачастунку гасцей і ўчыненні багаслаўлення паводле адпаведнага звычаю выпраўлялі іх у царкву для вянчання. Пасля шлюбу ўсе госці ехалі да дому бацькоў Маладой, дзе праводзілася поўная вясельная цырымонія гэтага дня. Як сама назва паказвае – сустрэча мела быць святам радасці ўсіх яе ўдзельнікаў. Для таго на шмат якіх этапах гэтай урачыстасці былі радасныя, жартаўлівыя задумы, якія па прынцыпе ці абавязку ўводзілі вясельны маршалак, старэйшыя дружбанты, дружкі або іншыя. Вяселле ў бацькоў Маладой працягвалася да позняй ночы, кончалася пачастункам усіх сабраных і выездам гасцей Маладога разам з Маладой у мясцовасць Маладога. На другі дзень, г.зн. у панядзелак, вясельнікі Маладой у дом бацькоў Маладога прыязджалі з „пыданнем". Варта ў гэтым месцы прывесці інфармацыю, што ў вёсцы Залукі ўсе ўдзельнікі вяселля – пасля бяседы і забавы ў дзень і ў начы – адпачывалі ў сям'і Маладой, а на другі дзень усе ехалі з Маладой парай, везучы пасцель і сундук-куфар, у якім былі неабходныя рэчы для асабістага і сужонскага жыцця маладухі. Прывозілі, напрыклад, ейныя туфелькі і – абавязкова – курку-чубатку. Гэта ўсё, вядома, у вясёлай форме мусілі „выкупіць" бацькі Маладога. Пасля ўдалага „таргавання" і выпіўшы „барыш", гасцей з боку Маладой запрашалі ў дом маладога, дзе радасна бяседавалі другі дзень вяселлля – прытрымліваючыся традыцыйных абычаяў, напрыклад „перапівання", дзе галоўнай гераіняй была маладая нявестка, якая дарыла найбліжэйшую сям'ю мужа – пад мелодыю прыпевак. Вяселле другога дня працягвался да позняга вечара, а бывала, што яшчэ і на трэці дзень.

Вясельнае бяседаванне – ужо ў кампаніі найбліжэйшых сем'яў – канчалася г.зв. „падвясёлкам" – у чацвер у бацькоў Маладой, а ў бацькоў Маладога – у суботу.

Тут трэба ўспомніць, што ў мінулым на гэтай тэрыторыі – перад вяселлем праводзіўся абрад пячэння вясельнага пірага – „каравая" разам з „гускамі", „качачкамі" і г.д., якімі адорвалі дзяцей, што ўзіраліся пад вокнамі на вяселле. Не захаваліся, аднак, у памяці інфарматараў, песні і абрады звязаныя з гэтым.

Мелодыка і тэксты абрадавых вясельных песень з Гарадоцкай гміны, запісаныя ў першымі раздзеле працы, сягаюць вельмі даўнага часу. Часта яны блізкія песням гэтага тыпу з мясцовасцей ў Бельскім і Гайнаўскім паветах. Датычаць яны такіх самых абычаяў у сферы вясельных і хрысцінных абрадаў.

Хрысцінныя песні ў II раздзеле гэтай працы складзены ў пяці тэматычных групах – запісаных у яго пачатку ў алфавітным парадку. Выключэннем з'яўляецца песня *Паложнічку міла* з Залук, пастаўленая як першая. Яна выключная па сваім змесце і мелодыцы. Нідзе дасюль – у час фальклорных экспедыцый – аўтар працы такой песні не знайшоў.

Чытачы, зацікаўленыя тэматыкай даўніх хрысцінных абрадаў могуць пакарыстацца інфармацыяй сабранай ва ўступным слове спеўніка „Хрысцінныя песні Усходняй Беласточчыны" – таго ж аўтара. Можна таксама шмат даведацца на гэтую тэму з працы Аляксандра Баршчэўскага *Białoruska obrzędowość i folklor Wschodniej Białostocczyzny* (Беласток, 1990).

Варта тут успомніць аб спажыванні ежы ў час хрысціннай бяседы (таксама і вясельнай) у мінулым. Для ўсіх гасцей быў адзін кілішак для гарэлкі на кожным стале. Выпіванню папярэднічаў зварот тыпу: *Ну, то на здароўе* да найбліжэйшай асобы, сядзеўшай за сталом з левага боку. Той, хто ўжо выпіў, наліваў гарэлку ў кілішак і перадаваў яго суседу ці суседцы, якія выконвалі – па чарзе – тое ж самае. Паасобны кілішак „кружыў" (па гадзіннікавай стэлцы) вакол сталоў, а тым часам госці „закусвалі" ежай якую падрыхтавалі гаспадары. Ежу набіралі пальцамі, таму што ў мінулым не бало шмат талерак, відэльцаў і нажоў. Напояў для запівання гарэлкі таксама не было. Аб гэтых звычаях вельмі каларытна расказала аўтару (2 кастрычніка 1998 г.) жыхарка Зарэчань Зофія Гогель (нар. у 1918 г.). Якраз у гэтай мясовасці і ў Залуках удалося даведацца найбольш аб вясельных і хрысцінных абрадах ды запісаць песень звязаных з гэтымі ўрачыстасцямі.

Наступны – трэці – раздзел – прысвечаны песням датычным Вялікадня, г. зв. *Валачобным, на валоканне* або – папросту *Канапелькамі*, якія спяваліся ў мінулым кавалерамі пад дамамі, дзе былі дзеўкі. У Залуках пасля заспявання пад акном дома звярталіся да гаспадара:

Ваша курачка чубата –
На яйцо багата.
Знясла поўну дайніцу[1] *–*
Дайце нам палавіцу.
Дайце пяць – буду ваш зяць,
Дайце восем – вазьму дачку ўвосень.

У Коматаўцах (Chomontowce), калі гаспадары не далі пачастунку, кавалерка гаварыла:

Каб на вашай паліцы
Лазілі мышыцы.
Хвасты – як бічы –
Каб вас забілі ўначы.

[1]Разумець – гняздо, дзе курыца нясе яйкі.

За сабраныя дары (яйкі, іншыя харчы або грошы) хлопцы арганізавалі забаву з пачастункам – гуляючы з дзяўчатамі да позняй ночы.

Першая песня з чацвёртага раздзелу – *Юр'я-Юр'яшу* спасылаецца на даўні абрад высвячэння палеткаў засеяных восенню і ранняй вясной – з просьбай да святога Юрыя ў дзень 6 мая (свята ў праваслаўных), каб Бог памог сабраць шчодры плён. Гэта архаічная песня, вельмі рэдка сустраканая на Беласточчыне. Першую такую аўтар знайшоў і запісаў у Дабрывадзе (гміна Кляшчэлі) п.з. *Святы Юрэ-Рыгорэ*. Сам змест песні датычыць радасці гаспадароў ад факту, што трава ўжо зялёная, г.зн. „паша" для выкармкі згаладнелай жывіны – свіней, валоў, кароў, коней. Ад спадарыні Ніны Шэрэмэты, якая гэту песню выклікала са сваёй памяці, інфармацыі аб абрадзе звязаным са святым Юр'ем аўтар, на жаль, не атрымаў. Апошнія чатыры песні – з такой самай назвай *Сырая гуска* – хаця заспяваныя ў гэтым раздзеле, іх функцыя ў розных мясцовасцях Гарадоцкай гміны асацыюецца з рознымі традыцыямі. Напрыклад, у Мастаўлянах і Зубрах – з вяселлем, дзе раздзялялі „гуску" паміж дзяцьмі сабранымі пад вокнамі вясельнага дому. Назва „сырая" лучыцца праўдападобна з мэтанакіраванай недапечкай стравы (напрыклад, бяднейшымі гаспадарамі), каб было менш ахвотных да частавання гэтым пірагом. У іншых вёсках назва гэтай песні асацыюецца з паслявелікодным калядаваннем.

Пяты раздзел змяшчае вельмі старажытныя жніўныя песні, з розным лікам строф – ад дзвюх да пяці. Запісаны яны ў сямі мясцовасцях гміны. Усе яны, вядома, датычаць канца жніва, завяршаючага знясільваючую працу з сярпом у свайго пана – уласніка маёнтку. Нязжаты „пень" буйнага жыта або пшаніцы, звязаны ўгары пад каласамі, прыгожа аздаблялі палявымі кветкамі (у Залуках – *грымотнікам*, што рос на аблагах – З. Тарасэвіч). Гэты палявы „букет" наўкола абкладвалі каменьчкамі, пасярэдзіне клалі лусту хлеба прынесенага з дому, часам засушанага – з думкай пра добры ўраджай праз год. Гэты прыгожы палявы букет у большасці вёсак Гарадоцкай зямлі звалі „перапёлкай". Затое ў Падазеранах, Вейках, Зубрах быў гэта „клён". Таму ў паасобных песнях – у прыпеўцы – ёсць зварот *Плён нясемо* або *Клён нясемо.* Плён і клён, значыць, раўназначны сімвалу „перапёлкі", завяршаючай цяжкую працу жняцоў дзеля сабрання збожжа для жыццёва важных, гаспадарскіх патрэб. Пасля завяршэння жніва і выкананні „перапёлкі" жняцы (жнеі) абвязвалі свайго пана „пярэвяслам" і разам з ім танцавалі вакол гэтага палявога „букета", спяваючы жніўныя (і іншыя) песні. Пан сваіх працаўнікоў мусіў у падзяцы накарміць і пачаставаць мацнейшым напоем.

Удалося таксама знайсці шэсць рэкруцкіх песень, якія змешчаны ў шостым раздзеле. Ад царскага часу прызыў кавалераў на ваенную службу быў вялікай падзеяй у кожнай вясковай грамадскасці. Адыход дарослага сына ў рады салдатаў ставіў сям'ю перад нязведаным. Ніхто не мог прадбачыць лёсу гэтага маладога чалавека – ці вернецца ён з арміі цэлым і здаровым. Таму ў традыцыі грамадска-

сці ўсходняй Беласточчыны, у тым ліку і Гарадоцкай гміны, было ўрачыстае адвядзенне гэтых маладых людзей у рэкруты. Сустракаліся калегі і сяброўкі хлопца пры пачастунку, і ў адпаведны час спяваліся песні звязаныя з салдацкім лёсам. Сярод такіх песень у гэтым раздзеле найбольш каштоўнай з'яўляецца рускамоўная „За лесам", якая была ў мінулым найбольш папулярнай сярод грамадскасці гэтага рэгіёна.

У сёмым раздзеле змешчана 46 песень, лёгкіх для вывучэння слухачом, улюбёных і папулярных да сённяшняга дня. Гэта „Бяседныя песні", і кожны можа тут знайсці штосьці пад свой густ. Раздзел адкрывае сатырычна-павучальная песня, якую папулярна завуць „Басота" або „Галота", якую запісаў аўтар у чатырох вёсках гміны. Таму і ёсць чатыры назвы гэтай песні, ад першых слоў. У кожнай ёсць адрозненні ў тэксце і мелодыі, аднак ва ўсіх іх супольная літаратурна-музычная думка.

„Розныя песні" (64 творы) апублікаваны ў восьмым радзеле. Могуць яны выбірацца, перабірацца і адбірацца ды спявацца ў час розных урачыстасцей. Частка гэтых песень магла б апынуцца ў іншых раздзелах, ды аўтар пасля шматразовага аналізу і роздумаў рашыў змясціць іх аддзельна.

У гэтым спеўніку апынулася некалькі польскамоўных песень, напрыклад *Ej, tam na górze leszczyna* і *W zielonym gaiku* – запісаныя ў Калодне. У першай з іх тэкст адпавядае папулярнай беларускай песні *Гарэла сосна, палала*, затое адрозніваюцца яны мелодыямі. Другую ахвотна спявалі на вяселлях у Калодне. Ёсць таксама руская песня *За лесам*, ад спадарыні Ніны Шэрэмэты з Гарадка – вельмі вядомая на Беласточчыне і спяваная рэкрутам, адыходзячым у армію. Знайсці таксама можна некалькі песень, якіх радавод украінскі, ды каранямі ўраслі яны ад вякоў у Гарадоцкую зямлю. Выконваныя ў народнай беларускай мове набралі яны новага блеску, як напрыклад запісаныя ў Меляшках: *Месяц на небе* (укр. *Місяц на небі*) і *Стаіць гара высокая* (укр. *Стоїть гора высокая*).

Усе песні запісаны ў арыгінальных танацыях – згодна з магнітафоннымі запісамі. Нотны запіс, дзе знаходзіцца – на пачатку, пад нотным станам – сімвал перанясення актавы (8-va) – гэта значыць, што гэта песня запісана на актаву вышэй, чым гучала ў першапачатковым выканнні.

Жыхары Гарадоцкай зямлі карыстаюцца паўсядзённа амаль літаратурнай беларускай мовай. У Коматаўцах, Габятах, Дублянах, Ярылаўцы, Лужанах, Скрабляках і іншых вёсках гэтай гміны характэрным у маўленні з'яўляецца канчатак *-са*, напр.: памыўса, купаўса, смяяўса – замест чыста літаратурнага: памыўся, купаўся, смяяўся, і да г.п.

У час сваіх фальклорных экспедыцый па Гарадоцкай зямлі аўтар запісаў таксама песні якія не ўвайшлі ў гэты спеўнік. З Залуках вялікапосныя песні (спяваныя ад „Масленіцы" да Вялікадня) называлі „велікапоснымі", „святымі" або „страсцямі". Аўтар не ўключыў іх у збор, паколькі яны змешчаны ў Багагласніках.

У Зубрах пры нагодзе запісавання песняў жыхары перадавалі вельмі цікавыя мянушкі, устаноўленыя ў мінулым для жыхароў навакольных вёсак: Гірса(ы) – для Падазеран, Вейкаў, Ялоўкі, Шымак; Шляхта – для Вераб'ёў і Зубак; Цыбульнікі – для Зуброў; Крукі – для Свіслачан; Шасцідзённікі – для Мастаўлян (тут паясненне: жыхары гэтай вёскі працавалі шэсць дзён у пана, а сёмы ў сябе).

„Pieśni białoruskie Ziemi Gródeckiej / Беларускія песні Гарадоцкай зямлі" гэта вельмі важны гістарычны дакумент, дзякуючы якому ад забыцця ўратаваны вялікі скарб народнай музычнай культуры гэтай тэрыторыі. Гэта адначасова каштоўная крыніца рэпертуару для дзейнічаючых у гміне калектываў, як і звычайных жыхароў, вядомых любоўю да „свойскіх" песень. Аўтар спадзяецца, што яго працай карыстацца будуць чарговыя пакаленні Гарадоцкай зямлі, у тым ліку дзеці і моладзь, дзякучы чаму звычай спявання гэтых песень не прападзе. Гэты спеўнік спатрэбіцца таксама пры прэзентацыі мясцовай музычнай спадчыны на аглядах, конкурсах і канцэртах у выглядзе паасобных песень або выбраных і адпаведна апрацаваных абрадаў.

Аўтар выказвае агромную ўдзячнасць усім, хто спрычыніўся да выдання гэтага зборніка. У першую чаргу словы падзякі накіроўвае да тых асоб, якія сваім спевам спрычыніліся да запісання песень сваіх продкаў і... яшчэ жывуць. Аўтар нізка кланяецца тым, хто ўжо адышоў у вечнасць, пакідаючы па сабе песні запісаныя ў гэтым спеўніку. Словы сардэчнай падзякі належацца таксама спадарыні Кацярыне Аляксеюк-Дмітрук за дапамогу ў транскрыпцыі тэкстаў песень з чатырох мясцовасцей Гарадоцкай гміны і стварэнні папак песень змешчаных у III, IV,V і VI раздзелах. Спадару Уладзіславу Петруку перадае падзяку за праект вокладкі. Дзякуе таксама спадару Яну Карповічу за падрыхтоўку гістарычных матэрыялаў аб Гарадоцкай зямлі, выкарыстаных у гэтым тэксце.

Словы найсардэчнай падзякі аўтар кіруе дырэктару Гміннага цэнтра культуры ў Гарадку Юрыю Хмялеўскаму за ініцыятыву выдання гэтай працы, напісанне праекту і арганізацыйна-паспяховыя фінансавыя захады з мэтай яго рэалізацыі.

Сцяпан Копа

I. WJASIELNYJA PIEŚNI
(PIEŚNI WESELNE)

Za zialonym kustom
Trawa zielanieje.
Za charoszym muzykom –
Żonka maładzieje
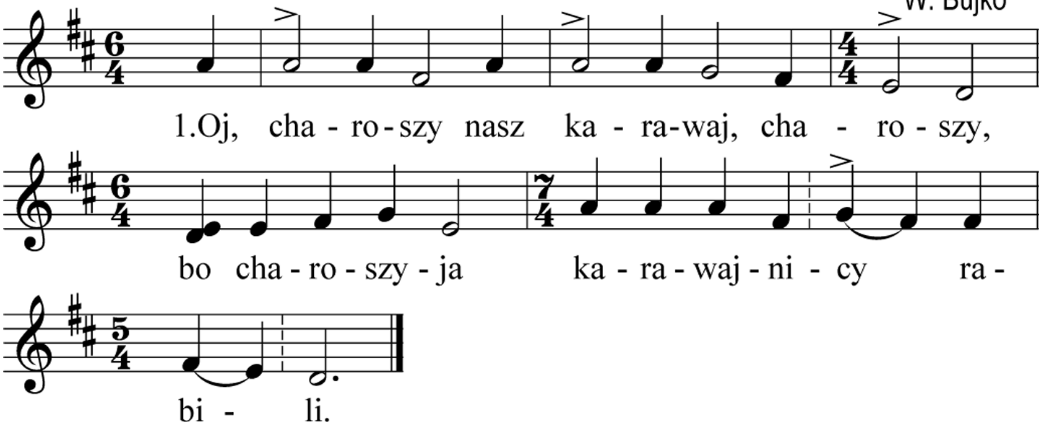
Luba Łowicka (1900 h. nar.), Mielaszki

Karawajnyja

Oj, charoszy nasz karawaj

Padazierany
W. Bujko

Umiarkowanie /14"/

1. Oj, charoszy nasz karawaj – charoszy,
Bo charoszyja karawajnicy rabili.

2. Oj, puzaty* nasz karawaj – puzaty,
Bo puzatyja karawajnicy rabili.

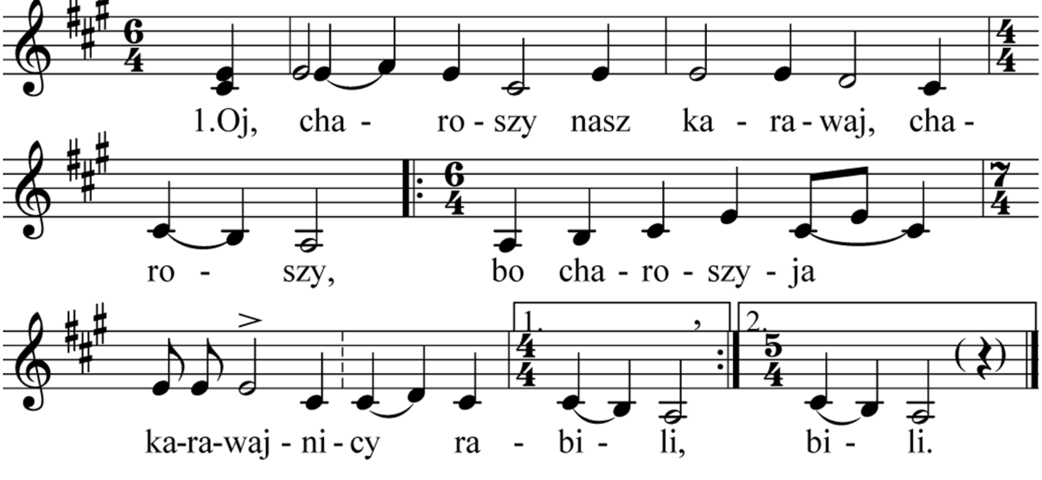
3. Oj, cycaty nasz karawaj – cycaty,
Bo cycatyja karawajnicy rabili.

* – pulchny, gruby

Oj, charoszy nasz karawaj

Wiejki
W. Worona

Umiarkowanie /20/

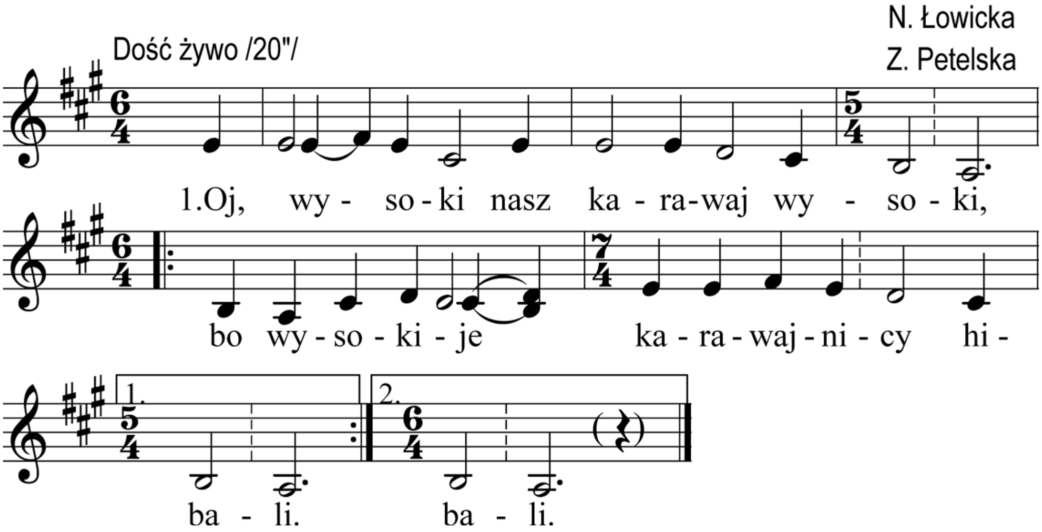
1. Oj, charoszy nasz karawaj, charoszy,
Bo charoszyja karawajnicy rabili.*

2. Oj, cycaty nasz karawaj, cycaty,
Bo cycatyja karawajnicy rabili.
(tekst niepełny)

* – drugie wersy powtarzać

Oj, wysoki nasz karawaj

Mielaszki
N. Łowicka
Z. Petelska

1. Oj, wysoki nasz karawaj[1] – wysoki,
Bo wysokije karawajnicy hibali[2]*.

2. Oj, charoszy nasz karawaj – charoszy,
Bo charoszyje karawajnicy hibali.

3. Oj, cycaty nasz karawaj – cycaty,
Bo cycatyje karawajnicy hibali.

4. Oj, puzaty nasz karawaj – puzaty[3],
Bo puzatyje karawajnicy hibali.

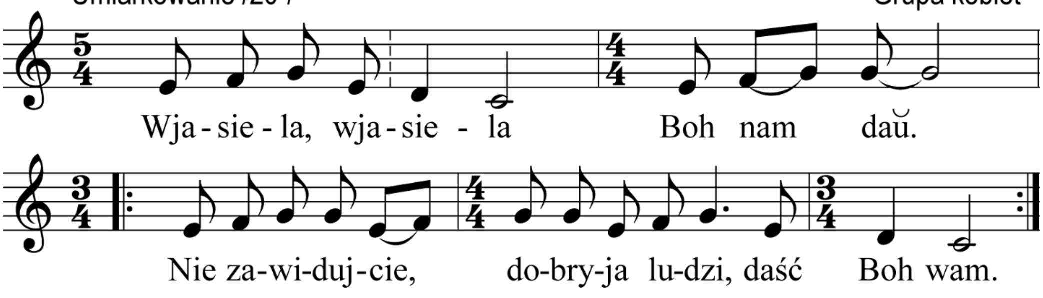
* 2-gi wers w każdej zwrotce powtarzać
[1] Korowaj – wypieczone z mąki pszennej ciasto weselne (w różnych formach)
[2] Mieszały – wyrabiały ciasto
[3] Gruby – pulchny korowaj

Wjasiela

Załuki

Grupa kobiet

Umiarkowanie /20"/

Wjasiela, wjasiela
Boh nam daŭ.
– Nie zawidujcie*,
Dobryja ludzi –
Daść Boh wam.
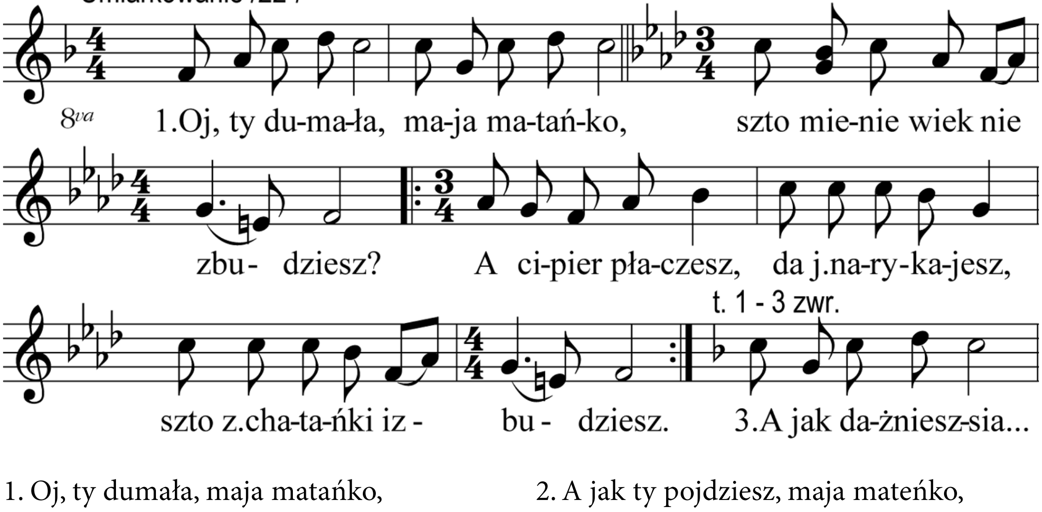
* Trzy ostatnie wersy powtórzyć

Oj, ty dumała

Haradok

N. Szeremeta

Umiarkowanie /22"/

1. Oj, ty dumała, maja matańko,
Szto mienie wiek nie zbudziesz?
A cipier płaczesz, da j narykajesz*,
Szto z chatańki izbudziesz.

2. A jak ty pojdziesz, maja mateńko,
Da j pad bor żyta żaci.
Jak zojmiesz postać[1] doŭhi, szyroki –
Niet kamu padżynaci.
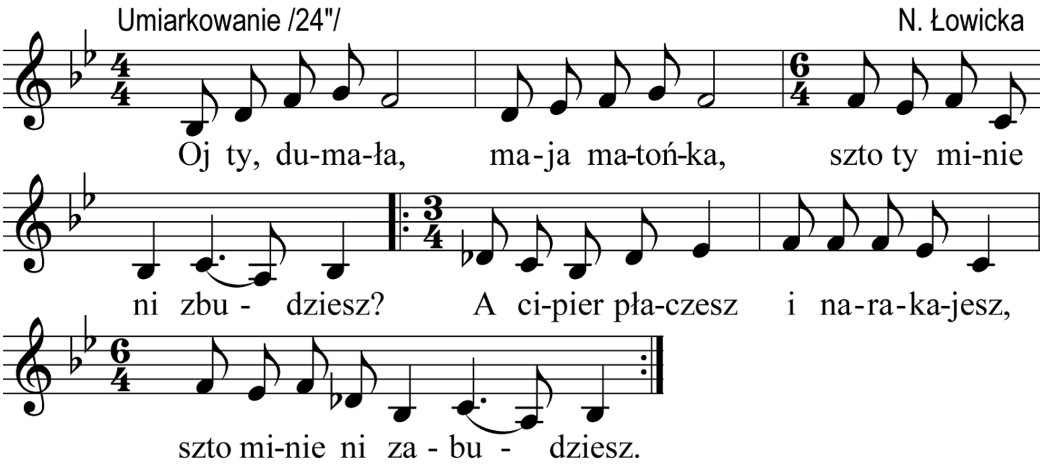
3. A jak daźnieszsia, maja mateńko,
Da j z hary – na dalinu.
Tady spamjaniesz, maja mateńko,
Siem ża raz – na hadzinu.

...Kaliś maja mama hetu pieśniu śpjawała – Nina Szeremeta

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać
[1] Zagon

Oj ty, dumała

Mielaszki
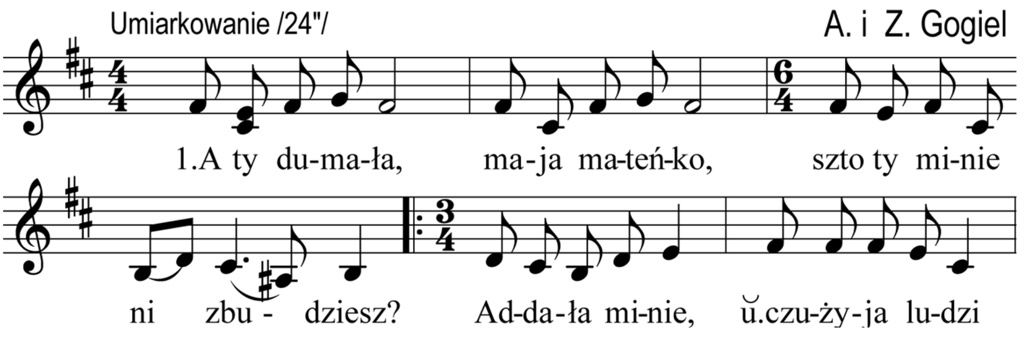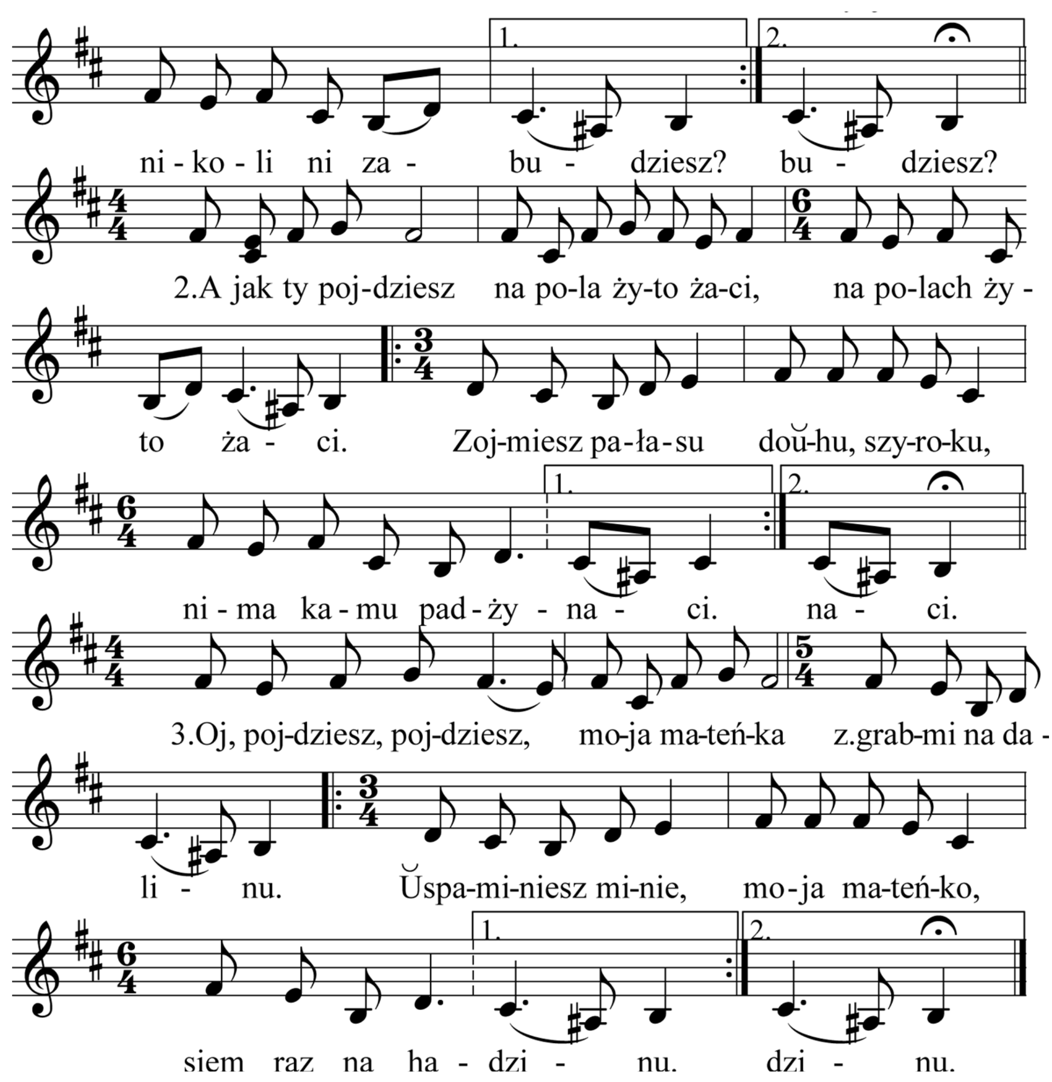

Oj ty, dumała, maja matońka,
Szto ty minie ni zbudziesz?
A cipier płaczesz i narakajesz*,
Szto minie ni zabudziesz?

* 3 i 4 wersy powtórzyć

A ty dumała

Zareczani

1. A ty dumała – maja mateńko,
   Szto ty minie ni zbudziesz?
   – Addała minie ŭ czużyja ludzi* –
   Nikoli ni zabudziesz?

2. A jak ty pojdziesz na pola żyto żaci,
   Na polach żyto żaci.
   – Zojmiesz pałasu doŭhu, szyroku –
   Nima kamu padżynaci.
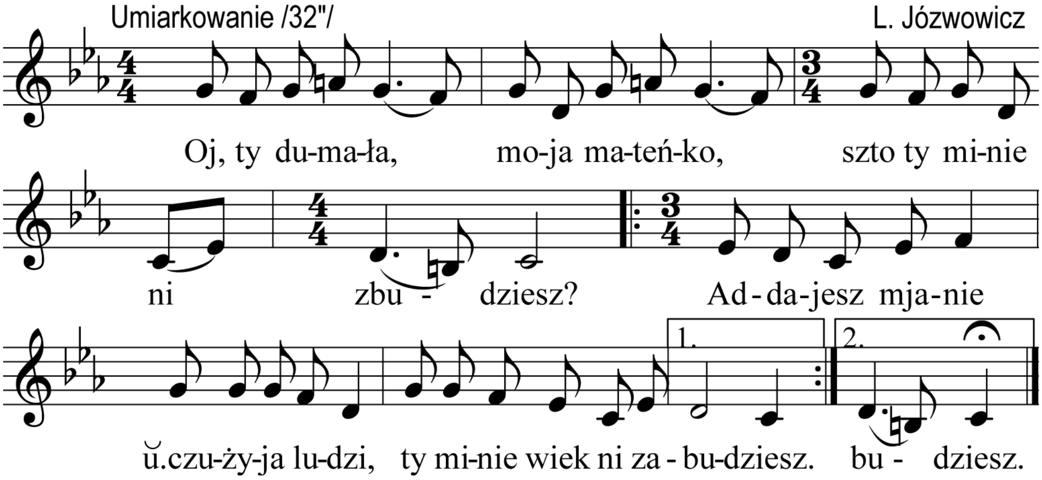
3. – Oj, pojdziesz, pojdziesz – maja mateńka,
   Z grabmi – na dalinu.
   – Uspaminiesz minie – moja mateńka,
   Siem raz – na hadzinu.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Oj, ty dumała

Zareczani
L. Józwowicz

Umiarkowanie /32"/

Oj, ty dumała, moja mateńko,
Szto ty minie ni zbudziesz.
Addajesz mjanie ŭ czużyja ludzi* –
Ty minie wiek ni zabudziesz.

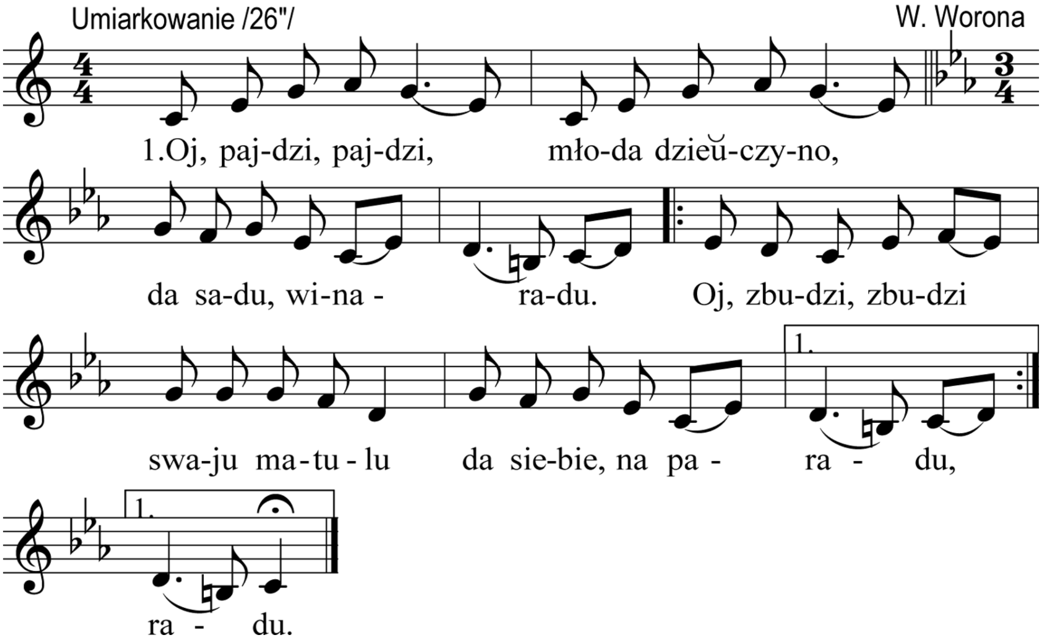
* 3 i 4 wersy powtórzyć
Pieśń śpiewano przed odjazdem do ślubu

Dla „Maładoj” – siraty

Oj, pajdzi
(sirockaja)

Wiejki
W. Worona

Umiarkowanie /26"/

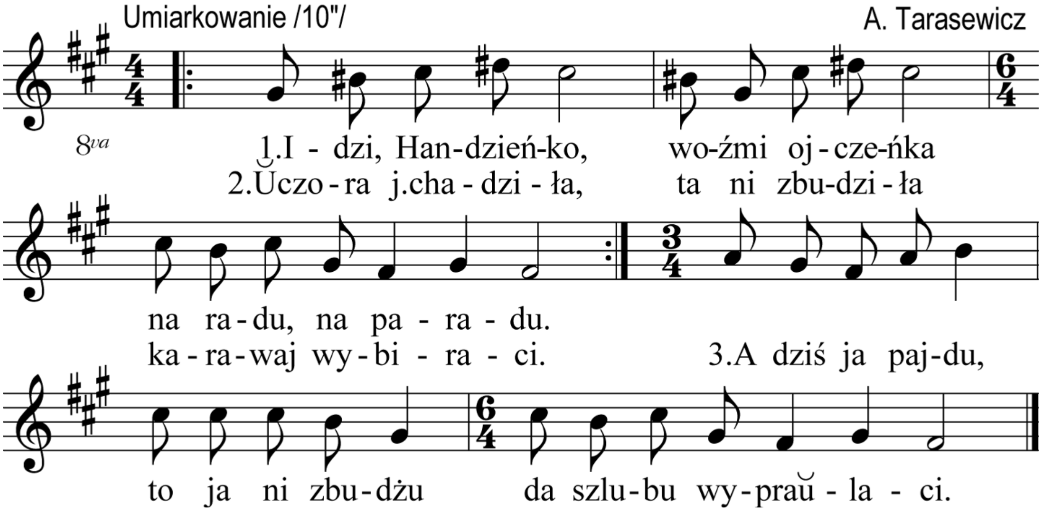
1. – Oj, pajdzi, pajdzi,
Młoda dzieŭczyno
Da sadu-winahradu.
– Oj, zbudzi, zbudzi*
Swaju matulu
Da siebie – na paradu.

2. – Ŭczora chadziła,
Da j ni zbudziła –
Karawaj rasczyniaci.
– Siahodnia pajdu –
Da j znoŭ ni zbudżu –
Da szlubu wypraŭlaci.

* 4, 5 i 6 wersy powtarzać

Idzi, Handzieńko
(sirockaja)

Zareczani
A. Tarasewicz

1. Idzi, Handzieńko – woźmi ojczeńka
Na radu, na paradu.

2. – Uczora chadziła – ta ni zbudziłla –
Karawaj wybiraci.

3. A dziś ja pajdu, to ja ni zbudżu –
Da szlubu wypraŭlaci.
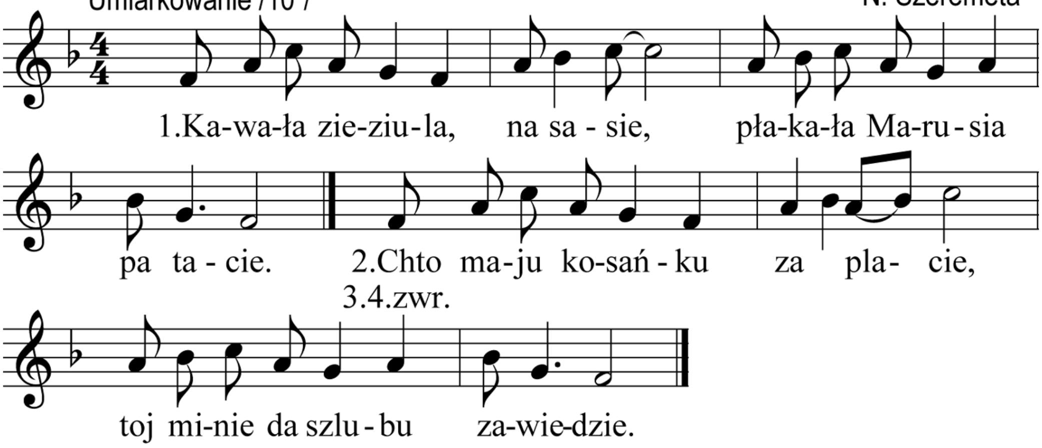
Kawała zieziula

(sirockaja)

Haradok

Umiarkowanie /10"/

N. Szeremeta

1. Kawała zieziula na sasie1 –
   Płakała Marusia pa tacie.

2. – Chto maju kosańku2 rasplacie –
   Toj minie da szlubu zawiedzie.

3. – Wyskaczyŭ Jasieńko z kamory –
   Ja twoj ża bratoczak radzony.

4. – Ja cibie da szlubu zawjadu
   I na rucznicześku pastaŭlu.

[1]Stóg (siana, słomy, itp.)
[2]Długie włosy

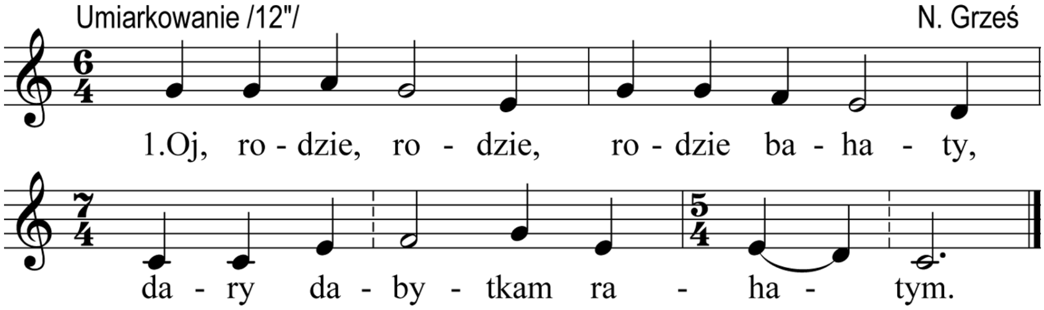
Kali darać – na „spamahanie”

Oj, rodzie

Załuki

Umiarkowanie /12"/

N. Grześ
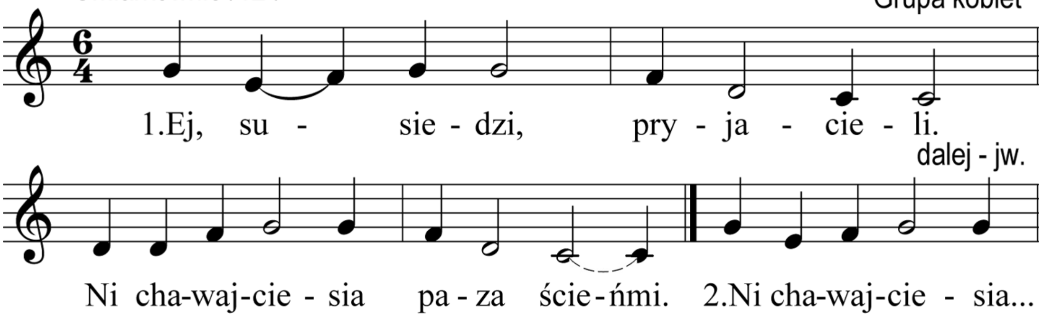

1. Oj, rodzie, rodzie,
   Rodzie bahaty –
   Dary dabytkam rahatym.

2. Oj, rodzie, rodzie,
   Rodzie bjadniejszy –
   Dary dabytkam drabniejszym.

Ej, susiedzi

Załuki
Grupa kobiet

Umiarkownie /12"/

1. Ej, susiedzi – pryjacieli,
   Ni chawajciesia paza ścieni.
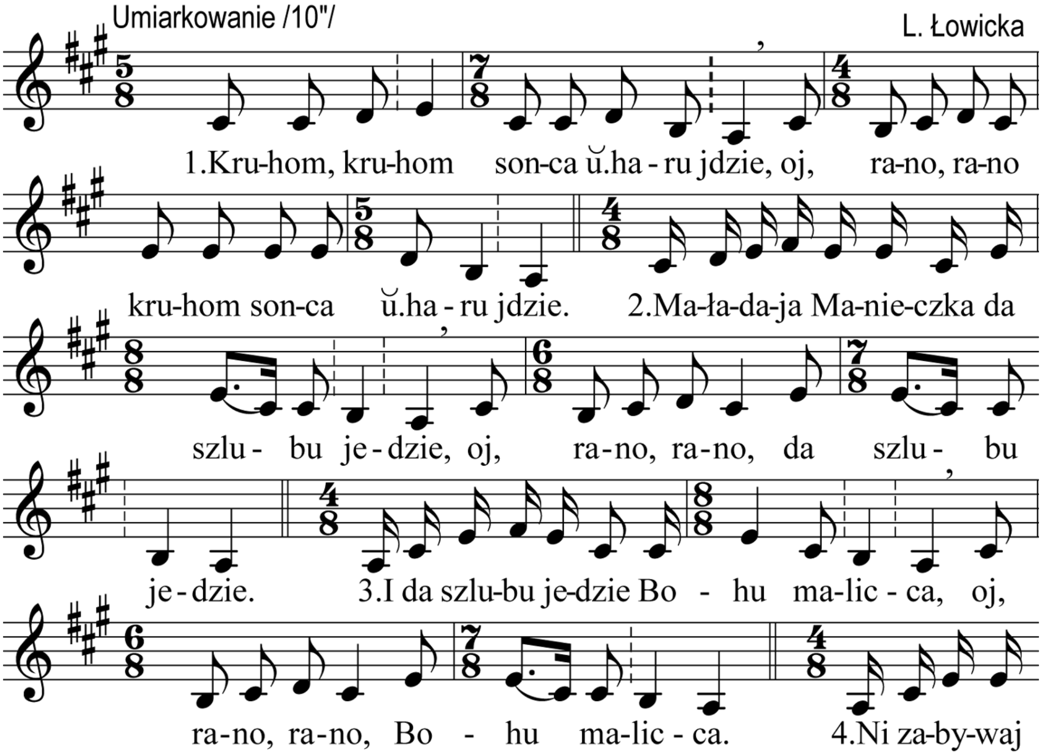
2. Ni chawajciesia paza ścieni -
   Kładziecia hroszy na taler...
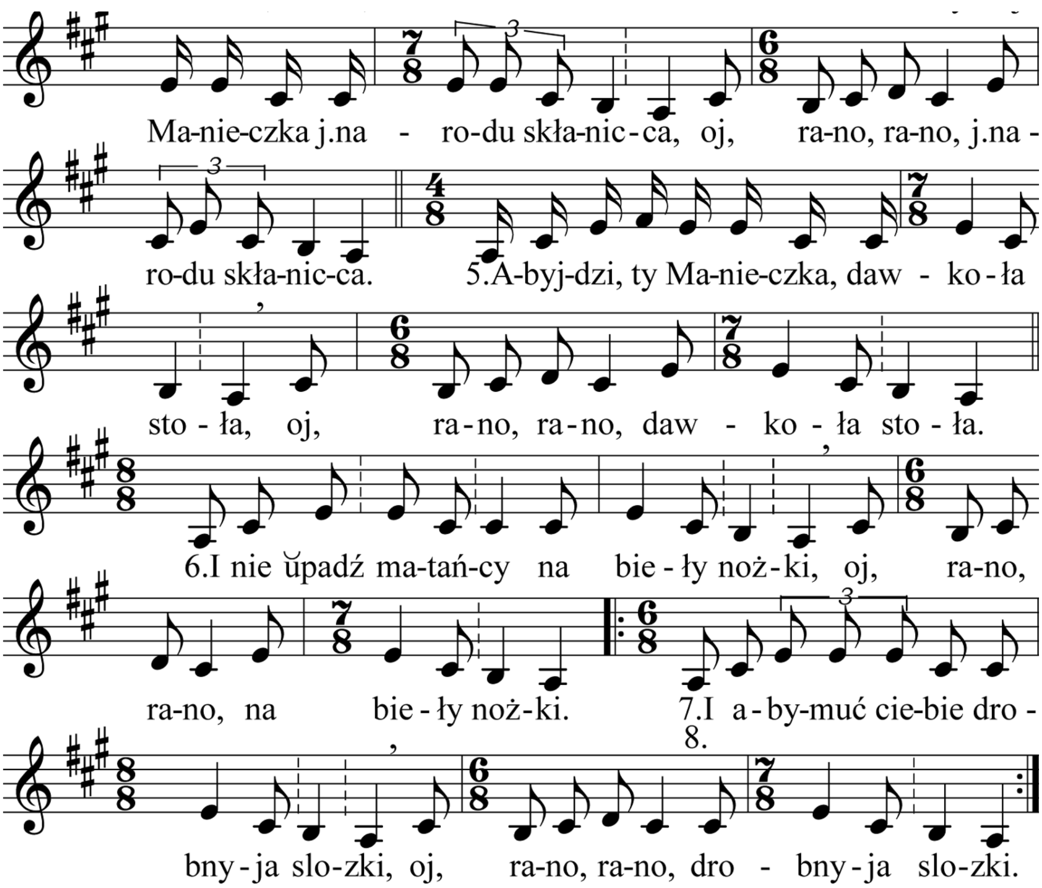
Pierad wychadam z chaty – da adjezdu u carkwu

Kruhom

Mielaszki
L. Łowicka

Umiarkowanie /10"/

1. Kruhom, kruhom
Sonca ŭ haru jdzie.
– Oj, rano, rano
Kruhom sonca ŭ haru jdzie.

2. Maładaja Manieczka
Da szlubu jedzie.
– Oj, rano, rano –
Da szlubu jedzie.

3. I da szlubu jedzie –
Bohu malicca.
– Oj, rano, rano –
Bohu malicca.

4. – Ni zabywaj, Manieczka
I narodu skłanicca.
– Oj, rano, rano –
Narodu skłanicca.

5. Abyjdzi, Manieczka,
Da wkoła stoła.
– Oj, rano, rano –
Da wkoła stoła.

6. I nie ŭpadź matańcy
Na bieły nożki.
– Oj, rano, rano –
Na bieły nożki.
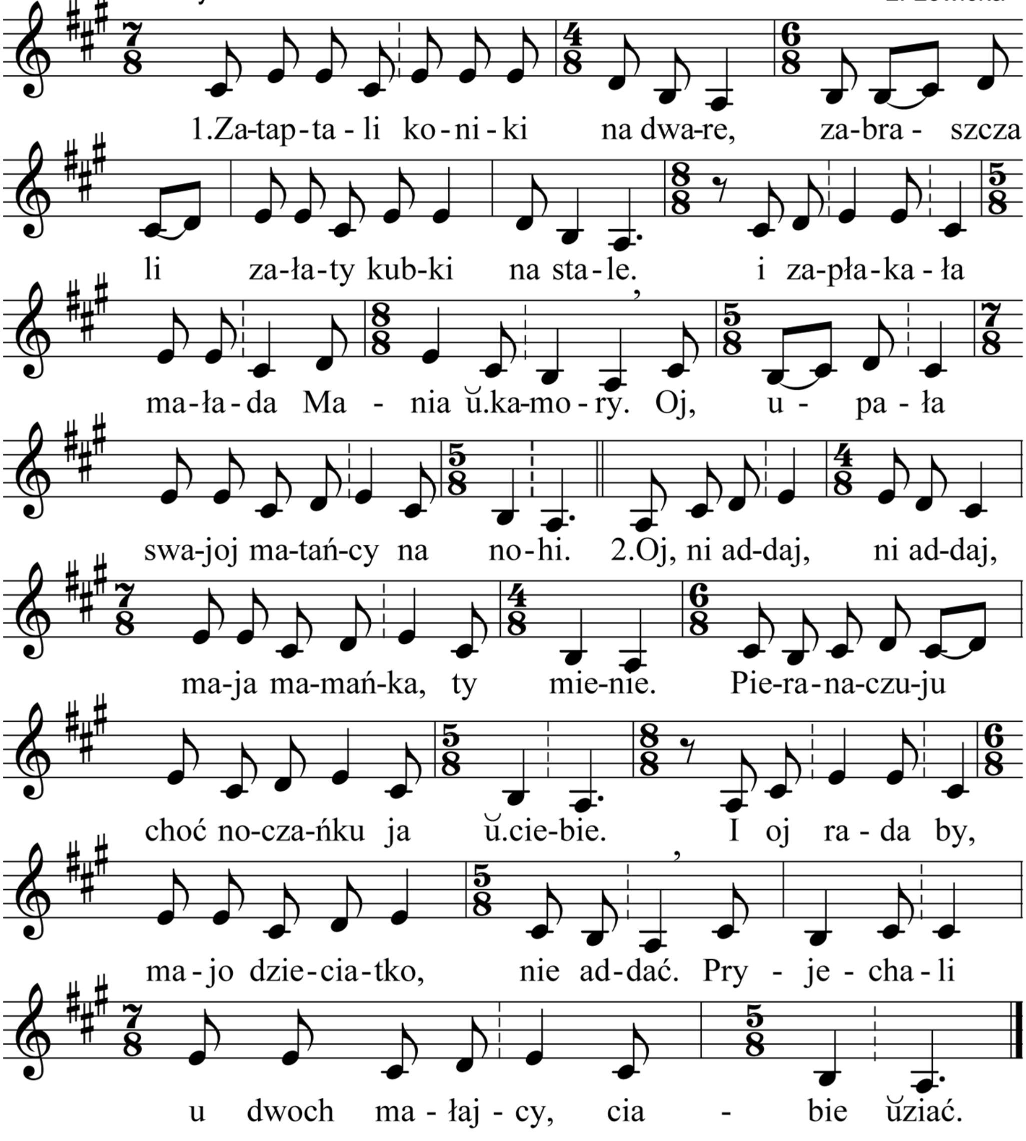
7.I abymuć ciebie
Druobnyje slozki.
– Oj, rano, rano –
Druobnyje slozki.

8. Oj, sluozoczkami
Nożki pamyjesz,
A posaczkami
Ziemlicu kryjesz.

Zataptali koniki

Mielaszki
L. Łowicka

Dość żywo /20"/
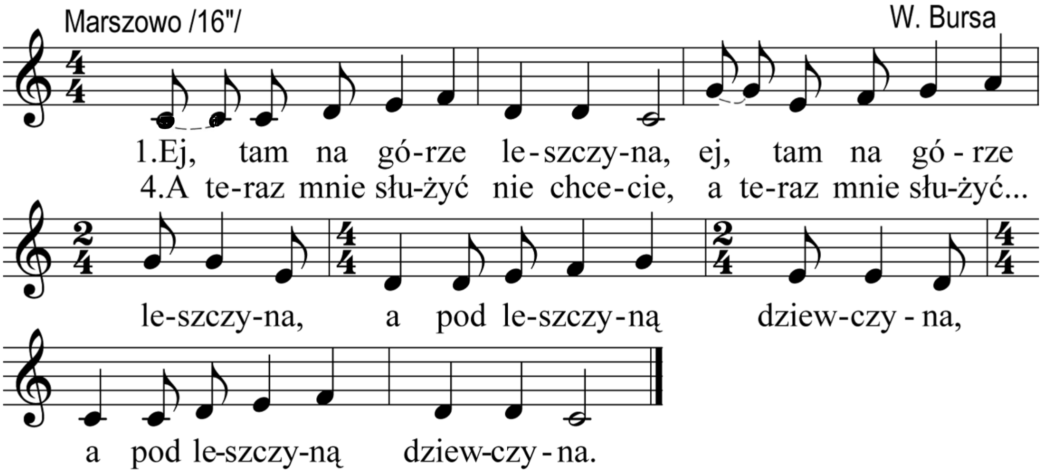

1. Zataptali koniki na dware,
Zabraszczali załaty kubki na stale.
I zapłakała małada Mania ŭ kamory.
Oj, upała swajoj matańcy na nohi.

2. – Oj, ni addaj, ni addaj, maja mamańka, ty mienie –
Pieranaczuju choć noczańku ja ŭ ciebie.
– I oj, rada by, maje dzieciatko, nie addać –
Pryjechali u dwoch – małajcy – ciabie ŭziać.

Ej, tam na górze leszczyna

Kałodna
O. Lenkiewicz
W. Bursa

1. Ej, tam na górze leszczyna*,
A pod leszczyną dziewczyna**.

2. Blond-jasne włosy czesała
I tak hałośnie płakała.

3. – Hej, włosy, włosy złociste –
Wyście mnie byli najmilsze.

4. A teraz mnie służyć nie chcecie –
Pod biały welon idziecie.

5. – Zaprzęgajcie koni wieśniacze –
Niech ta dziewczyna nie płacze.

6. – A czegóż by ona płakała?
Ładnego męża dostała.
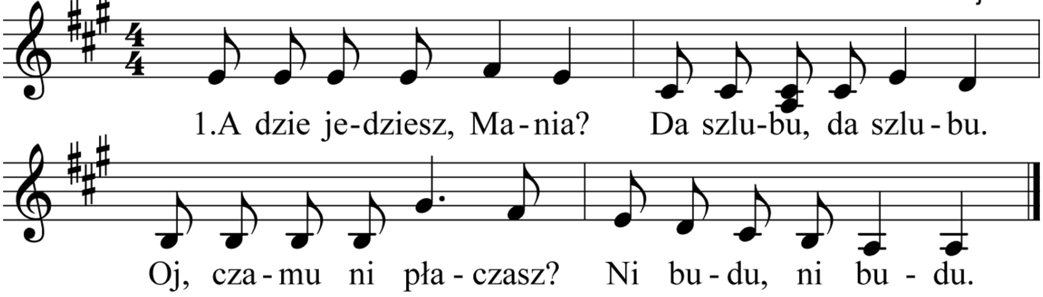
* Pierwszy wers w każdej zwrotce powtarzać
** Drugi wers – też powtarzać

Uwaga: ten tekst jest prawie całkowicie zbieżny, jak w typowo białoruskiej pieśni ludowej pn. „Hareła sosna – pałała" z piękną melodią w rytmie walca.

A dzie jedziesz, Mania

Załuki
M. Mojsak

Żwawo /8"/
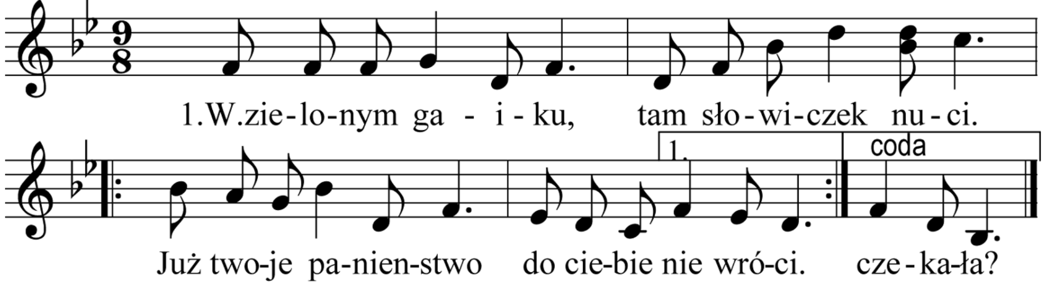

1. A dzie jedziesz, Mania?
   – Da szlubu, da szlubu.
   Oj, czamu ni płaczasz?
   – Ni budu, ni budu.

2. – Nichaj płacza
   Maładoje – maci,
   Szto astajecca
   Haspadyniaj u chaci.

W zielonym gaiku

Kałodna
O. Lenkiewicz
W. Bursa

Z ożywieniem /16"/

1. W zielonym gaiku –
   Tam koniczek nuci.
   – Już twoje panienstwo*
   Do ciebie nie wróci.

2. – Nie wróci, nie wróci
   I wrócić nie może,
   A serce złożone –
   Ach, mój mocny Boże!

3. – Drobny wianek wiją,
   Dla Ani śpiewają.
   A jego drużbanty
   Wesoło śpiewają.

4. -Przeżegnaj nas, mamo –
   Trzy razy: krzyż na krzyż,
   Bo już ostatni raz
   Na mój wianek patrzysz.

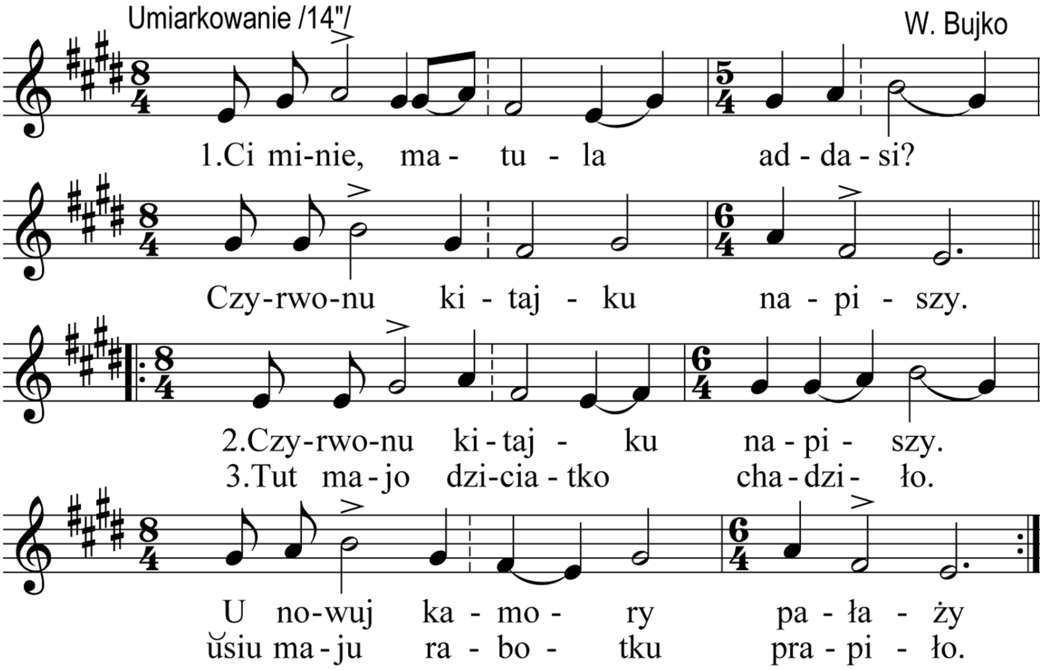
5. – Nas mama żegnała –
   Trzy razy zemdlała:
   Ach, moja córeczko
   Czegóż doczekała?

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Za stałami

Ci minie, matula

Padazierany
W. Bujko
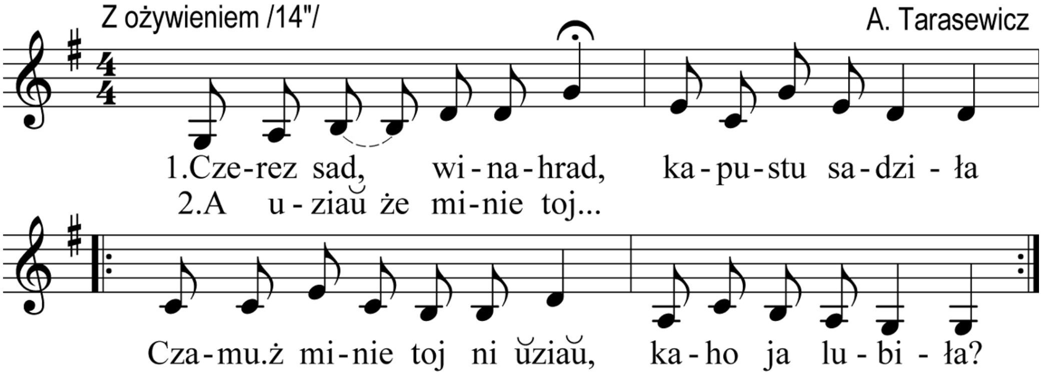

1. Ci minie, matula addasi?
   – Czyrwonu kitajku napiszy.

2. Czyrwonu kitajku napiszy –
   U nowuj kamory pałaży.

3. – Tut majo dzieciatko chadziło –
   Ŭsiu maju rabotku prapiło.

Czerez sad

Zareczani
A. Tarasewicz

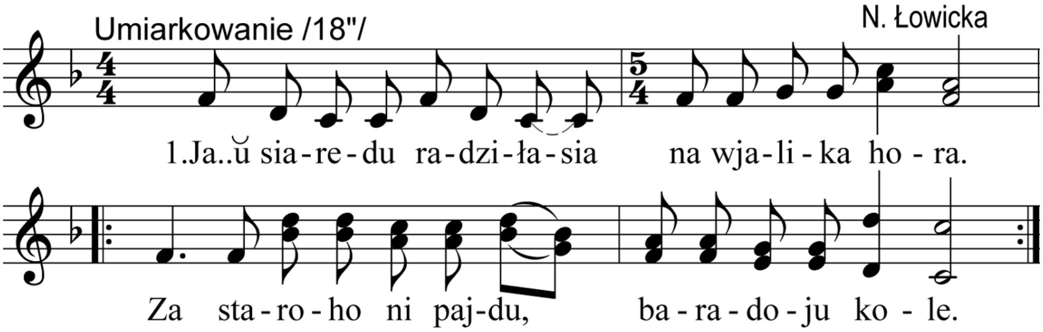
1. Czerez sad-winahrad
   Kapustu sadziła.
   Czamu ż minie toj ni uziaŭ*,
   Kaho ja lubiła?

2. A uziaŭ że minie toj –
   Ja z rodu ni znała.
   – Heto tabie, dzieŭczyneńka,
   Szto ty wybirała.

* 3 i 4 wersy powtarzać

Ja ŭ siaredu radziłasia

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. Ja ŭ siaredu radziłasia –
   Na wjalika hora.
   Za staroho ni pajdu* –
   Baradoju kole.

2.A pajdu ja za takoho,
   Szto siejucca usy.
   – Jon na minie kiŭnie, morhnie,
   A ja zaśmijusia.

3. Jon na minie kiŭnie, morhnie
   Czornymi brywami.
   – Ja da joho zahaworu
   Miłymi sławami.

4. Jon da minie kiŭnie, morhnie
Czornymi aczyma.
– Ja da joho zaśmiejusia –
Małada dziaŭczyna.

5. Mjała[1] chatu, mjała sieni –
To j zaśmiejałasia.
Wyszła maci wodu braci –
To j dahadałasia.

6. – Czaho doniu[2], czaho doniu,
Czaho ty śmjajeszsia?
Palubiła kazaczeńka,
To j nie pryznajeszsia?
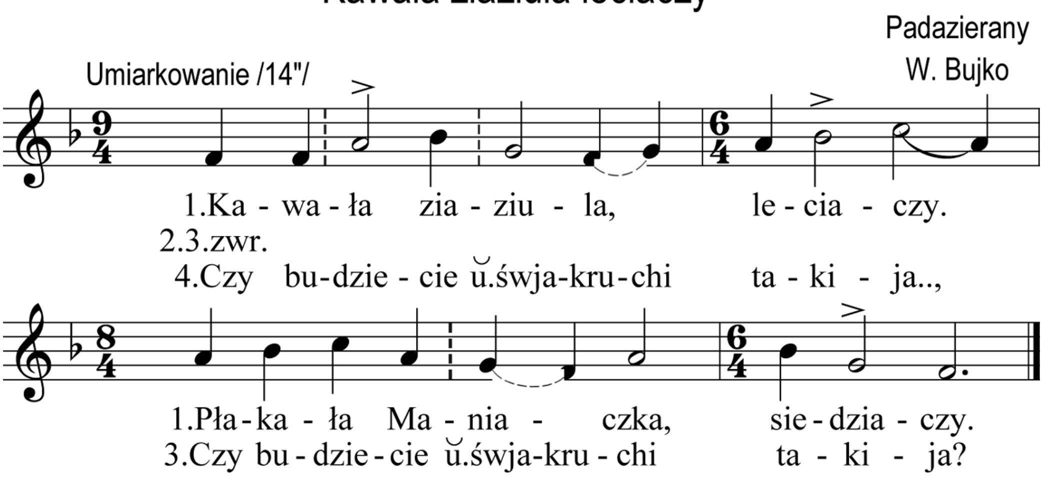
7. – Tabie, maci, nie wiedaci –
Tabie nie pytaci.
Jak nabrała wjadro wody –
To j niasi da chaty!

8.Nie razliwaj, maci, wody,
Bo ciażko nasici.
Nie razbiwaj, maci, pary –
Ja z jim budu życi.

9. – Jon u mjanie naczawaŭ –
Jon u mjanie ŭpiŭsia.
Jon u mjanie, na pjacze,
Nahawic zabyŭsia.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.
[1]Zamiatała.
[2]Córko.

Kawała ziaziula leciaczy

1. Kawała ziaziula – leciaczy.
Płakała Maniaczka – siedziaczy.
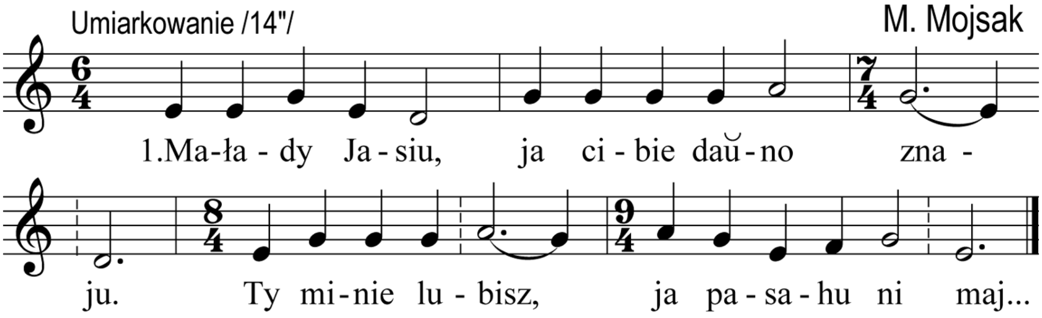
2. Płakała Maniaczka – siedziaczy,
Na swaje ruczeńki hledziaczy.

3. – Ach wy, maje ruczki biełyja,
Czy budziecie ŭ świakruchi takija?

4. – Czy budziecie ŭ świakruchi takija,
Jak byli ŭ matuli – biełyja?

Małady Jasiu

Załuki
M. Mojsak
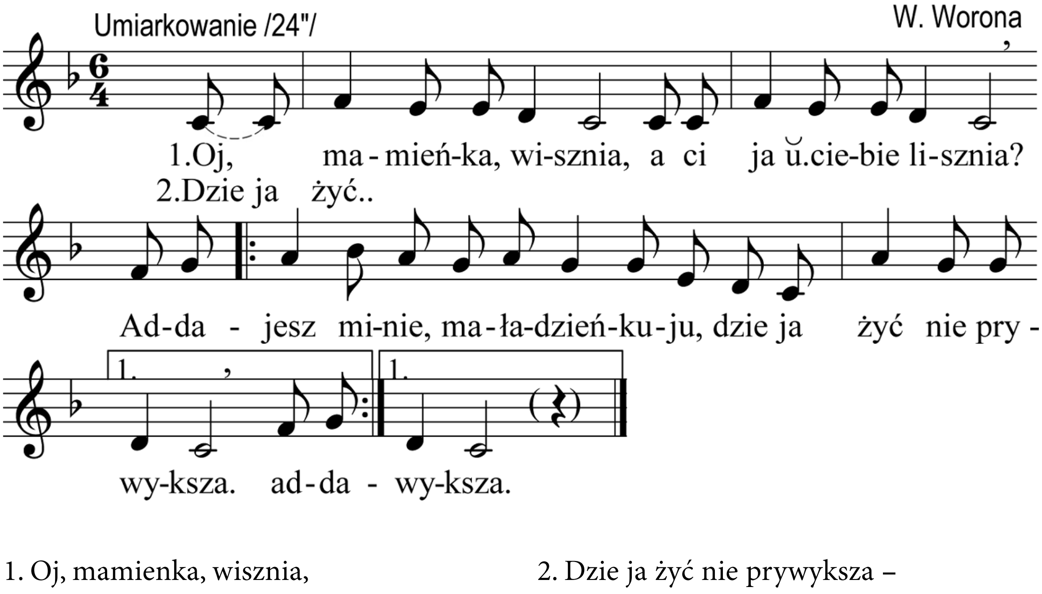

1. Małady Jasiu,
   Ja cibie daŭno znaju.
   – Ty minie lubisz –
   Ja pasahu ni maj...

2. – A ja pasahu
   Ni budu ŭspaminaci.
   – Ni ŭspamieniesz ty –
   Ŭspamjanie twaja mać...

3. – Ni ŭspamieniesz ty –
   Ŭspamjanie twaja maci:
   – Ŭstawaj niwiestka –
   Swoj „pasah” wyhaniać...

Oj, mamieńka, wisznia

Wiejki
W. Worona

1. Oj, mamienka, wisznia,
   A ci ja ŭ ciebie lisznia?
   – Addajesz minie, maładzienkuju*,
   Dzie ja żyć nie prywyksza.
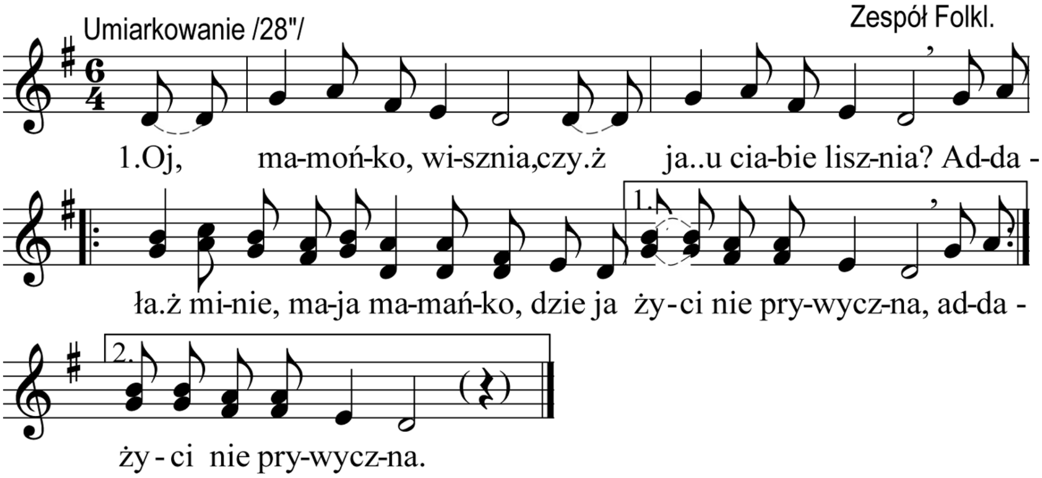
2. Dzie ja żyć nie prywyksza –
   Prywykaci ja muszu.
   I stareńkamu i maleńkamu
   Padczyniacisia muszu.

3. – Kaho wiernie lubiła –
Toj stajit za dźwjaryma,
A kaho ja da j z rodu ni znała-
Z tym na szlubońku stała.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Oj, mamońko, wisznia

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Oj, mamońko, wisznia,
Czy ż ja ŭ ciabie lisznia?
– Addała ż minie, maja mamańko, *
Dzie ja życi nie prywyczna.

2. – Oj, ja żyć nie prywyczna –
Prywykaci ja muszu.
Ja j stareńkamu, ja j maleńkamu
Dahadżaci ja muszu.

3. Oj, pajdu ja da brodu –
Pahlażusia na wodu.
- Tam ża stanu ja, da j padumaju:
Czy ŭ charoszaha rodu?

4. – Ja z charoszaha rodu
I na liczko prekrasna.
Addała ż minie, maja mamańka,
Dzie drużyna niszczasna.

5. – Pajdu ja da brodu,
Da brodu – ŭtaplusia.
– Za lichim mużam, dy za pjanicaj,
Ja wa wiek ni razżywusia.

6. – Oj, nie jdzi, dzicia miła –
Swaju duszu zahubisz.
– Oj, czamu że ż ty nie pryznałasia,
Kaho wierno ty lubisz?
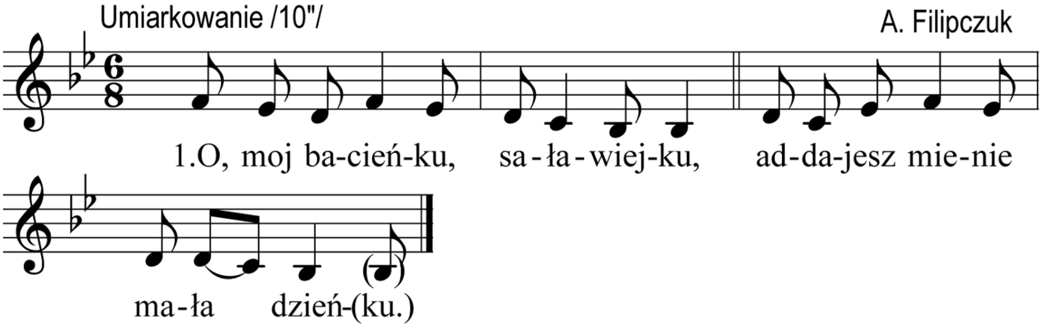
7. – Kaho wierno lubiła –
Taho wiek ni zabudu.
– Narakała ja na matuleńku –
Narakaci ja budu.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

O, moj bacieńku

Załuki
A. Filipczuk

Umiarkowanie /10"/

Uwaga: końcowa sylaba w niektórych zwrotkach nie była wyśpiewana - taki styl wykonawczy

1. O moj bacieńku – sławiejku,
   Addajesz mienie maładzień/ku/.

2. Addajesz mienie, maładzieńku –
   Prykuj zazulu hałośnień...

3. – Prykuj zazulu hałośnieńku,
   Kab jana rano to j kawała* –
   Mienie, małodu, prabudżała.

4. – Ŭ mienie świekierko – ni bacieńko.
   Ŭ mienie świekrucha – ni matula.

5. Ustanie rano – da j ni zbudzić.
   Pojdzie k susiedam i absudzić:

6. – Maja niewiestka sanliwaja –
   Szcze j da raboty leniwaja.
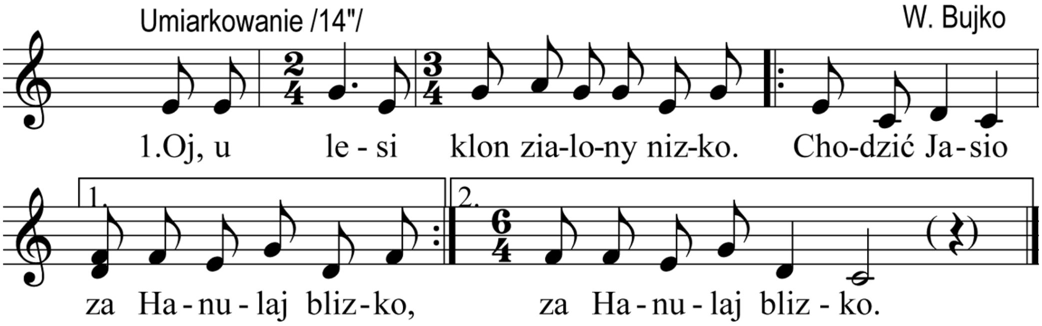
7. – Jak mjała chatu, to dramała.
   Paniasła smiećcie – to upała.

* Ten (drugi) wers powtórzyć na melodii dwóch początkowych taktów.

Oj, u lesi

Padazierany
W. Bujko

Umiarkowanie /14"/

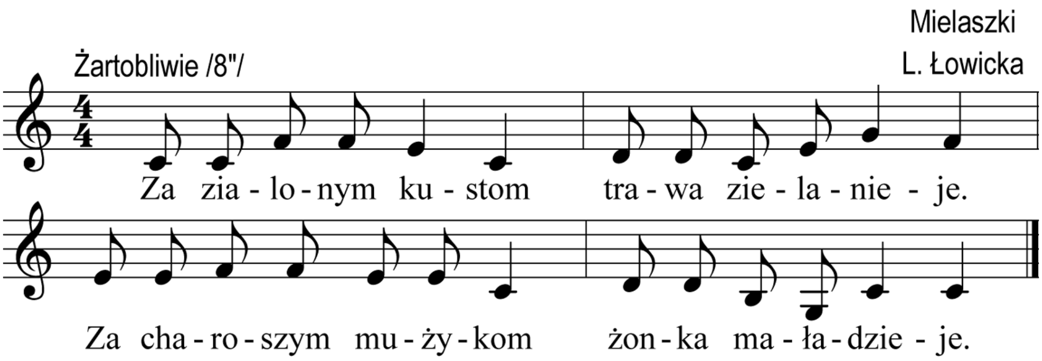

1. Oj, u lesi
   Klon zialony nizko –
   Chodzić Jasio*
   Za Hanulaj blizko.

2. – Nichaj chodzić -
Ja i ni bajusia.
Z kim zydusia -
Z tym razhawarusia.
(tekst niepełny)

* 3 i 4 wersy powtarzać

Za zialonym kustom

Za zialonym kustom*
Trawa zielanieje.
Za charoszym mużykom -
Żonka maładzieje.
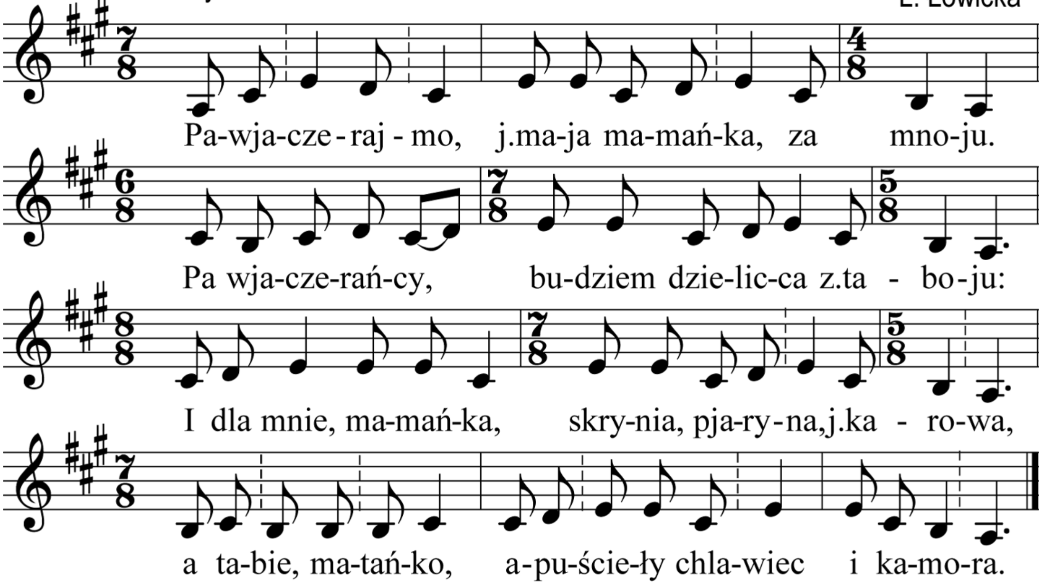
* Za zielonym krzakiem

Na wjaczery – pad kaniec pierszaha dnia wjasiella:

Pawjaczerajmo

Mielaszki
L. Łowicka

Dość żywo /20"/

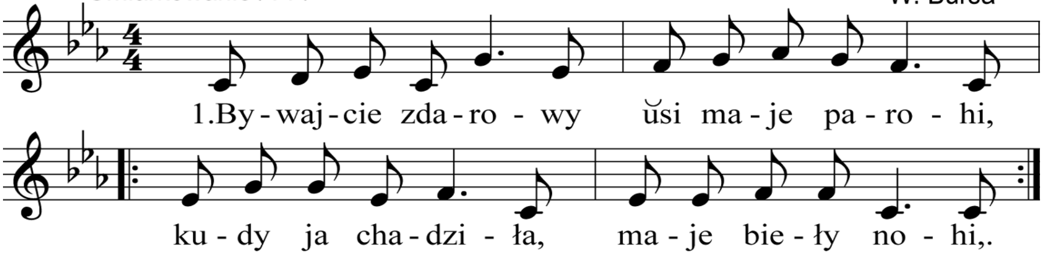

Pawjaczerajmo, j maja mamańka – za mnoju.
Pa wjaczerańcy – budziem dzielicca z taboju:
I dla mnie, mamańka – skrynia, pjaryna, j karowa,
A tabie, matańko – apuścieuszy chlawiec i kamora

Bywajcie zdarowy

Kałodna
O. Lenkiewicz
W. Bursa

Umiarkowanie /14"/

1. Bywajcie zdarowy
   Ŭsi maje parohi,
   Kudy ja chadziła –
   Maje biełу nohi.

2. Kudy ja chadziła –
   Chadzici ni budu.
   Kaho ja lubiłła –
   Lubici ni budu.

3. Kaho ja lubiła,
To ŭże pazabyła.
Kaho ja ni znała –
Na szlub z jim dziś stała.

4. – Bywajcie zdarowy
Ŭsie susiedzi, ludzi –
Praszu ni sudzici,
Jak minie ni budzie.

5. Praszu ŭspaminaci
Dobrymi sławami:
„A dzie taja Mania,
Szto chadziła z nami.”
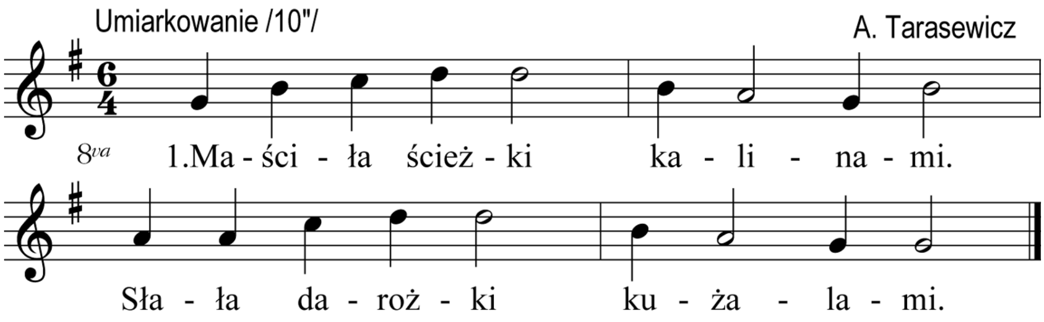
6. – Czy jaje zabito,
Czy zamuż uziato?
– Siedzić u niwoli –
Jak ŭ budzień, tak – ŭ śwjato?

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Na „Prydanie” – na druhi dzień wjasiella – u „Maładoha”:

Maściła ścieżki

Zareczani
A. Tarasewicz

1. Maściła[1] ścieżki kalinami,
Słała darożki kużalami[2].

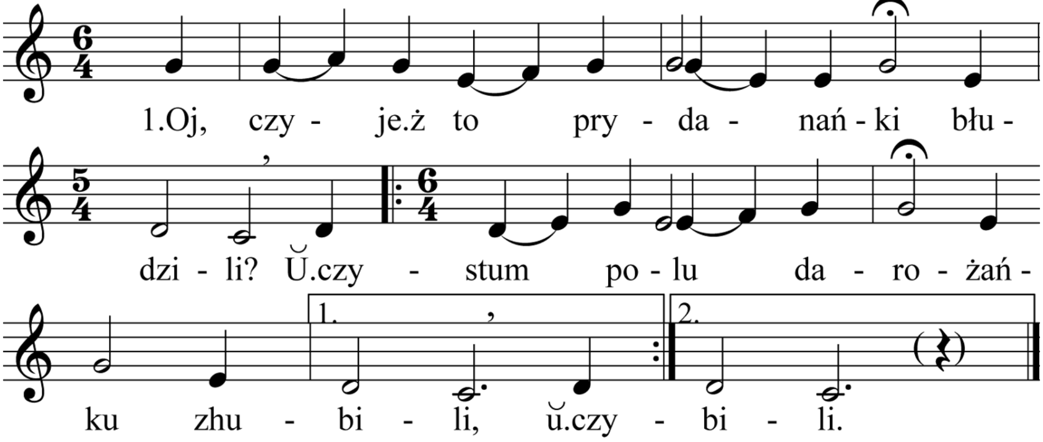
2. Kab my darożki nie zmylili,
Kab my Handzieńki nie zhubili.

[1]Rozum. – zamiatała (ścieżkę gałęziami kaliny)
[2]Włóknem lnu lub konopi

Oj, czyje ż to prydanańki

Załuki
Grupa kobiet

Umiarkowanie /22"/

1. Oj, czyje ż to
   Prydanańki zbłudzili,
   U czystum polu*–
   Darożańku zhubili?

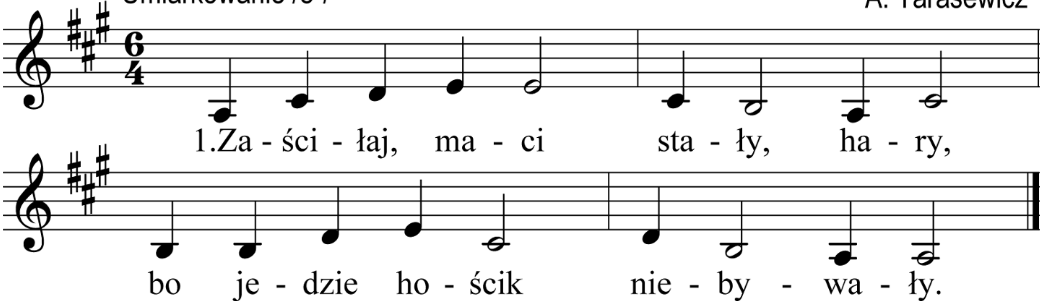
2. – Siuda, siuda,
   Prydanańki – da siała.
   – Budzia tutaj
   Bjasieda wjasioła.

*3 i 4 wersy powtarzać.

Zaściłaj, maci

Zareczani
A. Tarasewicz

Umiarkowanie /8"/

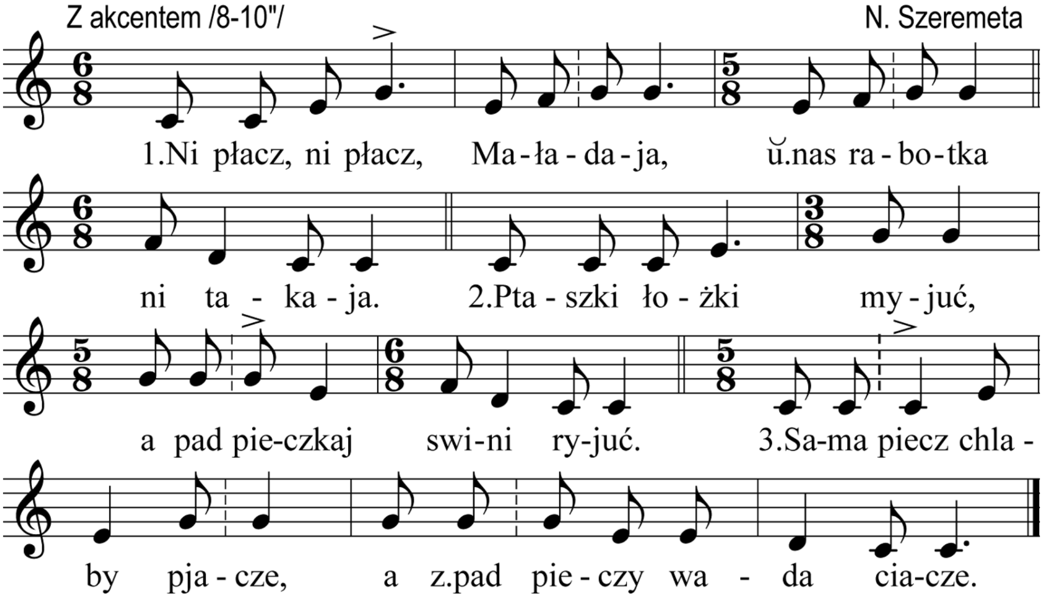
Zaściłaj, maci, stały-hary,
Bo jedzie hościk niebywały.

Śpjawali, jak Małady wjoz Maładuju da sibie, a hości ażydali...

Ni płacz

Haradok
N. Szeremeta

Z akcentem /8-10"/

1. Ni płacz, ni płacz – Maładaja –
   U nas rabotka ni takaja:
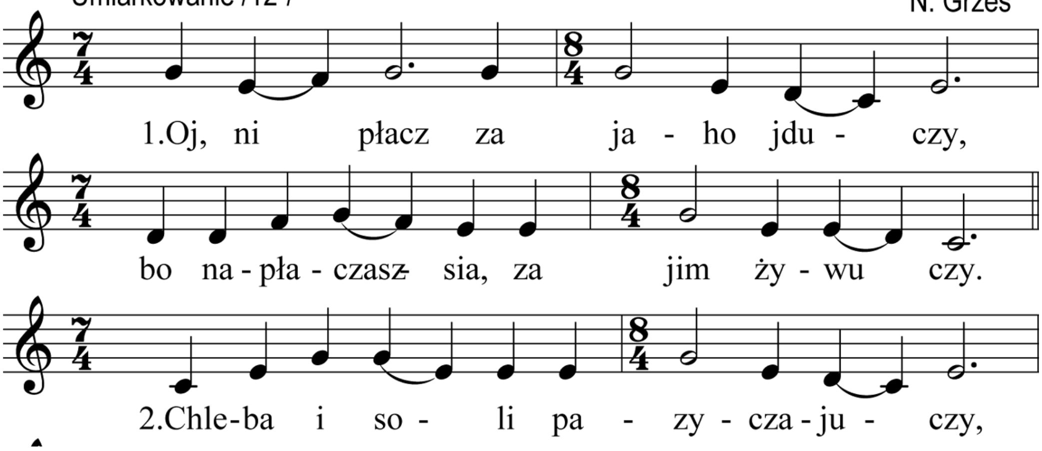
2. – Ptaszki łożki myjuć,
   A pad pieczkaj – świni ryjuć.
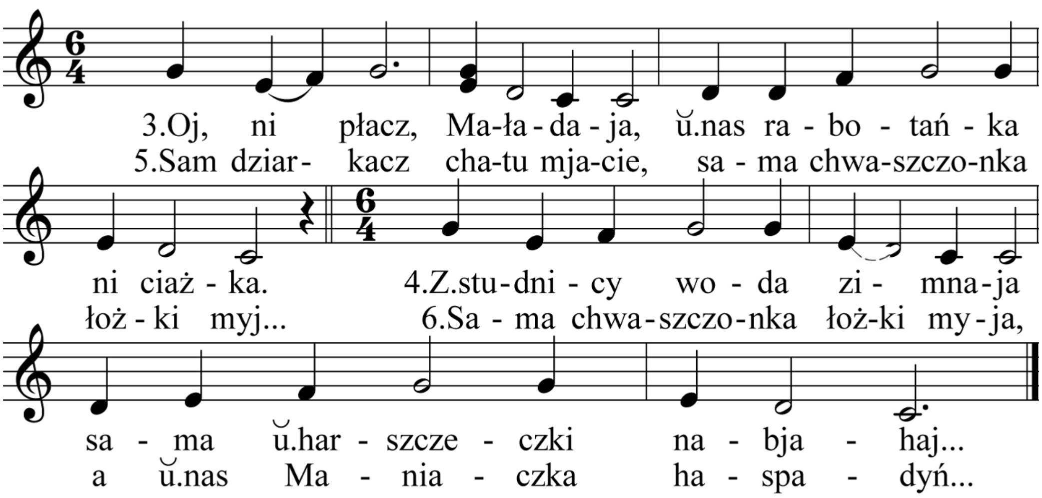
3. – Sama piecz chlaby pjacze,
   A z pad pieczy – wada ciacze.

Oj, ni płacz

Załuki
M. Mojsak
N. Grześ

Umiarkowanie /12"/

1. – Oj, ni płacz – da jaho jduczy,
Bo napłaczaszsia za jim żywuczy:

2. Chleba i soli – pażyczajuczy,
Swajim susiedziam – dakuczajuczy.

3. – Oj, ni płacz, Maładaja –
Ŭ nas rabotańka ni takaja.

4. Z studnicy woda zimnaja (?)
Sama ŭ harszczeczki nabjahaj...

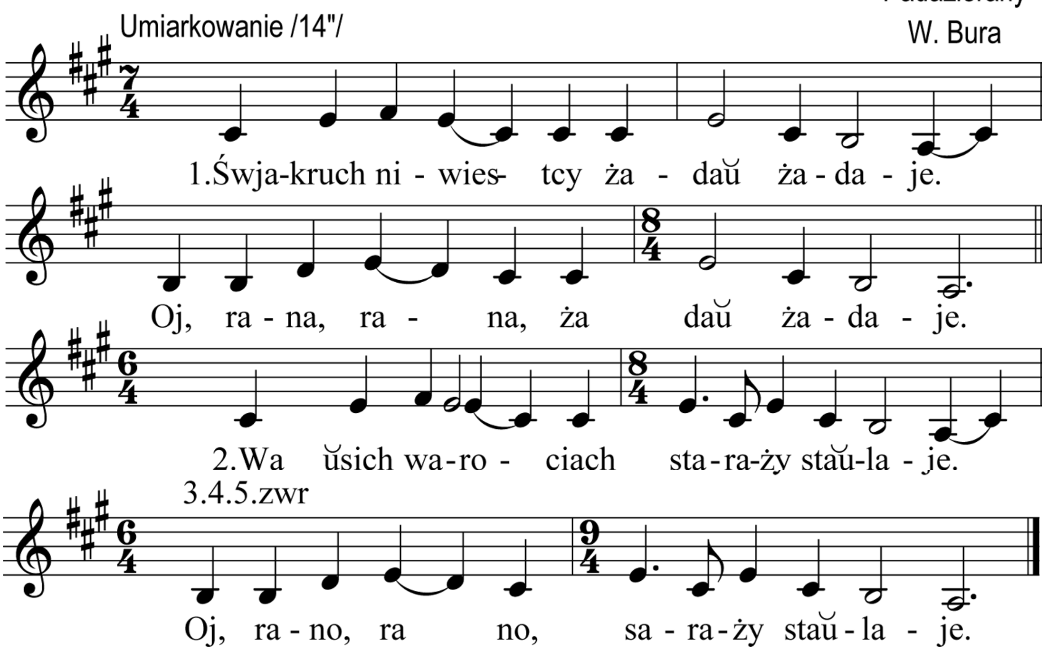
5. Sam dziarkacz chatu mjacie,
Sama chwaszczonka[1] łożki myj...

6. Sama chwaszczonka łożki myja,
A ŭ nas Maniaczka – haspadyń...

[1]Ogon (puszysty)

Świakruch

Padazierany
W. Bura

1. Świakruch niwiestcy
Żadaŭ żadaje.
– Oj, rana, rana –
Żadaŭ żadaje.

2. Wa ŭsich warociach
Staraży staŭlaje.
– Oj, rana, rana –
Staraży staŭlaje.

3.Ŭ pierszych warociach -
Sama maci stała.
– Oj, rana, rana –
Sama maci stała.
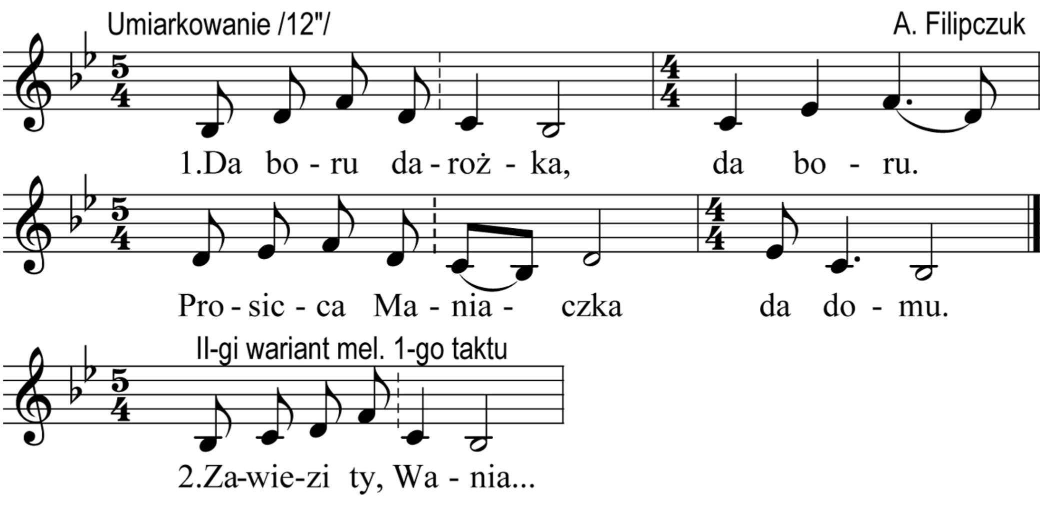
4. Nie budź, niewiesta,
Nie pyszna, ni horda.
– Oj rana, rana –
Nie pyszna, ni horda.

5. A budź, niwiesta,
Łaskawa, j pakorna.
Oj, rana, rana –
Łaskawa, j pakorna.

Na „Padwjasiołak" – u czaćwier i ŭ subotu pa wjasielli

Da boru darożka

Załuki
A. Filipczuk

1. Da boru darożka, da boru -
Prosicca Maniaczka da domu.

2. – Zawiezi ty, Wania – dzie ty ŭziaŭ,
Kab że ż moj wjanoczak da, j ni zwjaŭ.

3. – Ni zwjanie, Maniaczka, ni zwjanie –
Jest ŭ minie siastronka – dahlanie.
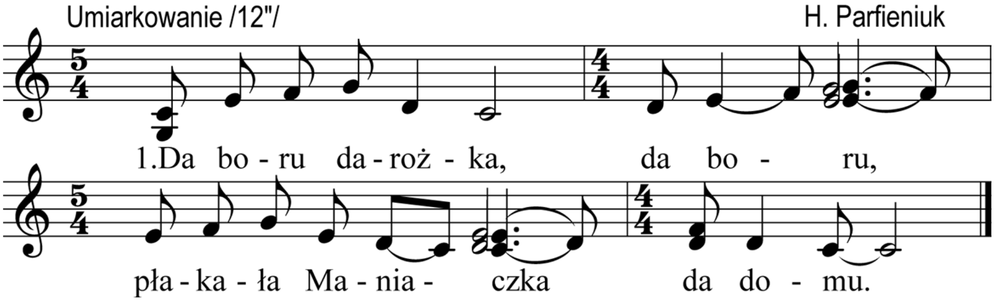
4. – Pryniasie wadzicy z krynicy –
Namoczyt wienoczok z rucicy.

5. – Namakaj wienoczku ŭ toj wadzie –
Prywykaj, Maniaczka, ŭsioj bjadzie.

Da boru darożka

2

Załuki
N.Grześ, M. Mojsak,
H. Parfieniuk

1. Da boru darożka, da boru.
   – Płakała Maniaczka da domu.
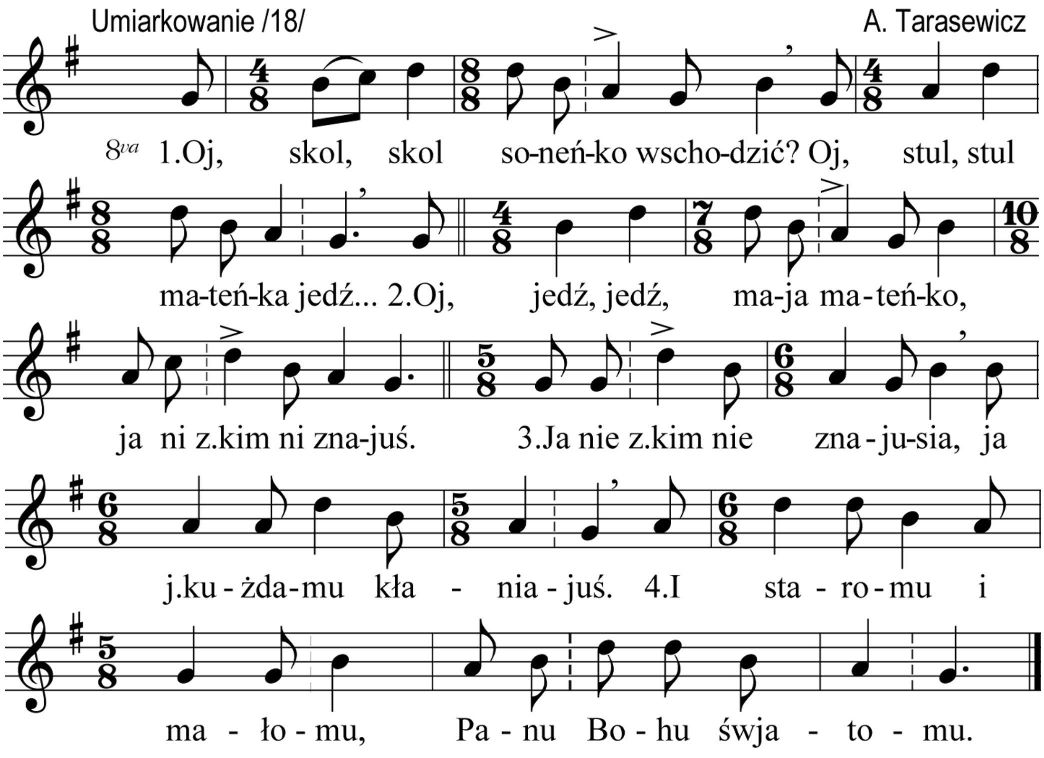
2.-– A wiezi, Waniaczka, dzie ty ŭziaŭ,
   Kab choci wjanoczak moj ni zwjaŭ.

3. – Ni zwjania, Manieczka, ni zwjania.
   Ŭ minie jeść siastronka – nahlania.

4. Pryniasie wadzicy z krynicy –
   Pakropić wjanoczak z rucicy.

Oj, skol

Zareczani
A. Tarasewicz

1. Oj, skol, skol soneńko wschodzić –
Oj, stul, stul mateńka jedź...

2. Oj, jedź, jedź – maja mateńku –
Ja ni z kim ni znajuś...

3. Ja nie z kim nie znajusa –
Ja j kuždamu kłaniajuś...
4. I staromu i małomu,
Panu Bohu śwjatomu.

Pieśń śpiewana na tzw. *Padwjasiołku* tj. w czwartek – po weselu – u rodzi-ców Młodego. U rodziców Młodej *Padwjasiołak* odbywał się w sobotę. Zbierała się najbliższa rodzina i ucztowała w cześć młodych małżonków.

II. CHRYŚCINNYJA PIEŚNI
(PIEŚNI CHRZCINNE)

Ci ja tabie ni kazała,
Ci nie hawaryła:
– Ni lahaj kala boku,
Bo budzie Haŭryła.
W. Doroszkiewicz,
N. Łowicka (Mielaszki)

Na paczatak chryścin:
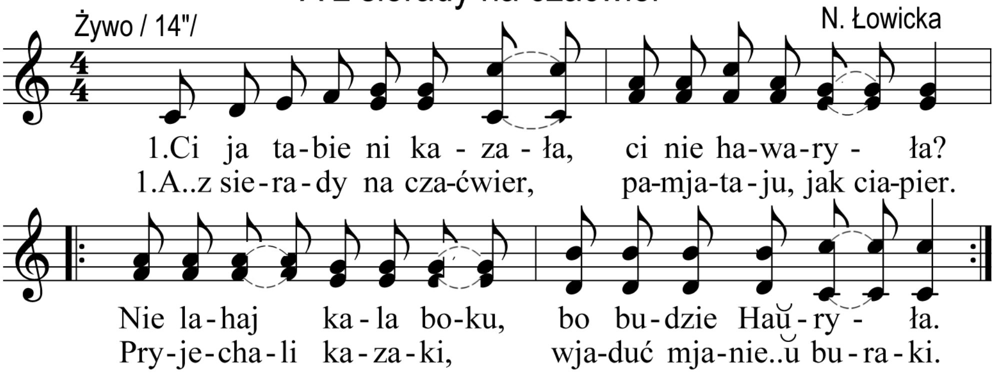
A kumach:

Bjasiednyja (chryścinnyja):

Na paczatak chryścin

Ci ja tabie ni kazała
A z sierady na czaćwier

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. – Ci ja tabie nie kazała,
Ci nie hawaryła?
– Ni lahaj kala boku, *
Bo budzie Haŭryła.

2. – A ty mjanie nie pasłuchaŭ –
Kala boku kłaŭsia.
A ciapier pytajeszsia:
– Skul Haŭryła ŭziaŭsia?

3. – Nie pytaj ty mjanie –
Bjaży za kumami,
Bo Haŭryła na pjaczy
Sowaje nahami.

4./1. A z sierady na czaćwier – **
Pamjataju ja ciapier:
– Pryjechali kazaki –
Wjaduć mjanie ŭ buraki.

5./2. – Nie wjadziecie ŭ buraki,
Bo ja pakalusia,
A wjadziecie ŭ lebjadu –
Sama pałażusia.
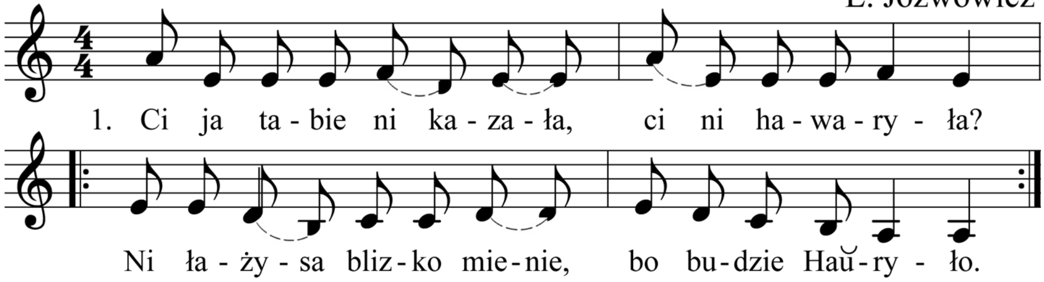
6./3. – Wyskaczyła z lebjady:
„Dzień dobry, dziaŭczata.
– Naczawała ŭ lebjadzie –
Jaszcze j nie naczata".

* 3 i 4 wersy powtarzć
** Podwójna numeracja – można śpiewać jako odrębne pieśni – na tej samej melodii.

Ci ja tabie

Zareczani
L. Józwowicz

Dość żywo /14"/

1. Ci ja tabie ni kazała,
Ci ni hawaryła?
Ni łażysa blizko minie, *
Bo budzie Haŭryło.
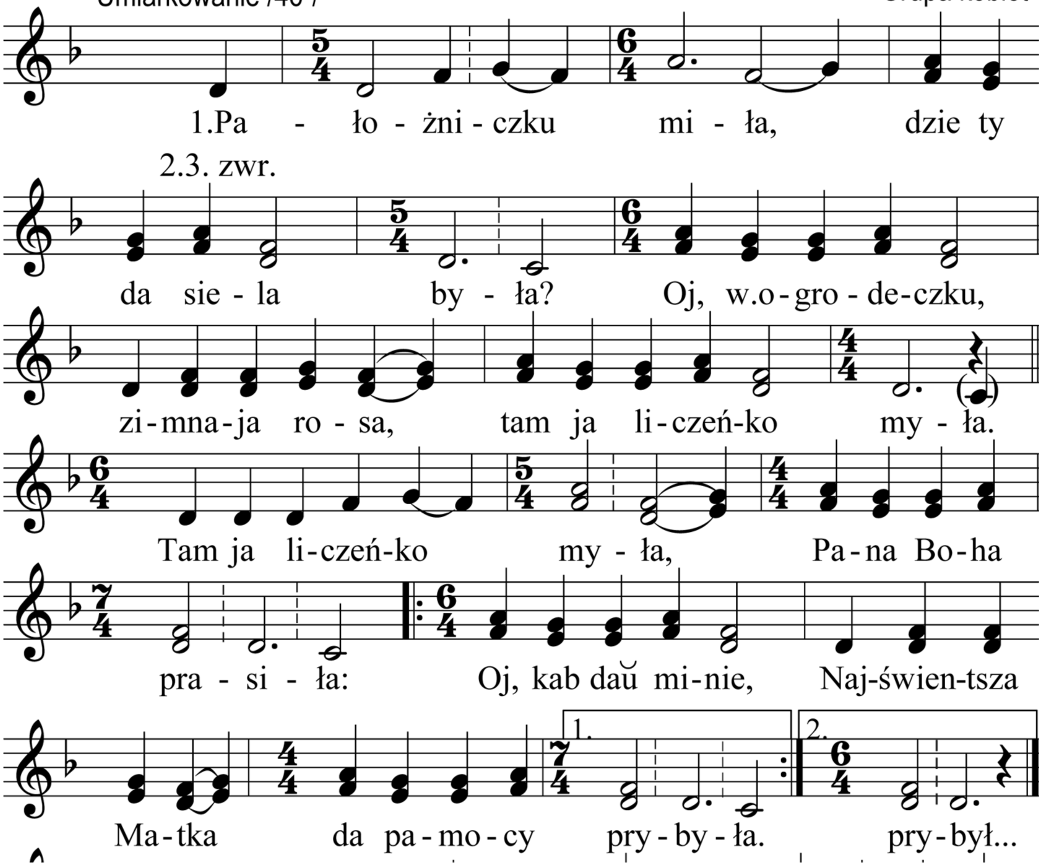
2. A ty ni słuchaŭsa –
Usio bliżej kłaŭsa,
A cipier ni dziwiś,
Skol Hawryło uziaŭsa.

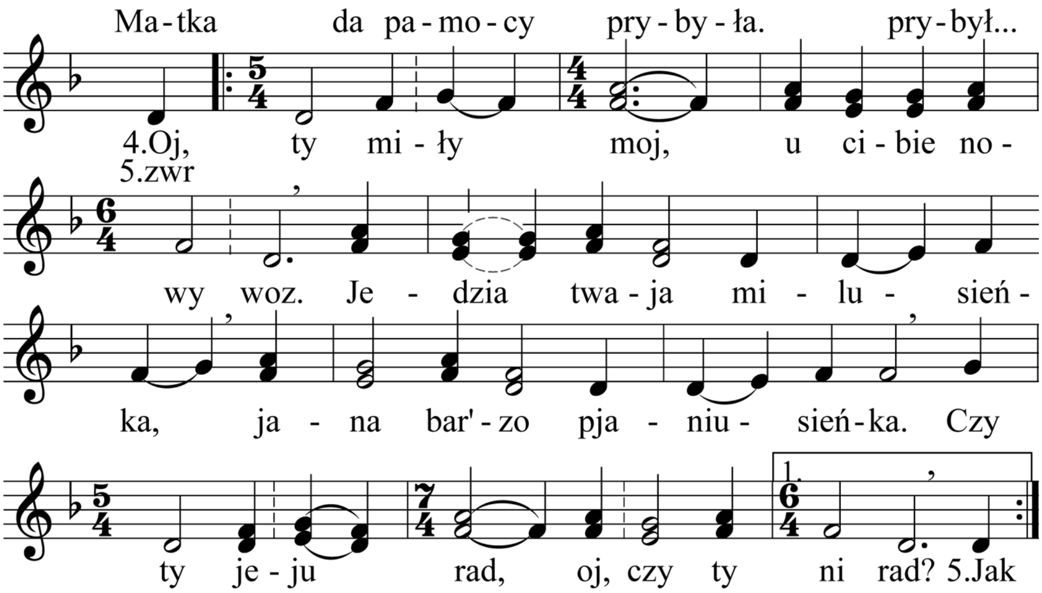
* 3 i 4 wersy powtarzać
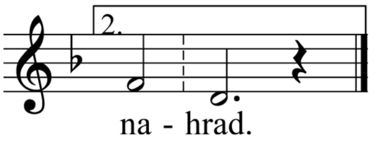
Pałożniczku miła.

Załuki
Grupa kobiet

Umiarkowanie /46"/

1. Pałożniczku miła,
   Dzie ty da siela[1] była?
   – Oj, w ogrodeczku –
   Zimnaja rosa –
   Tam ja liczeńko myła.
   Tam ja liczeńko myła –
   Pana Boha prasiła.
      – Oj, kab da minie – *
      Najświentsza Matka
      Da pamocy prybył/a/.

2. Pałożniczku miła,
   Dzie ty da siela była?
   – Oj, w ogrodeczku –
   Zimnaja rosa –
   Tam ja ruczańki myła.
      Tam ja ruczańki myła –
      Pana Boha prasiła:
      – Oj, kab da minie – *
      Najświentsza Matka
      Da pamocy prybył/a/.

3. Pałożniczku miła,
   Dzie ty da siela była?
   – Oj, w ogrodeczku –
   Zimnaja rosa -
   Tam ja nożeńki myła
      Tam ja nożeńki myła –
      Pana Boha prasiła:
      Oj, kab da minie *
      Najświentsza Matka
      Da pamocy prybył/a/.

4. – Oj, ty miły moj –
   U cibie nowy woz.
   – Jedzia twaja milusieńka –
   Jana bar'zo pjaniusieńka.
   – Czy ty jeju rad,
   Oj, czy ty ni rad?
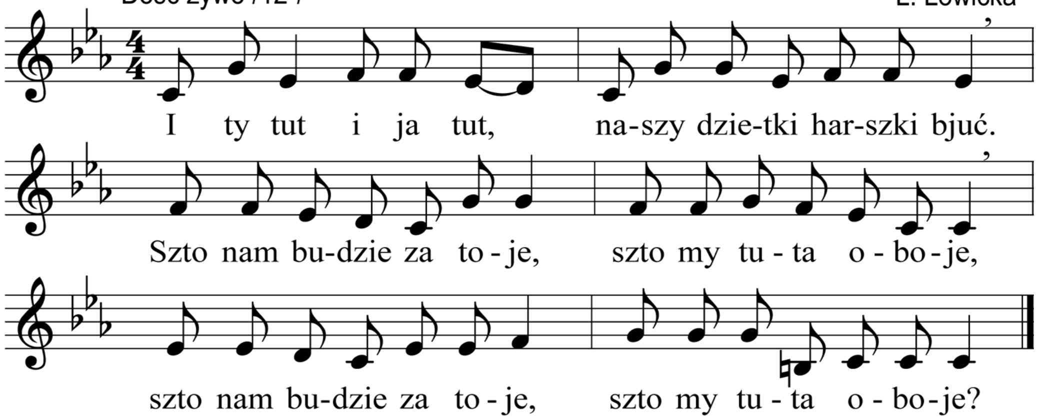
5. Jak ża ż ja ni rad?
   – To moj winahrad.
   Jana synaczka paradziła –
   Jak miesiaca pasadziła.
   Jak ża ż ni rad?
   – To moj winahrad.

[1] Do tej chwili, dotąd.

*

I ty tut

Mielaszki
Dość żywo /12"/ L. Łowicka
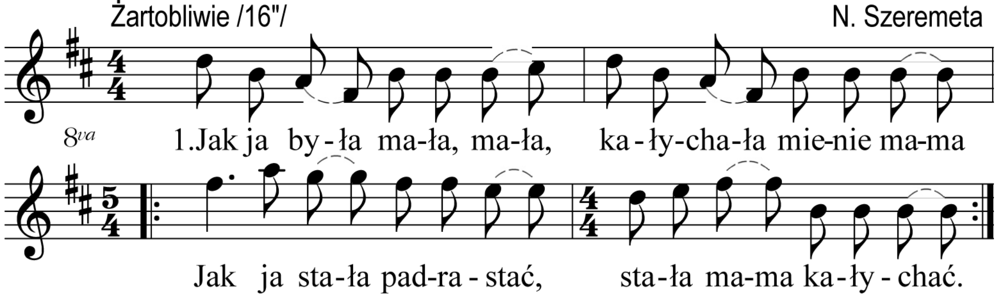

I ty tut i ja tut –
Naszy dzietki harszki bjuć.
– Szto nam budzie za toje*,
Szto my tuta oboje?

*3 i 4 wersy powtórzyć.

Jak ja była mała

Haradok
Żartobliwie /16"/ N. Szeremeta

1. Jak ja była mała, mała –
Kałychała mienie mama.
Jak ja stała padrastać – *
Stali chłopcy kałychać.

2. – Woś, Mikita idzie, (2 r.)
Woś – Mikita idzie – *
Mnie hareszki niasie.
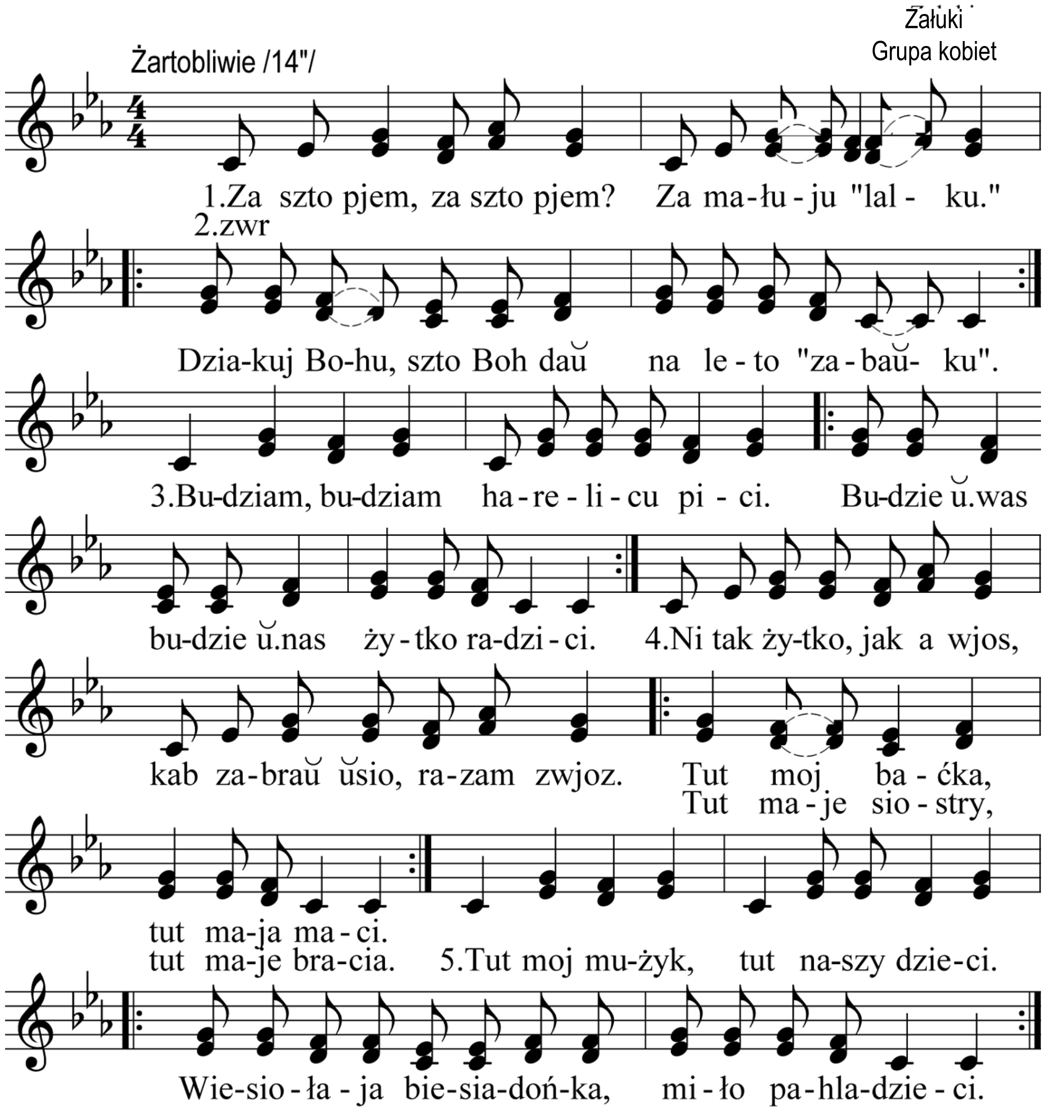
3. – Ja ni znała szto rabić, (2 r.)
Ja ni znała szto rabić – *
Szto z Mikitaj hawaryć?

4. – Ci areszki łuskać, (2 r.)
Ci areszki łuskać*,
Ci Mikitu caławać?

5. – Ja j areszki łuskała, (2 r.)
Ja j areszki łuskała*
I Mikitu caławała.

* Ostatnie dwa wersy powtarzać.

Za szto pjem

1. Za szto pjem,
Za szto pjem?
– Za małuju „lalku".

Dziakuj Bohu*,
Szto Boh daŭ
Na leto „zabaŭku".

2. Kab ni my,
Kab ni wy –
To my tut ni byli b,
To my tut ni byli b – *
Harelicy ni pili b.

3. – Budziam, budziam
Harelicu pici.
– Budzie ŭ was, *
Budzie ŭ nas
Żytko radzici.

4. Ni tak żytko, jak awjos,
Kab zabraŭ ŭsio razam – zwjoz.
– Tut moj baćka,
Tut maja maci.
Tut maje siostry,
Tut maje bracia.

5. – Tut moj mużyk,
Tut naszy (maje) dzieci.
– Wiesiołaja biesiadońka – *
Miło pahladzieci.

* Ostatnie trzy lub dwa wersy powtarzać.
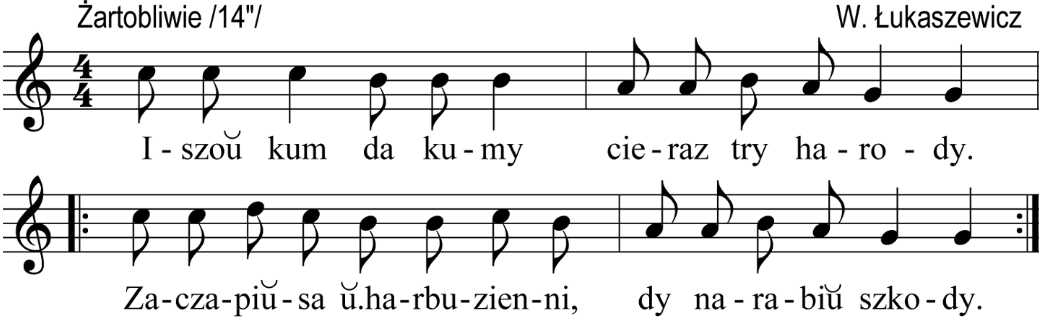
A kumach

Iszoŭ kum

Zubry

Żartobliwie /14"/

W. Łukaszewicz
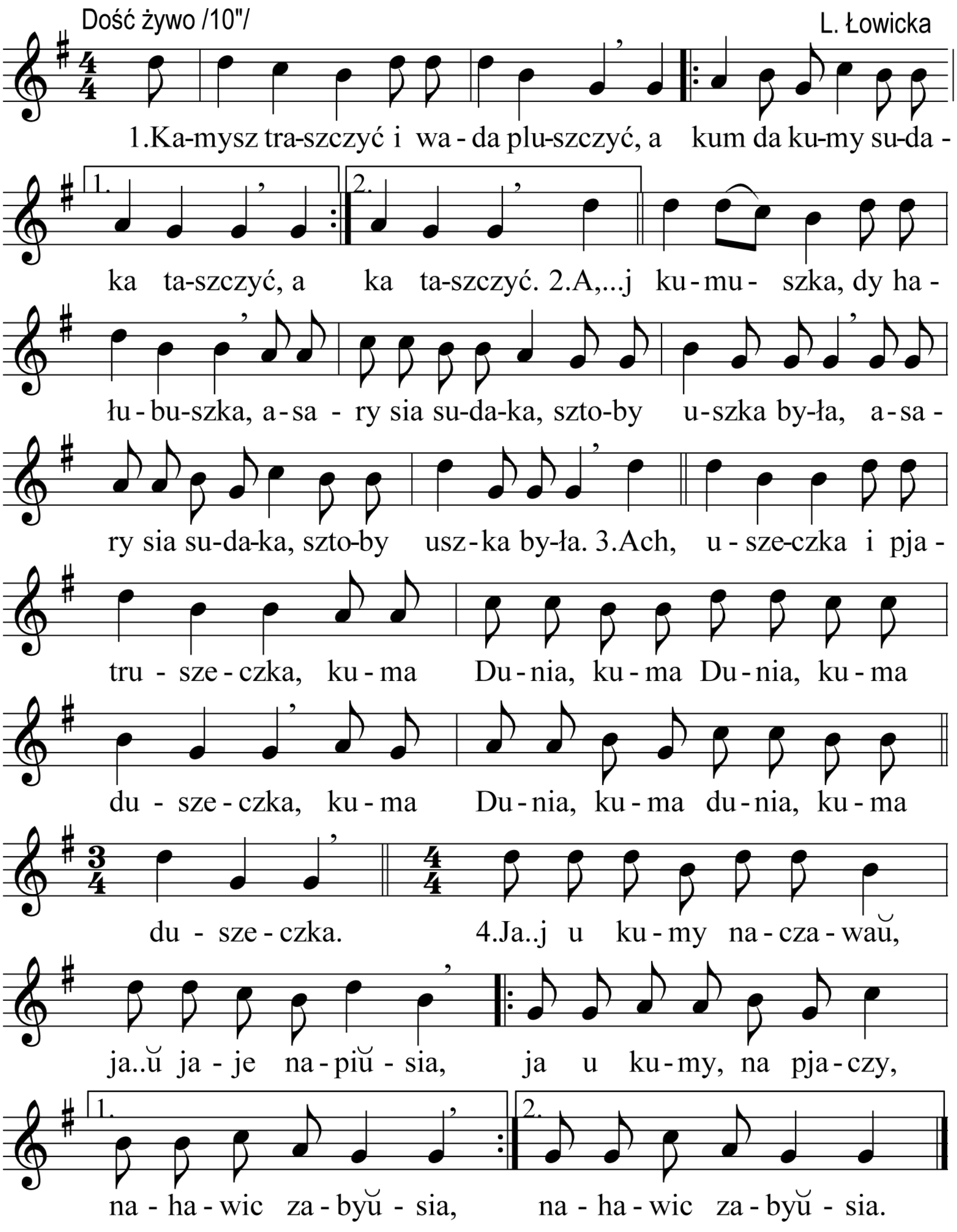

Iszoŭ kum da kumy –
Cieraz try harody.
Zaczapiŭsa ŭ harbuzienni*,
Dy narabiŭ szkody.

*3 i 4 wersy powtórzyć (harbuzienni - tj. kłącza dyni)

Kamysz traszczyć

Mielaszki
L. Łowicka

1. Kamysz[1] traszczyć
I wada pluszczyć,
A kum da kumy *
Sudaka[2] taszczyć.

2. – A, j kumuszka,
Dy hałubuszka,
Asary sia[3] sudaka,
Sztoby uszka[4] była.

3. – Ach, uszeczka
I pjatruszeczka.
Kuma Dunia, kuma Dunia,
Kuma – duszeczka.

4. – Ja j u kumy naczawaŭ,
Ja ŭ jaje napiŭsia.
Ja u kumy – na pjaczy –
Nahawic zabyŭsia.
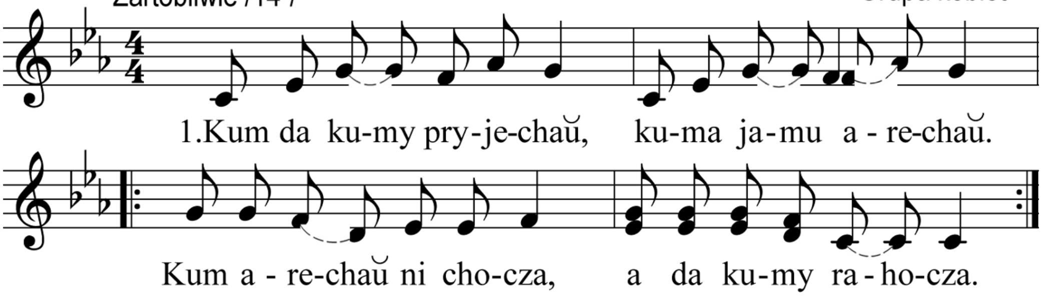
*3 i 4 wersy powtarzać.

[1]Szuwary, sitowie.
[2]Droga przemysłowa ryba z gatunku okoniowatych.
[3]W rozumieniu – wypatroszyć, odciąć głowę tej ryby.
[4]Tj. ucha – bardzo smaczna zupa (rosół) gotowana na głowach ryb (na Białorusi, w Rosji).

Kum da kumy pryjechaŭ

Załuki
Grupa kobiet

Żartobliwie /14"/

1. Kum da kumy pryjechaŭ –
Kuma jamu – arechaŭ.
– Kum arechaŭ ni chocza*,
A da kumy rahocza.

2. Kum da kumy pryjechaŭ –
Kuma hurki pole.
– Dobra kumie , szto pryszoŭ –
Muż paszoŭ na pole.
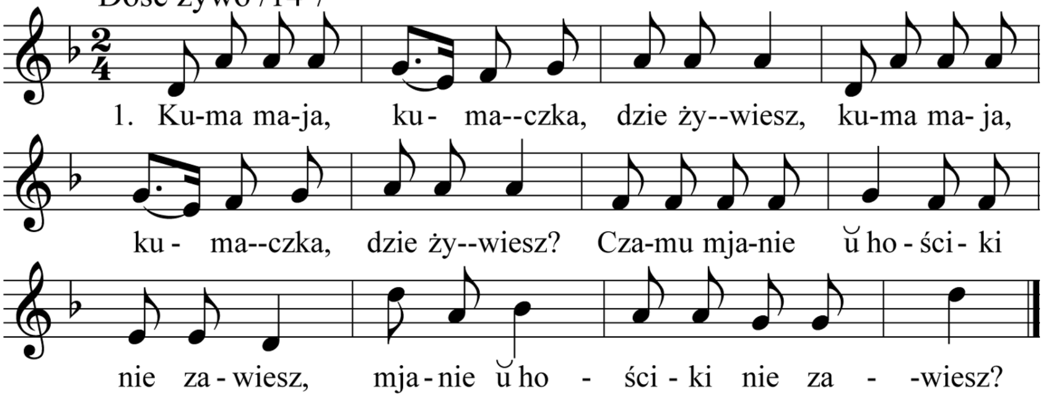
3. Pryszoŭ kum da kumy
Pażyczać barany.
Kuma nohu padniała –
Woś tabie barana.

*3 i 4 wersy powtarzać.

Kuma maja

Haradok
N. Cywoniuk

Dość żywo /14"/

1. Kuma maja, kumaczka – dzie żywiesz,*
Czamu mjanie ŭ hościki nie zawiesz?*

2. Ci ,ty kumie, rozumu pytajesz,
Ci ty majoj chataczki nie znajesz?

3. – A wuń maja chataczka – la wady,
Z wysokaha dzieraŭca – z lebjady.

4. Jaszcze k tamu sienieczki pryplatu
Z charoszaha dzieraŭca – z asatu.

5. – Tady ciabie ŭ hościejki pazawu,
Jak swieżaje rybaczki nawaru.

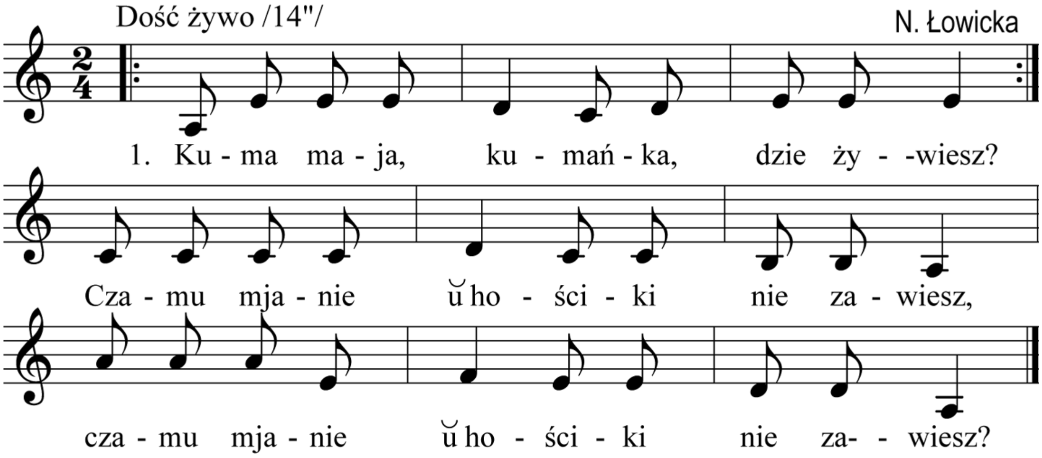
6. A świeżaja rybaczka – akuniok,
A lubieńki hościczak – moj kumok.

* Każdy wers – z osobna – powtarzać

Kuma maja

Mielaszki
N. Łowicka

Dość żywo /14"/

1. – Kuma maja, kumańka, dzie żywiesz? *
Czamu mjanie ŭ hościki nie zawiesz? *

2. – Czy ty, kumie, rozumu nie majesz ,
Szto ty ŭ mjanie chatańki pytajesz ?

3. – A woś maja chatańka la wady
Z wysokaho dzierawa-lebjady.

4. – Tady ciabie ŭ hościki pazawu,
Jak świeżaje rybaczki nałaŭlu.

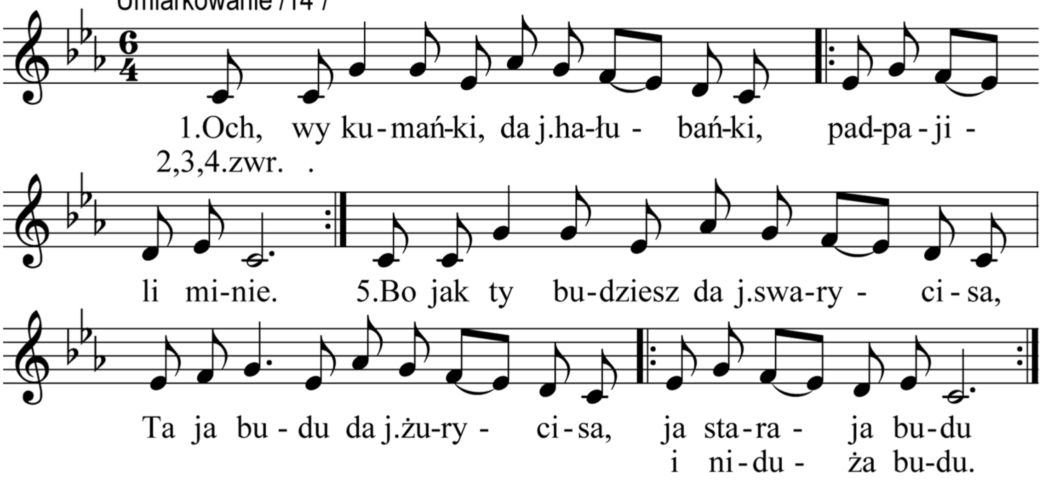
5. – A woś maja rybańka-akuniok –
Darahija hościki – moj kumok.

*Powtarzać oba wersy, osobno w każdej zwrotce.

Och, wy kumańki

Zareczani
Z. Gogiel, L. Józwowicz

Umiarkowanie /14"/

1. Och, wy kumańki,
Da j hałubańki –
Padpajili minie. *

2. Oj, pad sosnaju,
Pad hałosnaju –
Pałażyli mienie. *

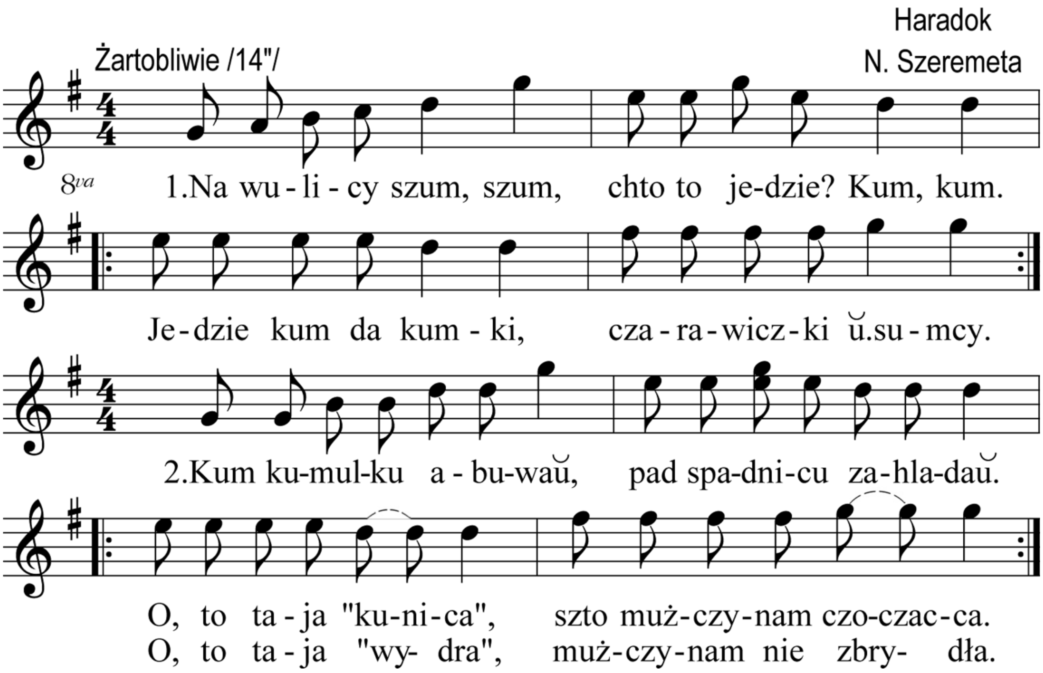
3. – Oj, ty sosnańka,
Da j hałosnańka –
Ni szumi na minie. *

4. – Oj, ty mileńki,
Czornabrywieńki –
Ni swary na minie. *

5. Bo jak ty budziesz
Da j swarycisa,
Ta ja budu
Da j żurycisa –
Ja staraja budu
I niduża[1] budu.

*Trzeci wers powtarzać.
[1]Słaba, bez siły, bez energii.

Na wulicy szum

1. Na wulicy szum, szum.
Chto to jedzie? – kum, kum.
Jedzie kum da kumki – *
Czarawiczki ŭ sumcy.
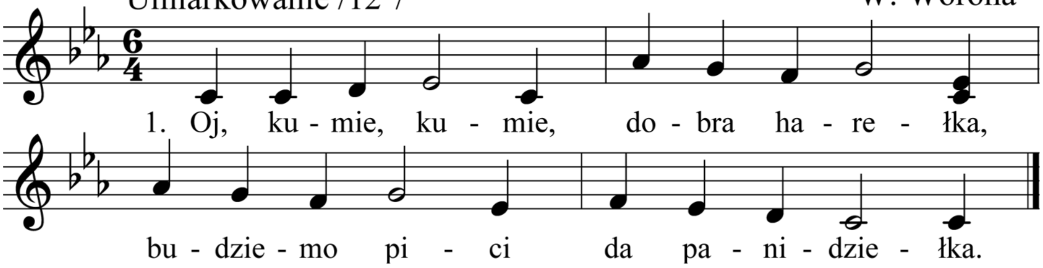
2. Kum kumulku abuwaŭ –
Pad spadnicu zahladaŭ:
– O, to taja „kunica".
Szto mużczynam choczacca.
– O, to taja „wydra"– *
Mużczynam nie zbrydła.

*Ostatnie dwa wersy powtarzać

Oj, kumie

Wiejki
W. Worona

Umiarkowanie /12"/

1. Oj, kumie, kumie –
Dobra harełka.
– Budziemo pici *
Da panidziełka.

2. Ad panidziełka –
Da panidziełka.
– Oj, kumie, kumie –
Dobra harełka.

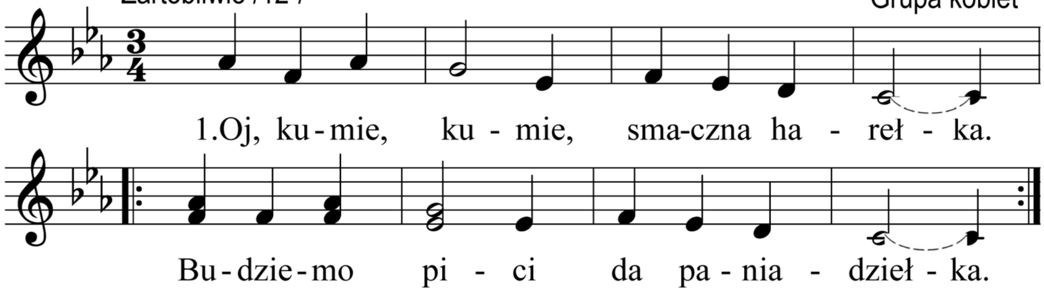
3. Oj, kumie, kumie –
Pamyjem łożki.
– Wypjemo, kumie,
Wa ŭtorak troszki.

Tylko tyle zwrotek zapamiętała p. Wiera.
*3 i 4 wersy powtarzać

Oj, kumie

Załuki
Grupa kobiet

Żartobliwie /12"/

1. Oj, kumie, kumie –
Smaczna harełka.
– Budziemo pici *
Da paniadziełka.

2. – A jak zbjaremo
Czaławiek sorak –
Wypjemo, kumie,
Jaszcze u wa wtorak.

3. – A jak zbjaremo
Ŭsieńku czeredu –
Wypjemo, kumie,
Jeszcze ŭ siaredu.

4. – Oj, kumie, kumie –
Pjemo cipier.
– Wypjemo, kumie,
Jeszcze ŭ czaćwier.

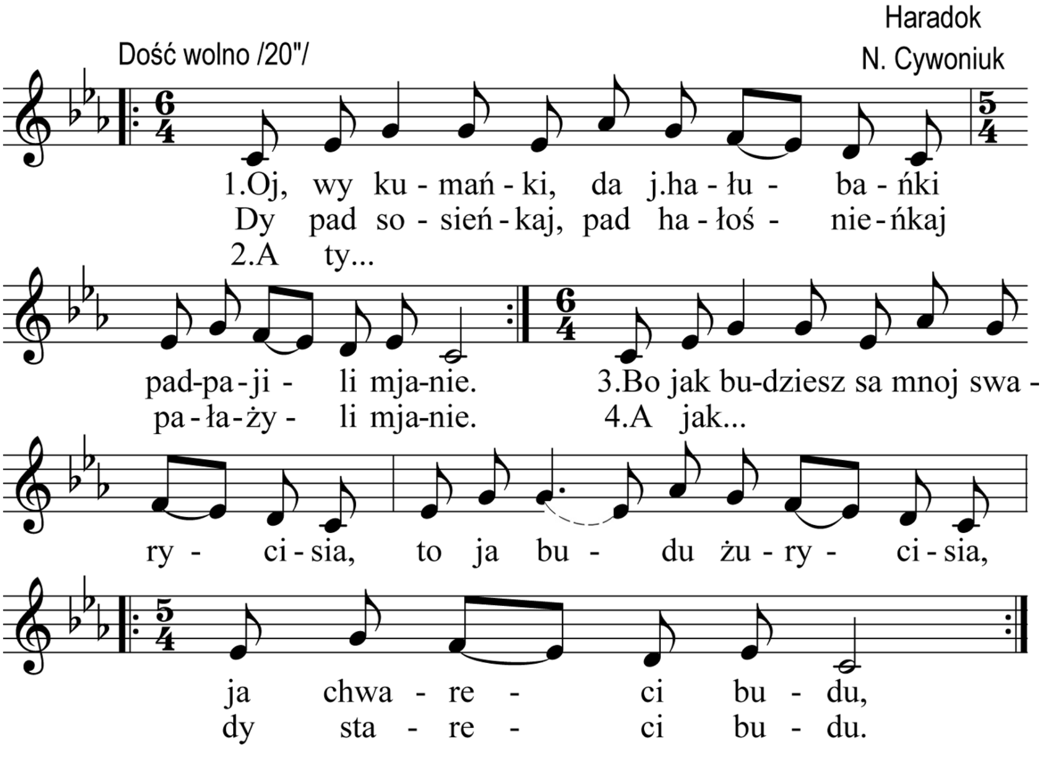
5. A jak pradamo
Ŭsieńku pszanicu –
Wypjemo, kumie,
Jeszcze ŭ pjatnicu.

6. Jak pakanczajem
Ŭsieńku rabotu –
Wypjemo, kumie,
Jaszcze ŭ subotu.

7. A jak waźmiemsia –
Ŭsieńki za dzieło –
Wypjemo, kumie,
Jaszcze ŭ nidzielu.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Oj, wy kumańki

1. Oj wy kumańki,
Da j hałubanki –
Padpajili mjanie.
Dy pad sosieńkaj,
Pad hałośnieńkaj –
Pałażyli mjanie.

2. – A ty, sosieńka,
To j hałośnieńka –
Nie szumi nada mnoj.
– A ty, mileńki,
Czernabrywieńki –
Nie swarysia sa mnoj.

3. Bo jak budziesz
Sa mnoj swarycisia,
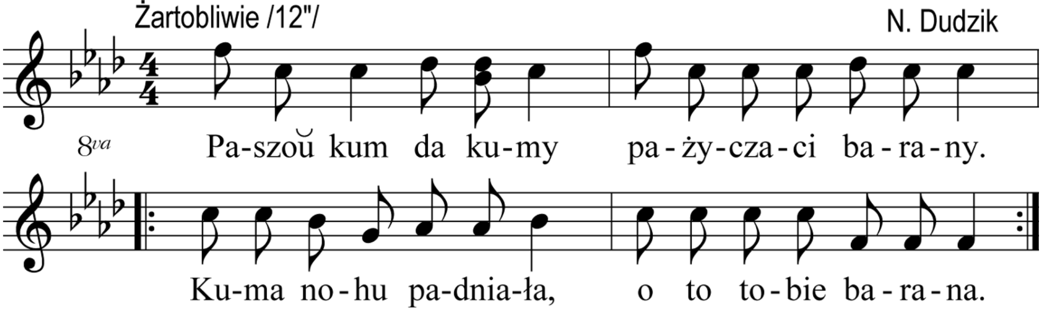
To ja budu żurycisia.
– Ja chwareci budu,
Dy stareci budu.

4. A jak budziesz
Mnoj hanarycisia,
To ja budu wiesialicisia.
– Ja chwareć nie budu,
Dy stareć nie budu.

Paszoŭ kum

Haradok
N. Szeremeta
N. Dudzik

Żartobliwie /12"/

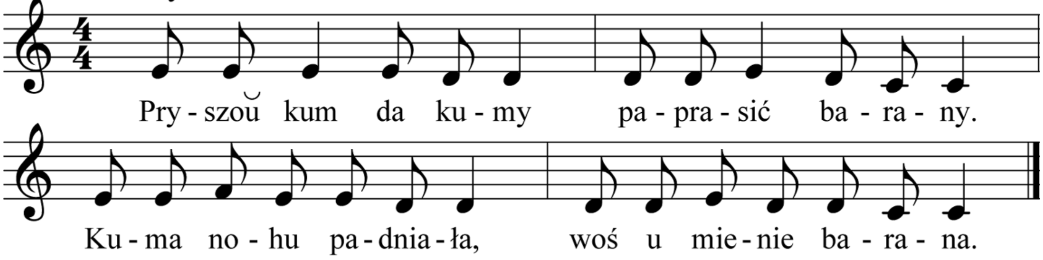
Paszoŭ kum da kumy
Pażyczaci barany.
– Kuma nohu padniała – *
O, to tabie barana.

*3 i 4 wersy powtórzyć.

Pryszoŭ kum

Padazierany
L. Bura

Dość żywo /12"/

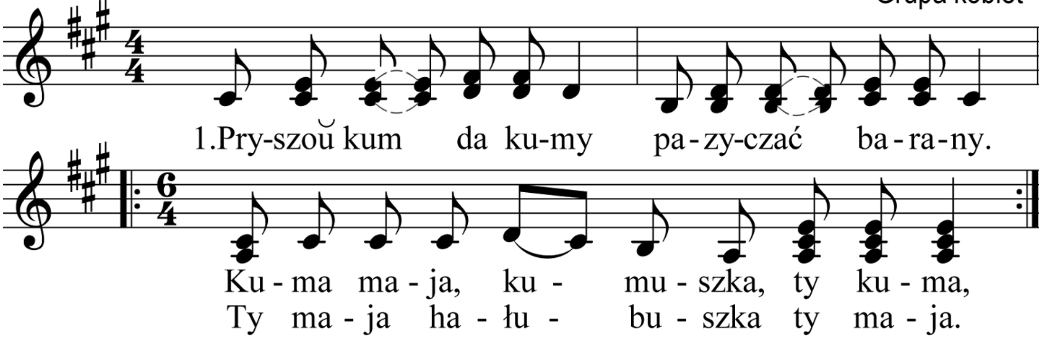

Pryszoŭ kum da kumy
Paprasić barany.
Kuma nohu padniała -
Woś u mienie barana.

Pryszoŭ kum

Załuki
Grupa kobiet

Żartobliwie /12"/

1. Pryszoŭ kum da kumy –
Pazyczać barany[1].
– Kuma maja, kumuszka, ty kuma, *
Ty maja hałubuszka, ty maja. **

2.– Kuma nohu padniała –
A woś tabie barana.

3. – Oj, widaŭ ja „woŭka" –
Ni taka hałoŭka.

4. – Oj, widaŭ ja „lisa" –
Ni takaja mysa[2].

5. – Heto taja „wydra",
Szto pa noczach widna.

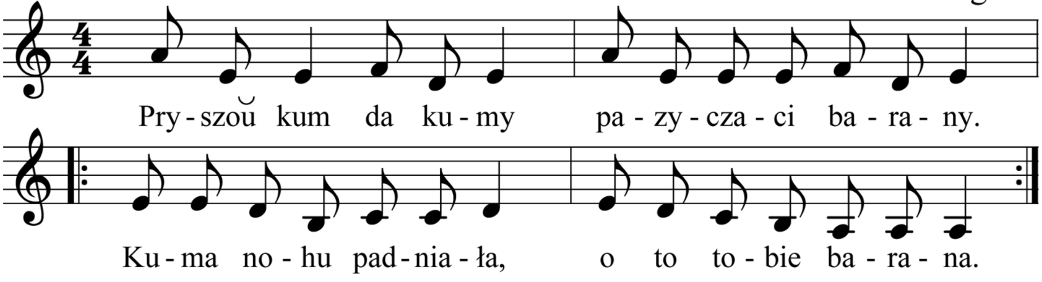
6. – Heto taja „kunica",
Szto każdy prytulicca.

[1]Brony.
*3 i 4 wersy – ten sam tekst – śpiewać w każdej zwrotce – po dwóch początkowych.
**W 4-tym wersie zwrot „Ty maja" można zamienić innymi, np. „Miłaja", „Siwaja" (hałubuszka).
[2]W rozumieniu – sierść, futro lisa.

Pryszoŭ kum

Zareczani
Z. Gogiel

Umiarkowanie /14"/
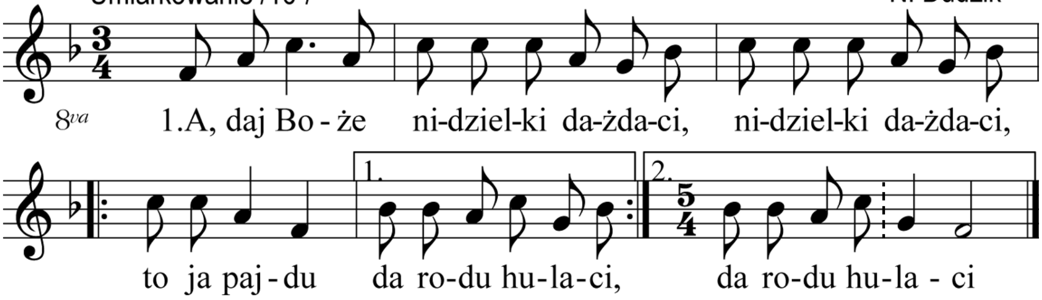

Pryszoŭ kum da kumy
Pażyczaci barany.
Kuma nohu padniała – *
O to tobie barana.
*3 i 4 wersy powtórzyć

Bjasiednyja (chryścinnyja):

A , daj Boże

Haradok
N. Szeremeta
N. Dudzik

Umiarkowanie /16"/

1. A daj Boże
Nidzielki dażdaci, (2 r.)
To ja pajdu *
Da rodu hulaci.

2. A jak pajdu
Da rodu hulaci, (2 r.)
To mnie skażuć
Czarku wypiwaci.

3. – Ja ni budu
Czarki wypiwaci, (2 r.)
Bo (Jeśť) u mienie –
Dwie biedońki ŭ chaci.

4. – Adna bieda –
Dziecina małaja, (2 r.)
Druha bieda –
Świekrucha lichaja.

5. – Choć lichaja,
No wjaczeru waryć, (2 r.)
A świekierko –
Dubinońku paryć.

6. – Choć jon paryć –
No bici nie budzie. (2 r.)
– Siedzić miły –
Baranici budzie.

7. Siadzić miły –
Drobny listy pisza, (2 r.)
Dy da toho -
Dziacinu kałysza.
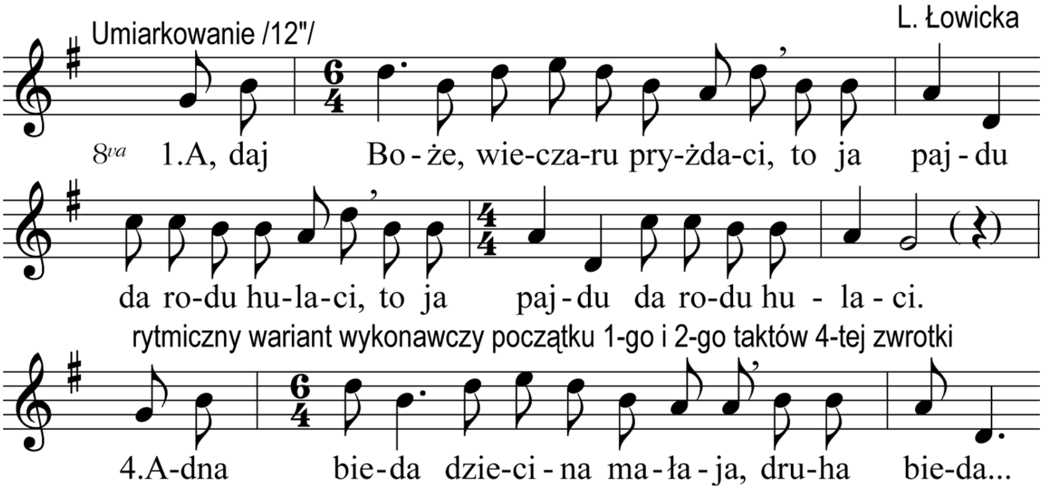
8. – Lulaj, lulaj –
Dziecina małaja. (2 r.)
Hulaj, hulaj –
Żonka maładaja.

9. – Bo jak maja
Hałoŭka zwiniecca (kiŭniecca), (2 r.)
Tady ż twaje
Hulannie miniecca.

*3 i 4 wersy we wszystkich zwrotkach powtarzać

A, daj Boże

Mielaszki
L. Łowicka

1. A, daj Boże, wieczaru pryżdaci,
 To ja pajdu da rodu hulaci, *

2. – Jak ja pajdu da rodu hulaci,
 Ta j (Tam) mnie skażuć da dna wypiwaci.

3. – Ja nie budu da dna wypiwaci,
 Bo ŭ minie jość dwie biedońki ŭ chaci.

4. Adna bieda – dziecina małaja.
 Druha bieda – świekrucha[1] lichaja.

5. Choć lichaja – ta j wjaczeru ŭwaryć[2],
 A świekierko – dubinońku paryć,.

6. A choć paryć – to j nie budzie bici.
 Siedzić miły – budzie baranici!

7. Siedzić miły – drobny listy pisze
 I małuju dziecinu kałysze,.

8. – Lulaj, lulaj – dziecina małaja,
 Hulaj, hulaj – żonka maładaja,.

9. – Hulaj, hulaj, żonka maładaja –
 Pakul maja hałoŭka żywaja.
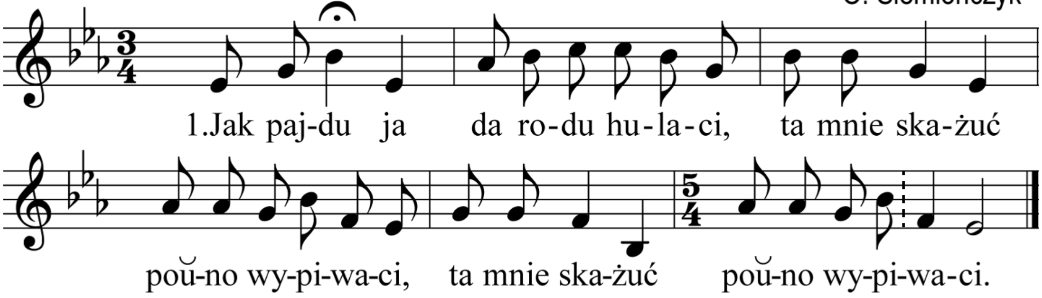
10. Bo jak maja hałoŭka chibniecca,
 To twajo ŭsio (Tahdy twajo)
 hulannie miniecca.

*2-gi wers we wszystkich zwrotkach powtarzać.
[1]Teściowa.
[2]Ugotuje.

Jak pajdu ja

Zubry
O. Siemionczyk

Umiarkowanie /14"/

1. Jak pajdu ja
Da rodu hulaci,
Ta mnie skażuć *
Poŭno wypiwaci.

2 .Ja ni budu
Poŭna wypiwaci,
Bo ja maju
Dwie biedańki ŭ chaci.

3. Adna bieda –
Dzicina małaja.
Druha bieda –
Świakrucha lichaja.

4. – Choć lichja –
Wieczarańku waryć,
A świakierko –
Dubinańku paryć.

5. Oj, choć paryć –
To j ni budzie bici.
Siadzić miły –
Budzia baranici.

6. Siadzić miły –
Drobny listy pisza.
Sam nahoju
Dziacinu kałysza.
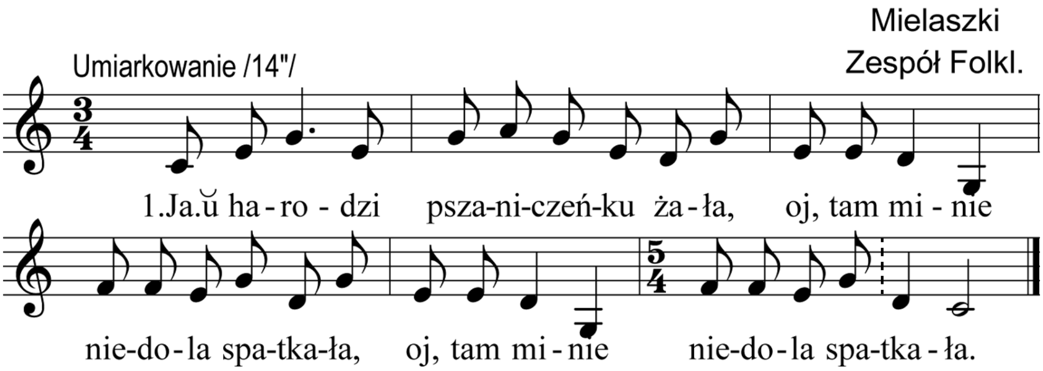
7. – Lulaj, lulaj –
Dziacina małaja.
– Hulaj, hulaj –
Żonka maładaja.

8. Hulaj, hulaj,
Żonka maładaja,
Pakul maja
Haława żywaja.

9. Bo jak maja
Haława chibniecca,
Tady twajo
Hulannie miniecca.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Ja ŭ harodzi

1. Ja ŭ harodzi pszaniczeńku żała.
   Oj, tam minie niedola spatkała. *

2. Oj, tam minie niedola spatkała –
   Ja małoje dzicia kałychała.

3. – A ja kinu dziacinu ŭ pjarynu –
   Sama pajdu ŭ czużuju krajinu.

4. A tam minie to j ni buduć znaci –
   Budzie minie „czużaziemkaj" zwaci.

5. Ale z czasam – kala bystraj wody
   Napatkała try kazaki młody.

6. – Adzin każa: „dzień dobry, panienka."
   Druhi każa: „ŭdowa maładzieńka."
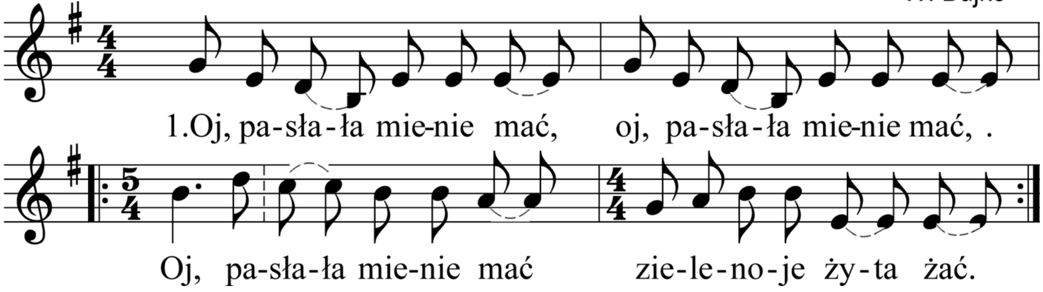
7. – Pa czom, pa czom kazaczeńku, paznaŭ,
   Szto ty minie „czużaziemkaj" nazwaŭ?

*Drugi wers w każdej zwrotce powtarzać.

Oj, pasłała mienie mać

Padazierany
W. Bujko

Żartobliwie /16"/

1. Oj, pasłała mienie mać, *
Oj, pasłała mienie mać **
Zielenoje żyta żać.

2. A ja żytka nie żała, *
A ja żytka nie żała – **
Ŭ barazioncy lażała.

3. Barazionka uzieńka, *
Barazionka uzieńka –
Nie pamieścimosia.
Ano noczka maleńka –
Ni nacieszymosia.
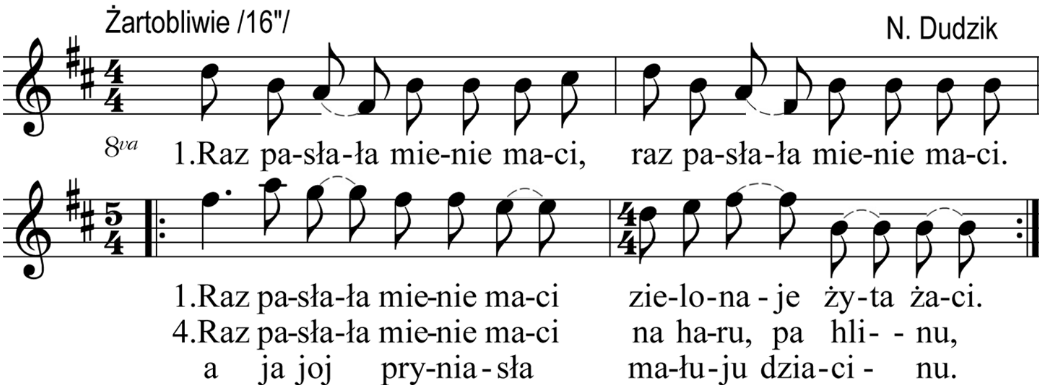
4. Oj, pasłała minie mać, *
Oj, pasłała minie mać
U les pa kalinu,
A ja joj pryniesła
Małuju dziecinu.

5. Ot tabie, maja mama, *
Ot tabie, maja mama,
Ot – tabie nauka:
Kałychała ty minie –
Kałyszy unuka.

*Pierwszy wers w każdej zwrotce powtarzać.
**Drugi i trzeci wersy powtarzać na II-ej części melodii.

Raz pasłała mienie maci

Haradok
N. Szeremeta
N. Dudzik

1. Raz pasłała mienie maci, (2 r.)
   Raz pasłała mienie maci *
   Zielonaje żyta żaci.

2. A ja żyt/a/ka nie żała, (2 r.)
   A ja żyt/a/ka nie żała – *
   Ŭ baraziоncy leżała.
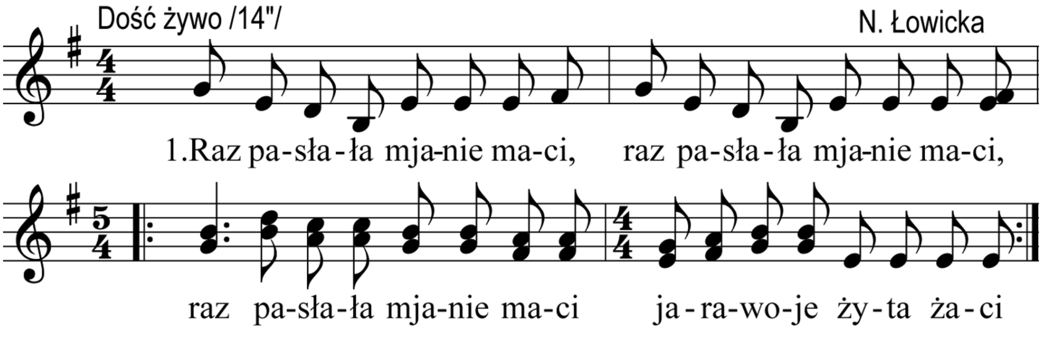
3. Barazionka w/u/zieńka, (2 r.)
   Barazionka w/u/zieńka –
   Ni pamieścimosia.
   Heta /Letnia/ noczka maleńka – *
   Nie nacieszymosia.

4. Raz pasłała mienie maci, (2 r.)
   Raz pasłała mienie maci
   Na haru – pa hlinu,
   A ja joj pryniasła *
   Małuju dziacinu.

*Ostatnie dwa wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Raz pasłała mjanie maci

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. Raz pasłała mjanie maci, (2 razy)
   Raz pasłała mjanie maci *
   Jarawoje żyta żaci.

2. – A ja żyta nie żała, (2 r.)
   A ja żyta nie żała – *
   Ů baraziоncy lażała.

3. Barazionka uzieńka, (2 r.)
Barazionka uzieńka – *
Nie pamieścimsia.

4. Ciapier noczka maleńka, (2 r.)
Ciapier noczka maleńka – *
Nie nacieszymsia.
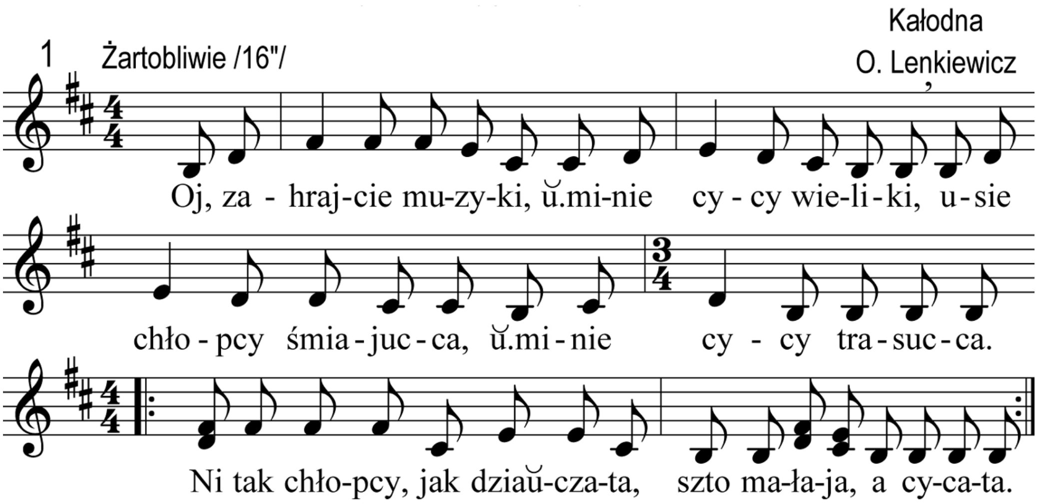
5. – Barazionku raskapajem, (2 r.)
Barazionku raskapajem, *
Dy aboje palahajem.

6. – Raz pasłała mjanie maci, (2 r.)
Raz pasłała mjanie maci
U les – pa kalinu.
A ja joj pryniesła *
Małuju dziacinu.

7. – Heta tabie, maja maci,
Takaja nauka:
– Kałychała ty mjanie –
Kałyszy i wnuka!
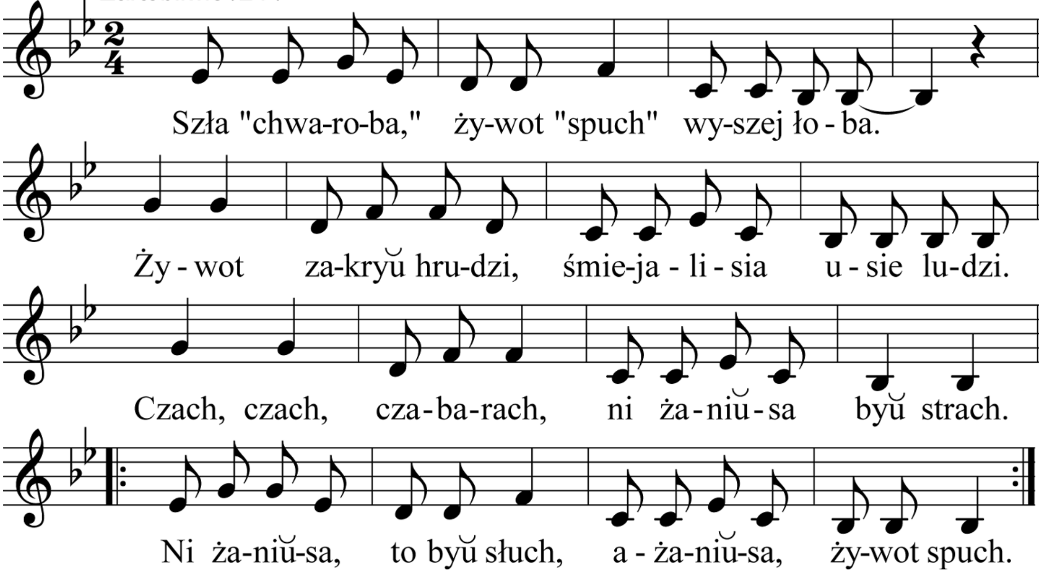
*Ostatnie dwa wersy w każdej zwrotce powtarzać

Chryścinnyja prypieŭki (16)

Oj, zahrajcie muzyki –
Ŭ minie cycy wieliki.
Usie chłopcy śmjajucca –
Ŭ minie cycy trasucca.
– Ni tak chołpcy, jak dziaŭczata, *
Szto małaja, a cycata.
*Te dwa ostatnie wersy powtarzać

2 Żartobliwie /24"/
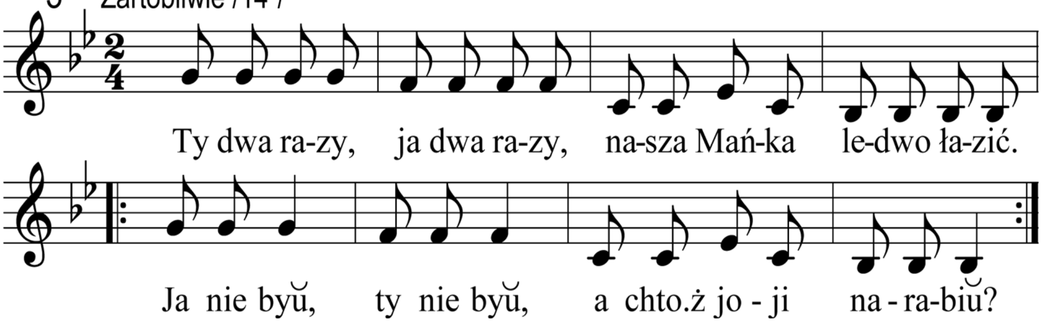

Szła „chwaroba” – żywot „spuch” –
Wyszej łoba.
Żywot zakryŭ hrudzi –
Śmiejalisia usie ludzi.

Czach, czach – czach, barach –
Ni żaniŭsia – byŭ strach.
Ni żaniŭsia, to byŭ słuch. *
Ażaniŭsia – żywot spuch.

*Te dwa ostatnie wersy powtarzać.
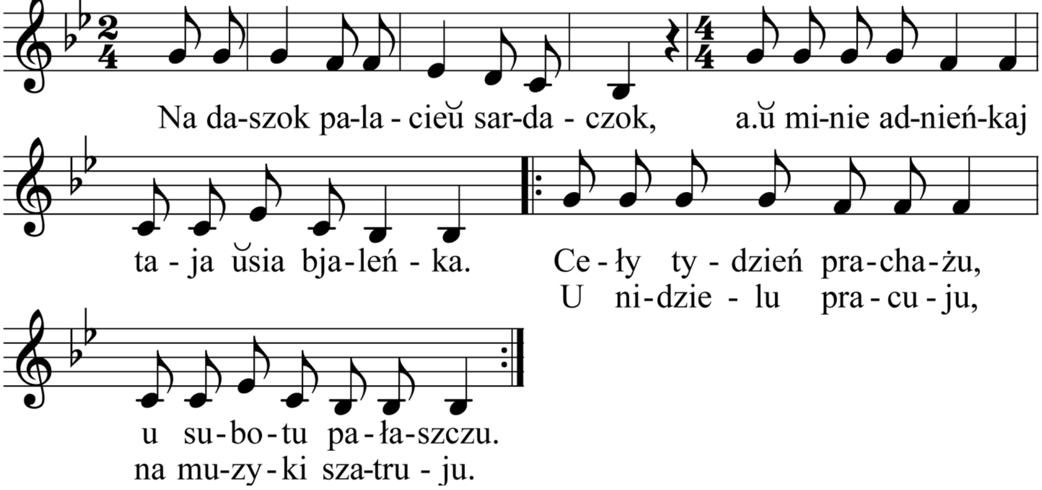
3 Żartobliwie /14"/

Ty dwa razy, ja – dwa razy –
Nasza Mańka ledwo łazić.
„– Ty nie byŭ, ja nie byŭ”, *
A chto ż joji narabiŭ?

*Te dwa ostatnie wersy powtarzać.
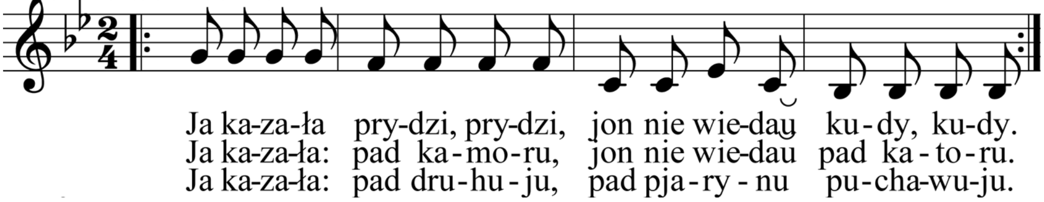
4 Żartobliwie /16"/

Na daszok palacieŭ sardaczok,
A ŭ minie adnieńkaj
„Taja” ŭsia bjaleńka.
- Cełу tydzień prachażu –
U subotu – pałaszczu.
U nidzielu pracuju –
Na muzyki szatruju[1].
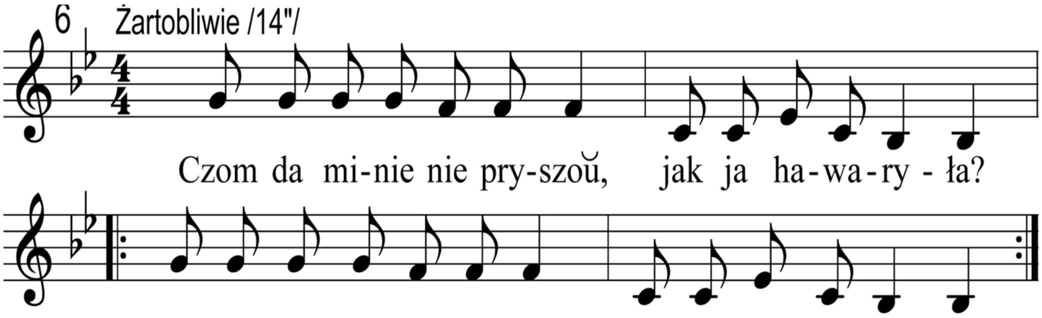
[1]Idę, biegnę.

5 Żartobliwie /12"/

Ja kazała: prydzi, prydzi –
Jon nie wiedaŭ; kudy, kudy?
Ja kazała: pad kamoru –
Jon nie wiedaŭ: pad katoru?
Ja kazała: pad druhuju –
Pad pjarynu puchawuju.

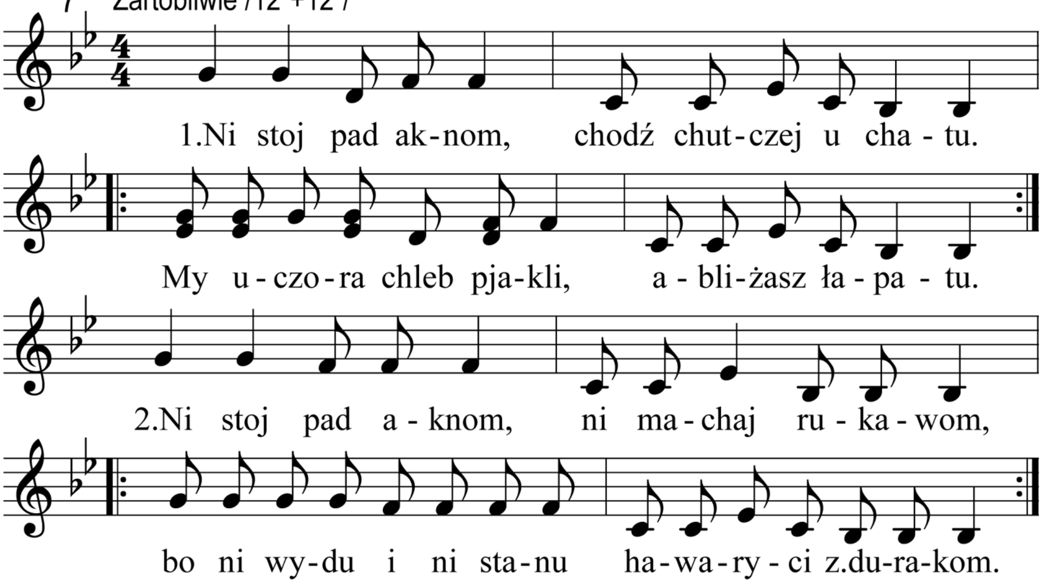
6 Żartobliwie /14"/

Czom da minie nie pryszoŭ,
Jak ja hawaryła?
– Tato świnku zakałoŭ, *
Mama – sup zwaryła.

*Dwa ostatnie wersy powtarzać.
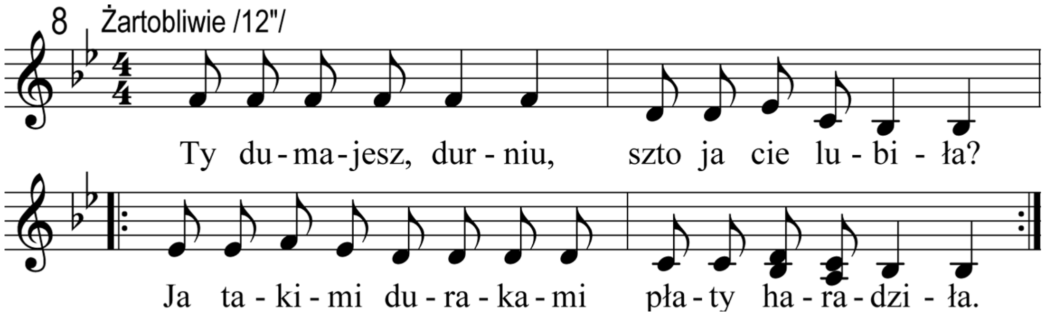
7 Żartobliwie /12"+12"/

Ni stoj pad aknom –
Chodź chutczej u chatu.
– My uczora chleb pjakli –
Abliżasz łapatu.
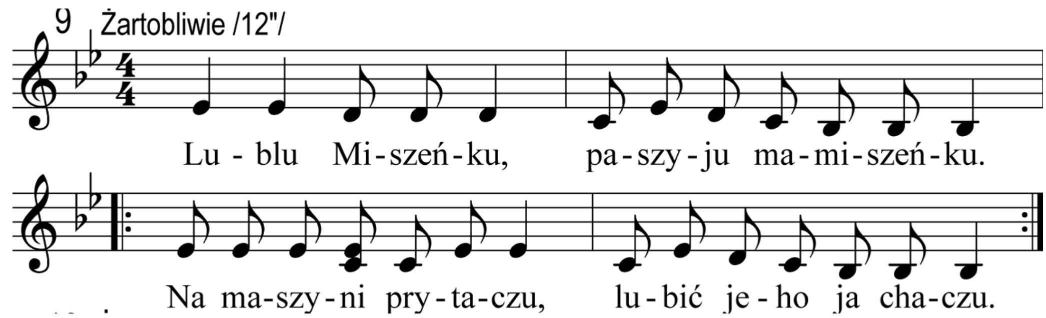
Ni stoj pad aknom –
Ni machaj rukawom,
Bo ni wydu i ni stanu *
Hawaryci z durakom.

*Dwa ostatnie wersy powtarzać.

Ty dumajesz, durniu,
Szto ja cie lubiła?
– Ja takimi durakami *
Płaty haradziła!

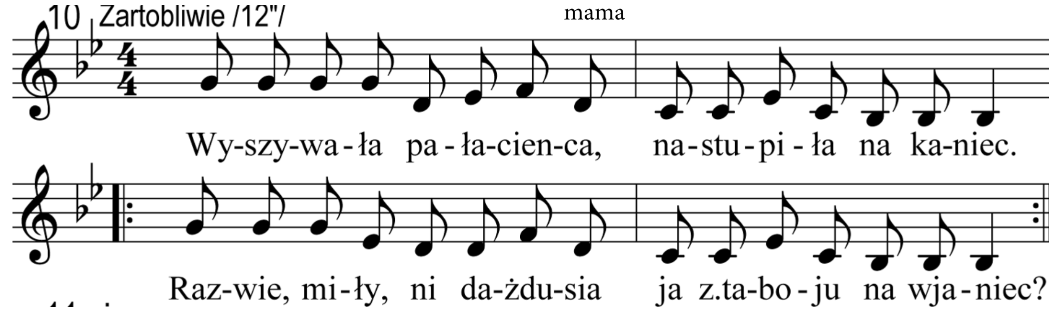
*Dwa ostatnie wersy powtarzać.

Lublu Miszeńku –
Paszyju mamiszeńku[1].
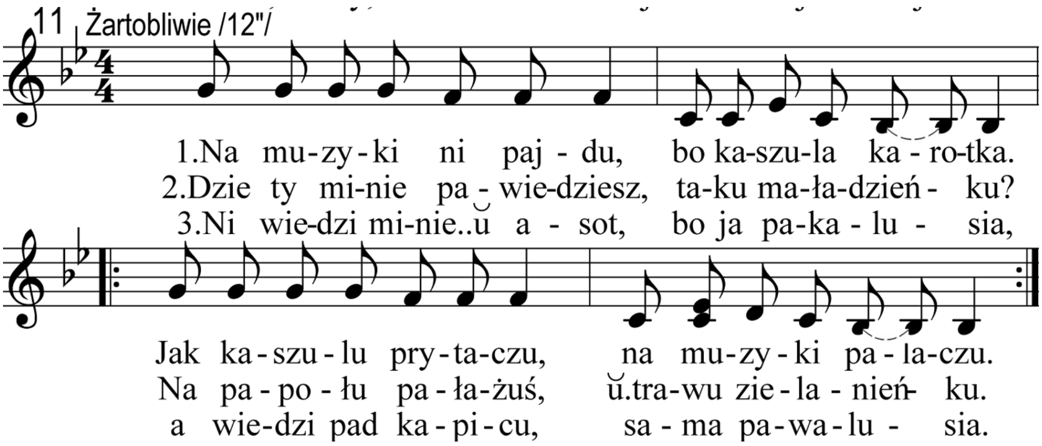
Na maszyni – prytaczu – *
Lubić jeho ja chaczu.

[1]W rozumieniu: uszyje coś takiego, co szyła jej mama

Wyszywała pałacienca –
Nastupiła na kaniec.

Razwie, miły, ni daždusia *
Ja z taboju na wjaniec?
*Dwa ostatnie wersy powtarzać.
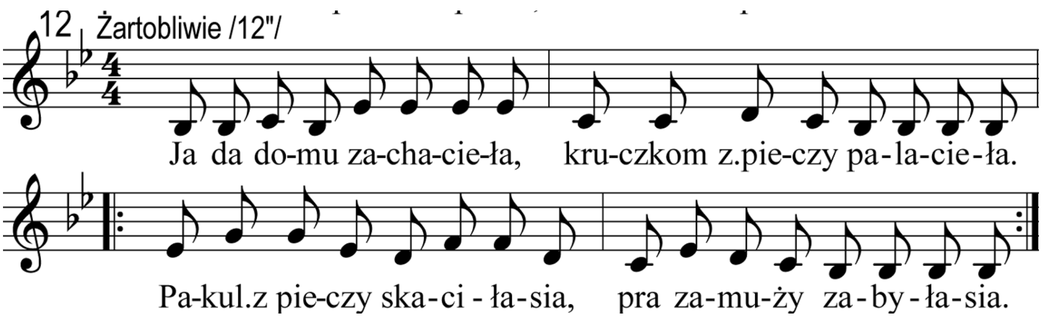

Na muzyki ni pajdu,
Bo kaszula karotka.
Jak kaszulu prytaczu – *
Na muzyki palaczu.

Dzie ty minie pawiedziesz
Taku maładzieńku?
– Na papołu[1] pałażuś *
Ŭ trawu zielanieńku.
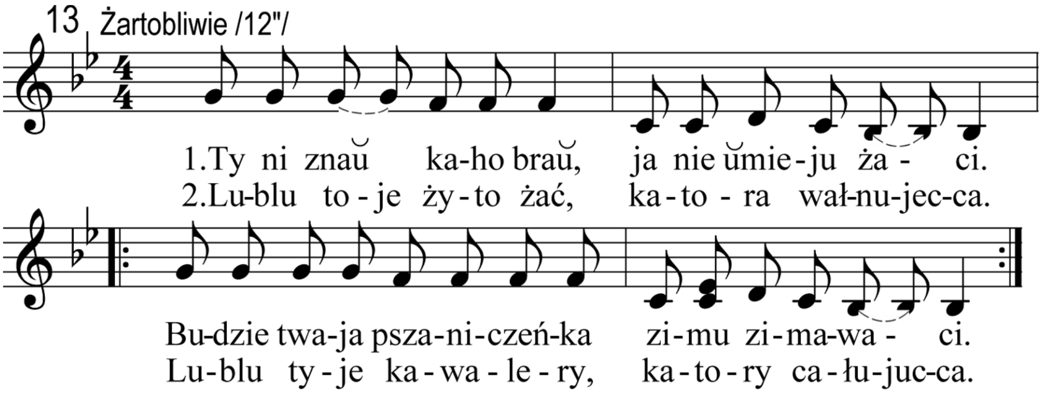
Ni wiedzi minie ŭ asot,
Bo ja pakalusia.
A wiedzi pad kapicu – *
Sama pawalusia.

[1]Na ziemi.
*Dwa ostatnie wersy powtarzać.

Ja da domu zachacieła –
Kruczkom[1] z pieczy palacieła.
Pakul z pieczy skaciłasia – *
Pra zamuży zabyłasia.
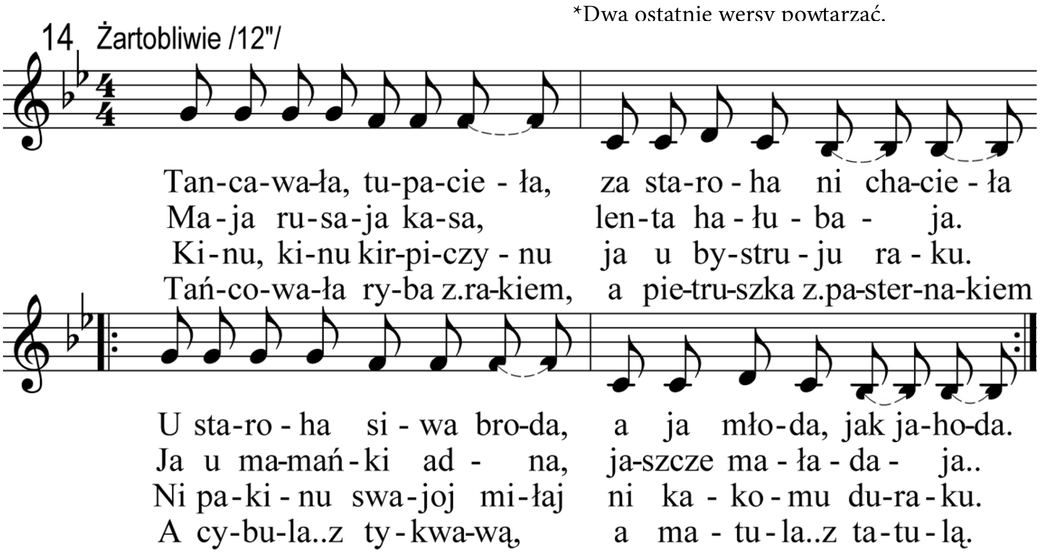
[1]Przewracając się.
*Dwa ostatnie wersy powtarzać.

Ty ni znaŭ kaho braŭ –
Ja nie ŭmieju żaci.
– Budzie twaja pszaniczeńka *
Zimu zimawaci.

Lublu toje żyto żać,
Katora wałnujecca.
Lublu tyje kawalery, *
Katory całujucca.

*Dwa ostatnie wersy powtarzać.

Tancawała, tupacieła –
Za staroha ni chacieła.
- U staroha – siwa broda, *
A ja młoda – jak jahoda.
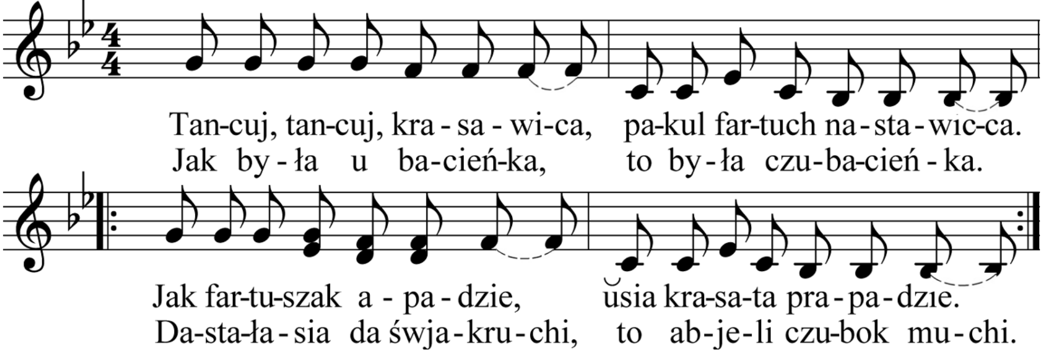
Maja rusaja kasa –
Lenta hałubaja.
– Ja u mamańki adna – *
Jaszcze maładaja.

Kinu, kinu kirpiczynu[1]
Ja u bystruju raku.
– Ni pakinu swajoj miłaj *
Ni kakomu duraku.

Tańcowała ryba z rakiem,
A pietruszka – z pasternakiem.
A cybula – z tykwawą,
A matula – z tatulą.

*Dwa ostatnie wersy powtarzać.
[1]Kawałek cegły.

15 Żartobliwie /12"/
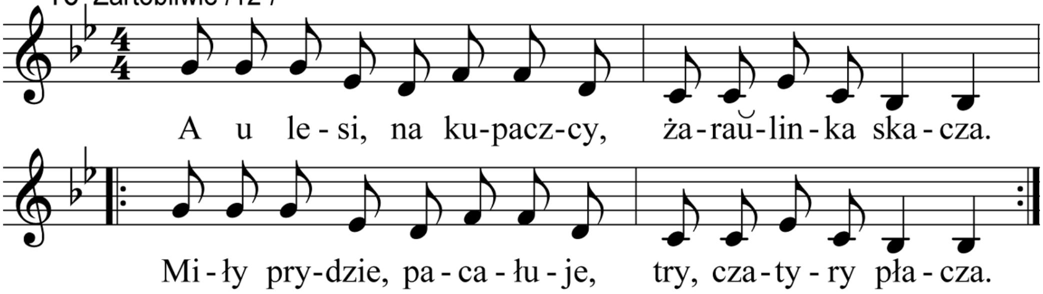

Tancuj, tancuj krasawica –
Pakul fartuch „nastawicca."
Jak fartuszak apadzie – *
Ŭsia krasata prapadzie.

Jak była u bacieńka,
To była czubacieńka.
– Dastałasia da świakruchi[1] *
To abjeli czubok muchi.

*Dwa ostatnie wersy powtarzać.
[1]Do teściowej.

16 Żartobliwie /12"/

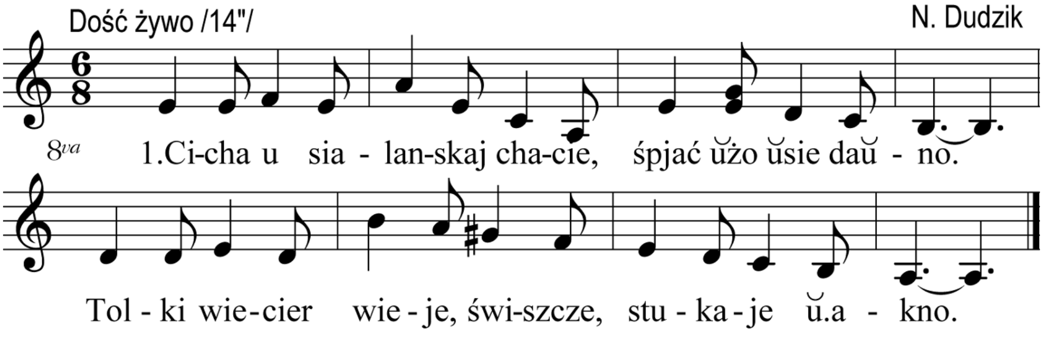
A u lesi – na kupaczcy
Żaraŭlinka[1] skacza.
Miły prydzie – pacałuje, *
Try-czatyry płacza.

[1]Skowronek, mały ptaszek.

Kałychanki i zabaŭlanki

Cicha u sialanskaj chacie

Haradok
N. Dudzik

1. Cicha u sialanskaj chacie –
Śpjać ŭżo ŭsie daŭno.
Tolki wiecier wieje, świszcze –
Stukaje ŭ akno.

2. Kala pieczy siadzic matka –
Kudzielku pradzie.
Schiliŭszysia nad kałyskaj –
Cichieńka pjaje.
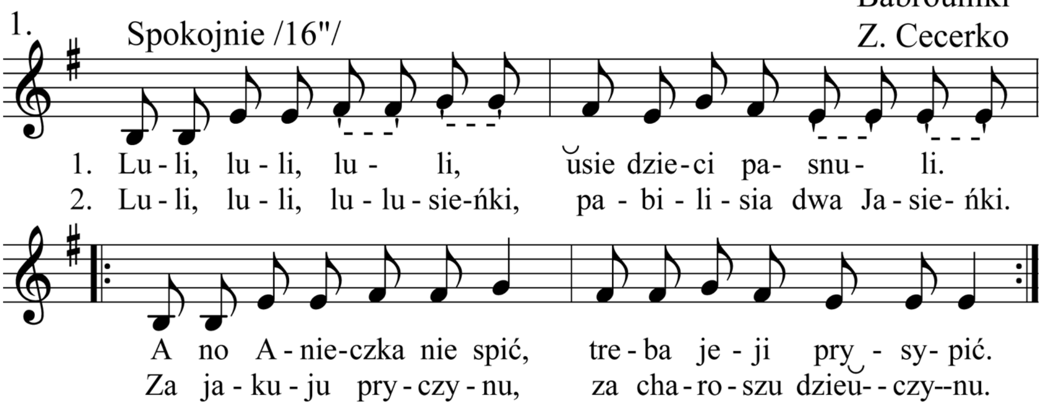
3. – Śpi synoczak – moj maleńki,
Śpi moj rodny syn.
Śpi mileńki, darażeńki –
Ty ż ŭ minie adzin.

4.– Padraściesz – tahdy uznajesz,
Dzie twoj starszy brat.
– Skonczyŭsia ŭ Kartuz-Bjarozie
Biednieńki – biez nas.

5. – Pa śladach jaho ty pojdziesz,
Bo ż ty rodny brat.
– Moża toje ty dakonczysz,
Szto paczaŭ Ihnat (twoj brat).

Kałychanki

Babroŭniki
Z. Cecerko
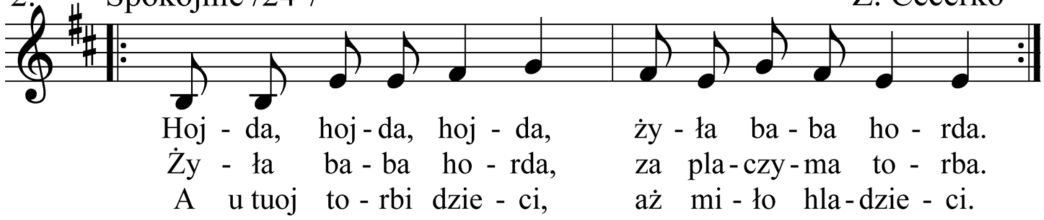

1. Luli, luli, luli –
Usie dzieci pasnuli.
Ano Anieczka nie spić – *
Treba jeji prysypić.

2. Luli, luli, lulusieńki –
Pabilisia dwa Jasieńki.
Za jakuju pryczynu?
– Za charoszu dzieŭczynu.

*3 i 4 wersy powtarzać.

Babroŭniki
Z. Cecerko
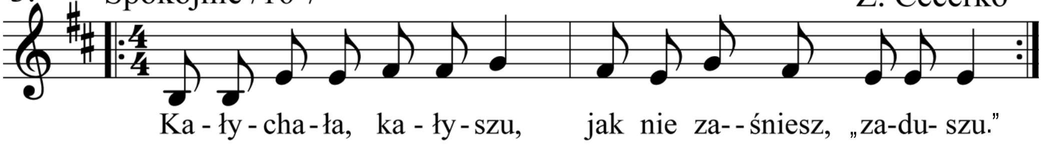
2. Spokojnie /24"/

Hoj-da, hoj-da, hoj-da – żyła (była) baba horda.
Żyła (Była) baba horda – za placzyma torba.
A u tuoj torbi dzieci – aż miło hladzieci.

Babroŭniki
Z. Cecerko

3. Spokojnie /16"/
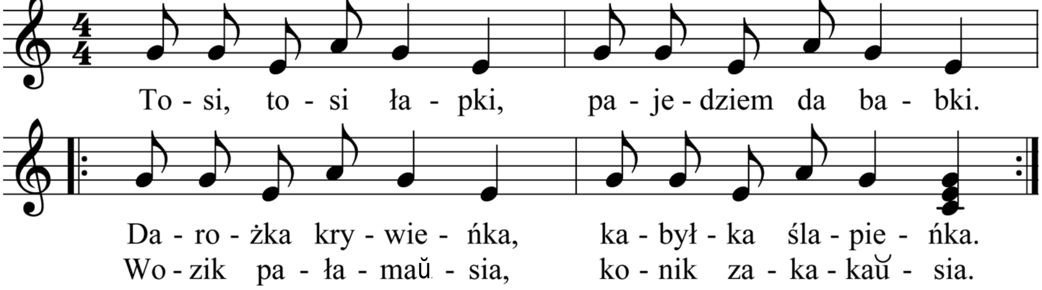

Kałychała – kałyszu,
Jak nie zaśniesz – „zaduszu"*.

*Dwa ostatniewersy powtórzyć.

Zabaŭlanka

Babroŭniki
Z. i M. Cecerko
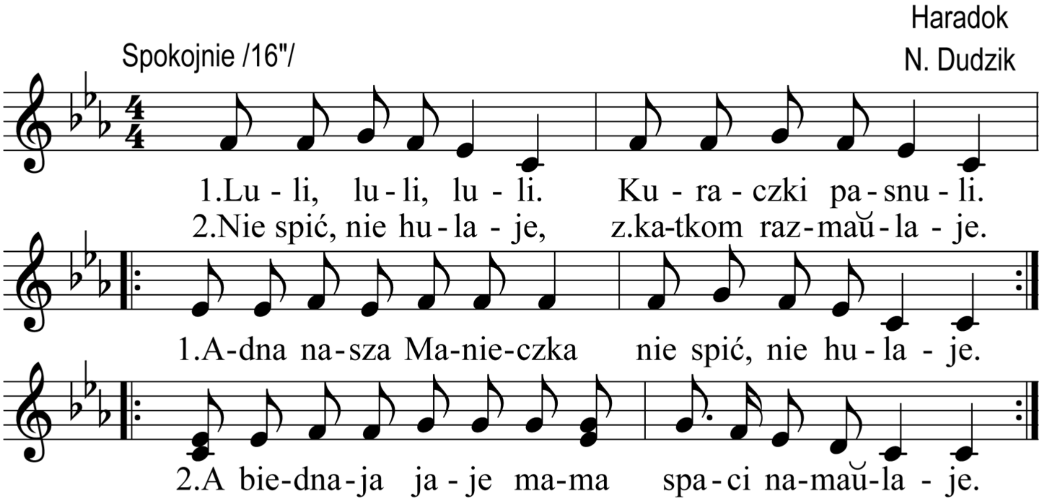
Umiarkowanie /24"/

Tosi, tosi łapki – pajedziem da babki.
Darożka krywieńka – kabyłka ślapieńka.
Wozik pałamaŭsia – konik zakakaŭsia.

Uwaga: tę melodię można zakończyć jednym wybranym dźwiękiem – z trzech zestawionych w pionie.

Kałychanka

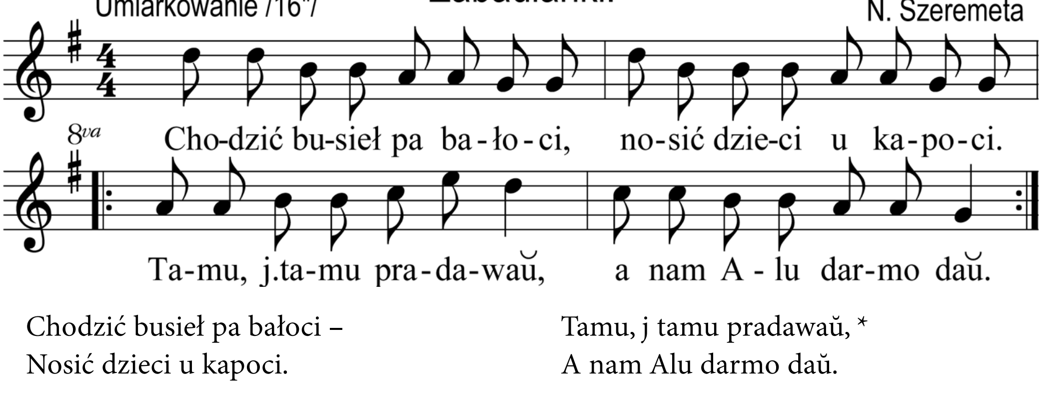

1. Luli, luli, luli –
Kuraczki pasnuli.
Adna nasza Manieczka *
Nie spić, nie hulaje.

2. Nie spić, nie hulaje –
Z katkom razmaŭlaje.
A biednaja jaje mama – *
Spaci namaŭlaje.

*3 i 4 wersy powtarzać.
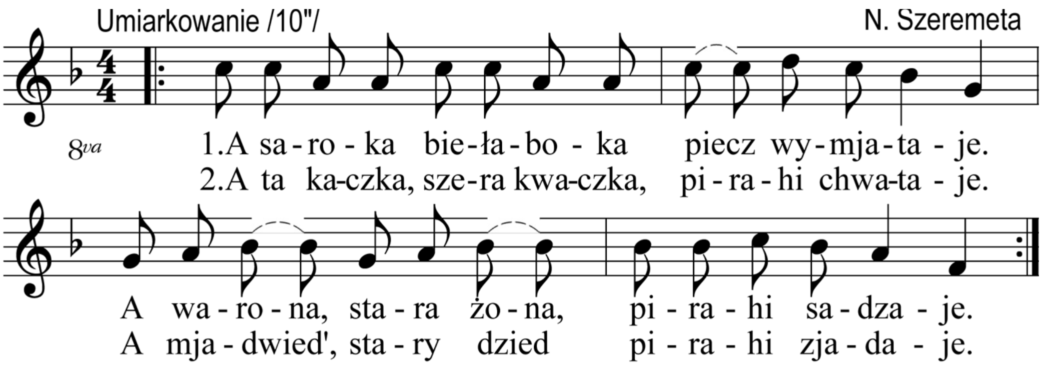
Zabaŭlanki:

Chodzić busieł pa bałoci –
Nosić dzieci u kapoci.
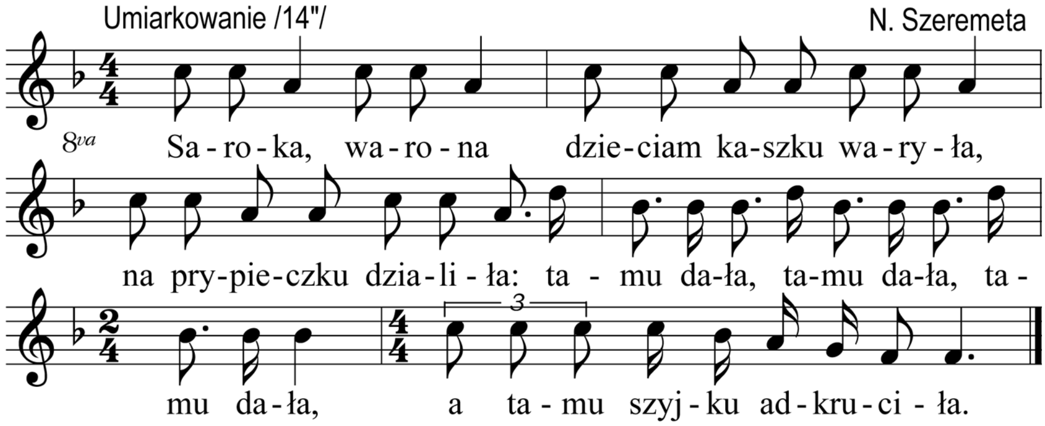
Tamu, j tamu pradawaŭ, *
A nam Alu darmo daŭ.

*3 i 4 wersy powtarzać.
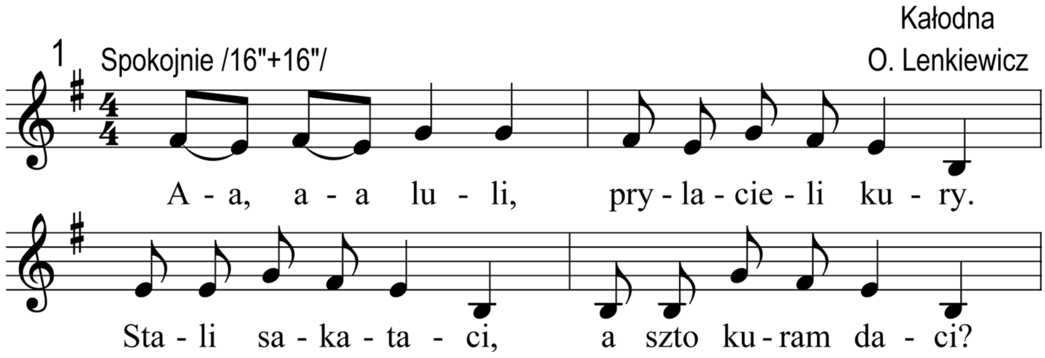

1. A saroka-biełaboka -
Piecz wymjataje.
A warona – stara żona -
Pirahi sadżaje.

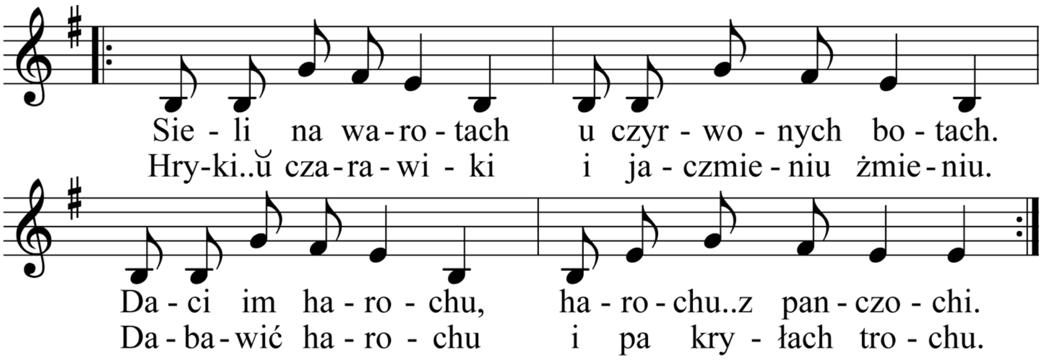
2. A ta kaczka – szera kwaczka –
Pirahi chwataje.
A mjadwied' – stary dzied –
Pirahi zjadaje.

Saroka – warona
Dzieciam kaszku waryła,
Na prypieczku – dzialiła:
Tamu dała, tamu dała, tamu dała,
A tamu – szyjku adkruciła.

Kałychanki
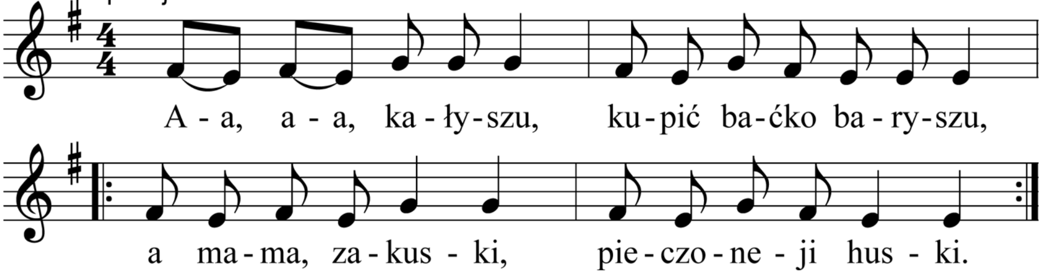

1. A-a, a-a – luli –
Prylacieli kury.
Stali sakataci,
A szto kuram daci?

2. Sieli na warotach
U czyrwonych botach.
Daci im harochu,
Harochu z panczochi.

3. Hryki – ŭ czarawiki
I jaczmieniu żmieniu.
– Dabawić harochu
I – pa kryłach trochu.

2 Spokojnie /20"/
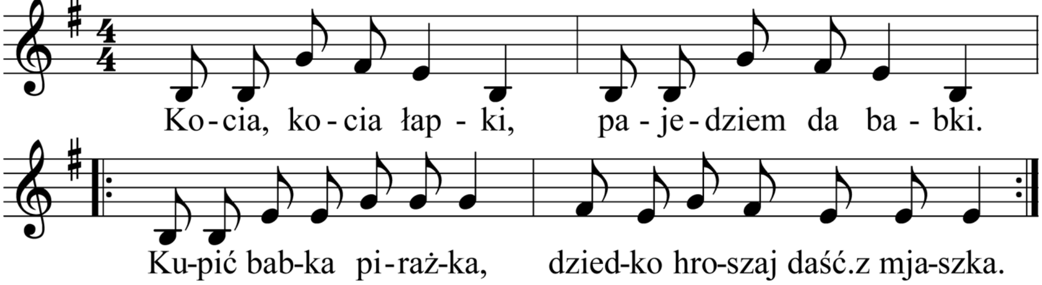

A-a,a-a – kałyszu –
Kupić baćko baryszu[1],
A mama – zakuski – *
Pieczoneji huski.

[1]Wódki, alkoholu.

* Dwa ostatnie wersy powtarzać

3 Spokojnie /20"/

Kocia, kocia łapki –
Pajedziem da babki.
– Kupić babka pirażka,
Dziedko hroszaj daść z mjaszka*.

* Dwa ostatnie wersy powtarzać

Zabaŭlanka

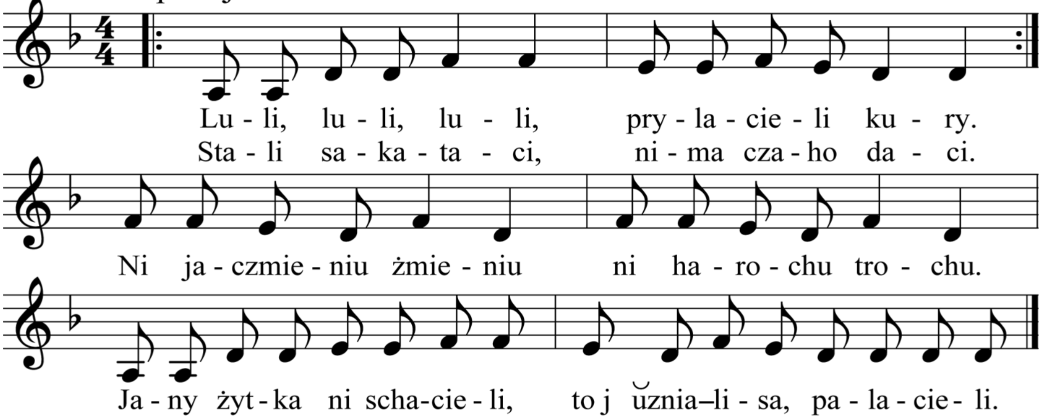
Saroka, warona*
Dzieciam kaszu waryła.
Na prypieczku saliła,
Na ławaczcy dzialiła:
Hetamu dała, hetamu dała, hetamu dała.
Hetamu – ciach – szyjku abciała
I sama uciakła.

*Tekst rytmicznie mówiony.

Kałychanki

Mielaszki
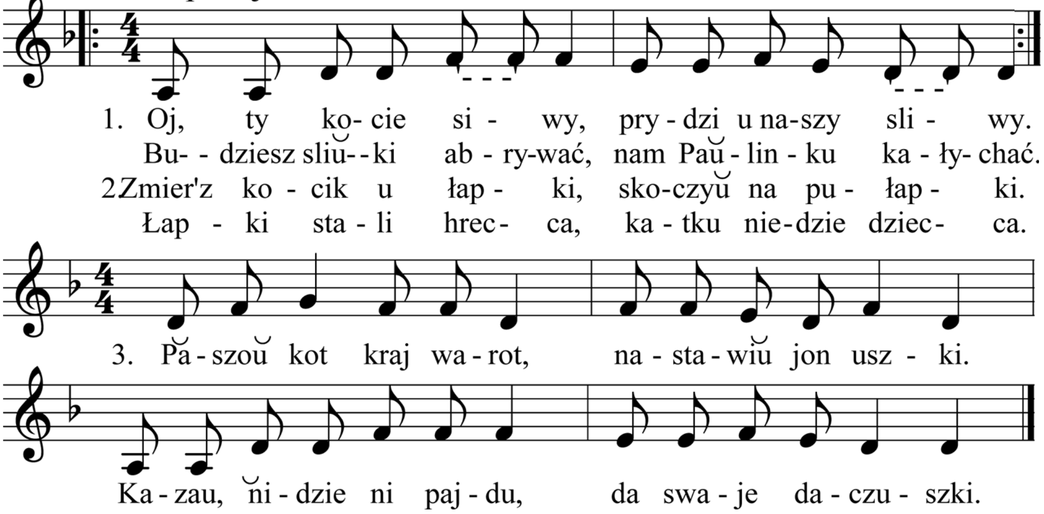
1. Spokojnie /20"/ N. Łowicka

Luli, luli, luli –
Prylacieli kury.
Stali sakataci –
Nima czaho daci:

– Ni jaczmieniu żmieniu,
Ni harochu – trochu.
– Jany żytka ni schacieli,
To j ŭznialisa – palacieli.

2. Spokojnie /12"/ N. Łowicka

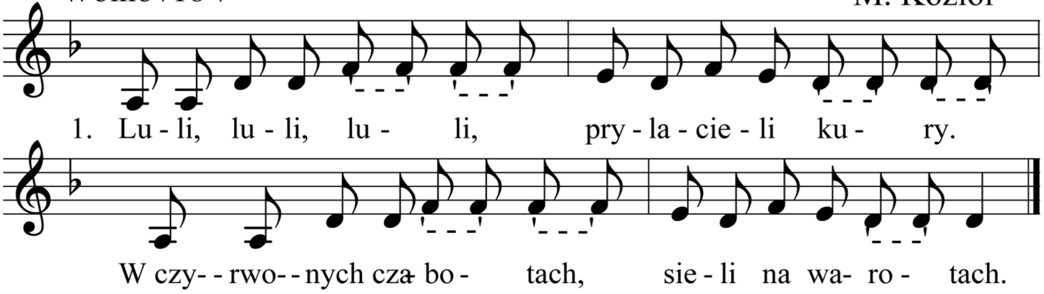
1. Oj, ty kocie siwy,
Prydzi ŭ naszy sliwy.
Budziesz sliŭki abrywać –
Nam Paŭlinku kałychać.

2. Zmier'z kocik u łapki –
Skoczyŭ na pułapki.
Łapki stali hrecca –
Katku niedzie dziecca.

3. Paszoŭ kot kraj warot –
Nastawiŭ jon uszki.
Kazaŭ: nidzie ni pajdu –
Da swaje daczuszki.
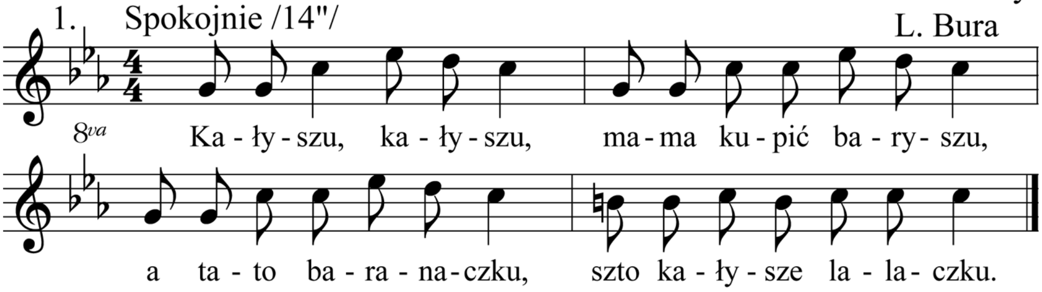
Mieleszki
L.i N. Łowicka
M. Kozioł

Wolno /18"/
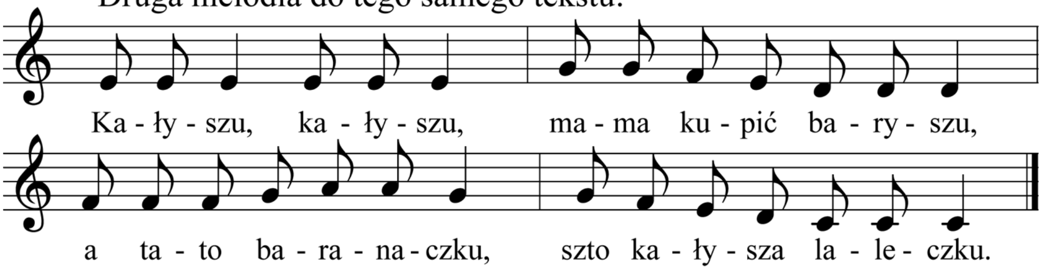

Padazierany
L. Bura

1. Spokojnie /14"/
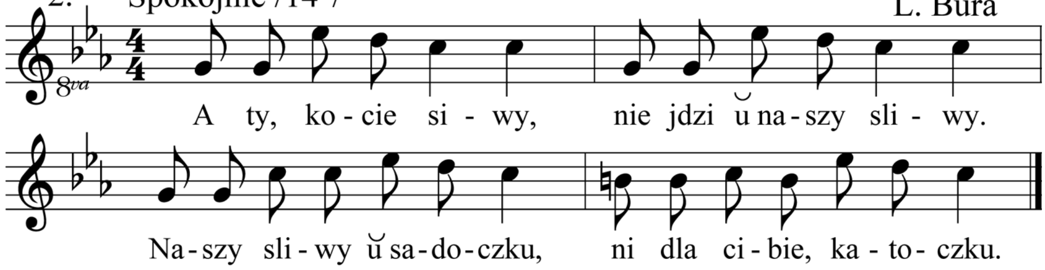

Druga melodia do tego samego tekstu:
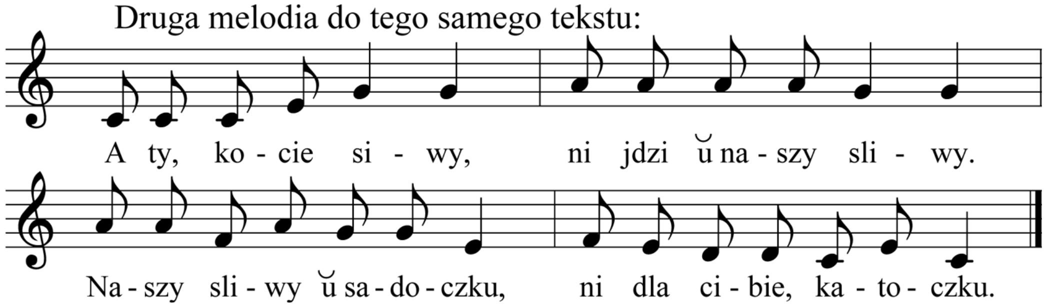

Kałyszu, kałyszu –
Mama kupić baryszu,
A tato - baranaczku,
Szto kałysza laleczku.

Padazierany
L. Bura

2. Spokojnie /14"/

Druga melodia do tego samego tekstu:
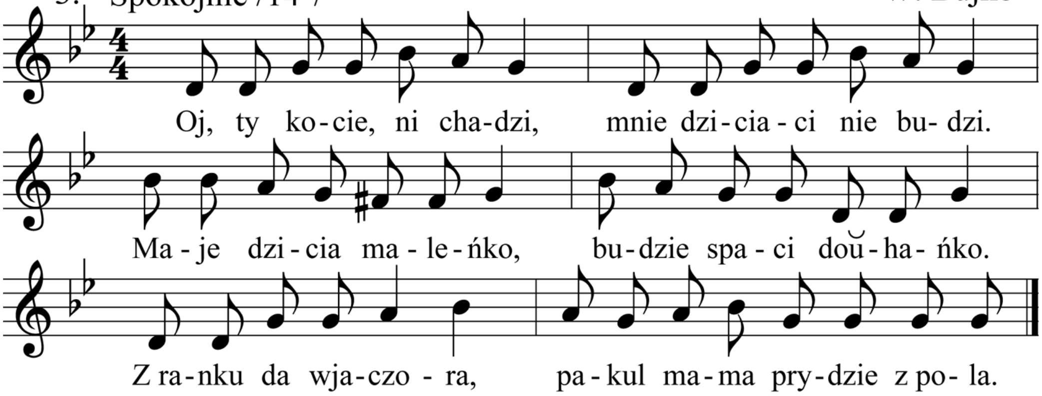

A ty, kocie siwy,
Nie jdzi ŭ naszy sliwy.

Naszy sliwy ŭ sadoczku –
Ni dla cibie, katoczku.

Padazierany
W. Bujko
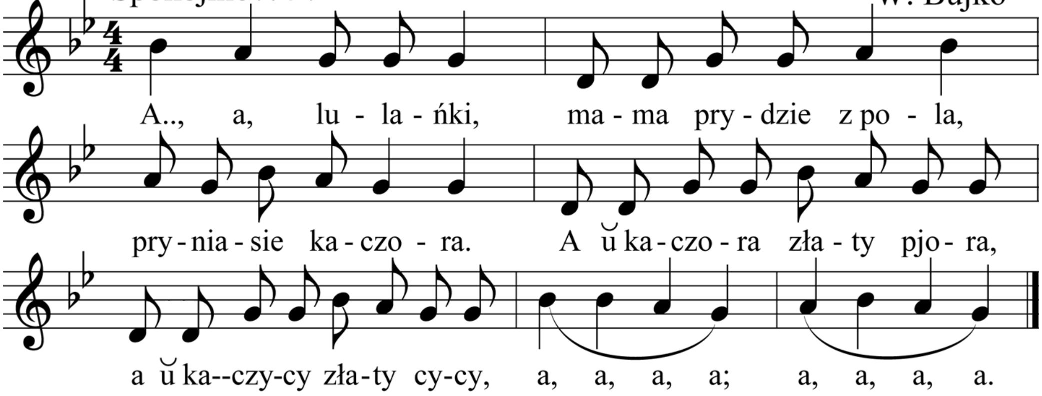
3. Spokojnie /14"/

Oj, ty kocie, ni chadzi –
Mnie dziciaci nie budzi.
Maje dzicia maleńko –
Budzie spaci douhieńko.
Z ranku - da wjaczora –
Pakul mama prydzie z pola.

Padazierany
W. Bujko

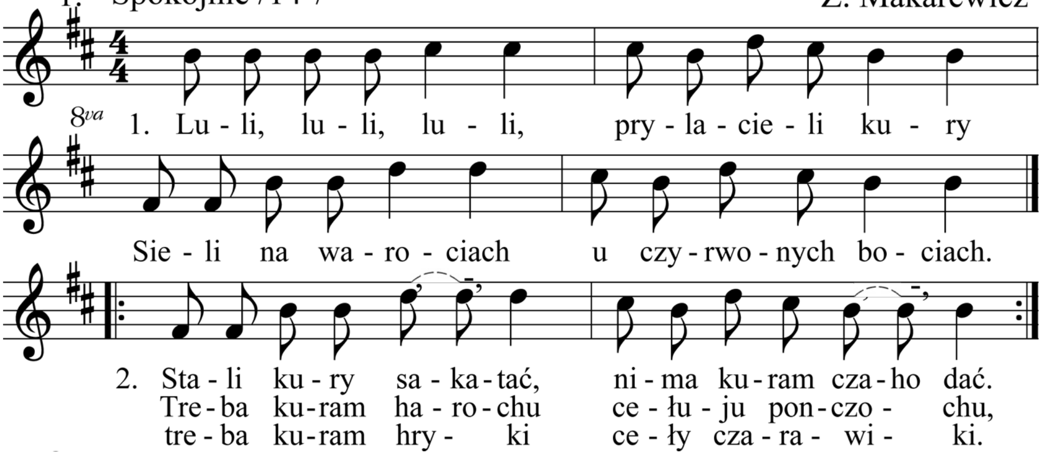
4. Spokojnie /!4"/

A., a – lulańki
Mama prydzie z pola –
Pryniasie kaczora.
A u kaczora złaty pjora,
A u kaczycy - złaty cycy.
A, a, a, a; a, a, a, a.

Swisłaczany
Z. Makarewicz

1. Spokojnie /14"/
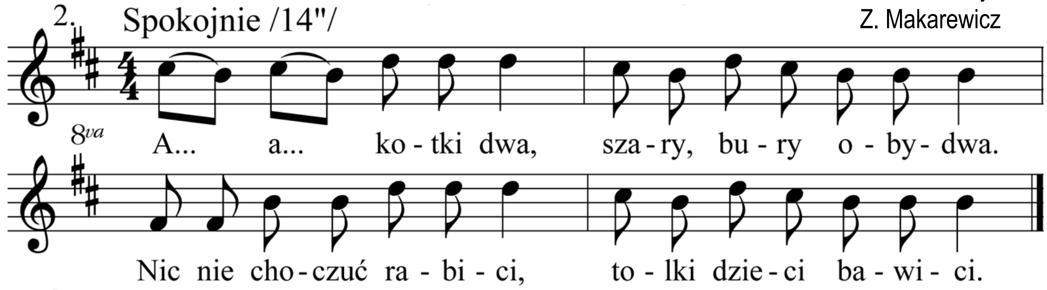

1. Luli, luli, luli –
Prylacieli kury.
– Sieli na warociach
U czyrwonych bociach.

2. Stali kury sakatać –
Nima kuram czaho dać.
Treba kuram harochu –
Całuju ponczochu.
Treba kuram hryki –
Cały czarawiki.

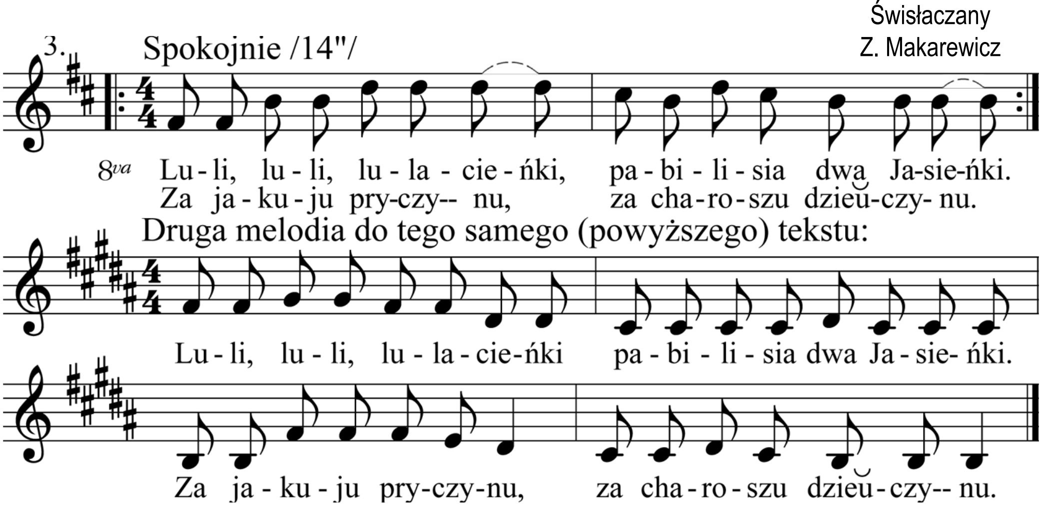
Świsłaczany
Z. Makarewicz

2. Spokojnie /14"/

A.., a.., kotki dwa –
Szary-bury obydwa.
– Nic nie budu ć rabici,
Tolki dzieci bawici.

Świsłaczany
Z. Makarewicz

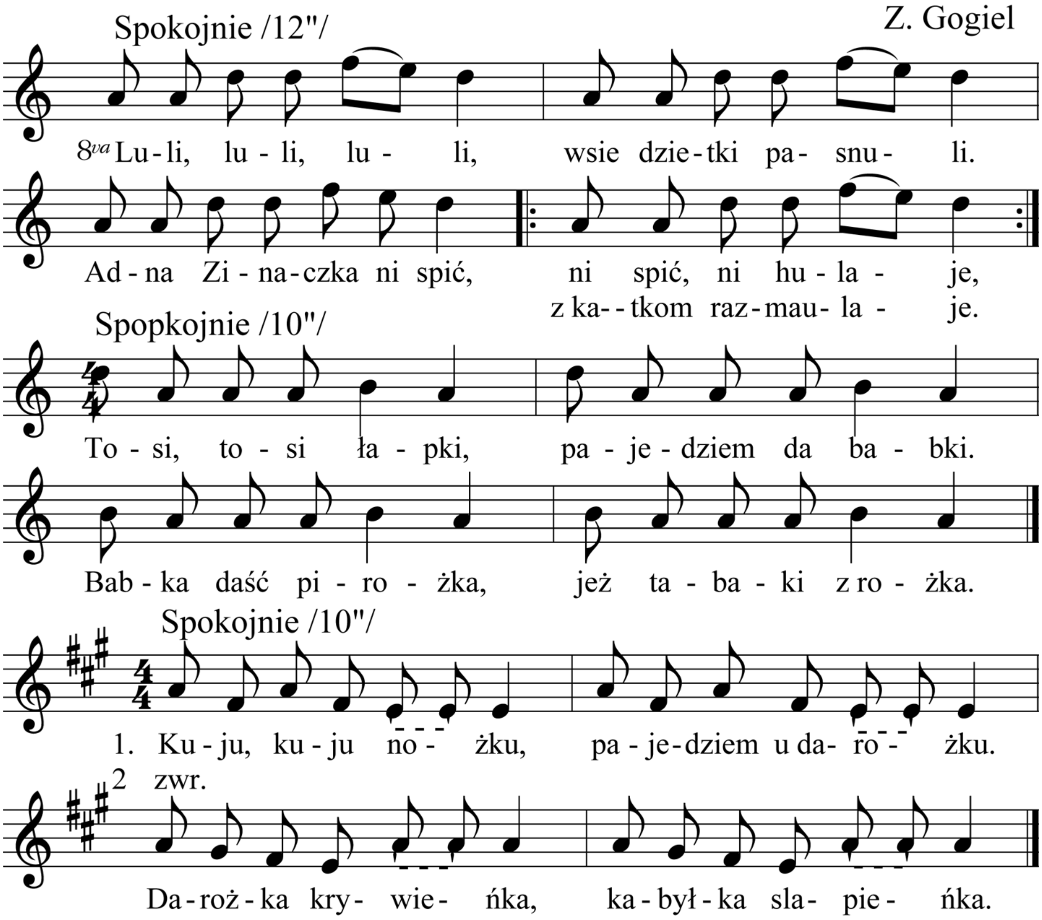

Luli, luli, lulacieńki – *
Pabilisia dwa Jasieńki.

Za jakuju pryczynu?
Za charoszu dzieŭczynu.

* Ten tekst jest na dwie melodie.

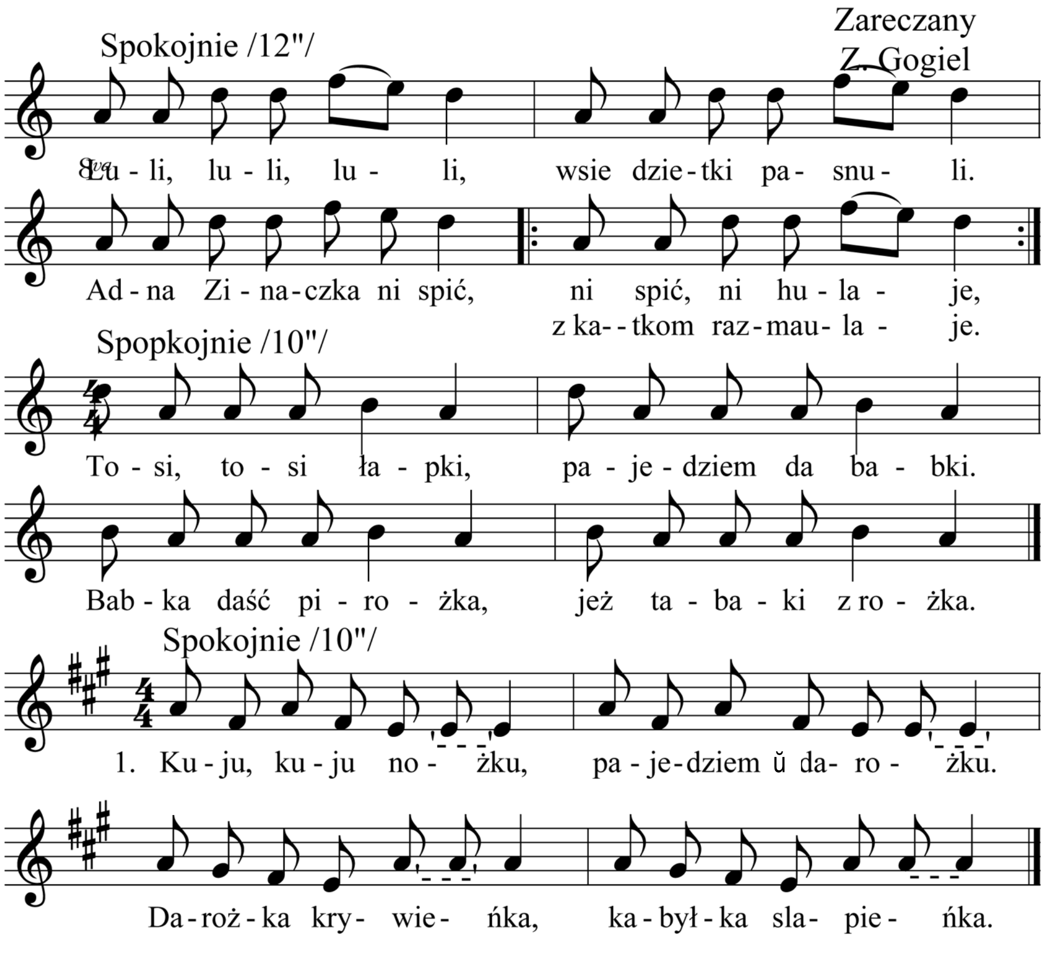
Zareczani
Z. Gogiel

1. Luli, luli, luli –
Wsie dzietki pasnuli.
Adna Zinaczka ni spić,
Ni spić, ni hulaje,
Z katkom razmaŭlaje

2. Tosi, tosi, łapki,
Pajedziem da babki.
Babka daść pirożka,
Jeż tabaki z rażka.
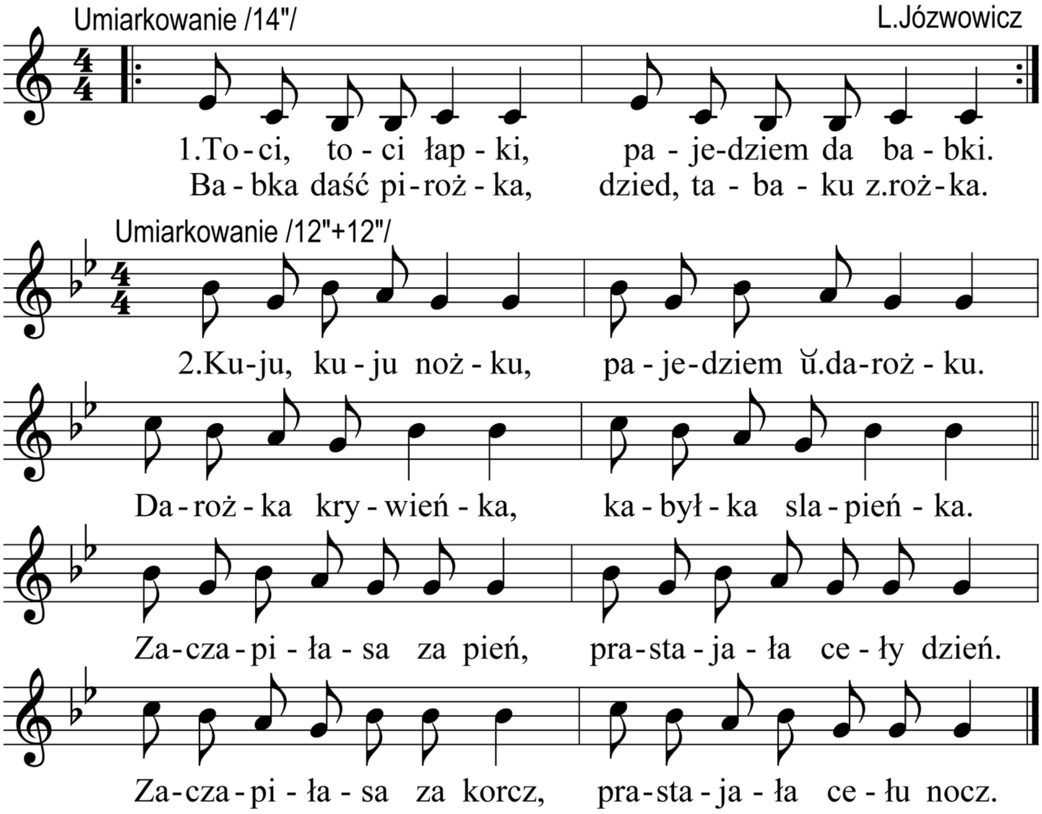
3. Kuju, kuju nożku,
Pajedziem u darożku.
Darożka krywieńka,
Kabyłka ślapieńka.

Zabaŭlanki

("ruczka ŭ ruczku")

Zareczani
L.Józwowicz

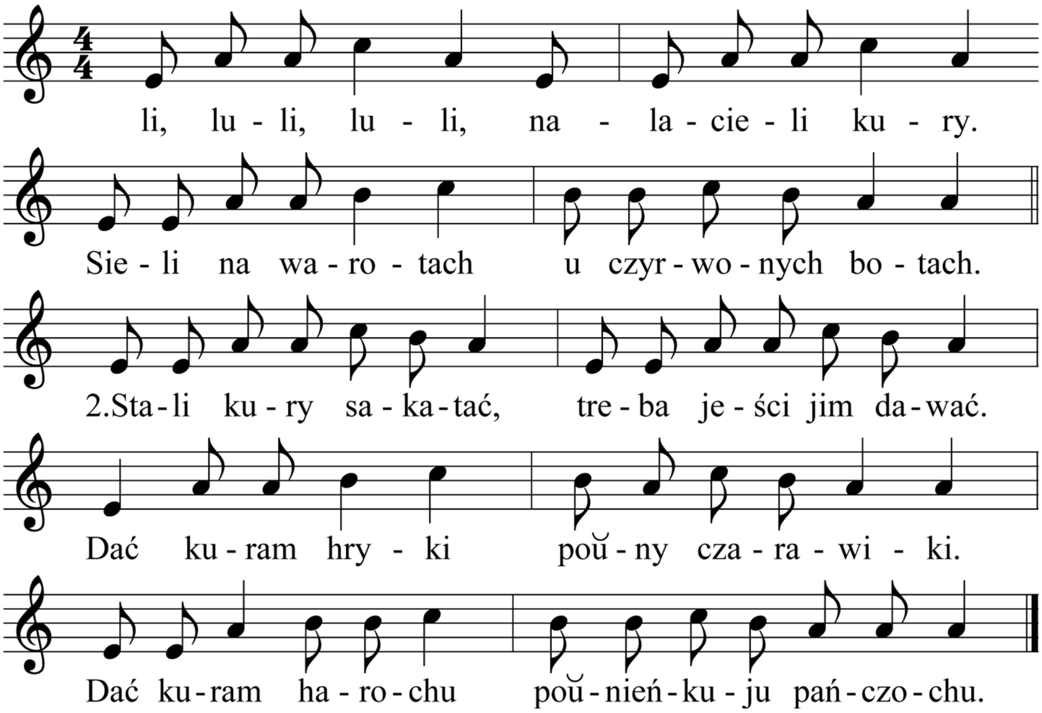
1. Toci, toci - łapki -
   Pajedziem da babki.
   Babka daść pirożka.
   Dzied - tabaki z rożka.

2. Kuju, kuju nożku – pajedziem u darożku.
   Darożka krywieńka – kabyłka slapieńka.
   Zaczapiłasa za pień – prastajała cełу dzień.
   Zaczapiłasa za korcz – prastajała cełu nocz.

Kałychanka

Zubry
W. Łukaszewicz

Spokojnie /12"/

1. Luli, luil, luli -
   Nalacieli kury.
   – Sieli na warotach -
   U czyrwonych botach.
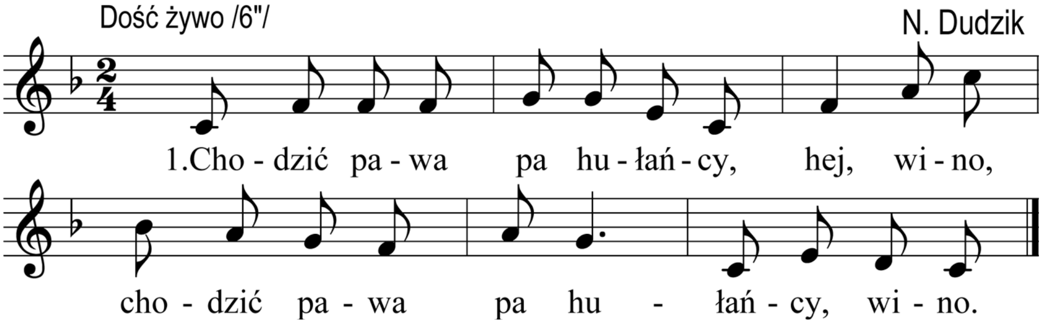
2. – Stali kury sakatać -
   Treba jeści jim dawać.
   – Dać kuram hryki –
   Poŭny czarawiki.
   Dać kuram harochu -
   Poŭnieńkuju pańczochu.

III. KANAPIELKI, WAŁACZOBNYJA

Chodzić pawa pa hułańcy

(wałaczobnaja)

Haradok
N. Dudzik

1. Chodzić pawa pa hułańcy – hej, wino,
   Chodzić pawa pa hułańcy, wino. *

2. Ronić pierja pa muraŭcy – hej, wino,

3. A za jeju krasna panna – hej, wino,

4. Pierja brała – ŭ fartuch kłała – hej, wino,

5. A z fartucha wieniec wiła – hej, wino,

6. Zwiŭszy wieniec – paszła ŭ taniec – hej, wino,

7. A skul ŭziaŭsia bujny wiecier – hej, wino,

8. Zarwaŭ z panny pawin wieniec – hej, wino,

9. Kinuŭ wieniec na „Dunajec” – hej, wino,

10. Płynie wieniec „Dunajeczkam” – hej, wino,

11. Panna bieżyć bierażeczkam – hej, wino,

12. Napatkała try rybacy – hej, wino,

13. Try rybacy – ŭsie try bratcy – hej, wino,

14. – Oj, zakińcie szoŭkaŭ niewad – hej, wino,

15. Wy złapajcie pawin wieniec – hej, wino,

16. – A szto ż, panna, za dar dasi? – hej, wino,

17. – A jednemu – złoty pierścień – hej, wino,

18. A drugiemu – pawin wieniec – hej, wino,

19. A trzeciemu – sama Młoda – hej, wino,

20. Sama Młoda – jak jagoda – hej, wino,

21. Jak jahadka barawaja – hej, wino,

22. Jak wiszeńka sadawaja – hej, wino,

23. Na półmisku siem par jajek – hej, wino,

24. Siem par jajek pałażyŭszy – hej, wino,

25. Kaŭbasoju akrużyŭszy – hej, wino,

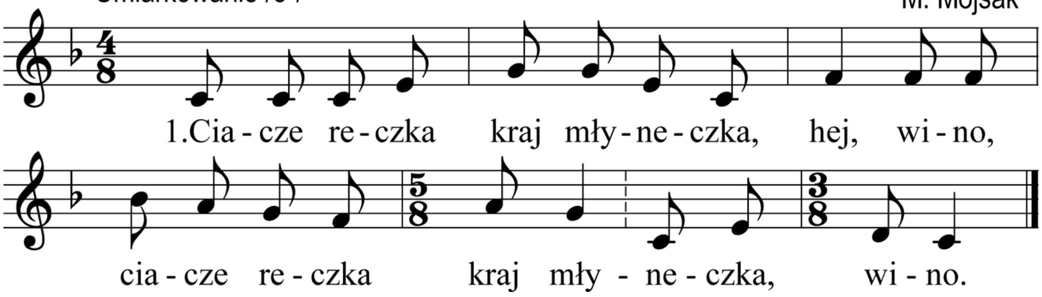
26. Biełym serom zawierszyŭszy – hej, wino,
Biełym serom zawierszyŭszy – wino.

* Drugi wers we wszystkich zwrotkach powtarzać wg wzoru pierwszej zwrotki – bez wyrazu „hej”.

Ciacze reczka

Załuki
M. Mojsak

Umiarkowanie /8"/

1. Ciacze reczka kraj młyneczka, hej, wino,
   Ciacze reczka kraj młyneczka, wino. *

2. A druhaja kraj Dunaja[1], hej, wino,

3. Tam dziaŭczyna chuścia prała, hej, wino,

4. Chuścia prała, biel – bjaliła, hej, wino,

5. Złoty pierścień uraniła[2], hej, wino,

6. Szczuka-ryba /uchwaciła /uchapiła/, hej, wino,

7. Szli rybacy – ŭsie try bratcy, hej, wino,

8. – Och, maje ż wy, rybaczeńki, hej, wino,

9. Wy zakińcie sieci, j niewad, hej wino,

10. Szczuku-rybu[3] wy złapajcie, hej, wino,

11. Wy złapajcie – razcier'zajcie[4], hej, wino,

12. Złoty pierścień /wy /tam/ dastańcie, hej, wino,

13. – A szto ż, pani, za dar dasi, hej, wino ?

14. –Dla adnoha – szczuka-ryba, hej,wino,

15. Dla druhoha – złoty pierścień, hej, wino,

16. A treciamu – sama Młoda, hej, wino,

17. Sama Młoda – jak jahoda, hej, wino,
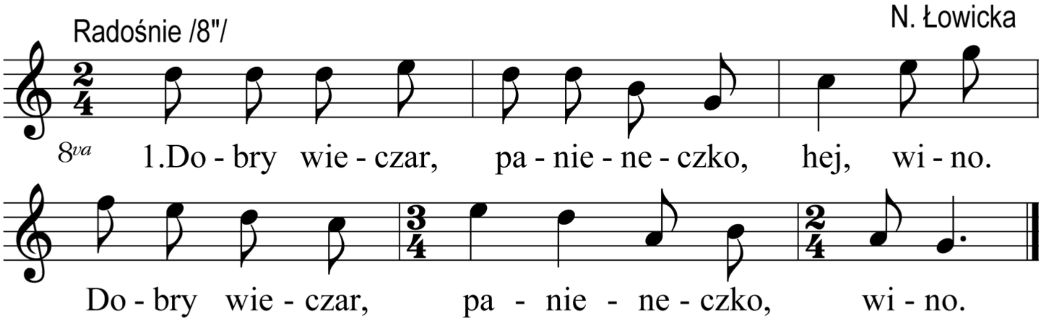
18. – Jak jahadka barawaja, hej, wino,

19. Jak wiszańka sadawaja, hej, wino,

* Drugi wers powtarzać wg wzoru pierwszej zwrotki (bez użycia „hej”0.
[1]Dolina, jar ze źródłem wodnym.
[2]Utraciła.
[3]Szczupaka.
[4]Zabijcie

Dobry wieczar, panieneczko

Mielaszki
N. Łowicka

1. Dobry wieczar, panieneczko, hej wino.
Dobry wieczar, panieneczko, wino.

2. Proszę zamknąć okieneczko, hej, wino.
Proszę zamknąć okieneczko, wino.

3. Czemu częściej nie spoglądasz, hej, wino?
Czemu częściej nie spoglądasz, wino?

4. Już ten jedzie, kogo żądasz, hej,wino.
Już ten jedzie, kogo żądasz, wino.

5. Pod nim konik ślicznie skacze, hej wino.
Pod nim konik ślicznie skacze, wino.

6. Pod nim siodło ślicznie bito, hej, wino.
   Pod nim siodło ślicznie bito, wino.
7. Złotem bito, srebrem szyto, hej, wino.
   Złotem bito, srebrem szyto, wino. *
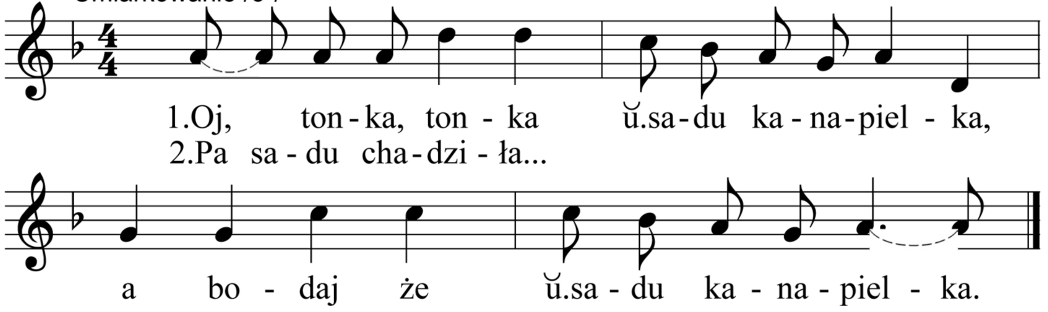
* *Z hetaj pieśniaj chadzili „wałokać" chłopcy (mużczyny) u wjoscy Józefowa na pierwszy dzień Wjalikdzienia. Spaczatku pytali haspadara: „Czy można was razwiesialić i nam wjasiołym być?" Kali haspadar pazwoliŭ – śpjawali. Za heta atrymoŭwali jajka, abo kawałak piraha, pa czarcy wodki. Dobro było, jak chto hroszaj daŭ. Składali świjatocznyje pażadanni i adchodzili...* (N. Łowicka)

Oj, tonka kanapielka

Kałodna

O. Cimochowicz

Umiarkowanie /8"/

1.Oj, tonka, tonka ŭ sadu kanapielka,
   A bodaj że ŭ sadu kanapielka.

2.- Pa sadu chadziła – pierjeczko zbirała,
   A bodaj że - pierjeczko zbirał... *

3.Pierjeczko zbirała – ŭ paduszeńki kłała,
   A bodaj że - ŭ paduszeńki kłał... *

4.Ŭ paduszeńki kłała – ŭ bieło łoże słała,
   A bodaj że – ŭ bieło łoże słał... *

5.- Oj, łoże, łoże – chto na tabie laże,
   A bodaj że – chto na tabie laże?
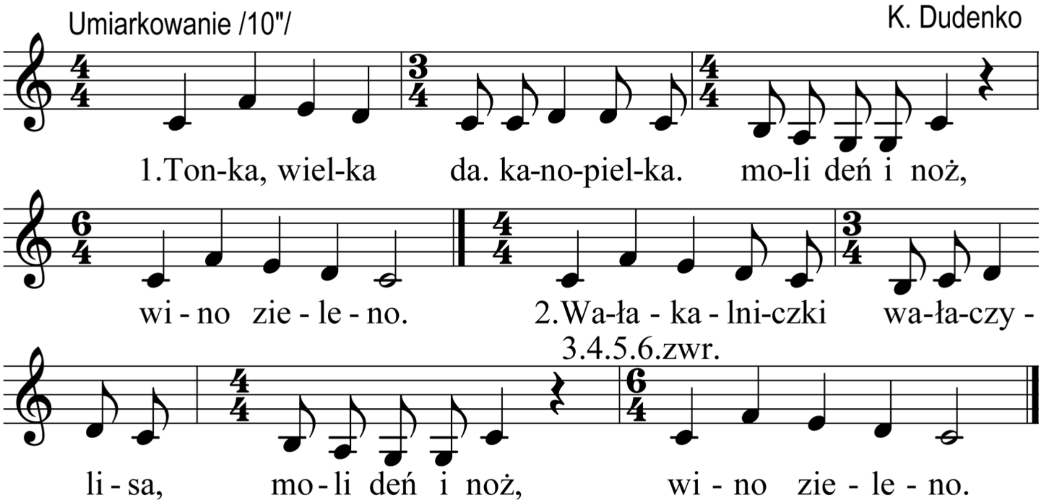
6.- Oj, laże, laże chłopiec z dzieŭczynoju,
   A bodaj że – chłopiec z dzieŭczynoj... *

7.Oj, zyjdzie, zyjdzie miesiaczek z zorojy,
   A bodaj że – miesiaczek z zoroj... *
   (Tekst niepełny)

*Nie wyśpiewuje się ostatniej sylaby – taka maniera wykonawcza.

Tonka da, kanopielka

Skrablaki
K. Dudenko

1. Tonka, wielka da kanopielka –
Moli deń i noż (?) – wino zieleno.

2. Wałakalniczki wałaczylisa –
Moli deń i noż –wino zieleno.

3. Wałaczylisa – pamaczylisa –
Moli deń i noż – wino zieleno.

4. – Wże j pytalisa: z jakaho siała?
Moli deń i noż – wino zieleno.

5. – Z za taho siała – pa banta żano (?)
Moli deń i noż – wino zieleno.

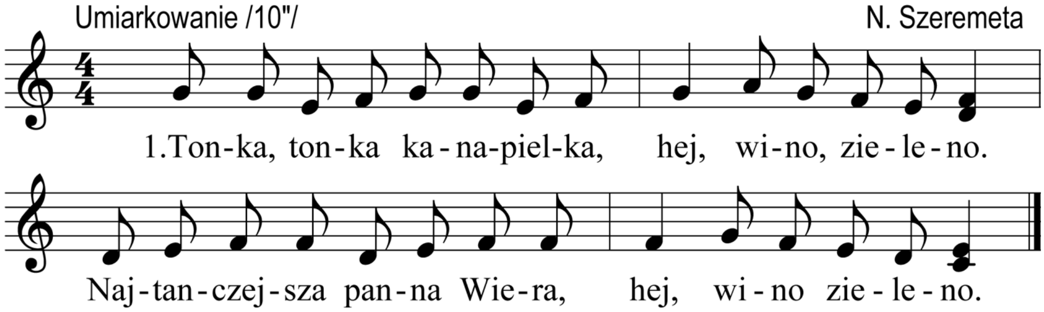
6. Sadam sadżano, da j zialonieńkim –
Moli deń i noż – wino zieleno.

Tonka kanapielka

Haradok

Umiarkowanie /10"/

N. Szeremeta

1. Tonka, tonka kanapielka –
Hej, wino zieleno.
Najtanczejsza panna Wiera –
Hej, wino zieleno.

2. Chuścia myła, biel – bieliła –
Hej, wino zieleno.
Złoty pierścień uraniła –
Hej, wino zieleno.

3. – Szli rybaki panad rekoj –
Hej, wino zieleno.
Złoty pierścień i złapali –
Hej, wino zieleno.
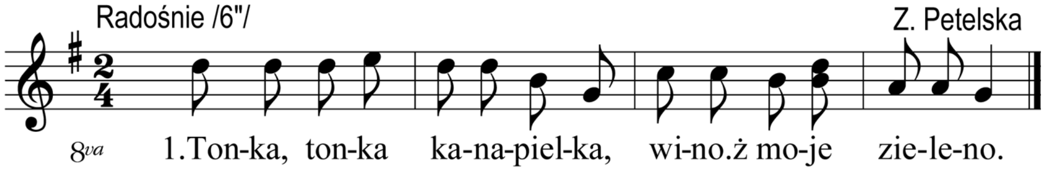
Tonka kanapielka

Mielaszki

N. Łowicka

Z. Petelska

Radośnie /6"/

1. Tonka, tonka kanapielka -
Wino ż majo – zieleno. *

2. Najtanczejsza panna Hanna –

3. Chusty myła, biel bieliła –

4. Złoty pierścień uraniła –

5. Szczuka – ryba padchwaciła –

6. Iszli chłopcy rybałoŭcy –

7. – Oj, wy chłopcy-rybałoŭcy -

8. Wy zakińcie złoty niewad –

9. I złapajcie szczuku-rybu –

10. I złapajcie, razpytajcie –

11. Złoty pierścień wy dastańcie –

12. – A szto, pani, za dar dasi?

13. – Oj, dar dam ja wam niemały –

14. Adnamu dam złoty kubak –

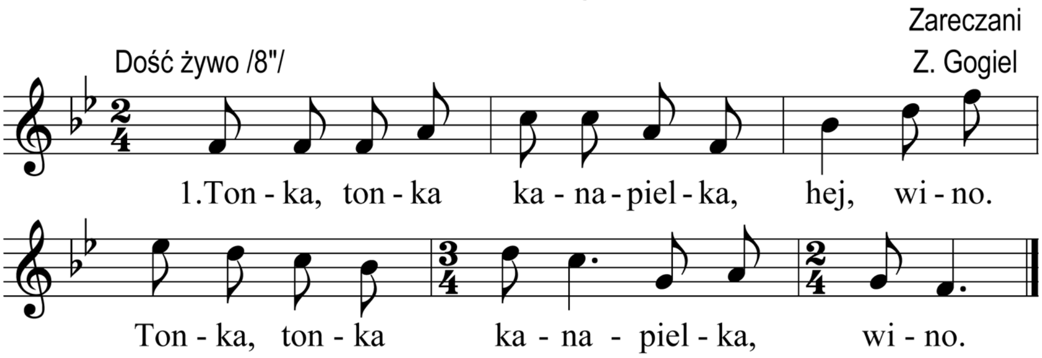
15. A druhomu – żółty pierścień –

16. A treciamu – sama młoda.

17. Sama młoda – jak jagoda.

*2-gi wers we wszystkich zwrotkach taki sam.

Tonka kanapielka

1. Tonka, tonka kanapielka, hej, wino.
   Tonka, tonka kanapielka, wino.

2. Najtanczejsza nasza Luba – hej, wino.
   Najtanczejsza nasza Luba, wino.

3. Najładniejsza panna Anna, hej wino.
   Najładniejsza panna Anna, wino.

4. Chusty prała, biel bieliła, hej wino.
   Chusty prała, biel bieliła

5. Złoty pierścień uraniła, hej, wino.
   Złoty pierścień uraniła, wino.

6. Iszli chłopcy- rybałoŭcy – hej, wino.
   Iszli chłopcy-rybałoŭcy, wino.
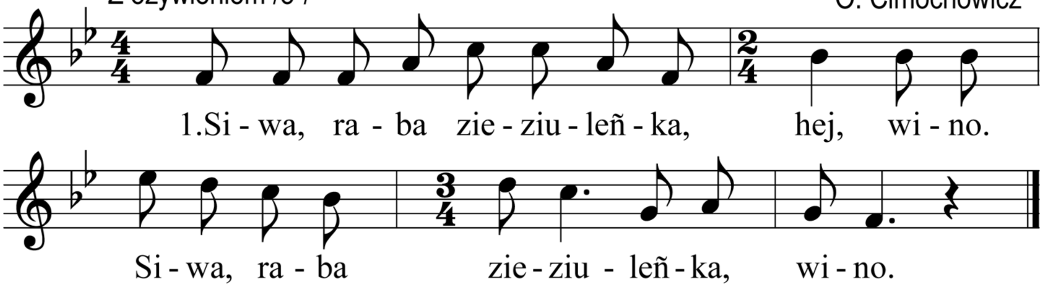
7. – Kab panienka zdrowa była, hej wino.
   Kab panienka zdrowa była, wino.

Tę pieśń śpiewali kawalerowie przed domami panien – w tygodniu po Wielkanocy. Był to zwyczaj tzw. *Wałokania.*

Siwa-raba zieziuleńka

Kałodna
O. Cimochowicz

Z ożywieniem /8"/

1. Siwa-raba zieziuleńka – hej, wino,
   Siwa-raba zieziuleńka, wino. *

2. Wszystkie lasy obkukała –(hej,) wino,.

3. Tylko w jednym nie kukała – (hej,) wino,.

4. – Tam dziewczyna chusty prała – (hej,) wino,.

5. Złoty pierścień uroniła – (hej,) wino,.

6. – Tam chodzili trzej rybacy – (hej,) wino,.

7. Trzej rybacy – wszyscy bracia –(hej,) wino,.

8. – Wy spajmajcie szczuku-rybu – (hej,) wino,.

9. Wy spajmajcie – razpłatajcie – (hej,) wino,.

10. – Złoty pierścień wy dastańcie – (hej,) wino,.

11. – A coż, Pani, za dar dasi – (hej,) wino,.

12. – Pierszemu – złoty pierścionek – (hej,) wino,.

13. A drugiemu – złoty wianek – (hej,) wino,.

14. A trzeciemu – panna (sama) młoda – (hej,) wino,.

15. Sama młoda – jak jagoda – (hej,) wino,.
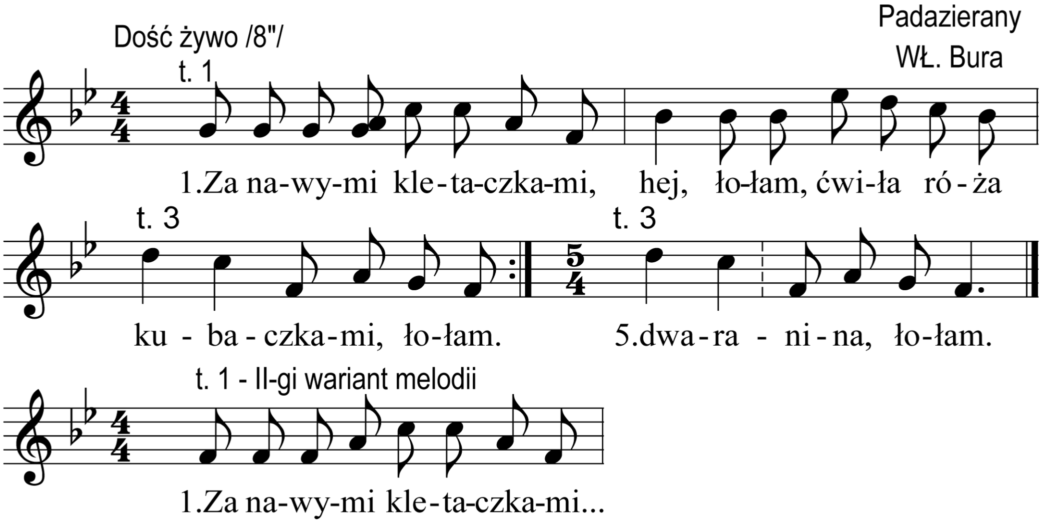
16. Jak jahoda barawaja – (hej,) wino,.

17. Jak wiszeńka sadawaja – (hej,) wino,.

18. – Taka Wala ŭ mamy była – (hej,) wino,.

*Każdy drugi wers powtarzać tak jak pierwszy – bez zwrotu „hej".

Za nawymi kletaczkami

1. Za nawymi kletaczkami – hej, łołam –
   Ćwiła róża kubaczkami, łołam.

2. Szła tudeju krasna panna – hej, łołam –
   Krasna panna – Handziuleczka, łołam.

3. I zarwała z róży kwietku – hej, łołam –
   Mierkawała – swajmu Witku, łołam.
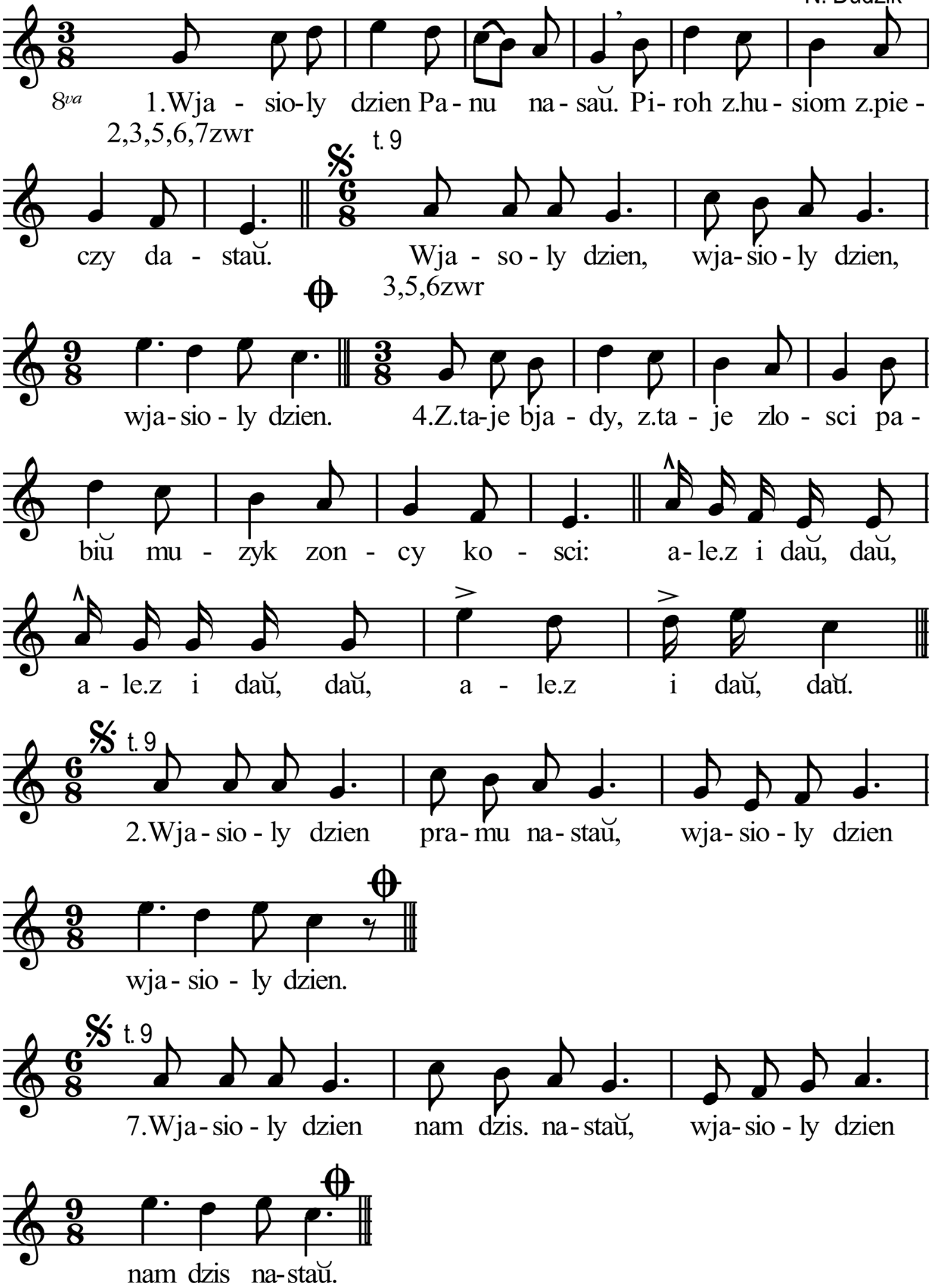
4. – Daj że Boże takie lico – hej, łołam.
   Jak z róży czerwona kwietka, łołam.

5. – Ni paszła b za sielanina – hej, łołam –
   A paszła b za dwaranina, łołam.
   (Tekst niepełny)

Wjasioly dzien

(Wjalikodnaja)

Haradok
N. Dudzik

1. Wjasioły dzień Panu nastaŭ –
Piroh z husiom z pieczy dastaŭ.
– Wjasioły dzień, wjasioły dzień,
Wjasioły dzień.

2. Leżaczy – staŭ Paniu zwaci,
Jak pryszła – staŭ caławaci.
– Wjasioły dzień pramu nastaŭ –
Wjasioły dzień, wjasioły dzień.

3. – Całujucca z ludskoj pracy,
A ŭ nas chleba niama ŭ chatcy.
Pan biedu daŭ, Pan biedu daŭ,
Pan biedu daŭ.

4. – Z taje bjady, z taje złości –
Pabiŭ mużyk żoncy kości.
– Ale ż i daŭ, daŭ, a le ż i daŭ, daŭ,
Ale ż i daŭ, daŭ.

5. – Pajdu ŭ karczmu, szapku znimu –
Ratuj, Jankiel, bo ja zhinu!
– Pan biedu daŭ, Pan biedu daŭ,
Pan biedu daŭ.

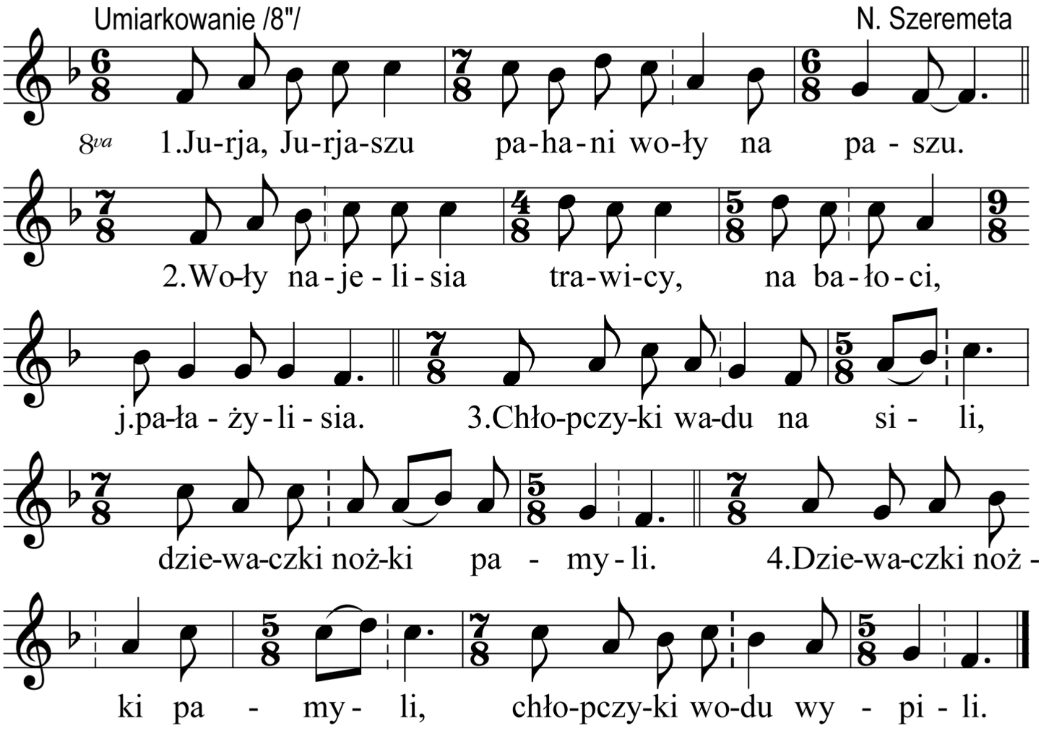
6. Żyd, choć byŭ ćwjordaha serca –
Daŭ chleba, soli i pierca.
– Żyd ratawaŭ, Żyd ratawaŭ,
Żyd ratawaŭ.

7. – Dziakuj tabie, Żydzie – bracie –
Budzie śwjata ŭ naszaj chacie.
– Wjasioły dzień nam dziś nastaŭ,
Wjasioły dzień.

IV. WIESNAWYJA PIEŚNi
(PIEŚNI WIOSENNE)

Jurja -Jurjaszu

Haradok

1. Jurja – Jurjaszu –
   Pahani woły na paszu.

2. Woły najelisia trawicy
   Na bałoci – j pałażylisia.
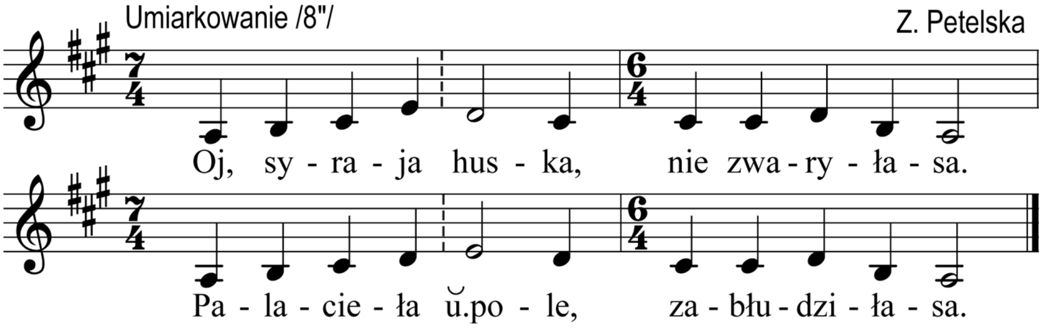
3. Chłopczyki wodu nasili.
   Dziewaczki – nohi pamyli.

4. Dziewaczki nohi pamyli –
   Chłopczyki – wodu wypili.

Hetu pieśniu śpjawali mużczyny – Nina Szeremeta

Oj, syraja huska
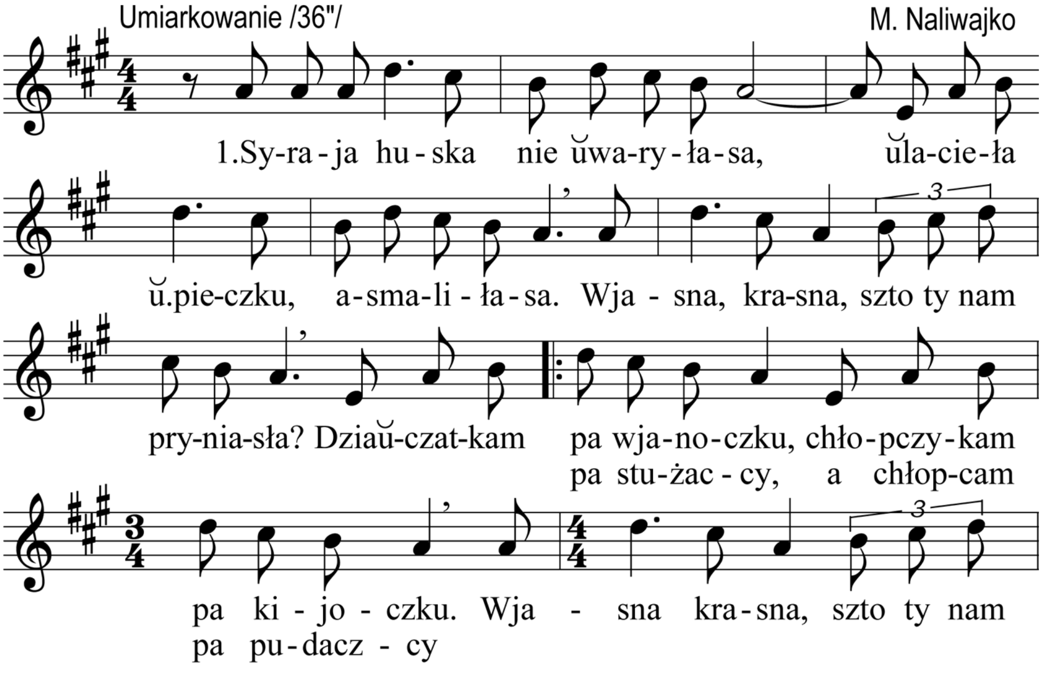
Mielaszki
Z. Petelska
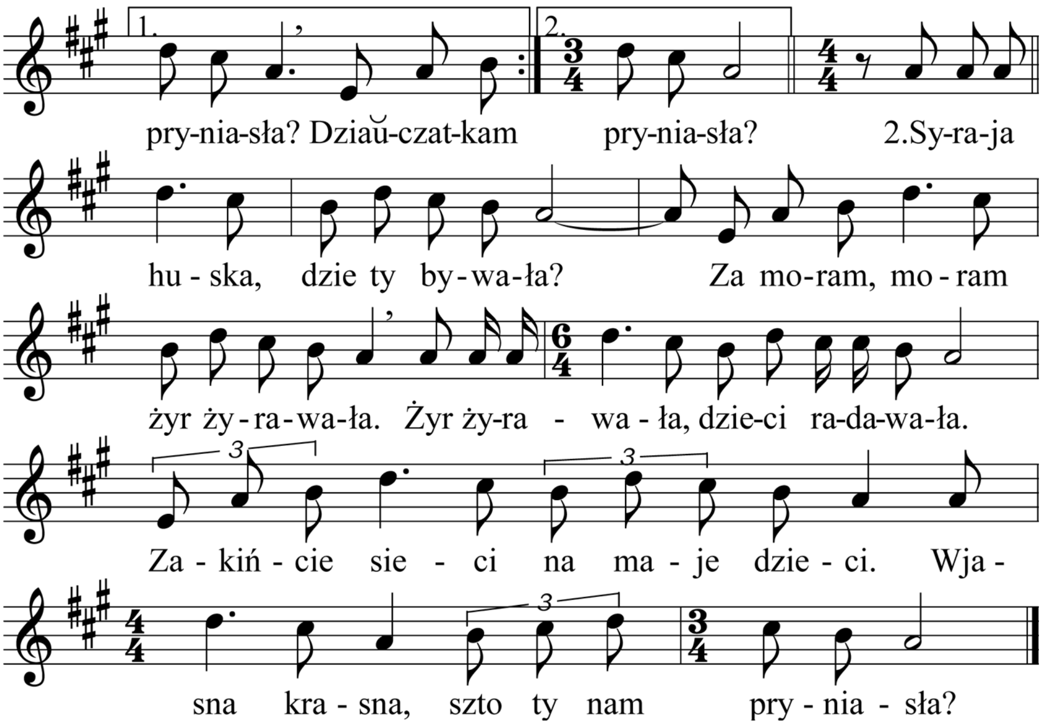

Oj, syraja huska -
Ni zwarylasa.
Palacieła ŭ pole -
Zabłudziłasa.

Syraja huska

Skrablaki
M. Naliwajko

1. Syraja huska nie ŭwaryłasia –
Ŭlacieła ŭ pieczku – asmaliłasa.
Wjasna-krasna, szto ty nam pryniasła?
– Dziaŭczatkam – pa wjanoczku,
Chłopczykam – pa kijoczku.
Wjasna-krasna, szto ty nam pryniasła?
– Dziaŭczatkam – pa stużaccy[1],
A chłopcam – pa pudaczcy[2].
Wjasna-krasna, szto ty nam pryniasła.
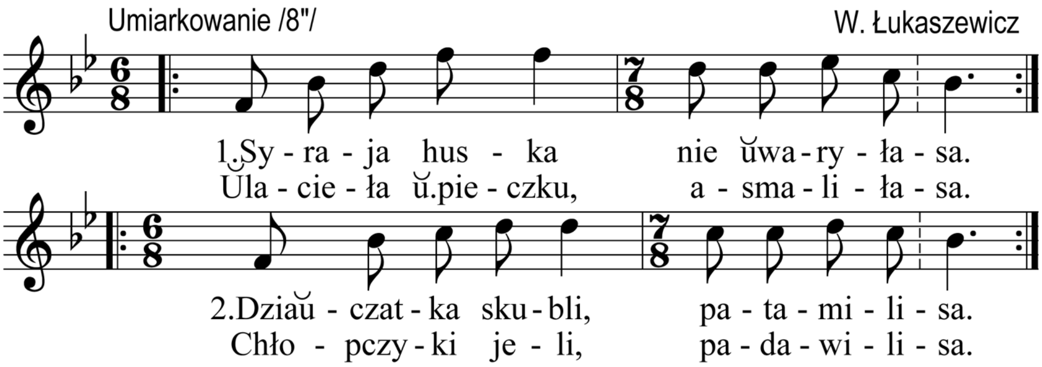
2. – Syraja huska, dzie ty bywała?
– Za moram, moram – żyr[3] żyrawała.
Żyr żyrawała – dzieci radawała.
– Zakińcie sieci na maje dzieci.
Wjasna-krasna, szto ty nam pryniasła?

[1]Po wstążecce.
[2]Pud – tj. około 16 kg (jakiegoś towaru).
[3]Tłuszcz (nabierała).

Syraja huska

Zubry

W. Łukaszewicz

1. Syraja huska ni ŭwaryłasa –
   Ulacieła ŭ pieczku – asmaliłasa.
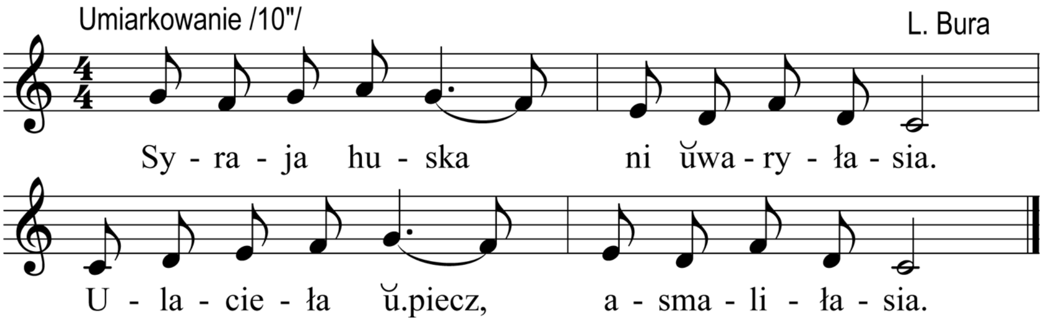
2. Dziaŭczatka skubli – patamilisa.
   Chłopczyki jeli – padawilisa.

Ta pieśń związana jest z obrzędem pieczenia korowaja na wesele, a następnie darzenia „huskami" dzieci zgromadzonych podczas uczty weselnej w danej miejscowości.

Syraja huska

Padazierany

L. Bura
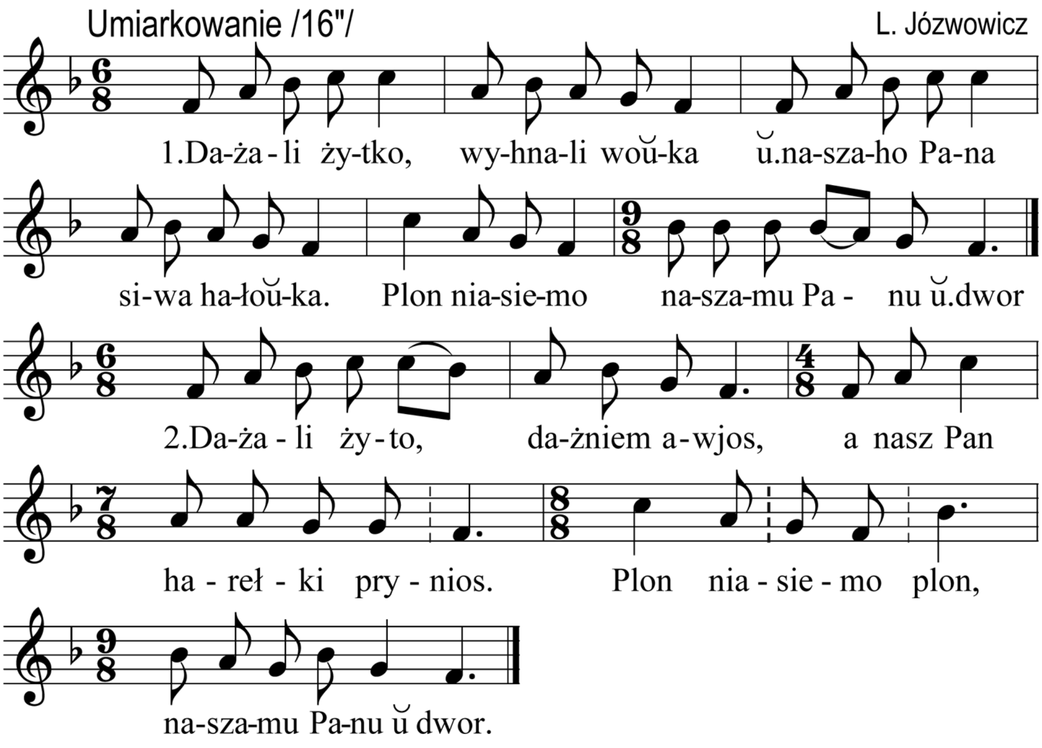

Syraja huska
Ni ŭwaryłasia.
– Ulacieła ŭ piecz –
Asmaliłasia.

V. ŻNIŬNYJA PIEŚNI
(PIEŚNI ŻNIWNE)

Dażali żytko

Zareczani
L. Józwowicz
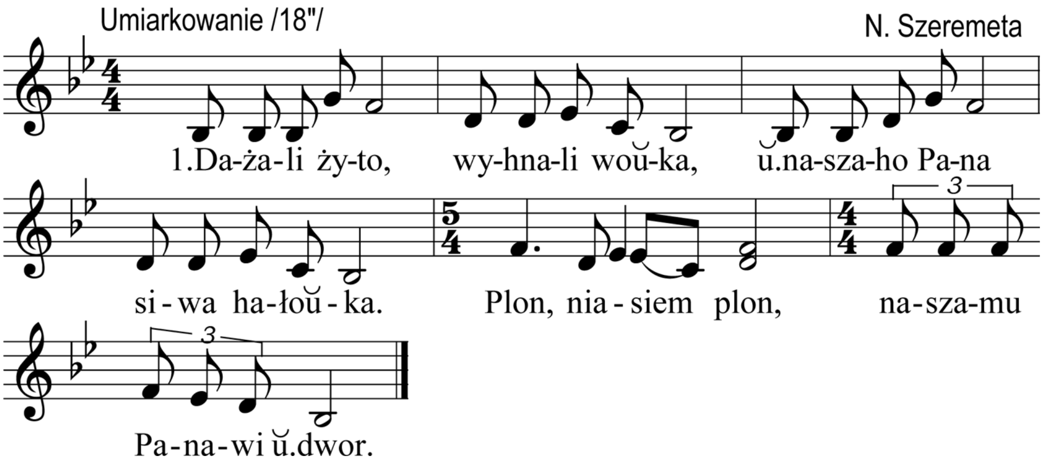

1. Dażali żytko – wyhnali woŭka.
   Ŭ naszaho Pana siwa hałoŭka.
   – Plon niasiemo –
   Naszamu Panu ŭ dwor.

2. Dażali żyto – dażniem awjos,
A nasz Pan harełki prynios.
– Plon niasiemo, plon –
Naszamu Panu ŭ dwor.

Dażali żyto

Haradok
N. Dudzik
N. Szeremeta

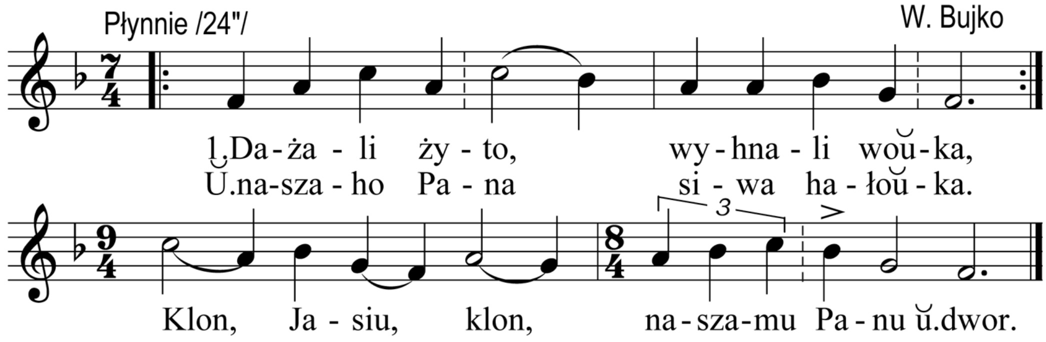

1. Dażali żytko – wyhnali woŭka.
Ů naszaho Pana siwa hałoŭka.
– Plon niasiemo –
Naszamu Panu ŭ dwor.

2. Dażali żyto – dażniem awjos,
A nasz Pan harełki prynios.
– Plon niasiemo, plon –
Naszamu Panu ŭ dwor.

Dażali żyto

Padazierany
W. Bujko

1. Dażali żyto –
Wyhnali woŭka.
– Ŭ naszaho Pana
Siwa hałoŭka.
– Klon[1], Jasiu, klon –
Naszamu Panu – ŭ dwor.

2. – Oj, wylać, wylać –
Pierapjołaczko,
Bo uże żytka
Ano toleczko.
Klon, Jasiu, klon –
Naszamu Panu – ŭ dwor.

3. – Ni żałuj, Panie,
Biełaho syra –
– Daść tabie Pan Boh
Pienknaho syna.
– Klon, Jasiu, klon –
Naszamu Panu – ŭ dwor.

4. – Ni żałuj, Panie,
Boczku mjadoczku –
– Daść tabie Pan Boh
Charoszu daczku.
– Klon, Jasiu, klon –
Naszamu Panu – ŭ dwor.
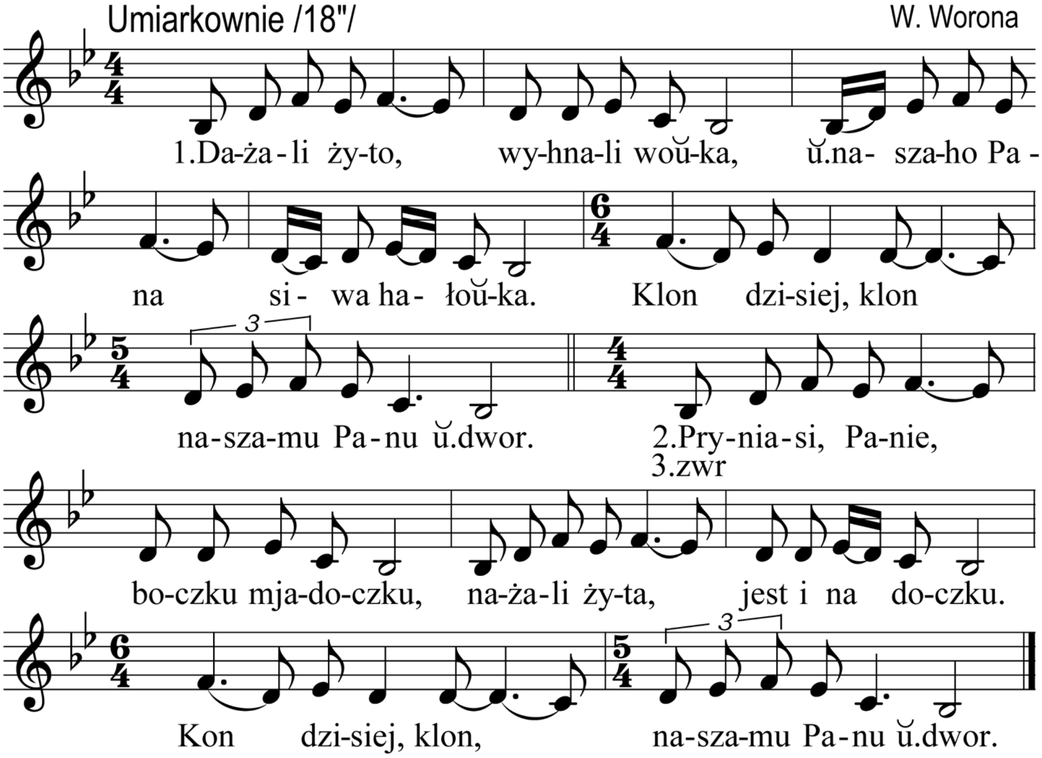
5. – Kab my zdarowy
Klon klanawali.
Na druhi raczok
Znoŭ daczakali.
– Klon, Jasiu, klon –
Naszamu Panu – ŭ dwor.

[1]Pierepjołka, czyli przepiórka – przystrojony na polu bukiet z kłosów dorodnego żyta lub pszenicy.

Dażali żyto

Wiejki
W. Worona

Umiarkownie /18"/

1. Dażali żyto – wyhnali woŭka -
   Ŭ naszaho Pana siwa hałoŭka.
   – Klon, dzisiej klon[1] –
   Naszamu Panu – ŭ dwor.

2. – Pryniasi, Panie, boczku mjadoczku –
   Nażali żyta – jest i na doczku.
   – Klon, dzisiej klon –
   Naszamu Panu ŭ dwor.
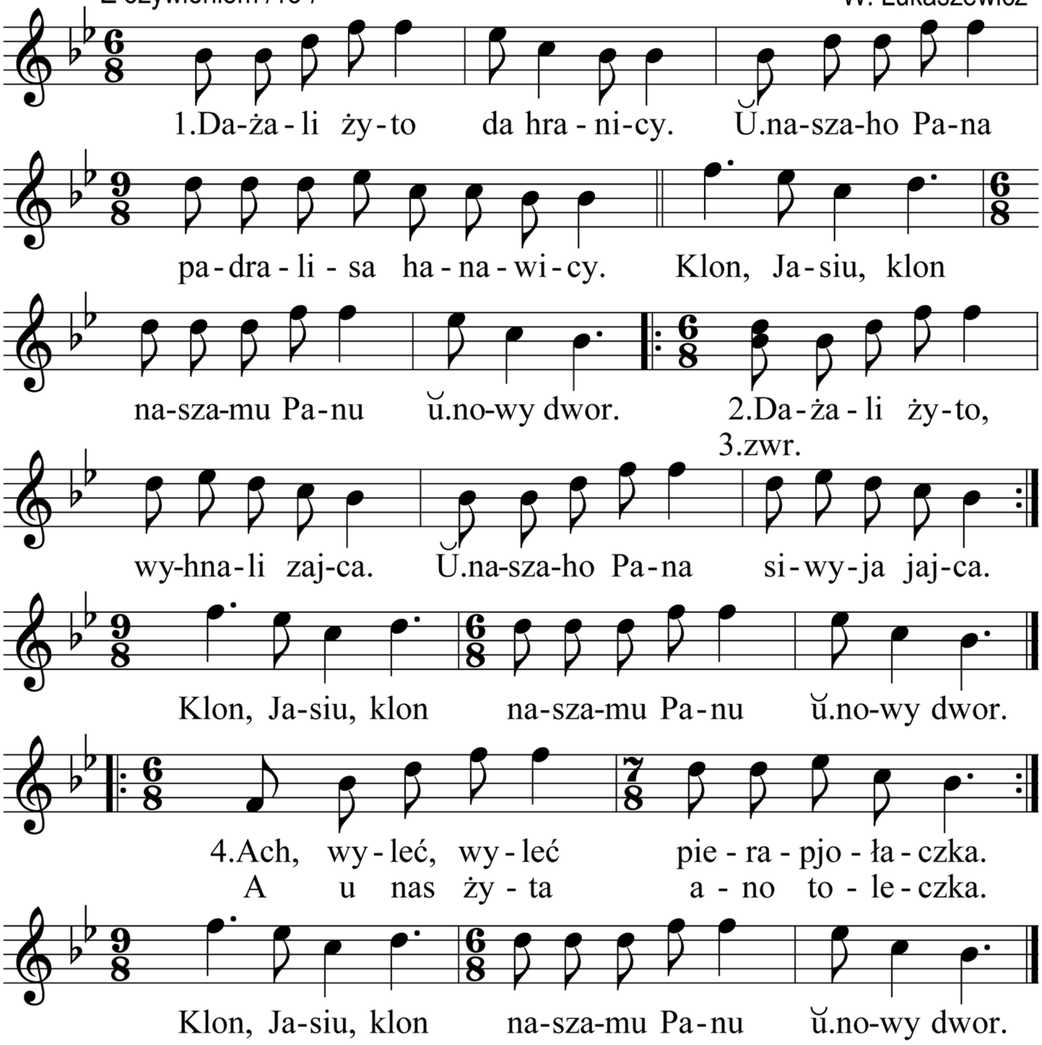
3. – Kab my zdarowy klon klanawali –
   Na druhi raczok znoŭ daczakali.
   – Klon – dzisiej klon
   Naszamu Panu – ŭ dwor.

[1]Pierepjołka, czyli przepiórka – przystrojony na polu bukiet z kłosów dorodnego żyta lub pszenicy.

Dażali żyto

Zubry

W. Łukaszewicz

1. Dażali żyto –
Da hranicy.
– Ŭ naszaho Pana
Padralisa hanawicy.
– Klon, Jasiu, klon – *
Naszamu Panu –
Ŭ nowy dwor.

2. Dażali żyto –
Wyhnali zajca.
– Ŭ naszaho Pana
Siwyja /Wjaliki/ jajca.
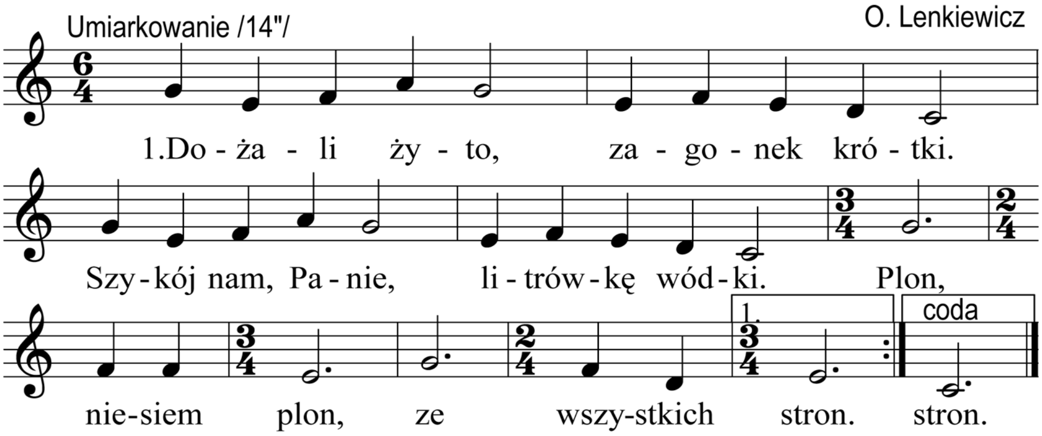
3.Dażali żyto –
Wyhnali lisa.
– Ŭ naszaho Pana
Hałoŭka łysa.

4. – Ach, wyleć, wyleć
Pierapjołaczka.
– A u nas żyta
Ano toleczka.

* Ten trzywersowy zwrot powtarzać po każdej zwrotce

Dożali żyto

Kałodna
O. Lenkiewicz

1. Dożali żyto – zagonek krótki.
– Szykuj nam, Panie, litrówkę wódki!
Plon niesiem, plon – *
Ze wszystkich stron.

2. – Otwórz nam, Panie, swoje mierzeje,
Bo już na polu kłos się nie chwieje.

3. Lecieli husi w same obłoki,
A nasza Pani weźmie się w boki.

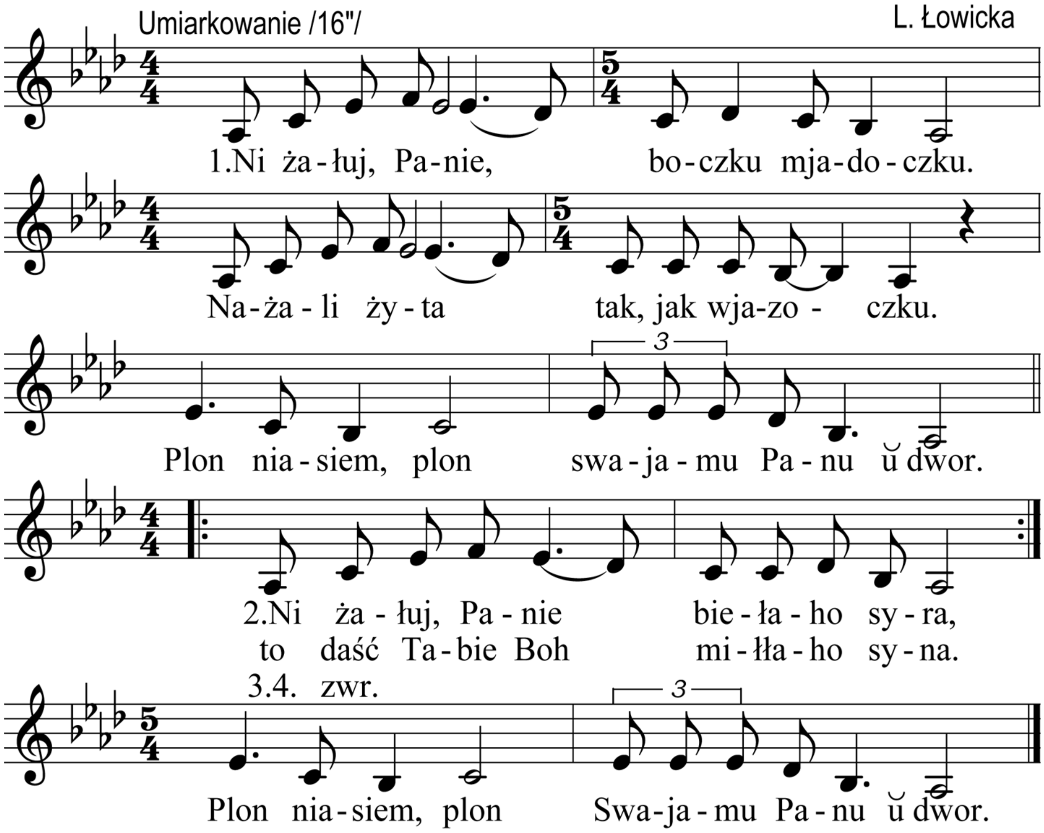
4. – Będziemy my z nią – wraz tańcowali,
Bo my szczęśliwie żytko dożali.

5. Wyżali /Dażali/ żyto – wyhnali woŭka.
Ŭ naszaho Pana siwa hałoŭka.

* 3 i 4 wersy – tj. przyśpiewkę – wykonywać w każdej zwrotce.

Ni żałuj, Panie

Mielaszki
L. Łowicka

1. Ni żałuj, Panie, boczku, mjadoczku –
Nażali żyta tak jak wjazoczku.
– Plon niasiem, plon – *
Swajamu Panu ŭ dwor.

2. Ni żałuj, Panie, biełaha syra,
To daść tabie Boh miłaho syna.

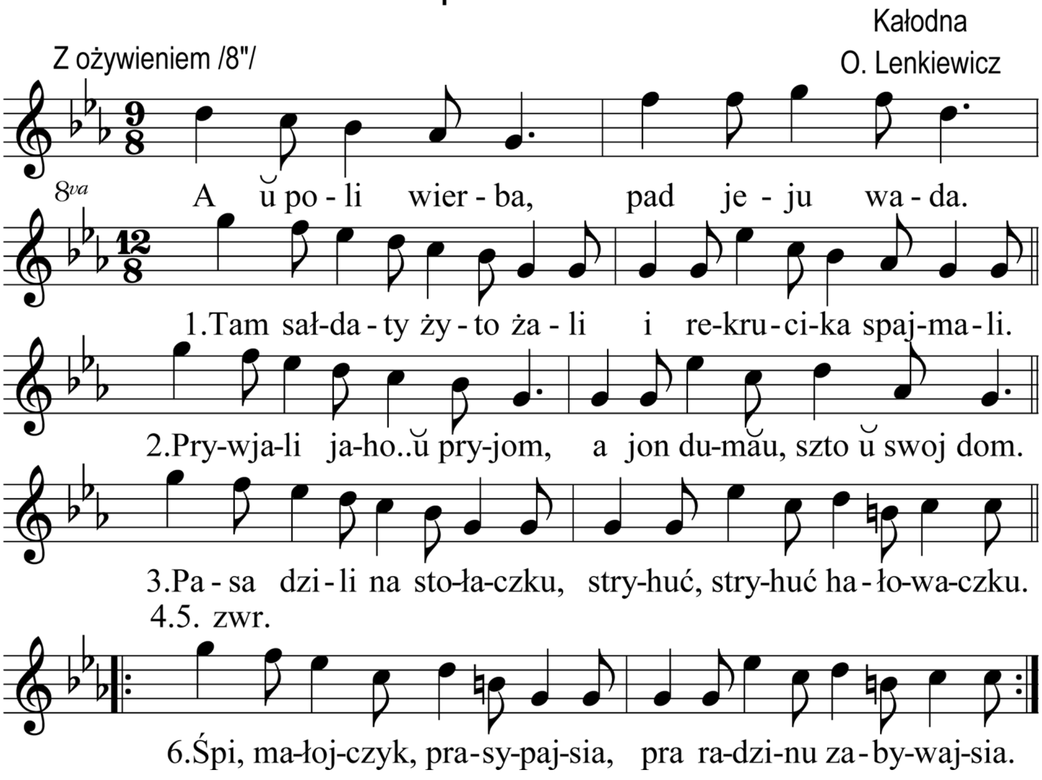
3. Naszaje żytko dażynajecca,
A Pan z Paniaju abnimajecca.

4. Dażniemo żytko – dażniemo pszonku,
A ty, Paniczu – starajsia żonku /doczku/.

*W każdej kolejnej zwrotce 3-ci i 4-ty wersy śpiewać jak w pierwszej.

VI. REKRUCKIJA PIEŚNI
(PIEŚNI REKRUCKIE)

A ŭ poli wierba

A ŭ poli wierba – *
Pad jeju wada.

1. – Tam sałdaty żyto żali
I rekrucika spajmali.

2. Prywjali jaho ŭ pryjom,
A jon dumaŭ, szto ŭ swoj dom.

3. Pasadzili na stołaczku –
Stryhuć, stryhuć hałowaczku.

4. Pastawili u kutoczku –
Zdymaj sztany i saroczku!
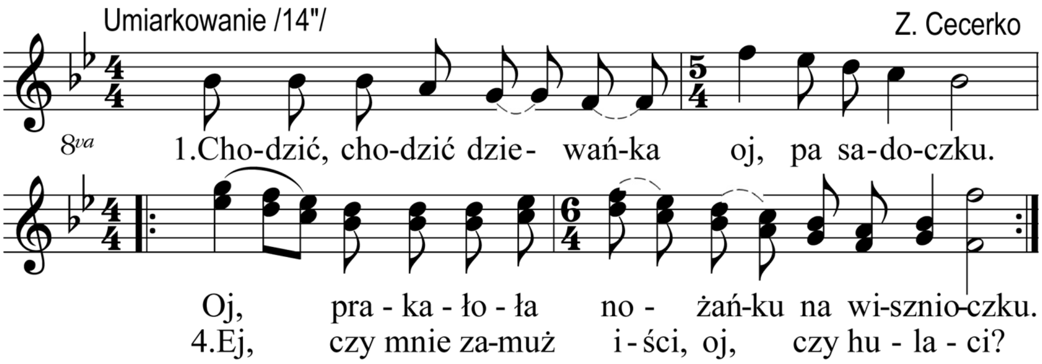
5. Zawjali jeho ŭ kwartieru
I pasłali paściel biełu.

6. – Śpi, małojczyk, prasypajsia – **
Pra radzinu zabywajsia!

* Te dwa wersy traktować jako wstęp do dalszej treści.
** Ostatnią (szóstą) zwrotkę powtórzyć.

Chodzić dziewańka

Babroŭniki
Z. Cecerko

1. Chodzić, chodzić dziewańka
Oj, pa sadoczku.
Oj, prakałoła nożańku *
Na wisznioczku.

2. Balić, balić nożańka –
Oj, dy nie bolna.
– Ej, lubiŭ chłopiec dziaŭczynońku –
To j ni doŭha.

3. Zabirajuć chłopca – Miszu,
Oj, u sałdaty.
– Ej, zabyłasia
Dzieŭczynońka papytaci:
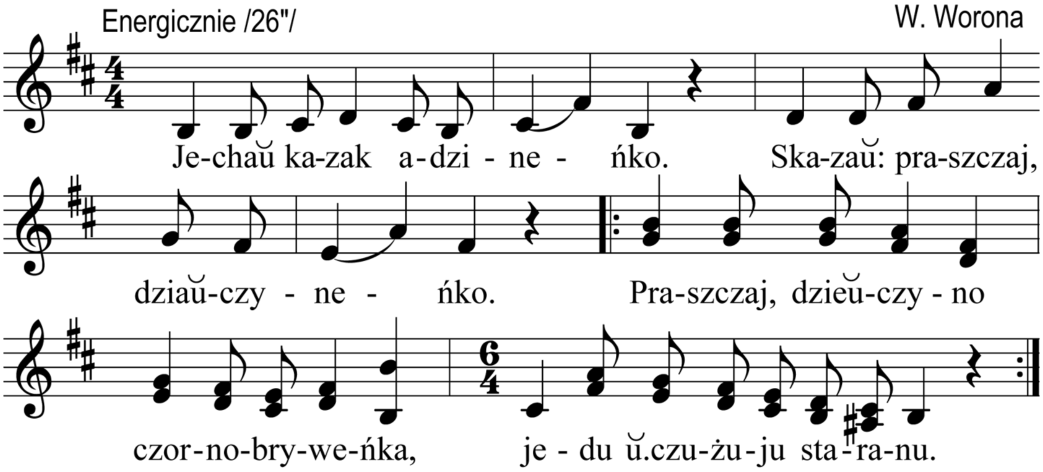
4. – Oj, czy zamuż mnie iści,
Oj, czy czakaci?
– Ej, czy mnie zamuż iści,
Oj, czy hulaci?

5. Ścieli, ścieli paściel biełu –
Oj, jak ty słała.
– Ej, ni każy ty chłopcam praŭdy –
Jak kazała.

6. – Jany twaju, paściel biełu –
Oj, pierakinuć.
– Ej, jany cibie lubić buduć –
Dy pakinuć.

Jechaŭ kazak

Wiejki
W. Worona

Uwaga: druga część melodii zapisana jest w dwugłosie, bo przy powtórce śpiewana była przez p. Wierę melodia wtórna

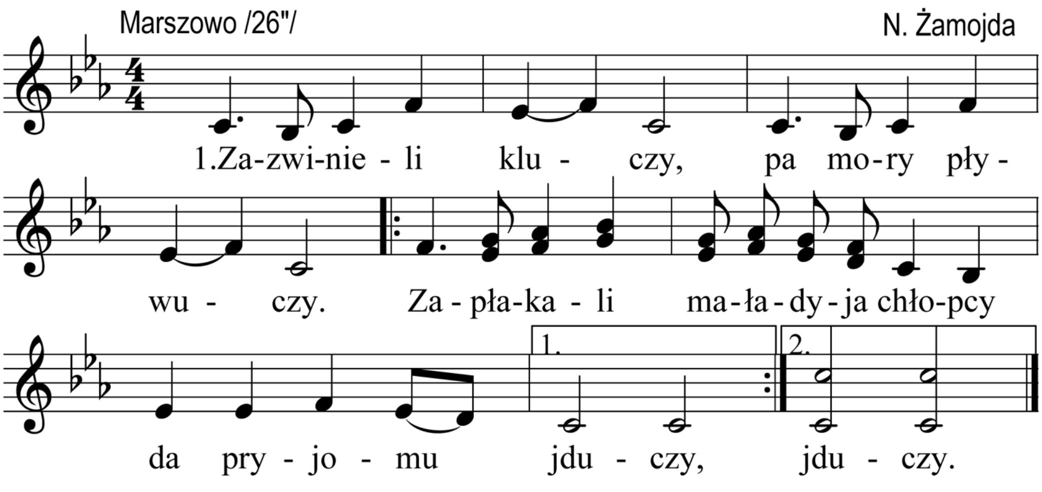
Jechaŭ kazak adzineńko.
Skazaŭ: praszczaj, dziaŭczyneńko!
Praszczaj, dzieŭczyno czornobryweńka – *
Jedu ŭ czużuju staranu.

Tylko tę zwrotkę pamiętała p. Wiera

*3 i 4 wersy powtórzyć

Zazwinieli kluczy

Skrablaki
K. Dudenko
N. Żamojda

1. Zazwinieli kluczy –
Pa mory pływuczy.
Zapłakali maładyja chłopcy – *
Da pryjomu jduczy.

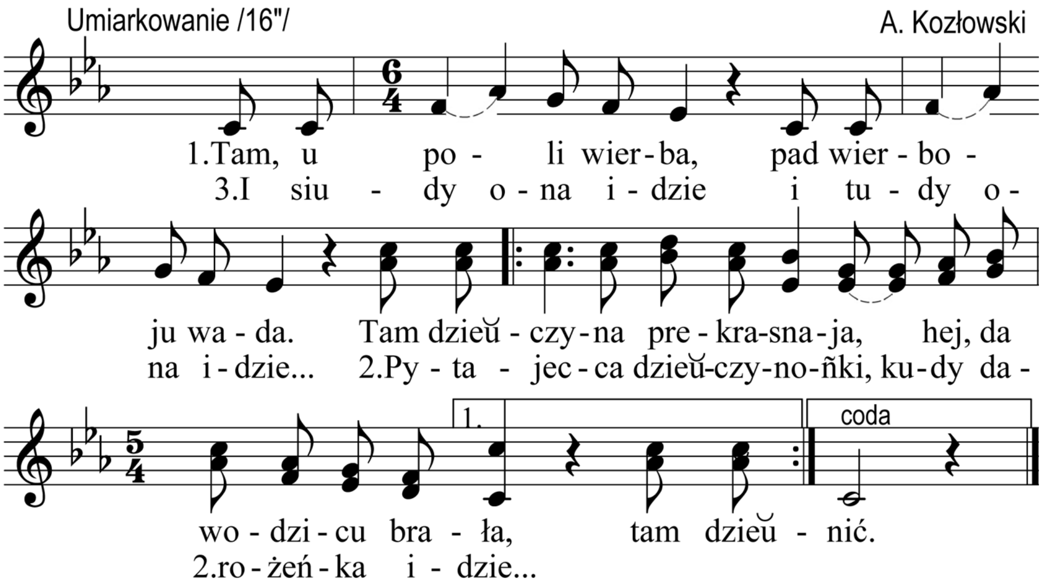
2. – Ani zapłakali,
Ani zatużyli.
– Ach, czaho ż wy, *
Maładyja chłopcy,
Zara zasłużyli?

3. – Zasłużyli kania –
Kania waranoho.
– A ja siadu, *
Siadu i pajedu –
Pramo – da pryjomu.

*Końcowe wersy (dwa lub trzy) powtarzać.

Tam, u poli wierba

Kałodna
A. Kozłowski

Uwaga: Pan Kozłowski ma taką manierę wykonawczą: raz śpiewa melodię I-wszego głosu , innym razem - II-go. Stąd też autor tej pracy zapisał melodie obu głosów - do wyboru przez zainteresowanych.

1. Tam, u poli wierba –
Pad wierboju wada.
– Tam dzieŭczyna prekrasnaja, *
Hej, da wodzicu brała.

2.Dzieŭka wodu bjare –
Kozak konia wjadzie.
– Pytajecca dzieŭczynońki:
Kudy darożeńka idzie?

3. – I siudy ona idzie
I tudy ona idzie –
Aż da toje kryniczeńki
Tam, dzie wojsko stojało.

4. Tam, dzie starszy stajaŭ –
Drobny liścik pisaŭ.
Mołodyje nowobranczyki
Po szereham rozstaŭlaŭ.

5. – Ej wy, chłopcy moji,
Nowobrańczyki wy,
– Spojcie, spojcie etu piesieńku,
Szto spadobajecca mnie.

6. Chłopcy radom stali –
Hromko pieśniu spieli.
Drobnieńkimi slozońkami
Darożeńku skrapili.
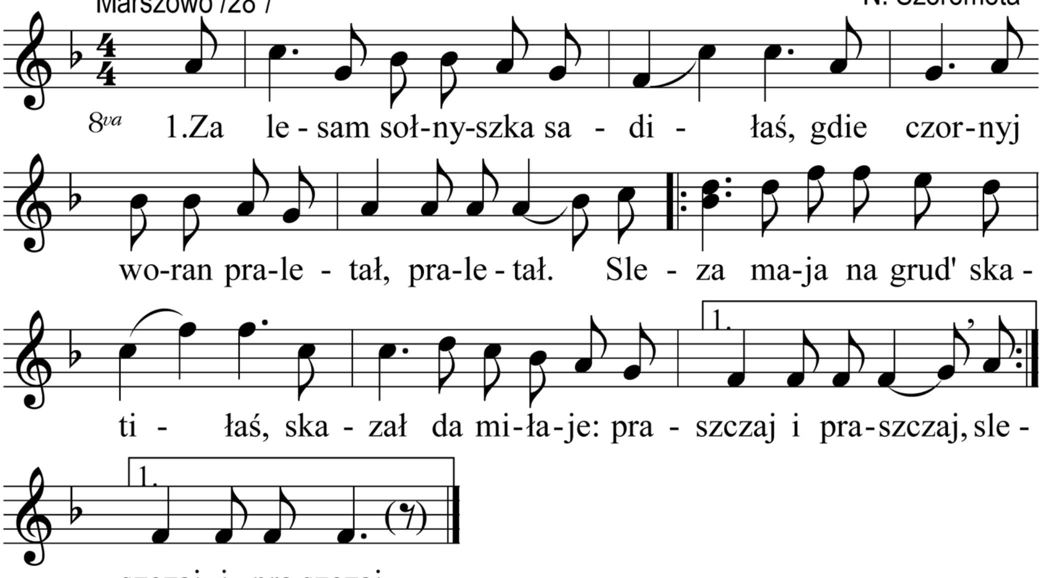
7. I żonatyje jduć –
Żonki dzieci niasuć.
A za nami – chałastymi –
Aż darożeńka zwinć.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Za lesam

Haradok
N. Szeremeta

Marszowo /28"/

1. Za lesam sołnyszka sadiłaś,
Gdie czornyj woran praletał.
– Sleza maja na grud' skatiłaś – *
Skazał da miłaje: praszczaj i praszczaj.

2. – Praszczajtie wsie maji radnyje.
Praszczajtie wsie maji drużja i drużja.
– Boh znajet: ja kagda wiernusia
Apjat' na rodinu – siuda, ja siuda.

3. – Bywała – s wieczera da ranka
Dierżu diewczonku na rukach, na rukach.
– Tiepier ad wieczera da ranka –
Wisit wintowka na pleczach, na pleczach.

4. – Bywała – wypju stakan czaju –
Idu na ulicu gulať, ja gulať.
– Tiepier zajgrajut marsz wajennyj –
Idu w kaszary – łażuś spať, łażuś spať.

5. W kaszarach choładna i syra -
Łażuś na gołamu pału, ja pału.
– Radnaja mamańka nie skażet:
Wstawaj, synoczku – pastielu, pastielu.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce

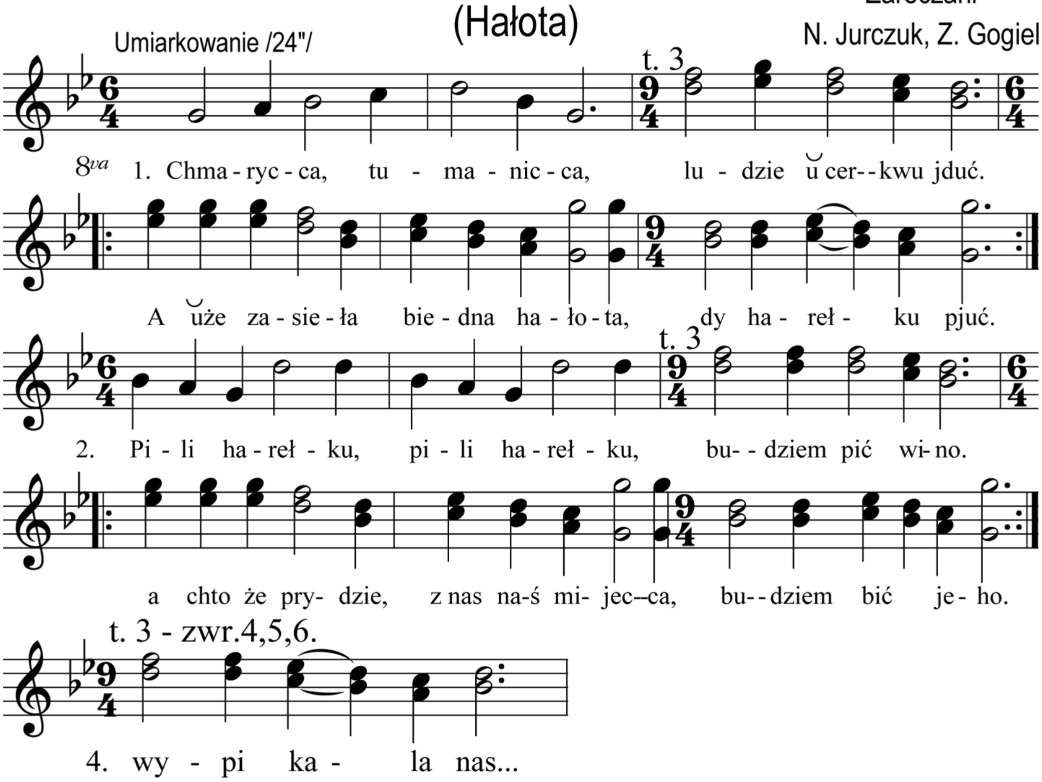
VII. BJASIEDNYJA PIEŚNI
(PIEŚNI BIESIADNE)

Wiesioła biesiedaczka
Dzie muż z żonkaj pje.
– A jon ża joj czaraczku
Poŭnuju daje.

Nina Cywoniuk – Haradok

Chmarycca
(Hałota)

Zareczani
N. Jurczuk, Z. Gogiel

1. Chmarycca, tumanicca –
Ludzie ŭ cerkwu jduć,
A ŭże zasieła biedna hałota, *
Dy harełku pjuć.

2. – Pili harełku, pili harełku –
Budziem pić wino.
– A chto że prydzie – z nas naśmijecca –
Budziem bić jeho (toho).

3. – Oj, chodzić, chodzić dziadźko bahaty –
Naśmichajecca.
– Oj, za szto, za szto, biedna hałota
Napiwajecca?

4. – Siadaj ty, dziadźko, dziadźko bahaty –
Wypi kala nas.
– Biery butyłku – naliwaj czarku –
Wypi /ty za/ kala nas.
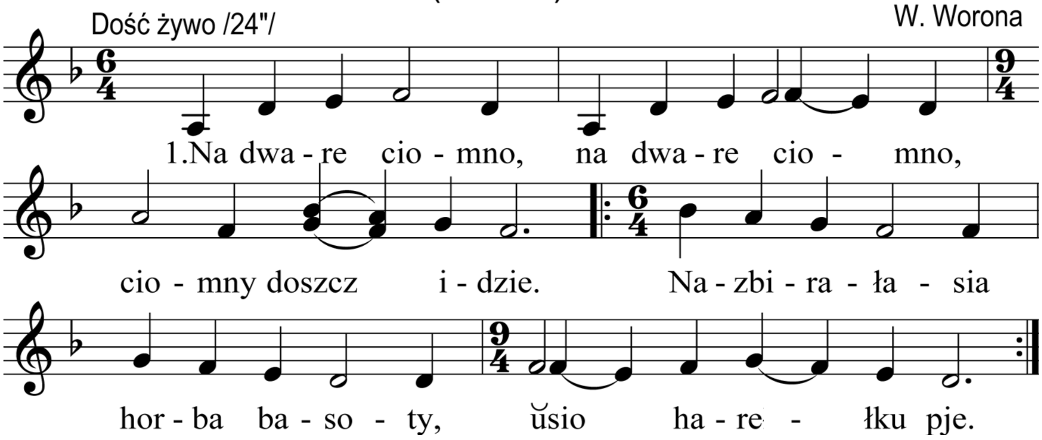
5. – Oj ja ni budu, ni budu siadać,
Ni pić – kala was.
– A ja że maju sto rublej hroszaŭ –
Szkaduju mieniać.

6. – Dziadźka nabili, hroszy zabrali –
Dziadźka slozy lje.
– Ni chadzi dziadźku, dziadźku bahaty,
Dzie basota (hałota) pje.

* 3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Na dware ciomno
(Basota)

Wiejki
W. Worona

1. Na dware ciomno,
   Na dware ciomno –
   Ciomny doždž idzie.
   – Nazbirałasia horba basoty – *
   Ŭsio harełku pje.

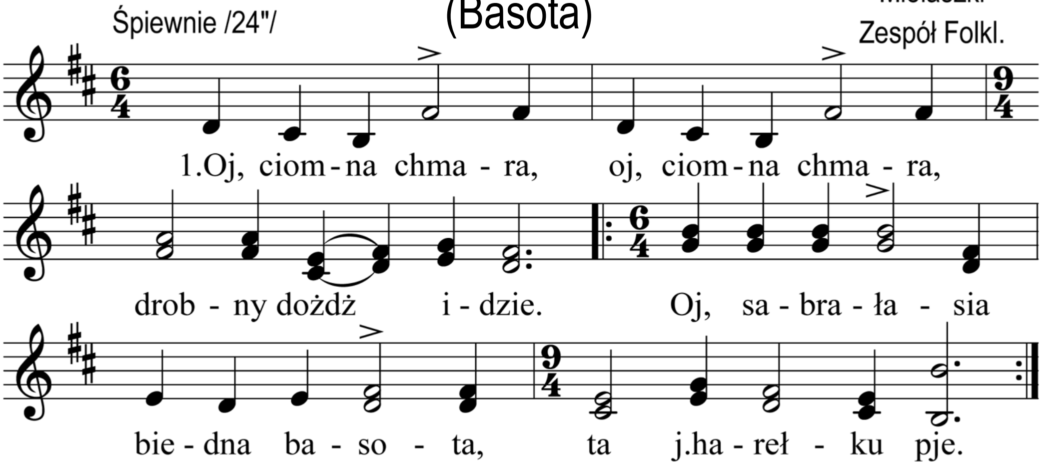
2. – Ano prychodzić
   Dziadźko bahaty –
   Naśmichajecca:
   – Oj, za szto, za szto heta basota
   Napiwajecca?

3. – Adzin za ruczku,
   Druhi – za druhu,
   Treci – ŭ mordu bje.
   – Oj, ni jdzi, ni jdzi, dziadźku bahaty,
   Dzie basota pje!
   (tekst niepełny)

* 3 i 4 wersy powtarzać.

Oj, ciomna chmara
(Basota)

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Oj, ciomna chmara,
Oj, ciomna chmara –
Drobny doždž idzie.
Oj, sabrałasia *
Biedna basota,
Ta j harełku pje.

2. – Pili harełku,
Pili harełku –
Budziem pić wino,
A jak chto prydzie,
Z nas naśmjajecca –
Budziam bić jaho.

3. Oj, pryszoŭ dziadźko,
Dziadźko bahaty –
Naśmjachajecca.
Oj, za szto, za szto
Biedna basota
Napiwajecca?

4. – Ni śmiejsia, dziadźku,
Dziadźku bahaty,
Ni śmiejsia ty z nas!
Oj, siadaj, siadaj,
Dziadźku bahaty –
Wypjesz kala nas.
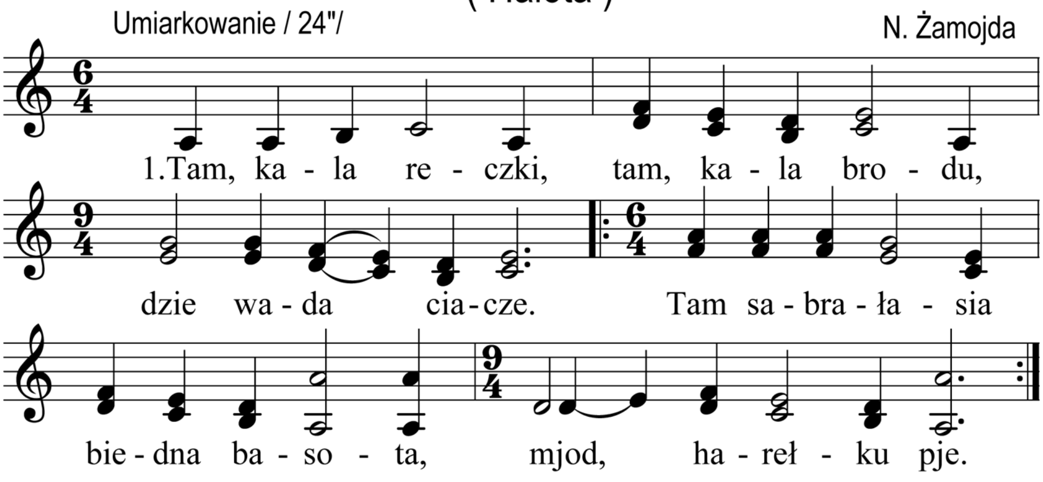
5. – Ja maju hroszaj
Sto rubloŭ całych –
Szkada razmjaniać!
– Oj, ahlanisia,
Dziadźku bahaty –
Ty biez hanawic.

6. – Adzin za ruki,
Druhi – za nohi,
Treci – ŭ mordu bje.
Oj, nie jdzi, nie jdzi,
Dziadźku bahaty,
Dzie basota pje!

* 4, 5 i 6 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Tam, kala reczki
(Hałota)

Skrablaki
K. Dudenko
N. Żamojda

1. Tam, kala reczki,
Tam – kala brodu,
Dzie wada ciacze –
Tam sabrałasia *
Biedna hałota –
Mjod, harełku pje.

2. Pili harełku,
Pili wiszniowu –
Stali pić wino.
– A jak chto prydzie,
Z nas naśmjajecca –
Budziem bić jeho.

3. – Oj, pryszoŭ dźiadźko,
Dźiadźko bahaty –
Naśmichajecca:
– Oj, za szto, za szto
Biedna hałota
Napiwajecca?

4. – Oj, siadaj dźiadźku,
Siadaj, bahaty –
Razam z nami pić.
– Oj, maju, maju
Sto rublej dienieh –
Ni chaczu mjanić (razbić).
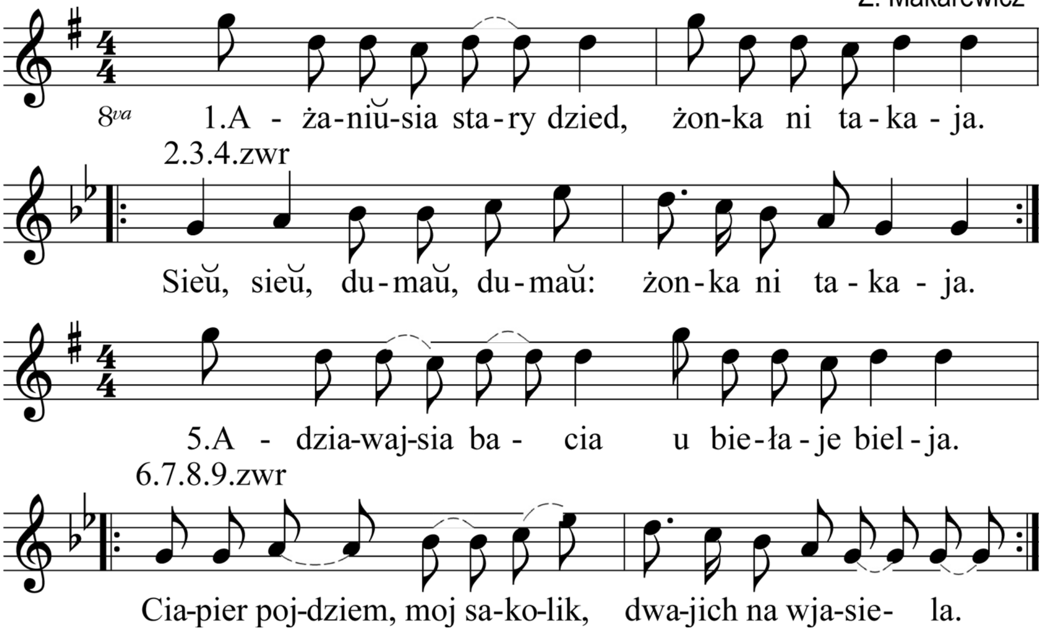
5. – Adzin – za ruku,
Druhi – pad ruku,
Treci – ŭ karak bje.
– Oj, ni jdzi, ni jdzi –
Bahaty dźiadźku,
Dzie hałota pje.

* 3, 4 i 5 wersy wkażdej zwrotce powtarzać

Ażaniŭsia stary dzied

Swisłaczany
Z. Makarewicz

Energicznie /14"/

1. Ażaniŭsia stary dzied –
Żonka ni takaja.
– Sieŭ, sieŭ – dumaŭ, dumaŭ –
Żonka ni takaja.

2. A choć i takaja –
Rabici nie ŭmieje.
– Sieŭ, sieŭ – dumaŭ, dumaŭ –
Rabici nie ŭmieje.

3. A choć i umieje -
Ta ni pacałuje.
– Sieŭ, sieŭ – dumaŭ, dumaŭ –
Ta ni pacałuje.

4. A jak pacałuje –
Ta na ziemlu plunie.
– Sieŭ, sieŭ – dumaŭ, dumaŭ –
Ta na ziemlu plunie.

5. – Adziawajsia, babcia –
U biełaje bielja.
– Ciapier pojdziem – moj sakolik,
Dwajich – na wjasiella.

6. Uziaŭ dzied i babciu
Za prawuju ruczku.
– Pawjoŭ dzied babciu
Prosta z mosta – ŭ reczku.

7. – Cipier baba kajsia –
Trochi pakupajsia.
– Datul baba bałbatała,
Pakul na dno ni papała.
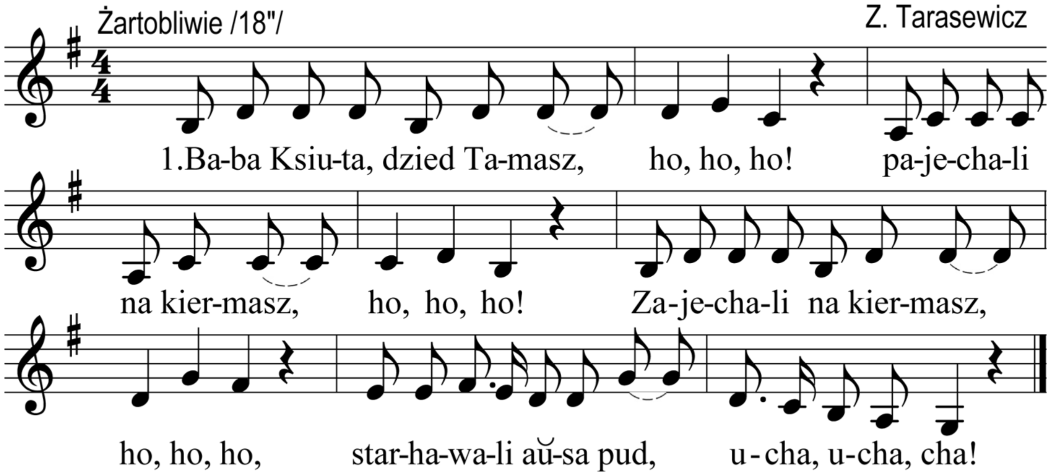
8. Stajić dzied na mastu
I ŭ kaciuchi[1] pleszcza.
– A jej Bohu i dal Boh –
Ni budu żanicca!

9. Stajić dzied na mastu
I zaczaŭ bażycca:
– A jej Bohu i dal Boh –
Ażaniusa jeszcza!

[1]Dłonie.

Baba Ksiuta

Waliły Wjoska
Z. Tarasewicz

1. Baba Ksiuta, dzied Tamasz – ho, ho, ho!
Pajechali na kiermasz – ho, ho, ho!
Zajechali na kiermasz – ho, ho, ho –
Starhawali aŭsa pud[1] – ucha, ucha-cha!

2. Starhawali aŭsa pud –ho, ho, ho!
A da taho ryby – funt[2] – ho, ho, ho!
– Napilisia har-har-hary – ho, ho, ho,
I aboje zakryczali: ho, ho, ho!

3. – Daŭ dzied babi lejcy ŭ ruki – ho, ho, ho,
Sam walicca ŭ woz szyroki – ho, ho, ho!
– Pakul baba ni dremała – ho, ho, ho,
To kabyłu pahaniała – ucha, ucha-cha!

4. – A jak baba zadramała – ho, ho, ho,
To kabyła ŭ łuzi stała – ho, ho, ho!
– Szli cyhani darohaju – ho, ho, ho –
Znajszli kabyłu z duhoju – ucha, ucha-cha!

5. Jak pracznuŭsia ŭ wozi dzied – ho, ho,ho –
Da j kabyły - uże niet – ho, ho, ho!
– A badaj ty, aszaleła – ho, ho, ho,
Dzie kabyłu ty padzieła? – ucha, ucha-cha!

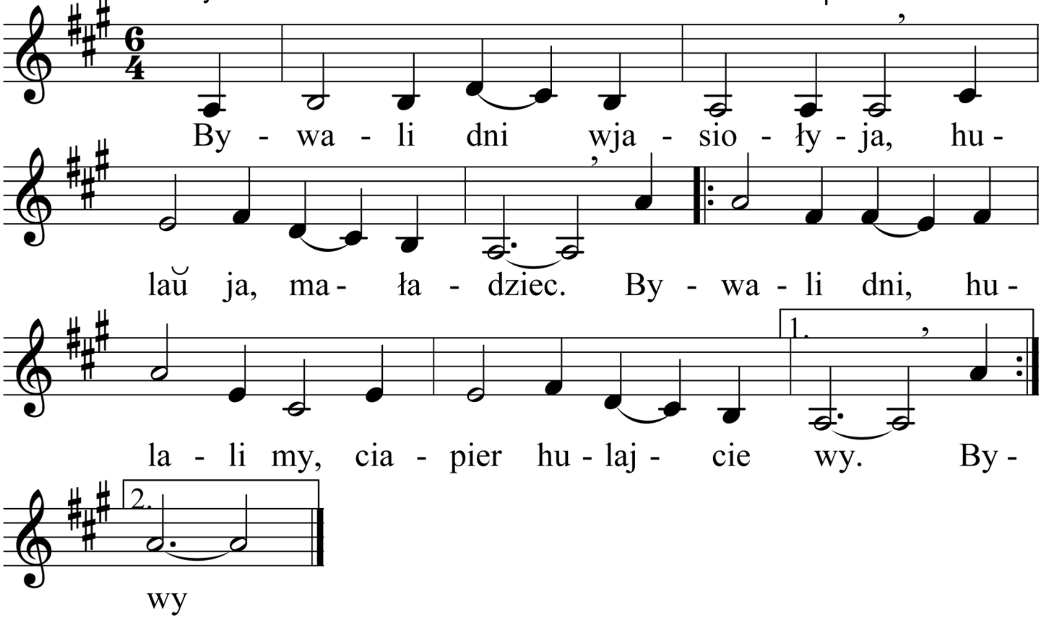
6.-Staŭ dzied babu zaprahaci – ho, ho, ho!
Baba – zadam wykidaci – ho, ho,ho!
– Trebo radu nam rabić – ho, ho, ho,
Kab kabyłku nam kupić! – ucha, ucha-cha!

[1]Rosyjska miara wagi (do czasu wprowadzenia systemu metrycznego) – około 16,3 kg, tj. równo 40 funtów.
[2]Rosyjska miara wagi (do czasu wprowadzenia systemu metrycznego) – równo 409,5 g.

Bywali dni

Komataŭcy (Chomontowce)
A. Popielnicka

Dość żywo /18"/

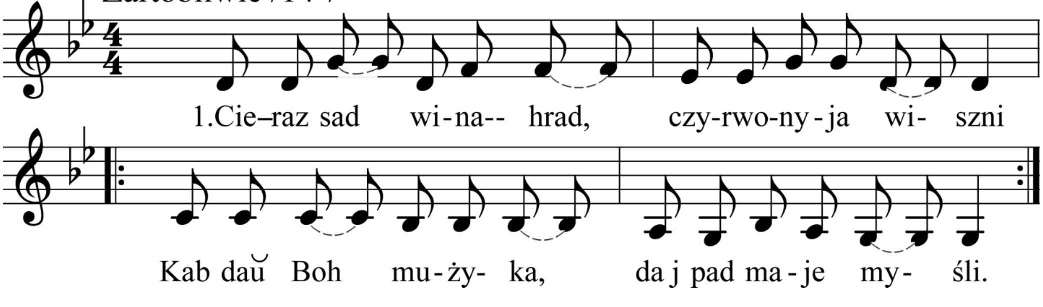
Bywali dni wjasiołyja –
Hulaŭ ja, maładziec.
Bywali dni – hulali my, *
Ciapier – hulajcie wy.

*3 i 4 wersy powtórzyć

Cieraz sad

Zareczani
N. Jurczuk

Żartobliwie /14"/

1. Cieraz sad-winahrad –
   Czyrwonyja wiszni.
   – Kab daŭ Boh mużyka – *
   Da j pa maje myśli:

2. – Kab jon wodki ni piŭ,
   Tabaki – ni niuchaŭ,
   Czużych dziewak ni lubiŭ, *
   Pradmowaŭ nie słuchaŭ.

3. – Ja siedzieła – rybu jeła,
W rybie serca uwidzieła.
Mnogo malczykaŭ lubiła. *
Muża – nienawidzieła.

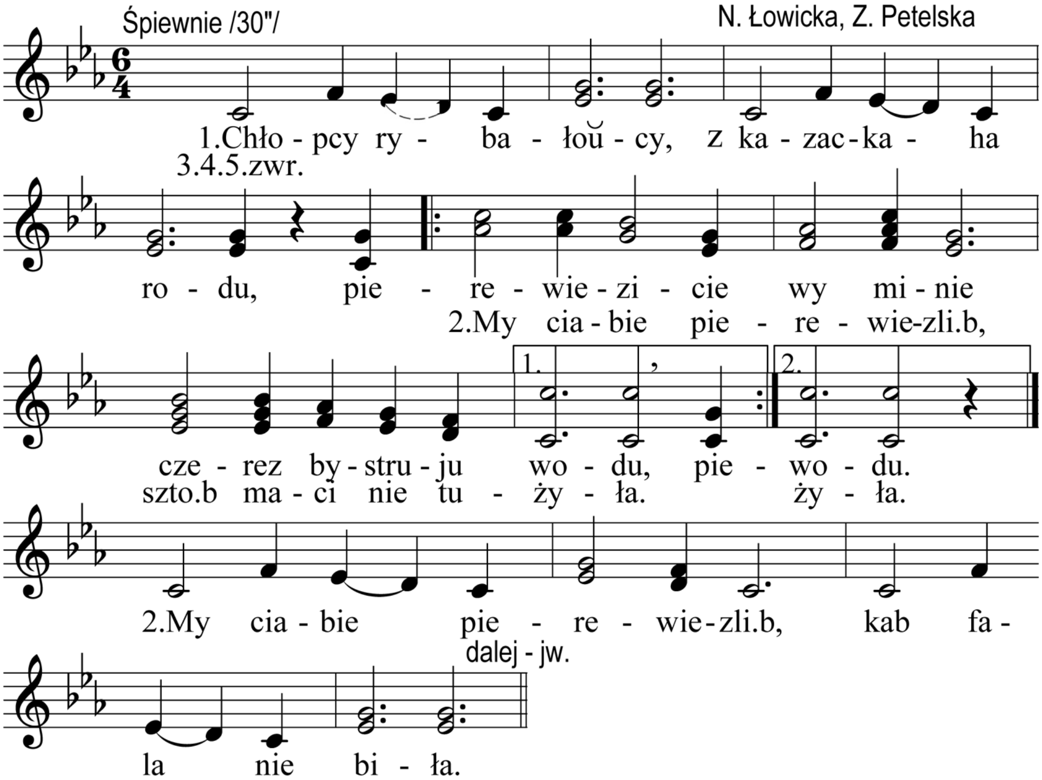
4. – Szła ja lesam i lesami –
Widzieła ja czudziesa:
Siadzieŭ „niemiec” na halinie, *
Wystawiŭszy kutasa.

5. – Jak ja jechaŭ kala młyna,
Widzieŭ – dzieŭka, jak malina.
Jak ja jechaŭ, jana spała,
Jak ja świsnuŭ – jana ŭstała..
Jak ja świsnuŭ ad kania –
Jana hołaŭ padniała.

* 3 i 4 wersy powtarzać.

Chłopcy rybałoŭcy

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka, Z. Petelska

1. – Chłopcy rybałoŭcy,
Z kazackaha rodu –
Pierewiezicie wy minie *
Czerez bystruju wodu.

2. – My ciabie pierewiezli b,
Szto b fala nie biła.
My ciabie pierewiezli b,
Szto b maci nie tużyła[1].

3. – Maja mać stareńka –
Nie budzie tużyci.
Jana sama dobra znaje,
Szto j nie maju z kim życi.

4. Ciomna noczka była –
Ciażeńko ŭzdychnuła.
Adjechaŭszy ad bierażka –
Chuścinoju machnuła.
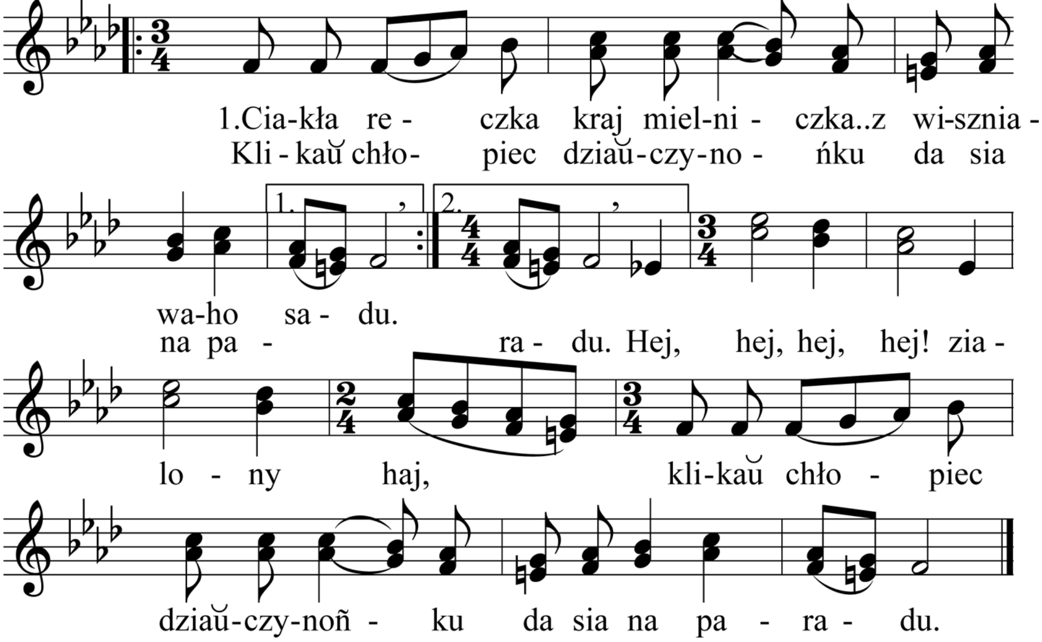
5. – Da swidannia maci –
Pierastań płakaci.
Zajdzie miesiec, wzyjdzie zara –
Ja wjarnusia da chaty.

*3 i 4 wersy powtarzać
[1]Nie smuciła się.

Ciakła reczka

Mielaszki
Zespół Folkl.

Umiarkowanie /34"/

1. Ciakła reczka kraj mielniczka –
Z wiszniawaho sadu.
Klikaŭ chłopiec dziaŭczynońku
Da sia – na paradu.
Hej-hej, hej-hej – zielony haj – *
Klikaŭ chłopiec dziaŭczynońku **
Da sia – na paradu.

2. – Paradź, paradź dziaŭczynońka –
Jak rodnaja maci.
Czy mnie ciapier żanicisia,
Czy na osień żdaci?
Hej-hej, hej-hej – zielony haj – *

3. – A ja tabie, moj mileńki,
Rady nie paradżu.
Ja z taboju wieczar staju -
Na druhoho hladżu.

4. – A badaj ty, moj mileńki,
Ŭ toj czas ażaniŭsia,
Jak u lesi, pry haresi –
Suchi dub razwiŭsia.

5. – A badaj ty, dziaŭczynońka,
Ŭ toj czas zamuż wyszła,
Jak u młynie, na kamieniu -
Pszaniczeńka ŭzyszła.

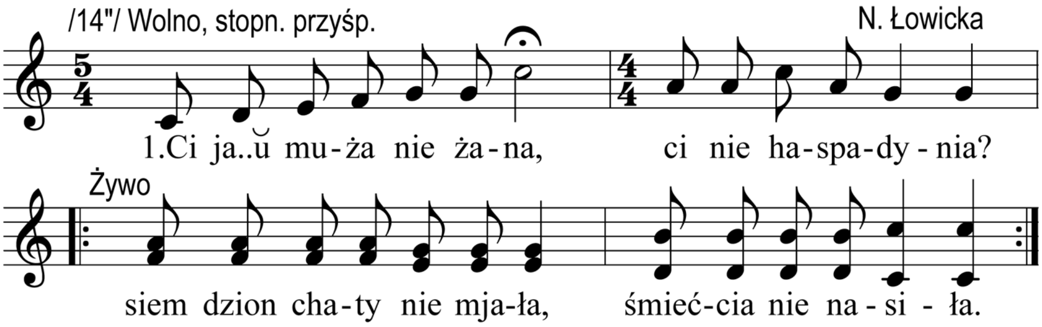
6. A u lesi, pry haresi,
Suchi dub razwiŭsia.
Rudy chłopiec – toj nihodnik,
Jaszcze j ni żaniŭsia.

7. A u młyni – na kamieniu,
Pszeniczańka ŭzyszła.
Maładaja dziaŭczynańka
Ŭ toj czas zamuż wyszła.

* 5 wers w każdej zwrotce to tzw. prypieŭ.
** 6 i 7 wersy – to dokładne powtórzenie 3 i 4 wersów w każdej zwrotce.

Ci ja ŭ muża nie żana

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. Ci ja ŭ muża nie żana,
Ci nie haspadynia?
– Siem dzion chaty nie mjała – *
Śmiećcia nie nasiła.

2. Za szto mjanie mużyk bje,
Za jakija ŭczynki?
– Ci ja tabie nie naprała
Za rok try paczynki?[1]

3. Adzin prała da Kalad[2].
Druhi – da Mikoły[3],
A jak treci paczała –
Prała da Pakrowy[4].
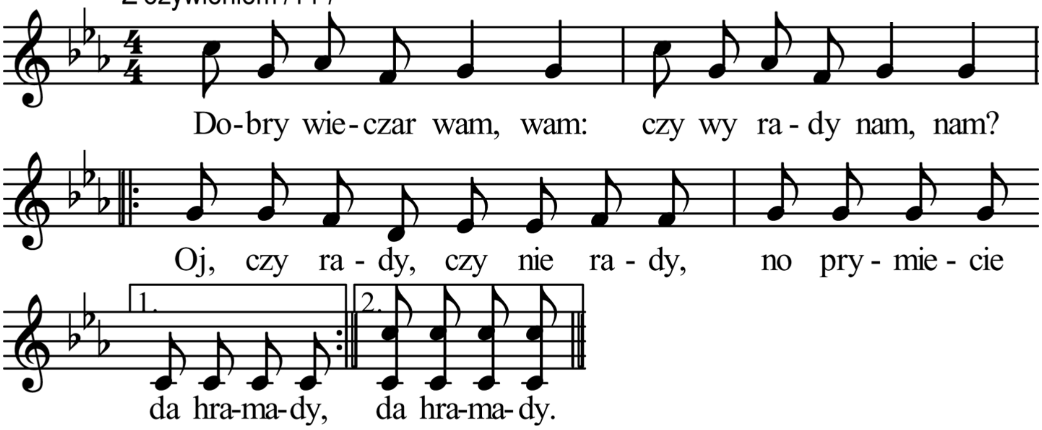
*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

[1]Przędza – nić uwita na kołowrotku.
[2]6 stycznia u prawosławnych.
[3]22 maja.
[4]14 października.

Dobry wieczar wam

Załuki
M. Mojsak
N. Grześ

Z ozywieniem /14"/
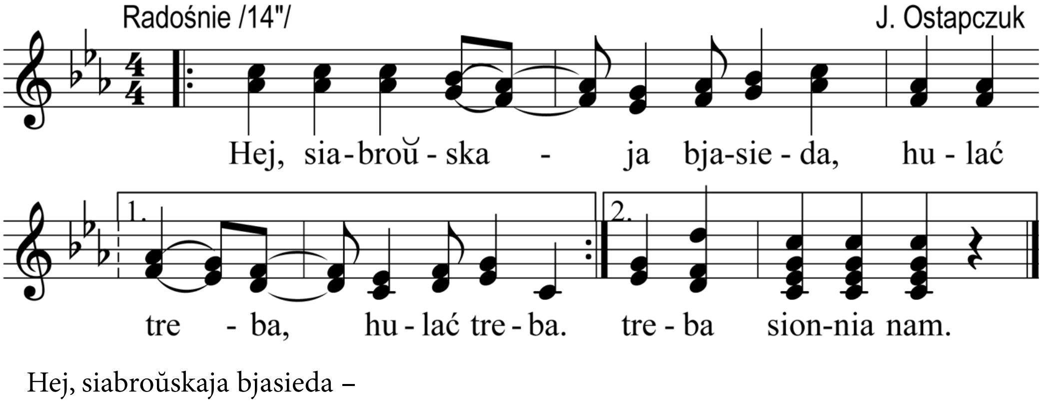

Dobry wieczar /dzień/ dziś wam, wam.
Czy wy rady nam, nam?
– Oj, czy rady, czy nie rady – *
No prymiecie da hramady.

* 3 i 4 wersy powtórzyć.

Hej, siabroŭskaja bjasieda

Haradok
J. Ostapczuk

Radośnie /14"/

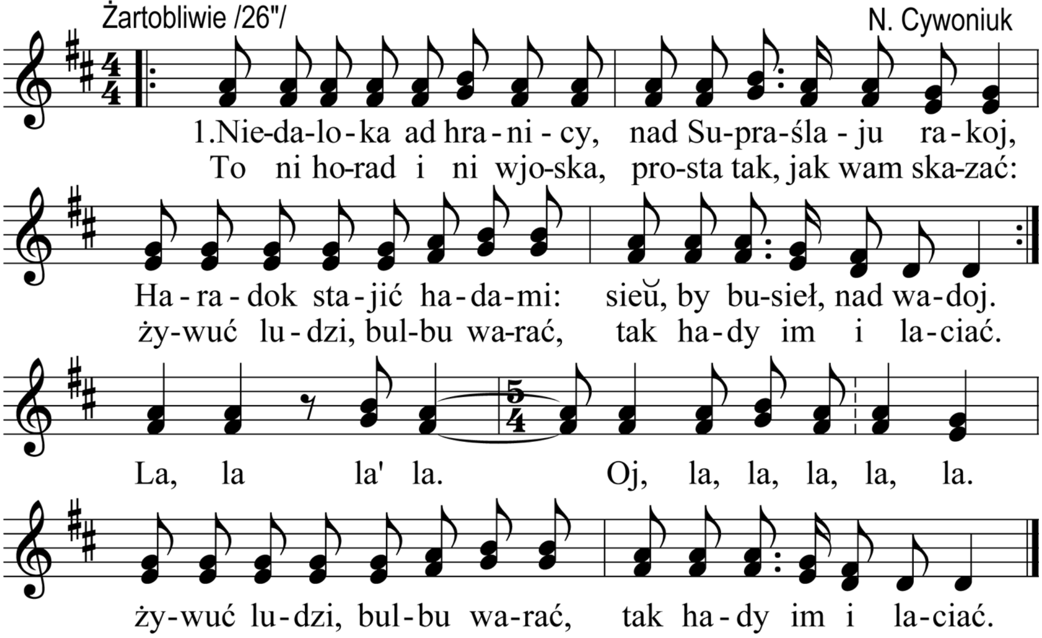
Hej, siabroŭskaja bjasieda –
Hulać treba, hulać treba.
Hej, siabroŭskaja bjasieda –
Hulać treba sionnia nam!

Ta pieśń jest sygnałówką festiwalu folkowego „Siabroŭskaja bjasieda", organizowanego rokrocznie latem w uroczysku Boryk przez Gminne Centrum Kultury w Gródku.

Haradockija prypieŭki

Haradok
N. Muszyńska
N. Cywoniuk

Żartobliwie /26"/

1. Niedaloka ad hranicy –
Nad Supraślaju rakoj,
Haradok – stary hadami –
Sieŭ, by busieł, nad wadoj.
To nie horad i nie wjoska –
Prosta tak – jak wam skazać:
Żywuć ludzi, bulbu warać –
Tak hady im i laciać.
Prypieŭ:
Oj, la, la, la.
Oj, la, la, la,la, la.
– Żywuć ludzi – bulbu warać – *
Tak hady im i laciać.

2. Haradok tradycji maje
I dziaŭczat pryhożych szmat.
Pryżeniać luboha chłopca –
Nie dażdżecca i kalad.
Woś zjawiŭsia chłopiec z miesta –
Pryhoży – ŭ kapieluszy.
– Da mjanie mirhaje wokam,
Da mjanie – ty lepsz nie łży!
Prypieŭ:
Oj, la,...

3. – Ach ty, purchwatka małaja,
Ty zaŭsiody ŭsuniesz nos
I papsujesz maje sprawy –
Dyk na tabie dulu – woś!
– A ty, biełaja – kurnosa,
Lepsz jazykam nie plaszczy!
Ŭżo niczoha nie pamoża –
Da mjanie pryszle swaty.
Prypieŭ:
Oj, la,...

4. – Da mjanie, a woś pabaczysz –
Baćka ŭ pasah karowu daść,
A jak heta nie pamoża –
Dyk padkinie tysiacz pjać.

– Naszto tut spreczki
– recz wjadoma,
Mjanie palubić – niama słoŭ!
A jak razdziawa jon takaja –
Niachaj bjare ŭ żonki – karoŭ.

Prypieŭ:
Oj, la,...

5. – Mjanie, mjanie, mjanie, mjanie –
Spraczalisia dziaŭczaty.
Tym czasam chłopiec ŭżo pajszoŭ
Da inszaje u swaty.
– Da inszaje, da inszaje?
Dyk heta ż być nie moża!
– A my z taboju, Boża moj,
Chto ż nam ciapier pamoża?

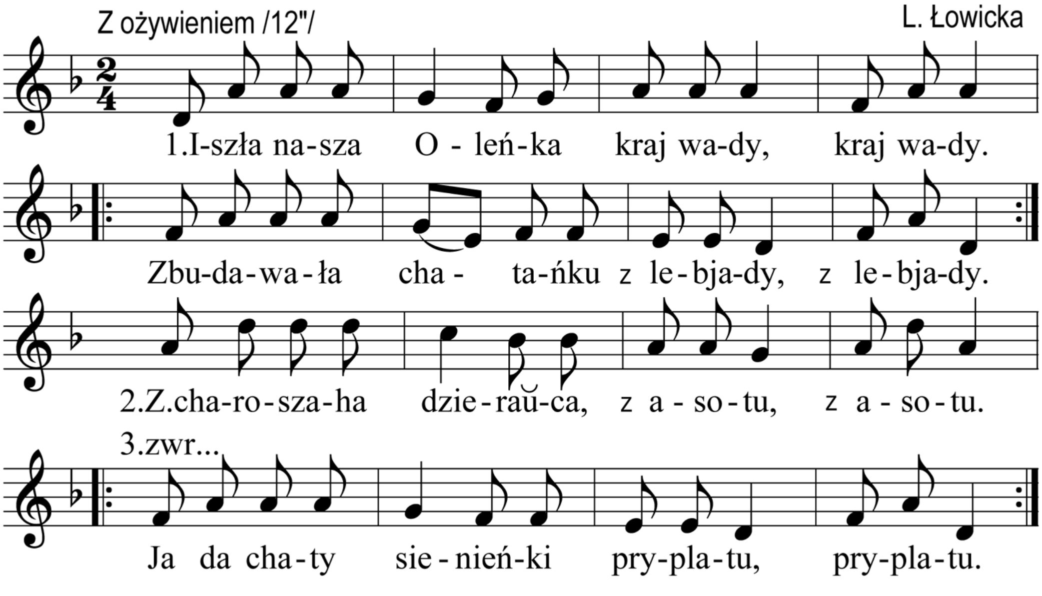
Prypieŭ:
Oj, la,...

6. – Ad hetul wywad woś taki –
Chaj kożny heta znaje:
Dzie dziarucca u dwaich –
Tam treci karystaje.
Prypieŭ:
Oj, la, la, la,
Oj, la, la, la, la, la –
Dzie dziarucca u dwaich –
Tam treci karystaje.

** Ostatnie dwa wersy poszczególnych kupletów powtarzać.*

Iszła nasza Oleńka

Mielaszki
L. Łowicka

1. Iszła nasza Oleńka
Kraj wady, kraj wady.
– Zbudawała chatańku *
Z lebjady, z lebjady.

2. – Z charoszaha dzieraŭca –
Z asotu, z asotu.
Ja da chaty sienieńki
Pryplatu, pryplatu.

3. Charoszaje dzieraŭca –
Asaciec, asaciec.
– Prydzi, prydzi – miły moj
Maładziec, maładziec.
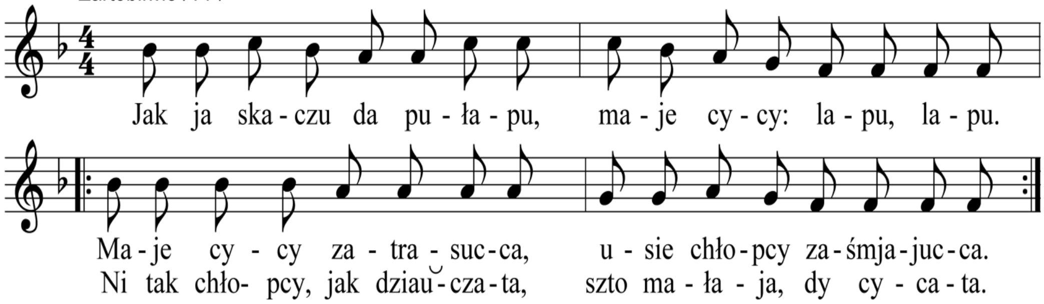
* 3 i 4 wersy powtarzać.

Jak ja skaczu

Zubry

Żartobliwie /14"/

W. Łukaszewicz
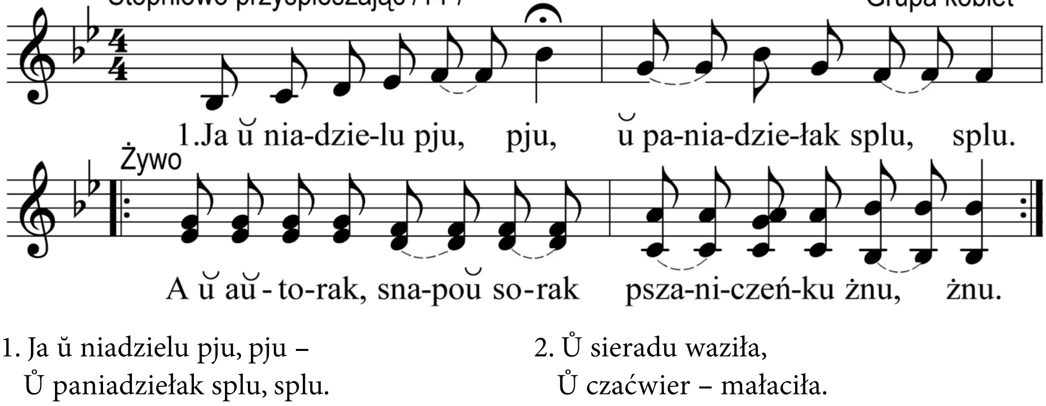

Jak ja skaczu da pułapu –
Maje cycy – lapu, lapu.
– Maje cycy zatrasucca –
Usie chłopcy zaśmjajucca.
– Ni tak chłopcy, jak dziaŭczata,
Szto małaja, dy cycata.

Ja ŭ niadzielu pju

Mielaszki

Stopniowo przyśpieszając /14"/

Grupa kobiet

1. Ja ŭ niadzielu pju, pju –
Ŭ paniadziełak splu, splu.
A ŭ aŭtorak – snapoŭ sorak *
Pszaniczeńki żnu, żnu.

2. Ŭ sieradu waziła,
Ŭ czaćwier – małaciła.
Ŭ pjatnicu – wiejała,
A ŭ subotu – mierała.
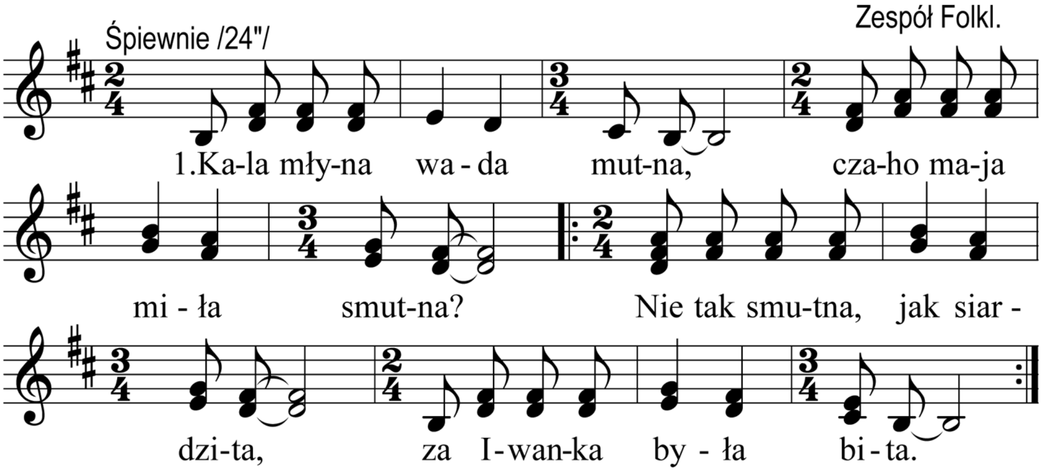
3. A ŭ niadzielu – pradała -
Z chłopcami prapiła.
Sława Ciebie – Hospadzi,
Szto j da „dzieła” dawjała.

4. Heta „dzieła” majo
I rabota maja.
– Z chłopcami pahulać
Jość achota ŭ mjanie.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Kala młyna wada mutna

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Kala młyna, kala młyna
Wyrasła kalina.
Zachacieła ŭ sad hulaci *
Małada dziaŭczyna.

2. Baćko dobry, (2 r.)
A maci lichaja.
– Ni puskaje ŭ sad hulaci –
Każe: maładaja.

3. – Puści, maci, pahulaci –
Ja doŭho ni budu.
Jak zapiejuć pierszy pieŭni,
Ja da chat wiernusia.

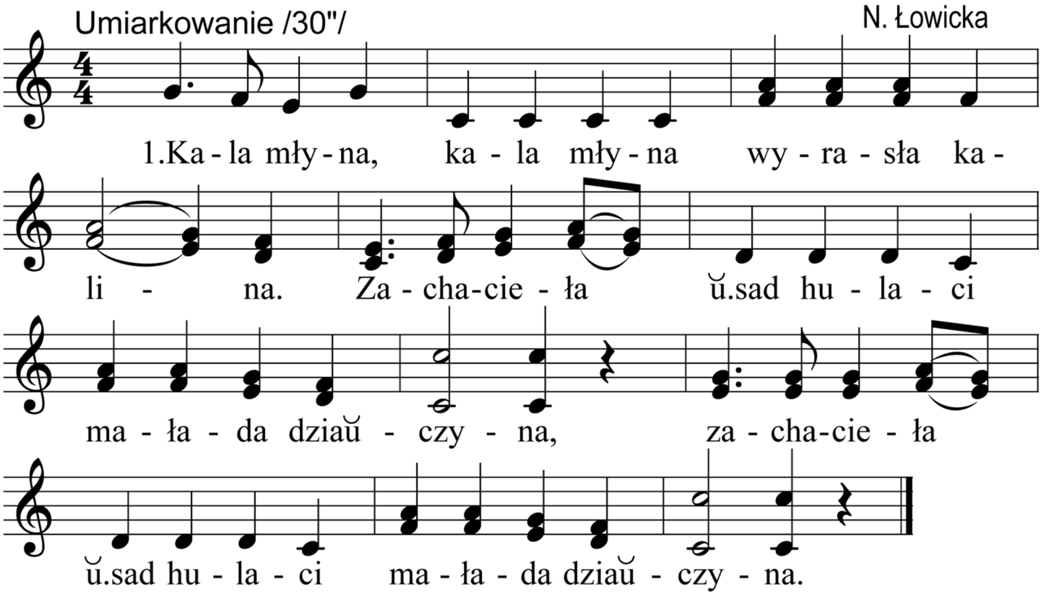
4. Piejuć pieŭni, (2 r.)
A kurka sakocza.
– Klicza maci wjaczeraci,
A daczka ni chocza.

5. – Wjaczeraj ty, licha maci,
Kali nawaryła.
Bo dla minie, maładoje,
Wjaczera nie miła.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Kala młyna

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. Kala młyna, kala młyna
   Wyrasła kalina.
   Zachacieła ŭ sad hulaci *
   Małada dziaŭczyna.

2. Baćko dobry, (2 r.)
   A maci lichaja.
   – Ni puskaje ŭ sad hulaci –
   Każe: maładaja.

3. – Puści, maci, pahulaci –
   Ja doŭho ni budu.
   Jak zapiejuć pierszy pieŭni,
   Ja da chat wiernusia.
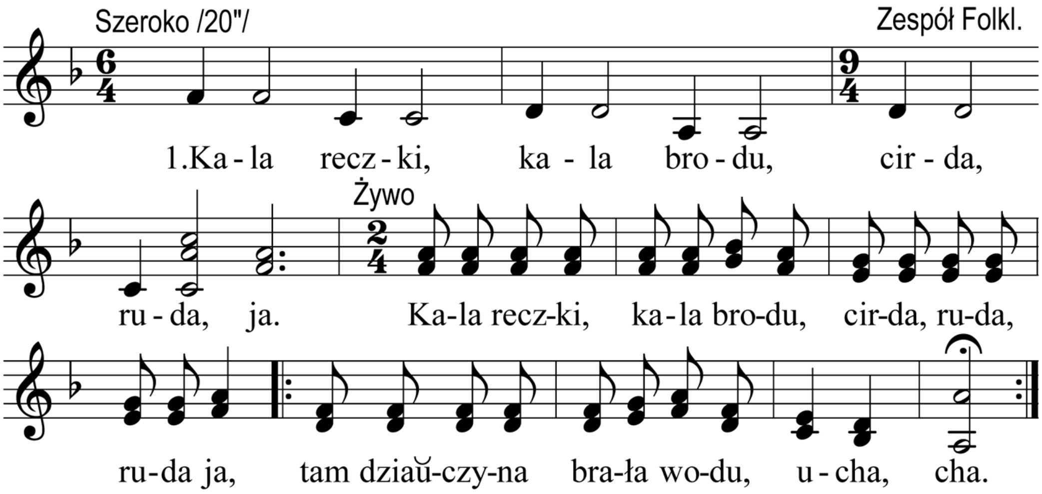
4. Piejuć pieŭni, (2 r.)
   A kurka sakocza.
   – Klicza maci wjaczeraci,
   A daczka ni chocza.

5. – Wjaczeraj ty, licha maci,
   Kali nawaryła.
   Bo dla minie, maładoje,
   Wjaczera nie miła.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Kala reczki

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Kala reczki, kala brodu –
Cir-da, ru-da ja.
Kala reczki, kala brodu,
Cir-da, ru-da, ru-da ja.
Tam dziaŭczyna brała wodu,
U-cha, cha!

2. Ludzi jeduć pa laszczynu –
Cir-da, ru-da ja.
Ludzi jeduć pa laszczynu,
Cir-da, ru-da, ru-da ja,
A ja jedu pa dziaŭczynu,
U, cha, cha!

3. Ludzi jeduć z laszczynoju –
Cir-da, ru-da ja.
Ludzi jeduć z laszczynoju,
Cir-da, ru-da, ru-da ja,
A ja jedu z dziaŭczynoju,
U, cha, cha!

4. – Pytajecca baćka syna –
Cir-da, ru-da ja.
Pytajecca baćka syna –
Cir-da, ru-da, ru-da ja,
Szto kasztuje ta dziaŭczyna,
U, cha, cha!

5. – Szto kasztuje – treba daci –
Cir-da, ru-da ja.
Szto kasztuje – treba daci,
Cir-da, ru-da, ru-da ja,
Haspadynia budzie ŭ chaci -
U, cha, cha!
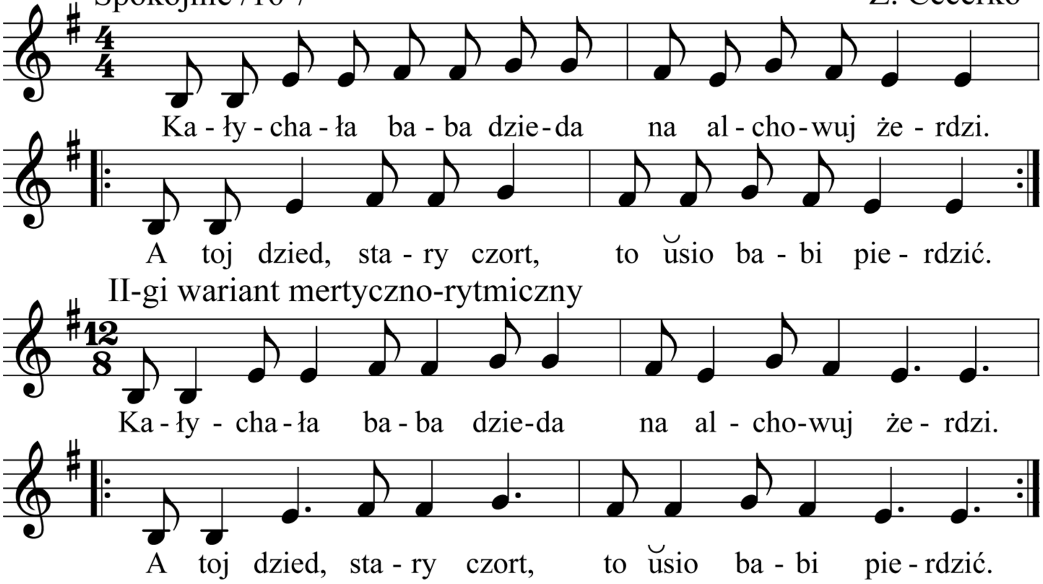
6. – Nawaryła kuci z bobam –
Cir-da, ru-da ja.
Nawaryła kuci z bobam,
Cir-da, ru-da, ru-da ja,
Padpajiła dzieda łobam -
U, cha, cha!

7. Nawaryła kuci z makam –
Cir-da, ru-da ja.
Nawaryła kuci z makam,
Cir-da, ru-da, ru-da ja,
Pastawiła dzieda rakam –
U, cha, cha!

Kałychała baba dzieda

Babroŭniki

Spokojnie /16"/ Z. Cecerko
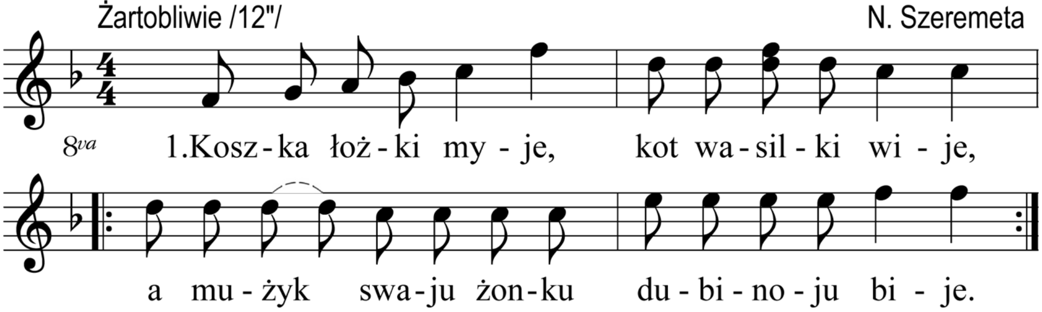

Kałychała baba dzieda
Na alchowuj żerdzi.
A toj dzied – stary czort *
To ŭsio babi pierdzić.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Koszka łożki myje

Haradok

Żartobliwie /12"/ N. Szeremeta

1. Koszka łożki myje,
   Kot – wasilki wije.
   A mużyk – swaju żonku *
   Dubinoju bije.

2. Bije, bije, bije –
   Cieło pasinieło.
   – Ciepier płacze, narykaje –
   Szto b joj ni baleło.

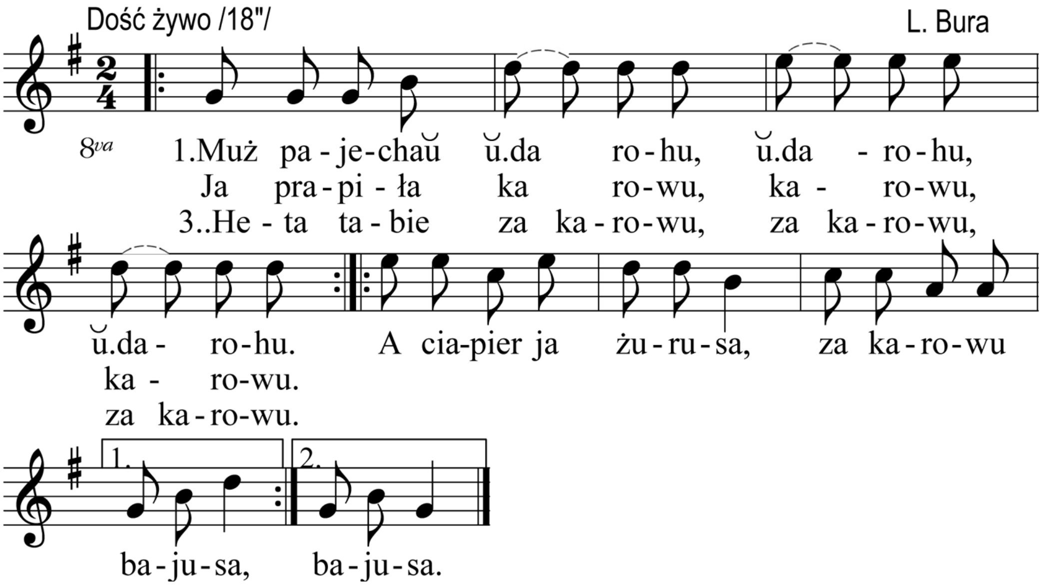
3. – Paszła żonka k Panu –
Stała raskazwaci.
- Prysudzili, prykazali –
Żonku caławaci.

4. – Caławaŭ jon miesiac
I cztery nidzieli.
– Ŭciakaj, ŭciakaj – maja miła,
Bo ŭżo nadajeła.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać

Muż pajechaŭ

Padazierany
L. Bura

1. Muż pajechaŭ ŭ darohu,
Ŭ darohu, ŭ darohu.
– Ja prapiła karowu,
Karowu, karowu.
– A ciapier ja żurusa – *
Za karowu bajusa.

2. Muż pryjechaŭ z darohi,
Z darohi, z darohi.
– A ja jamu – buch – ŭ nohi,
Buch – ŭ nohi, buch – ŭ nohi.
Szto ja, miły zrabiła ?
– Ja karowu prapiła!
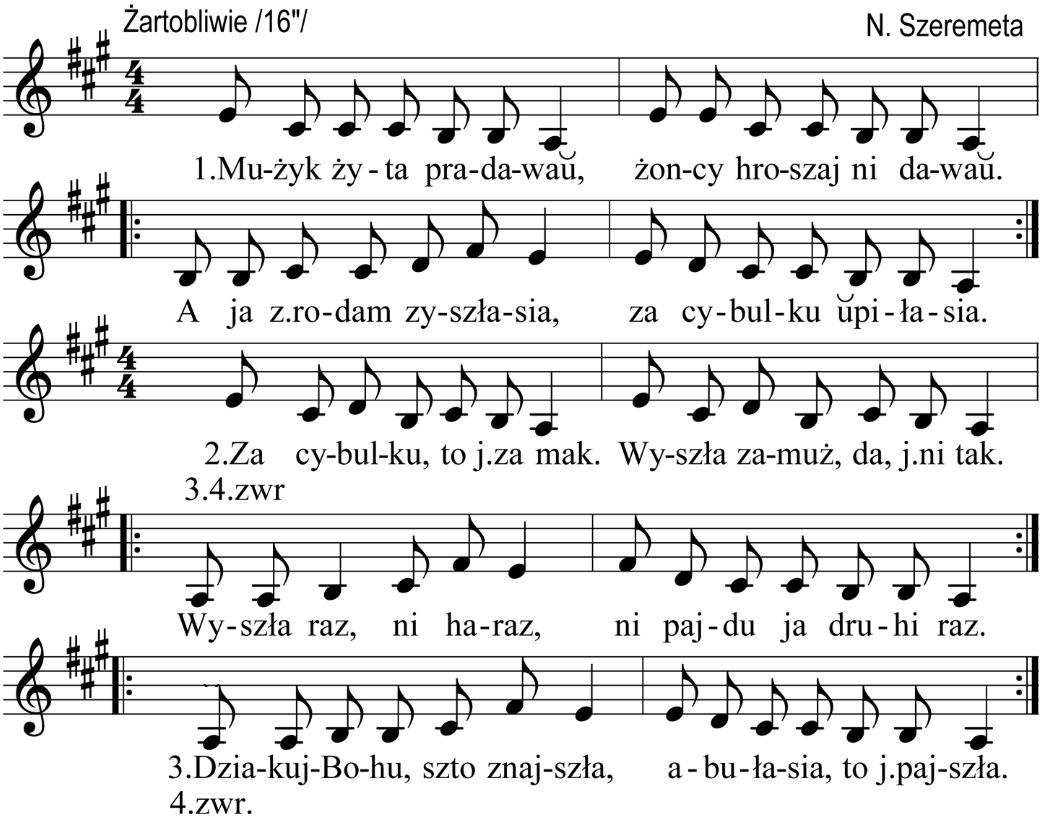
3. – Dla mnie miły – buch – ŭ mordu,
Buch – ŭ mordu, buch – ŭ mordu.
– Heta tabie za karowu,
Za karowu, za karowu!
– Jak ty budziesz mienie bić,
To ja budu bolsze pić!

4. – Minie miły żałuje,
Żałuje, żałuje.
– Za karowu daruje,
Daruje, daruje.
- Hulaj, miła, zdarowa –
Budzie druha karowa.

* 5 i 6 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Mużyk żyta pradawaŭ

Haradok
N. Szeremeta

1. Mużyk żyta pradawaŭ –
Żoncy hroszaj ni dawaŭ.
A ja – z rodam zyszłasia –
Za cybulku ŭpiłasia.

2. Za cybulku, to j za mak –
Wyszła zamuż – da, j ni tak.
– Wyszła raz – ni haraz[1] –
Ni pajdu ja druhi raz!

3. – Nadajeli mużyki –
Mużykowy kułaki.
- Kułakam – pa bakam,
Dałoniam – pa szwarkam[2].
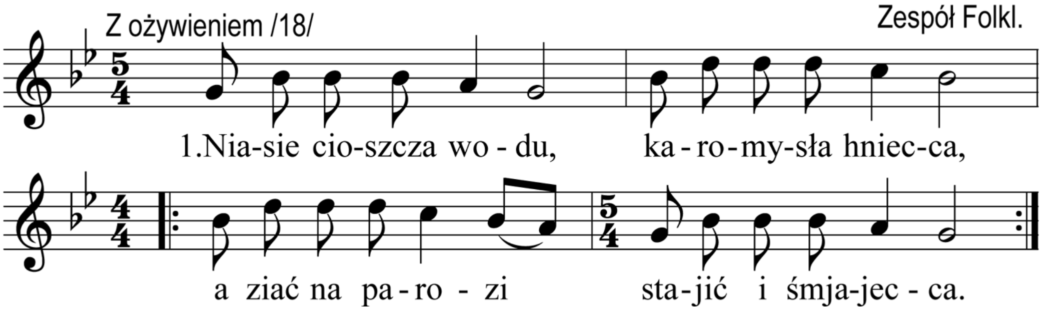
4. – Oj, zahlanu ja pad stoł –
Lażać czobaty ŭ pastoł[3].
– Dziakuj Bohu, szto znajszła –
Abułasia – to j pajszła.

5. – Cieraz wjosaczku ja jdu –
Jak hudoczak[4] ja hudu.
– Ludzi mnie zawidujuć[5],
Szto abuta ja idu.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.
[1]Nieudanie, nieszczęśliwie.
[2]Po szwam.
[3]Byle jak rzucone.
[4]Gwizdek, fujarka.
[5]Zazdroszczą.

Niasie cioszcza wodu

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Niasie cioszcza wodu –
Karomysła[1] hniecca,
A ziać na parozi *
Siadzić i śmjajecca.

2. – Cioszcza maja, cioszcza,
Nie tupaj nahami.
Siadaj na pryłaŭcy –
Wypi razam z nami.

3. Cioszcza maja, cioszcza,
Ty kupi mnie „Ładu".
– Ja siadu, j pajedu,
A ty – bjaży z zadu.

4. Cioszcza dobra była –
„Żyhuli" kupiła.
– Na staryja lety
Torbaczku paszyła.

5. – Cioszcza maja, cioszcza –
Pastaŭ mnie butyłku.
A jak nie pastawisz –
Dastaniesz pa „tyłku".

6. Ziaciu ty moj, ziaciu,
Ziaciu moj „charoszy".
Była cioszcza dobra,
Jak dawała hroszy.

7. A ciapier – staraja,
Dy hroszaj nie maja.
A ziaciok „charoszy"
Z chaty wyhaniaje.

8. Adzin ziać – majoram,
Druhi – prafiesoram.
A staraja cioszcza -
Płacza pad zaboram.

9. Oj, czyja ż to cioszcza
Pa lesi (błukaje) hukaje?
Oj, to (Heto) taho ziacia,
Szto „Żyhuli" maje.
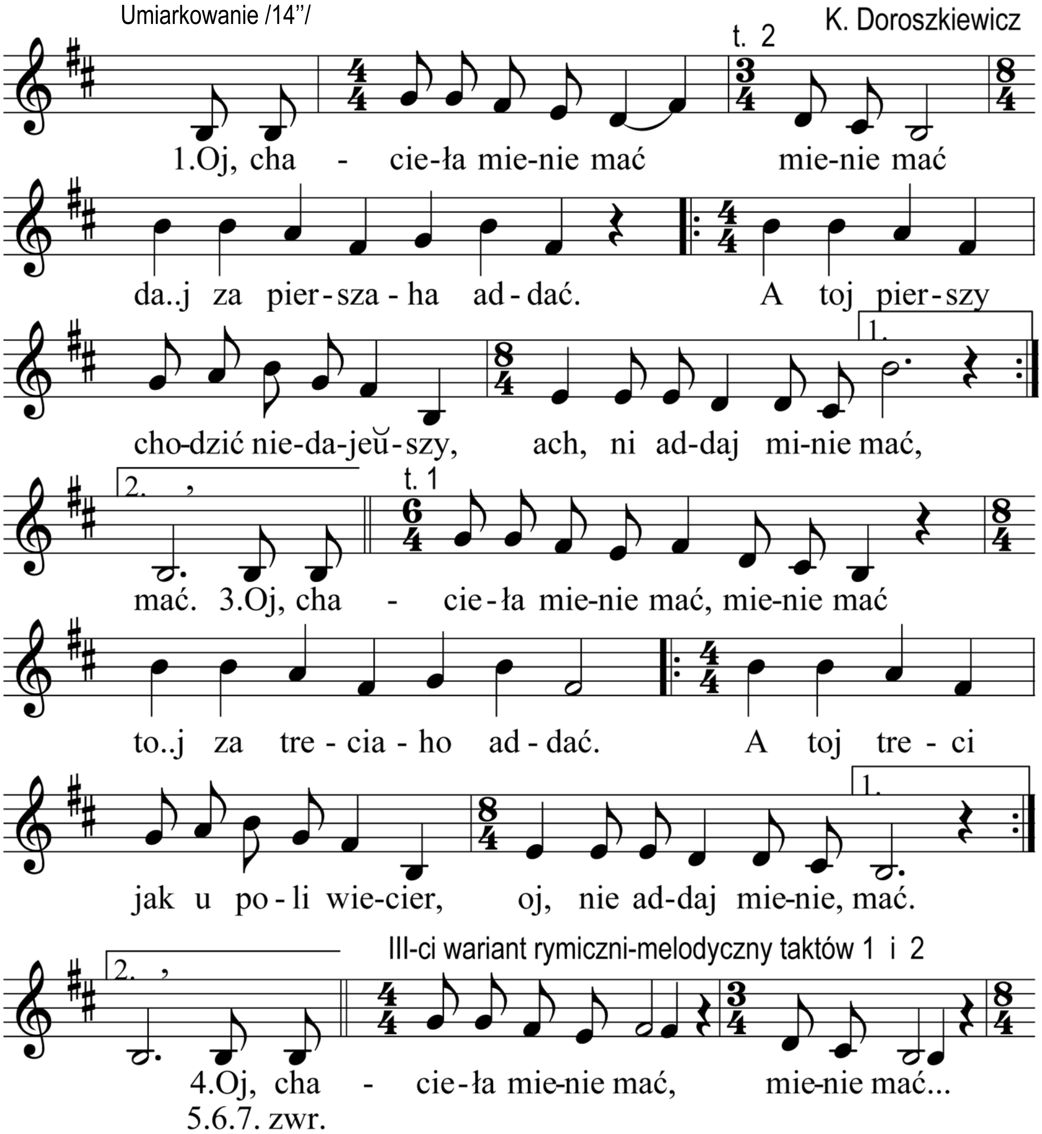
*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

[1]Mocna żerdź (gałąź), uformowana do barków człowieka – z uchwytami po obu końcach – do niesienia dwóch wiader wody.

Oj, chacieła mienie mać

Kałodna
K. Doroszkiewicz

Umiarkowanie /14"/

1. Oj, chacieła mienie mać, mienie mać,
   Da j za pierszaho addać.
   – A toj pierszy – chodzić ni dajeŭszy – *
   Ach, ni addaj minie mać!

2. Oj, chacieła mienie mać, mienie mać,
   Da j za druhoho addać.
   – A toj druhi – chodzić da padruhi –
   Aj, ni addaj minie mać!

3. Oj, chacieła mienie mać, mienie mać,
   Da j za treciaho addać.
   – A toj treci, jak u poli wiecier –
   Oj, nie addaj mienie mać!

4. Oj, chacieła mienie mać, mienie mać,
Za czaćwjortaho addać.
– A toj czwarty – niczoho ni warty –
Oj, ni addaj minie mać!

5. Oj, chacieła mienie mać, mienie mać,
Da j za pjataho addać.
– A toj pjaty – pjanica praklaty –
Ach, ni addaj minie mać!
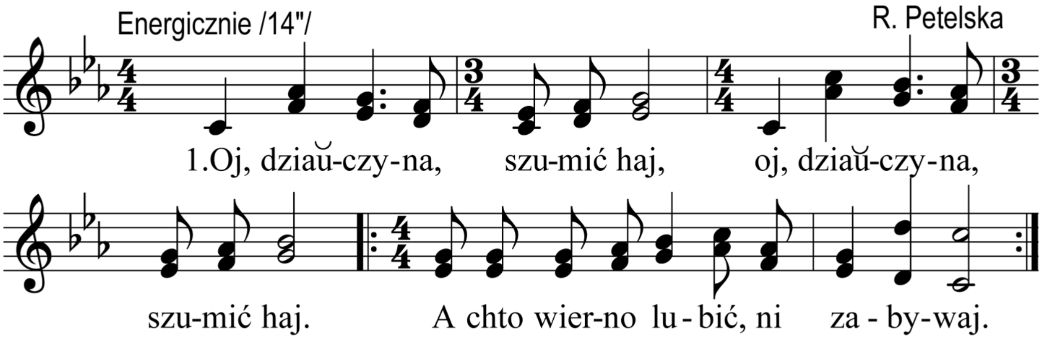
6. Oj, chacieła mienie mać, mienie mać,
Da j za szostaho addać.
– A toj szosty – mały, ni darosły –
Aj, ni addaj minie mać!

7. Oj, chacieła mienie mać, mienie mać,
Da j za siomaho addać.
– A toj siomy – pryhaży, wjasioły –
Dyk ni chacieŭ minia ŭziać.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Oj, dziaŭczyna

Swisłaczany
Z. Makarewicz
R. Petelska

Uwaga: patrz pieśń "Ty, dziaŭczyna"

1. Oj, dziaŭczyna szumić haj, *
A chto wierno lubić – ni zabywaj. *

2. – Oj, dziaŭczyna – adczyni –
Ty majo serdeńko razwiesieli.

3. – Ja ni budu adczyniać,
Bo ty schoczasz noczańku naczawać.
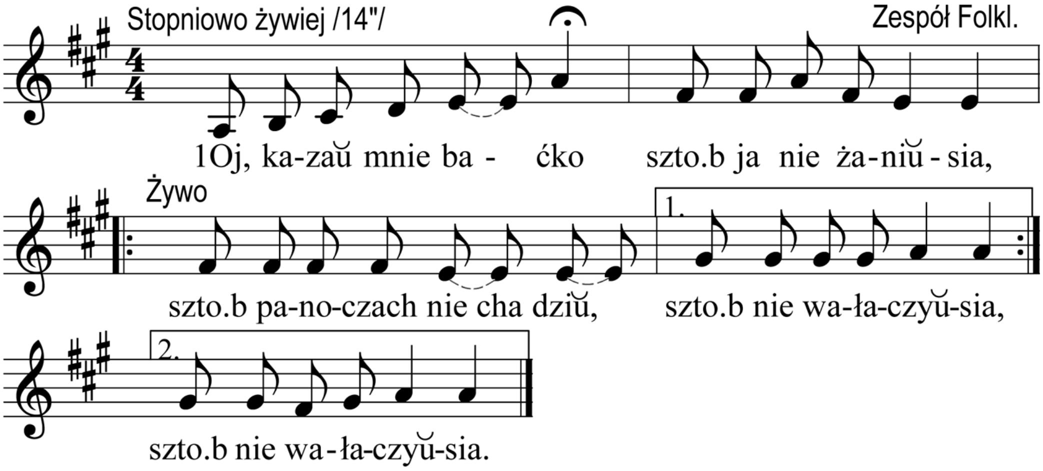
4. – Ja ni budu naczawać –
Pasidżu ja troszańki – pajdu spać.

5. Zyszoŭ miesiac i zara –
Astawajsia dzieŭczyna zdarowa.

*Oba wersy powtarzać osobno.

Oj, kazaŭ mnie baćko

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Oj, kazaŭ mnie baćko,
Szto b ja ażaniŭsia,
Szto b pa noczach nie chadziŭ, *
Szto b nie wałaczyŭsia.

2. A ja chłopiec dobry –
To j nie wałaczusia.
– Dzie dziaŭczynu czuju –
Tam noczku naczuju.

3. U adnoje naczwaŭ,
U druhoje – ŭpiŭsia,
A ŭ treciaje – na pjacze –
Nahawic zabyŭsia.

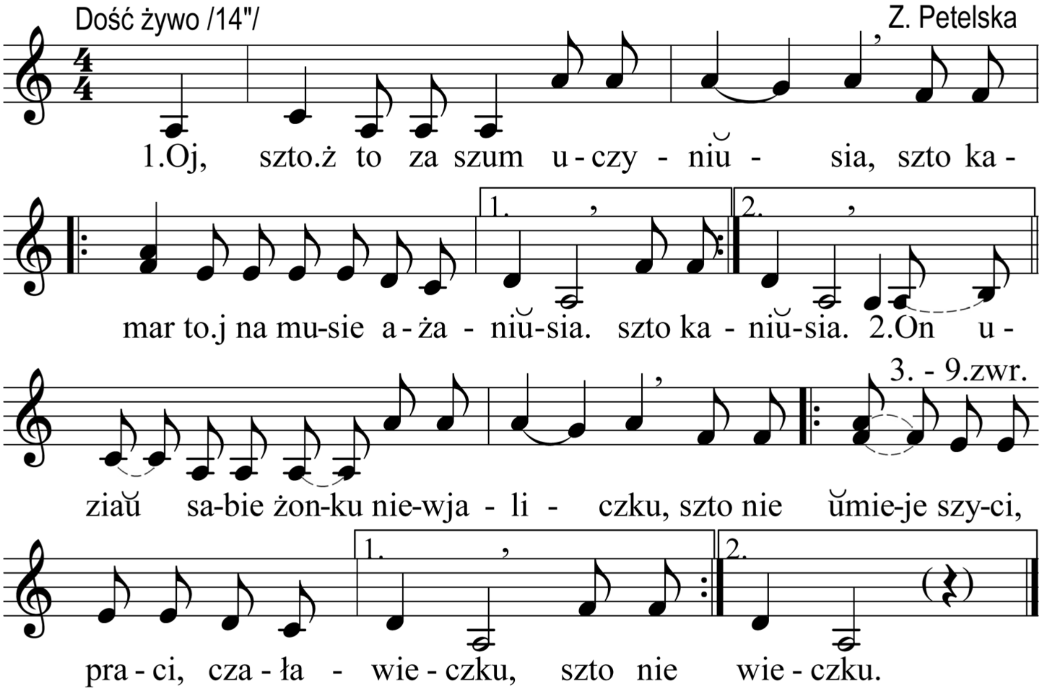
4. Jak byŭ nieżanaty,
To ja byŭ wjasioły.
– Nie prasili dzieci chleba,
Ani żonka soli.

5. A jak ażaniŭsia –
To j bjada nastała.
– Świni chatu razwalili –
Żonka „z pieczy ŭpała".

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Oj, szto ż to za szum

Mielaszki
N. Łowicka
Z. Petelska

1. Oj, szto ż to za szum uczyniŭsia,
Szto kamar to j na musie ażaniŭsia? *

2. On uziaŭ sabie żonku niewieliczku,
Szto nie ŭmieje szyci, praci –
czaławieczku.

3. Szto j nie ŭmieje szyci, praci ni zwaryci,
Ni da minie, kamaryka, hawaryci.

4. Palacieŭ toj kamar ŭ czysta pole,
Ŭ czysta pole – u zielonuju dubrowu.

5. Oj, sieŭ toj kamar na duboczku –
Zwiesiŭ swaje tonki nohi na listoczku.

6. Oj, skuol uziałasia szura-bura?
– Jana taho kamaryka z duba zduła.

7. Oj, upaŭ toj kamar z wysakości –
Pałamaŭ, pakruciŭ rebra j kości.

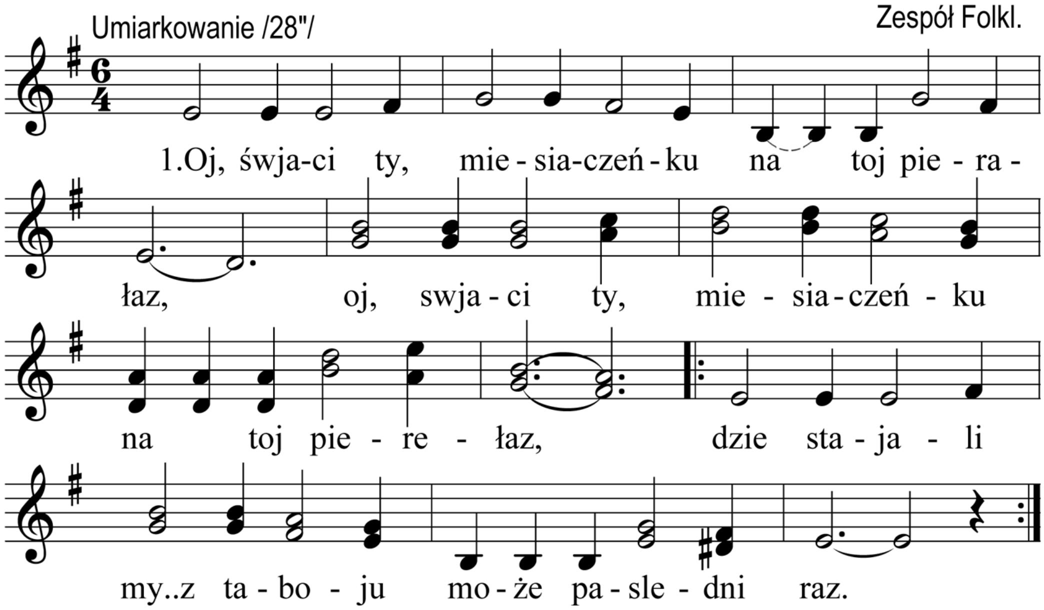
8. – Oj, szto ż to lażyć za pakojnik?
Czy to Pan gienierał, czy pałkoŭnik?

9. – To ni Pan gienierał, ni pałkoŭnik –
Staroj muchi-trepjatuchi paluboŭnik.

*Drugi wers w każdej zwrotce powtarzać.

Oj, świaci ty

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Oj, świaci ty, miesiaczeńku, *
Na toj pierełaz,
Dzie stajali my z taboju – **
Może pasledni raz?

2. – Budź zdarowa, dziaŭczynońko –
Idzi da domu – śpi -
Zaŭtra rano – raniusieńko,
Da sadu prychadzi.

3. Ni paszła dziaŭczyna spaci –
Astałasia ŭ sadu.
– Czuŭ ja, czuŭ ja, jak prysiahała
Kazaku druhamu.

4. Oj, arali chłopcy pole –
Wyarali jarmo.
– Zapłaci mnie, dziaŭczynońko,
Szto ja chadziŭ darmo.

5. – A ja tabie, kazaczeńku,
Płaciła, płaciła.
– Caławaŭ maje liczeńko –
Ja j nie baroniła.

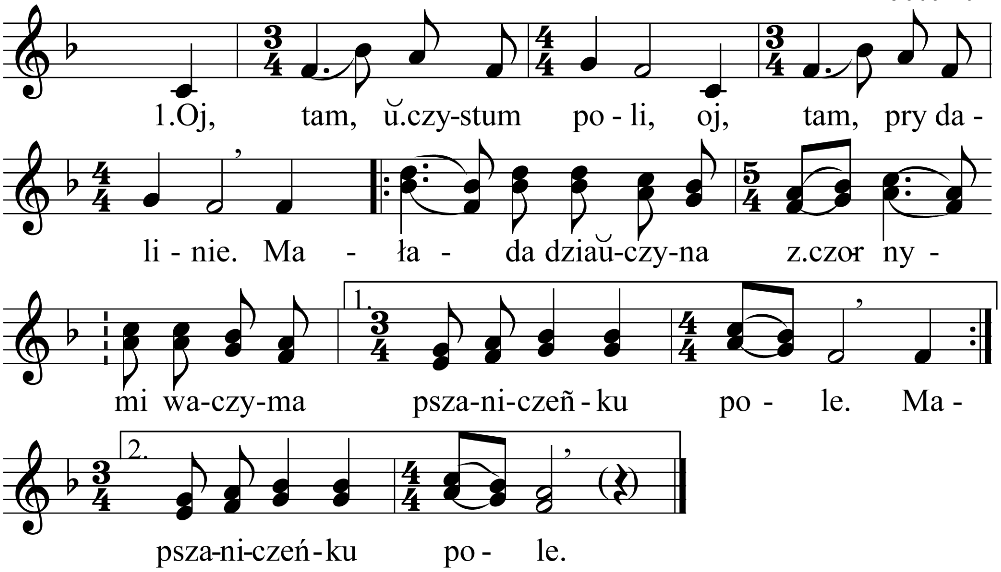
6. Szto b sady pausychali,
Szto rano rasćwili,
Szto b dziaŭczata szczaścia nie mieli,
Szto chłopcaŭ padwjali.

*1 i 2 wersy w każdej zwrotce powtarzać.
**3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Oj, tam ŭ czystum poli

Babrouniki
Z. Cecerko

Umiarkowanie /26"/

Uwaga: w drugiej części została dodana melodia I-go głosu przez autora, bo mel. II-go głosu jest od p. Zofii Cecerko

1. Oj, tam ŭ czystum poli,
   Oj, tam – pry dalinie –
   Małada dziaŭczyna *
   Z czornymi waczyma –
   Pszaniczeńku pole.

2. Pszaniczeńku pole –
   Kukol wybiraje.
   Kaniu waranomu,
   Kaniu waranomu -
   Pad nożki kidaje.
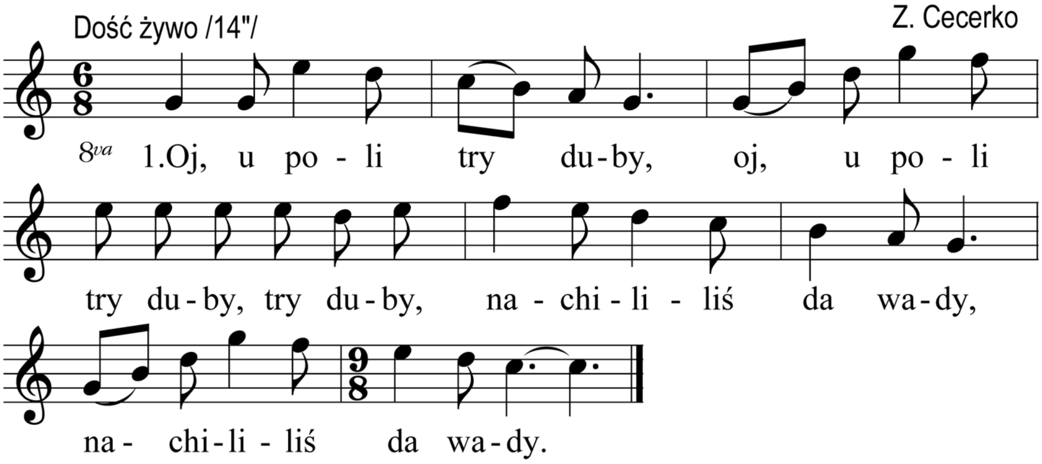
3. Pad nożki kidaje
   I tak pramaŭlaje:
   Małady kazacze,
   Małady kazacze -
   Waźmi mnie z saboju.

4. – Dziaŭczynońka miła –
   Nie chadzi pa polu.
   Nie chadzi pa polu,
   Nie zbiraj kukolu –
   Waźmu cie z saboju.

*3, 4 i 5 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Oj, u poli try duby

Babroŭniki
Z. Cecerko

1. Oj, u poli try duby.
   Oj, u poli try duby, try duby –
   Nachililiś da wady. *

2. – A ja ŭ baćka adzin syn.
   A ja ŭ baćka adzin syn, adzin syn –
   – Ażaniŭsia b byle z kim.
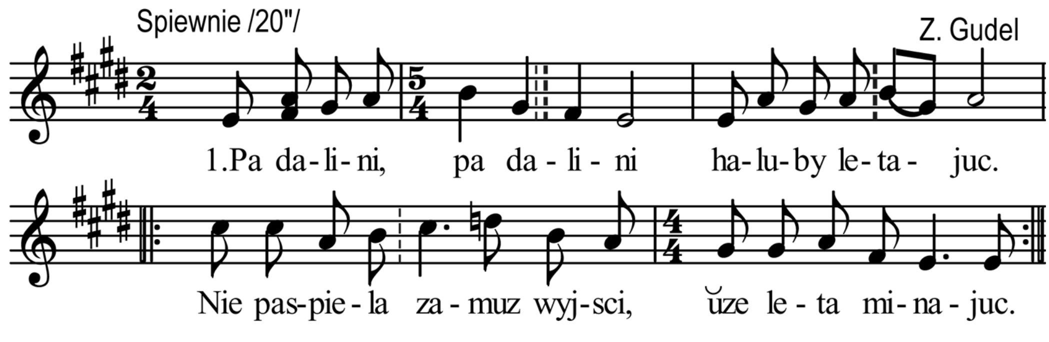
3. – A ja doczka papawa[1].
   A ja doczka papawa, papawa –
   – Da wjasiella hatowa.

   (Tekst niepełny).

*Trzeci wers w każdej zwrotce powtarzać.
[1]Ojca (córka)

Pa dalini

Zareczani
Z. Gudel

1. Pa dalini, pa dalini
   Hałuby letajuć.
   – Nie paspieła zamuż wyjści – *
   Ůże leta minajuć.

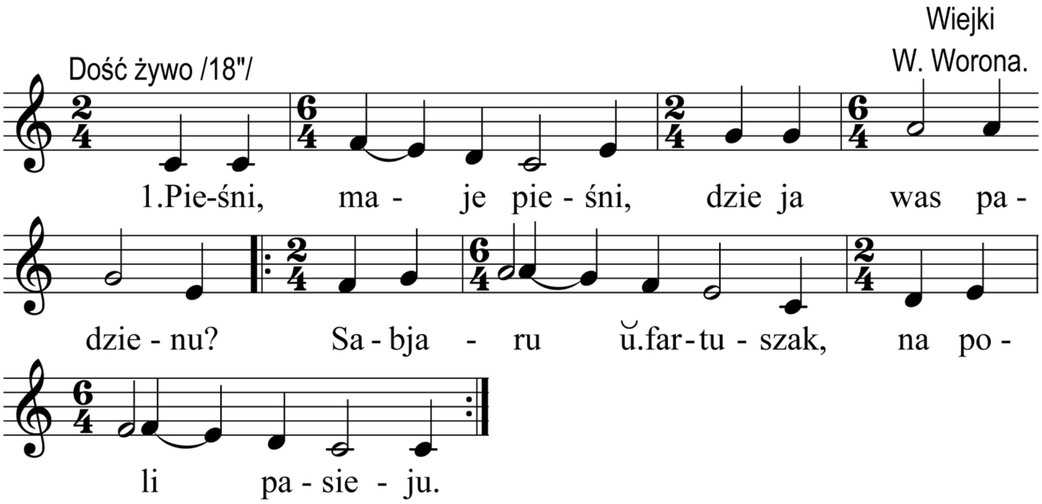
2. – Zaprahajcie, chłopcy, koni –
   Koni waranyje.
   – Dahanicie, pawiernicie
   Leta maładyje.

3. Dahanili chłopcy leta –
Leta maładyje.
– Wierniciesia, maje leta,
Da minie u hości.

4. – My ni budziem waroczacca,
Bo nima da czoho.
– Treba było szanawaci
Zdaroŭjeczka swoho.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Pieśni maje

1. Pieśni, maje pieśni,
Dzie ja was padzienu?
– Sabjaru ŭ fartuszak – *
Pa poli pasieju.
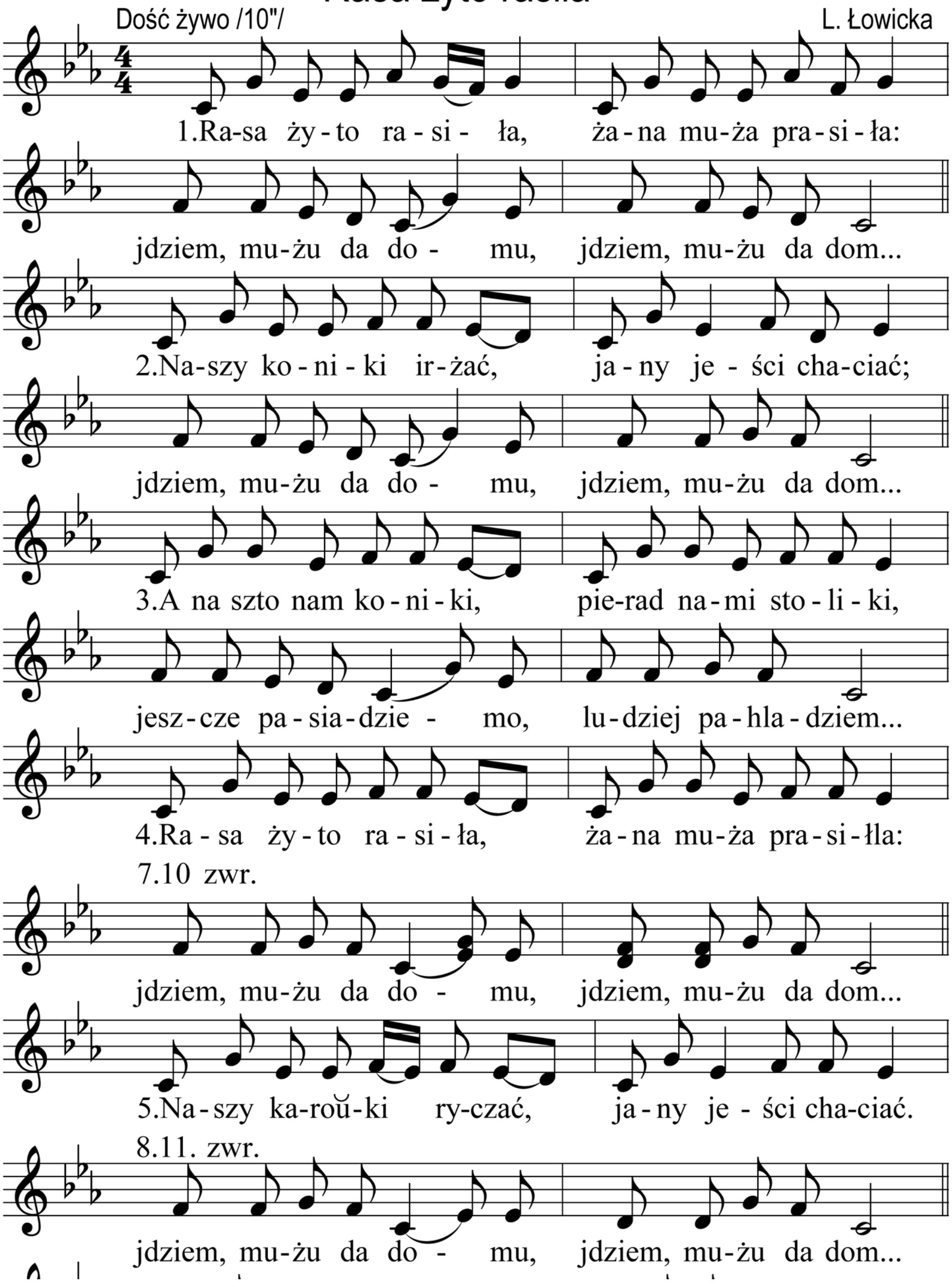
2. – Jak mnie budzie dobra,
To pasabiraju.
– Jak mnie budzie kiepsko,
To pazabywaju.
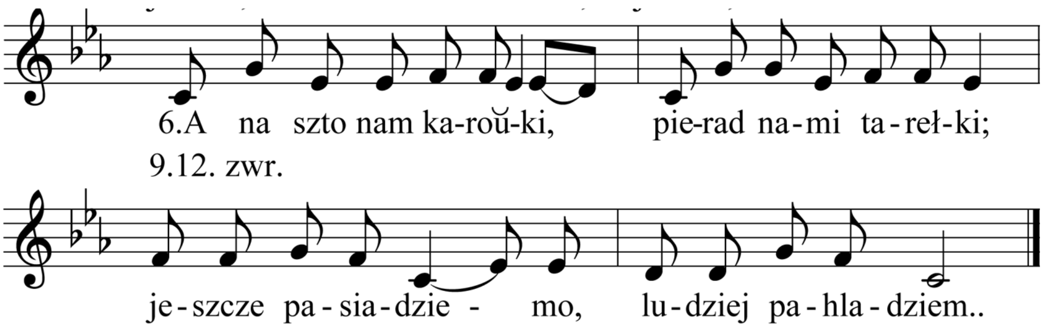
3. Oj, hora mnie, hora,
A ja ŭsio śmiajusia.
No swajmu ja horu
Usio nie paddajusia.

*3 i 4 wersy powtarzać.

Rasa żyto rasiła

Mielaszki

1. Rasa żyta rasiła –
   Żana muża prasiła:
   – Jdziem, mużu da dom/u,/... *

2. – Naszy koniki irżać –
   Jany jeści chaciać.
   – Jdziem, mużu da dom/u/...*

3. – A na szto nam koniki?
   – Pierad nami stoliki.
   Jeszcze pasiadziemo –
   Ludziej pahladziem...

4. Rasa żyta rasiła – jak 1-wsza zwr.

5. – Naszy karoŭki ryczać –
   Jany jeści chaciać.
   – Jdziem, mużu da dom/u/... *

6. – A na szto nam karoŭki?
   – Pierad nami tarełki.
   Jeszcze pasiadziemo –
   Ludziej pahladziem...

7. Rasa żyto rasiła – jak 1-wsza zwr..

8. – Naszy świnaczki kwiczać –
   Jany jeści chaciać.
   - Jdziem, mużu da dom/u,/... *

9. – A na szto nam świnaczki?
   – Pierad nami czaraczki.
   Jeszcze pasiadziemo –
   Ludziej pahladziem...

10. Rasa żyta rasiła – jak 1-wsza zwr.

11. – Naszy kuraczki kryczać –
   Jany jeści chaciać.
   Jdziem, mużu da dom/u/... *
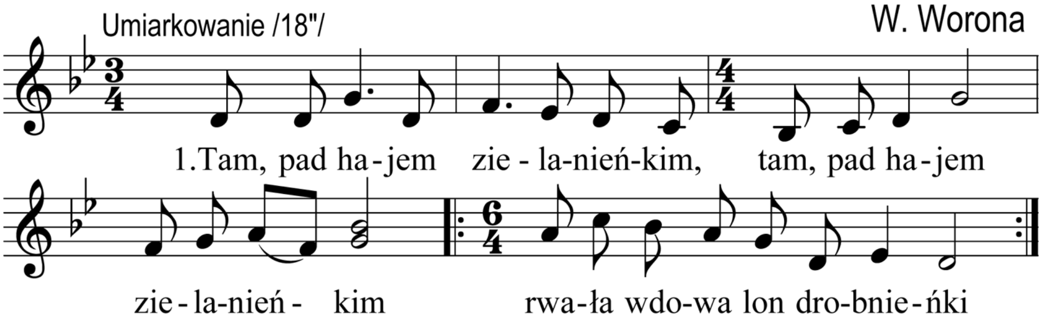
12. – A na szto nam kuraczki?
   – Pierad nami bułaczki.
   Jeszcze pasiadziemo –
   Ludziej pahladziem...

*Te wersy powtarzać

Pełną, logiczną całość w tej pieśni stanowi tekst w zwrotkach; 1-3, 4-6, 7-9, i 10-12.

Tam, pad hajem

Wiejki
W. Worona

1. Tam, pad hajem, hajem –
Hajem zielanieńkim,
Tam harała dziaŭczyneńka *
Wolikam czorneńkim.

2. Harała, harała –
Nie ŭmieła hukaci.
Naniała kazaczeńka
Na skrypoczcy hraci.

3. Kazaczeńko hraje –
Woczkami marhaje.
– Czort joho duszu znaje,
Na kaho marhaje?

4. – Czy na maje woły,
Czy na maje koni,
Czy na maje bieła liczko,
Czy na czorny browi?

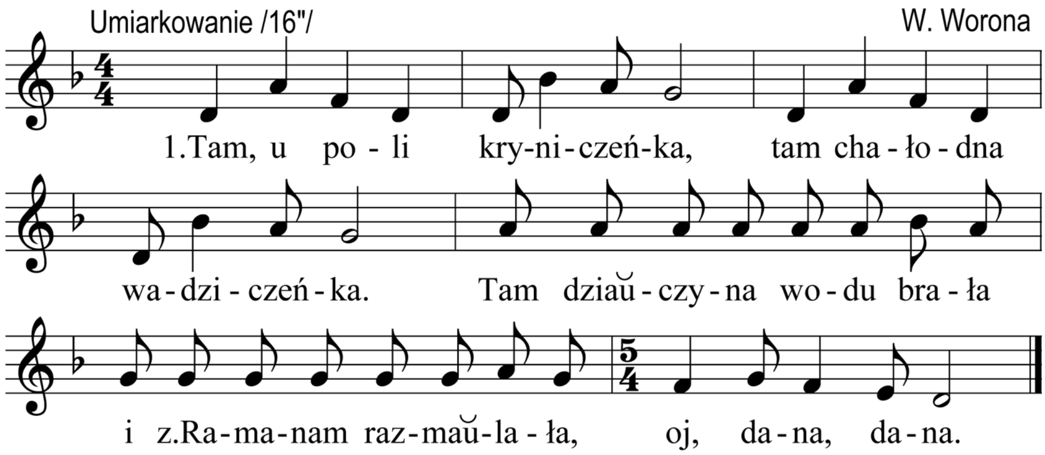
5.– Ni na maje woły,
Ni na maje koni.
A na majo bieła liczko,
Da j na czorny browi.

6. – Woły, dy karowy,
Badaj pazdychali.
Bieła liczko, czorny browi –
Na wiek nie zliniali.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Tam, u poli kryniczeńka

Wiejki
W. Worona

1. Tam u poli kryniczeńka –
Tam chałodna wadziczeńka.
– Tam dziaŭczyna wodu brała
I z Ramanam razmaŭlała.
– Oj, dana,dana.
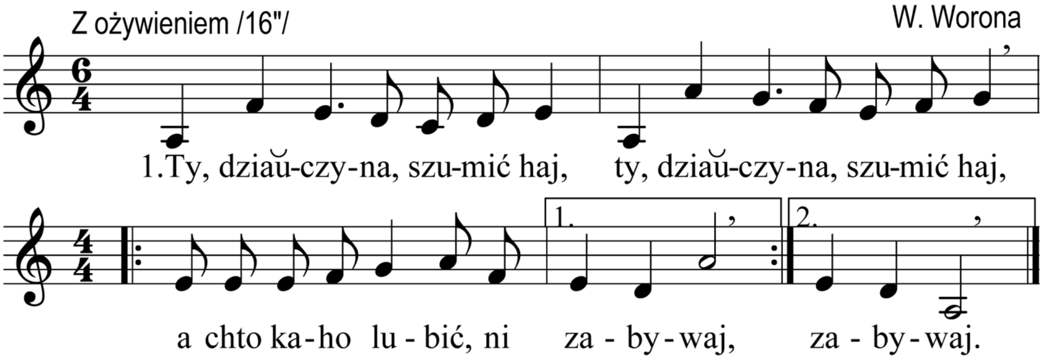
2. – Ach, ty Raman, Ramanaczku –
Puści minie da domaczu.
– Ŭ minie maci ni radnaja –
Budzie bici i swaryci.
– Oj, dana, dana.

3. – Ty dzieŭczyna maładaja –
Ty ni znajesz, szto skazaci.
Ty ni znajesz, szto skazaci –
Czużoj maciery załhaci.
– Oj, dana, dana.

4. Nalecieli husi z brodu –
Pamucili ŭ reci wadu,
A ja stała – pastajała –
Pakul woda czysta stała.
– Oj, dana, dana.

Ty, dziaŭczyna

Wiejki
W. Worona

Uwaga: patrz pieśń "Oj, dziaŭczyna".

1. Ty, dziaŭczyna – szumić haj, *
A chto kaho lubić – ni zabywaj! *

2. – Nichaj szumić i hudzie,
A chto kaho lubić – ta j sam prydzie.

3. – Ty dziaŭczyna – adczyni –
Ty majo serdeńko razwiesieli.

4. – Ja ni budu adczyniać,
Bo ty schoczasz noczańku naczawać.

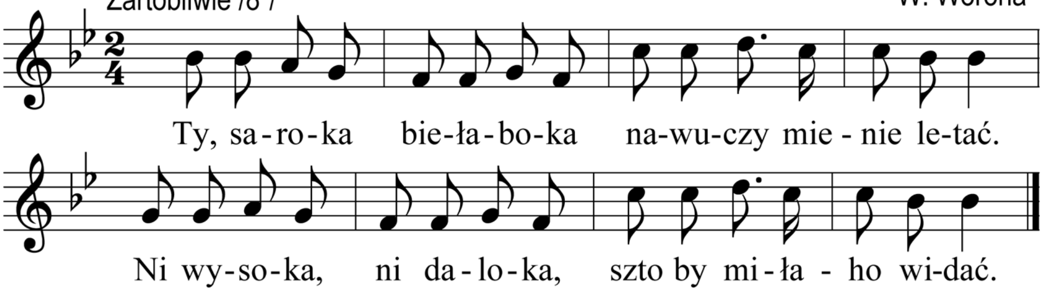
5. – Ja ni budu naczawać –
Pasidżu ja troszańki – pajdu spać.

*Pierwszy i drugi wers w każdej zwrotce powtarzać osobno.

Ty, saroka

Wiejki
W. Worona

Żartobliwie /8"/
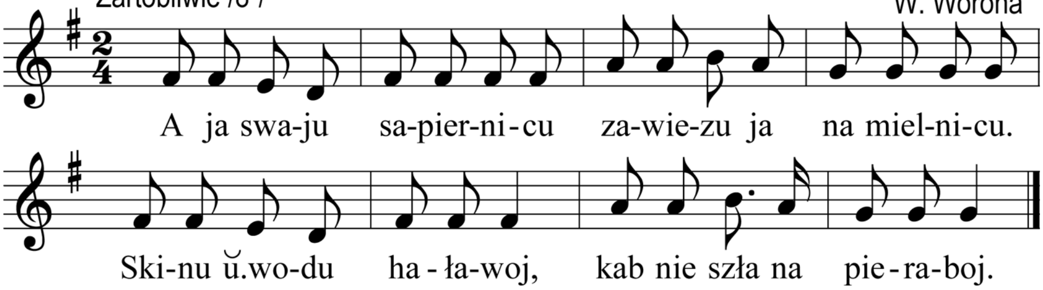

Ty, saroka biełaboka –
Nawuczy mienie letać.
– Ni wysoka, ni daloka –
Szto by miłaho widać.

A ja swaju...
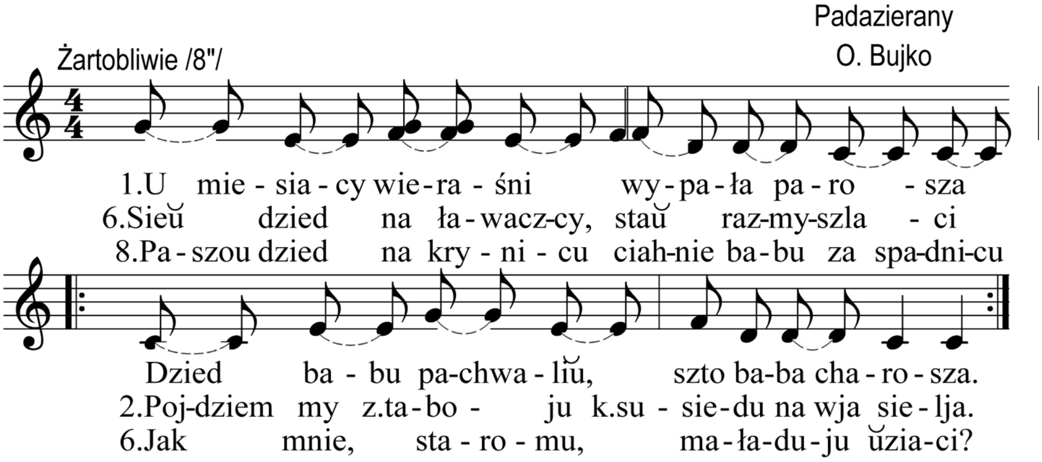
Wiejki
W. Worona

Żartobliwie /8"/

A ja swaju sapiernicu
Zawiezu ja na mielnicu.
Skinu ŭ wodu haławoj,
Kab nie szła na pieraboj.

U miesiacy wieraśni

1. U miesiacy wieraśni (sientiabre)
Wypała parosza[1],
– A dzied babu pachwaliŭ,
Szto baba charosza.

2. – Adziewajsia, babko,
U biełaje bielja.
– Pojdziem my, z taboju –
K susiedu na wjasielja.

3. Iszli jany czeraz most –
Naszli sabie spreczku.
– A dzied babu – za kaŭnier
I ŭkinuŭ u reczku.

4. Baba bujnie trapjaczecca –
Dzied ŭ kaciuchi[2] pleszcza.
– Sława Bohu, szto ŭtapiŭ –
Ażaniusia jeszcza.

5. Pryszoŭ dzied da domu –
Wodki choczacca.
Dzienieh niet niczarta –
Wypić choczacca.

6. – Sieŭ dzied na ławaczcy –
Staŭ razmyszlacca:
– Jak mnie, staromu,
Maładuju ŭziaci?

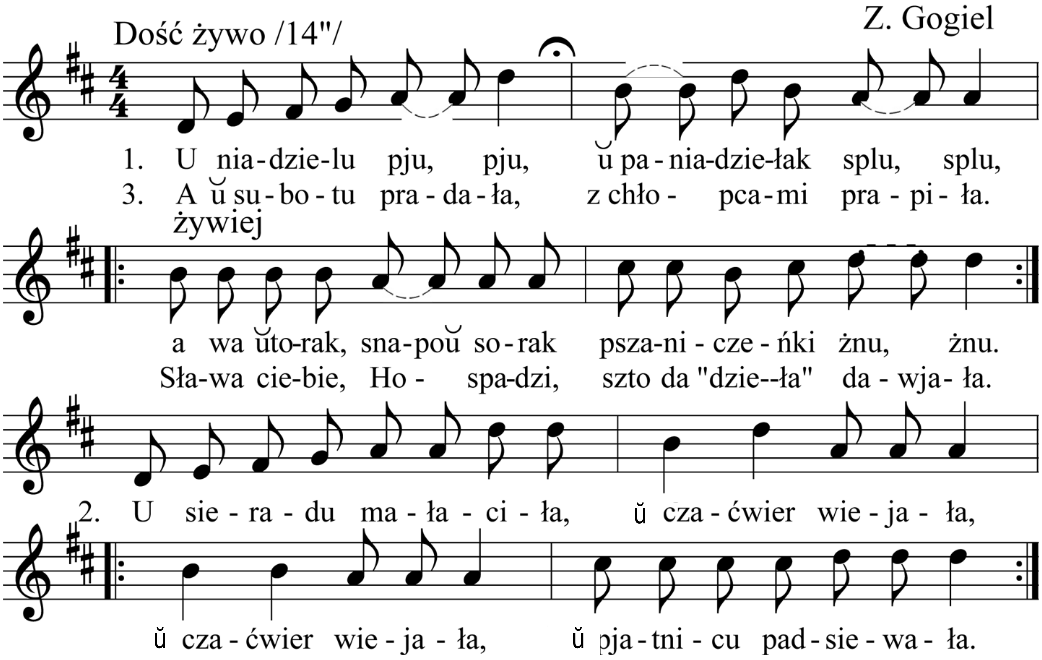
7. Maładaja – krasiwaja –
Skoro z świeta zbawić,
A staraja, krasiwaja –
Smaczna abied zwaryć.

8. – Paszoŭ dzied na krynicu –
Ciahnie babu za spadnicu.
– A ty, baba – kajsia –
Dziedam ni spasajsia!
Tut wadzica chałodnaja,
Trochi pakupajsia.

[1]Śnieg świeżo napadany.
[2]W dłonie.

U niadzielu pju

Zareczani
Z. Gogiel

1. U niadzielu pju, pju –
Ŭ paniadziełak – splu, splu,
A wa ŭtorak – snapoŭ sorak - *
Pszaniczeńki żnu, żnu.
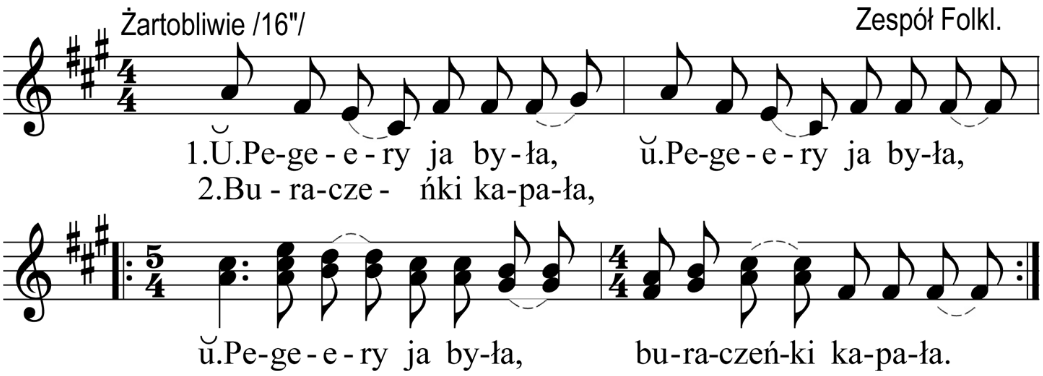
2. U sieradu małaciła,
Ŭ czaćwier – wiejała.
Ŭ czaćwier wiejała,
Ŭ pjatnicu – padsiewała.

3. A ŭ subotu – pradała,
Z chłopcami prapiła.
Sława ciebie, Hospadzi,
Szto da „dzieła" dawjała!

*3 i 4 wersy powtarzać.

U pegeery ja była

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. U Pegeery ja była, *
Ŭ Pegeery ja była – **
Buraczeńki kapała.

2. Buraczeńki kapała,
Buraczeńki kapała –
Samahonki nahnała.

3. Samahonka udałasia,
Samahonka udałasia –
Ŭsia bryhada napiłasia.

4. Bryhadzista zaliŭ woczy,
Bryhadzista zaliŭ woczy
I nie baczyć – dzie raboczy.

5. Tam milicyja była,
Tam milicyja była –
Samahonaczku piła.

6. Pryjechała „haława",
Pryjechała „haława" –
Naliczyli – dwaccać dwa.
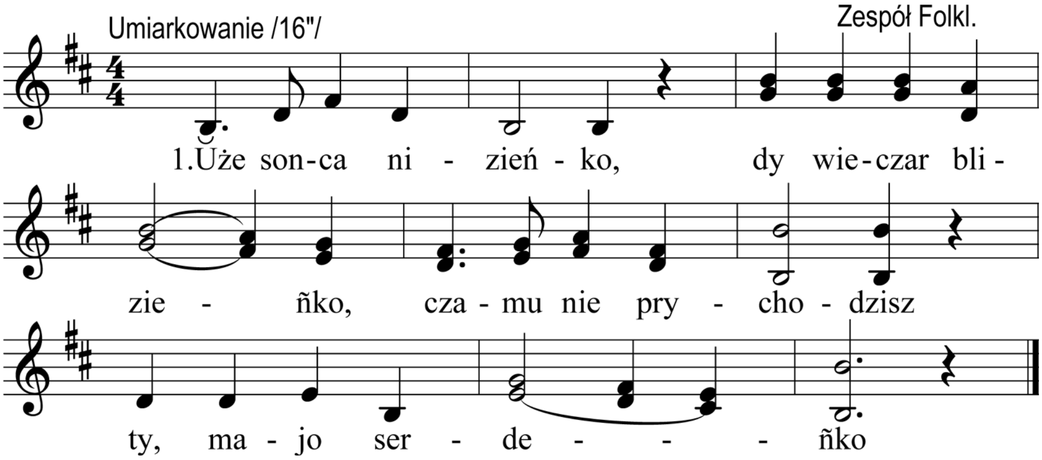
7. – Adzin każa: ukarać!
Druhi każa: pasadzić!
Treci każa: darawać,
Bo umieje dobra hnać!

8. Samahonszczyca śmjajecca,
Samahonszczyca śmjajecca,
Szto harełka udajecca.

*Pierwszy wers powtarzać z wyjątkiem siódmej zwrotki.
**2 i 3 wersy powtarzać z wyjątkiem siódmej zwrotki.

Ŭże sonca nizieńko

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Ŭże sonca nizieńko,
Dy wieczar bliziеńko.
– Czamu nie prychodzisz
Ty, majo"serdeńko"?

2. Oj, nie tak da minie,
Jak da maje chaty.
– Adczyniaj, dziaŭczyno,
Kab nie czuła maci.

3. Kab maci nie czuła,
Dy j nic ni kazała:
Z kim ja – maładaja,
Budu razmaŭlała.

4. A jak upuskała –
Za ruku ściskała.
A jak praważała –
Praŭdańki pytała:

5. – Czy ty mjanie lubisz,
Oj, czy ty śmiajeszsia?
Da druhoj nie chodzisz –
To j nie pryznajeszsia?

6. – A ja ciabie lublu,
To j lubici budu.
Tolko pryznajusia,
Szto braci nie budu.
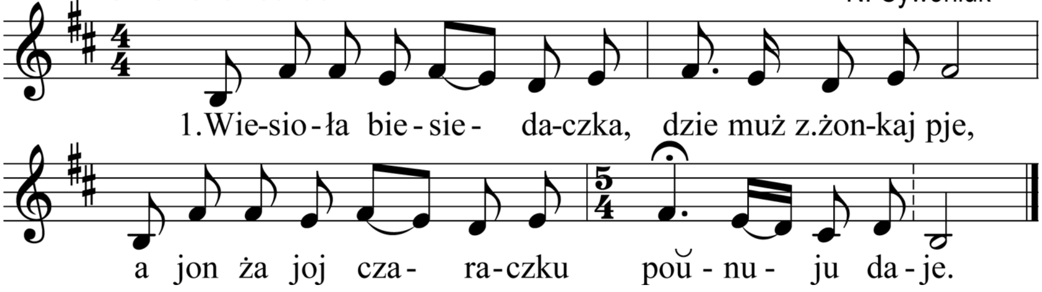
7. – Oj, Boża ż, moj Boża,
Szto ja narabiła?
A jon żonku maje,
A ja palubiła.

8. A jon żonku maje –
Szcze j dzietaczak dwoje,
Szcze j dzietaczak dwoje –
Czarniawy aboje.

Wiesioła biesiedaczka

Haradok
N. Cywoniuk

Umiarkowanie /16"/

1. Wiesioła biesiedaczka,
Dzie muż z żonkaj pje,
A jon ża joj czaraczku
Poŭnuju daje.

2. – Prosić wypić poŭnuju
Czaraczku adnu.
– Kab zabyć pra rodnuju
Swaju staranu.

3. – Nie budu ja czaraczku
Poŭnu wypiwać.
– Ni budu staronaczku
Rodnu zabywać.

4. Bo ŭ rodnaj staronaczczy
Ptuszaczki pjajuć,
A ŭ czużoj staronaczczy –
Czasta slozy ljuć.

5. Bo ŭ rodnaj staronaczczy
Ŭsie – kruhom radnia,
A ŭ czużoj staronaczczy –
Jak kałok – adna.
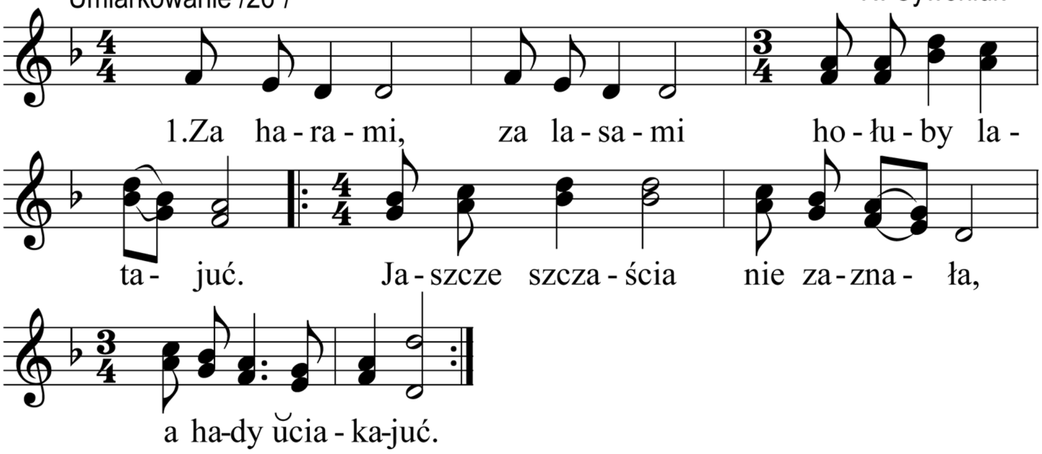
Za harami

1

Haradok

N. Cywoniuk

Umiarkowanie /26"/

Uwaga: głos II-gi dopisany przez autora na potrzeby zespołu "Rozśpiewany Gródek".

1. Za harami, za lasami
Hołuby latajuć.
– Jaszcze szczaścia nie zaznała, *
A hady ŭciakajuć /minajuć/.

2. Zaprahu ja, zaprahu ja
Koni waranyja,
Dy pajedu dahaniaci
Hody maładyja.

3. Jak dahnała swaje hody
Na lipowym mości.
– Wierniciesia ż, maje hody,
Da mjanie u hości.

4. – Nie wierniemsia, nie wierniemsia
Da ciabie u hości.
– Treba było szanawać nas
Dy za maładości.

5. – Jak mahła was szanawaci?
– Czasu nie chapała.
Pracawała (Prała, tkała) i kachała – **
Maładość ŭciakała.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać
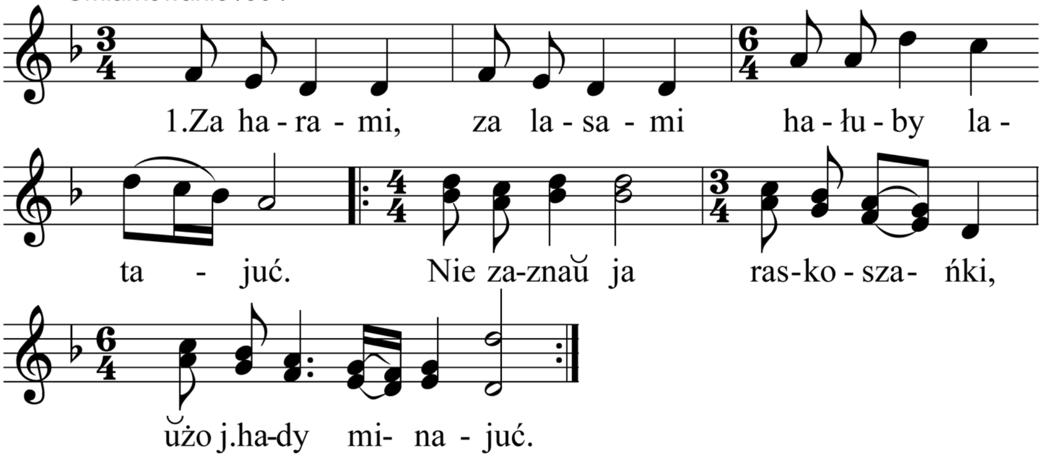
** W tym wersie można wpisać różny tekst dotyczący prac kobiet.

Za harami

2

Haradok
J. Naliwajko

Umiarkowanie /30"/

Głos II-gi dopisany został przez autora na potrzeby duetu męskiego.

1. Za harami, za lasami
Hałuby latajuć.
– Nie zaznaŭ ja raskoszańki – *
Ŭžo j hady minajuć.

2. Zaprahu ja, zaprahu ja
Koni waranyja.
Da j pajedu dahaniaci
Hody maładyja.

3. Jak dahnaŭ ja swaje hody
Na lipowym mości.
– Wierniciesia, maje hody
Da mjanie u hości!

4. – Nie wierniemsia, nie wierniemsia
Da ciabie u hości.
– Treba było szanawać nas
Szcze j za maładości.

5. – A jak moh was szanawaci?
– Czasu ni chapała.
Araŭ, siejaŭ, žaŭ, kasiŭ ja –
Maładość ŭciakała.

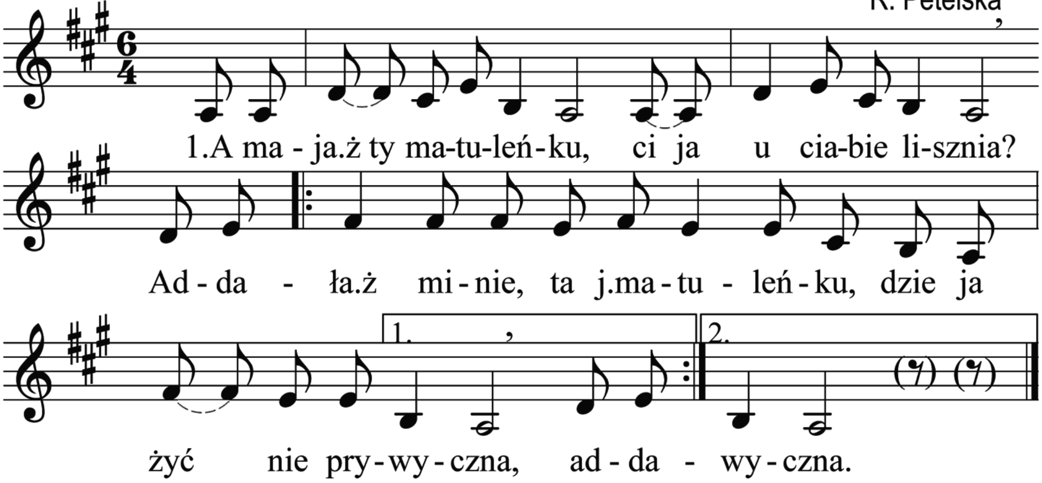
*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

VIII. RAZNYJA PIEŚNI
(PIEŚNI RÓŻNE)

A maja ż ty, matuleńku

Swisłaczany
Z. Makarewicz
R. Petelska

Umiarkowanie /24"/

1. A maja ż ty, matuleńku,
   Ci ja u ciabie lisznia?
   - Addała ż minie, ta j matuleńku, *
   Dzie ja życi nie prywyczna.

2. – Oj, prywyczna, ni prywyczna –
   Prywykaci ja muszu.
   – I stareńkamu i maleńkamu
   Dahadżaci ja muszu.

3. – Oj, pajdu ja da brodu –
   Pa chałodnuju wodu.
   – A ja stanu, da ja padumaju,
   Ci z charoszaha rodu?
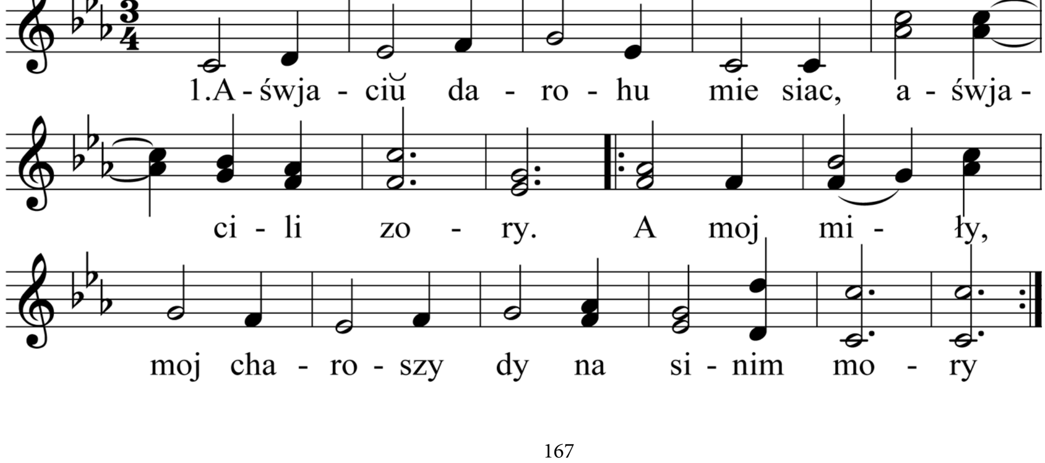
4. – A ja z rodu charosza
   I na liczko prykrasna.
   – Addała ż minie, da j matuleńka,
   Dzie drużyna niszczasna.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Aświjaciŭ darohu miesiac

Mieleszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

Śpiewnie /30"/

1. Aświjaciŭ darohu miesiac,
Aświjacili zory.
A moj miły, moj charoszy – *
Dy na sinim mory.

2. Luby miesiac, miła zorka –
Papłyli pa mory.
– Ty spytajsia u miłaho,
Ci pryjedzie skora?

3. Pieraszli jamu świdannie1
Ad rodnaho kraju.
I skaży, szto nie zabyła –
Szto jaho kachaju.
4. – Wydu ŭ pole – tam kałośsie
Pra jaho hamoniać.2
Wydu ŭ sad, a ŭ sadzie wiszni
Pra jaho haworać.
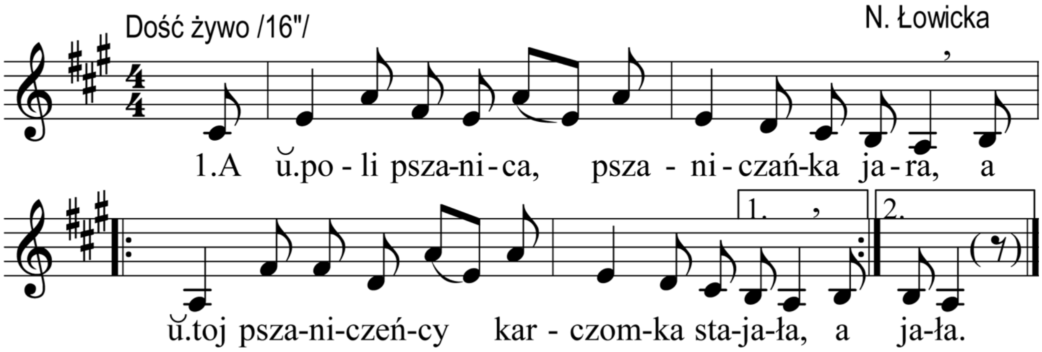
5. A prydu da chaty ŭ wieczar –
Piśmy praczytaju
I naszyje ŭsie sustreczy3
Cicha ŭspaminaju.

6. Aświjaciŭ darohu miesiac... (jak zwr. 1.)

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.
[1]Pozdrowienie.
[2]Mówią o nim.
[3]Spotkania.

A ŭ poli pszanica

Mielaszki
N. Łowicka

1. A ŭ poli pszanica –
Pszaniczańka jara,
A ŭ toj pszaniczeńcy *
Karczomka stajała.

2. A ŭ toj karczomańcy
Czatery ułana.
Oj, zdradzili dzieŭku
Z saboju - ad mamy.

3. – Pojdziem, dzieŭka, z nami –
Z nami małajcami.
– Oj, lepsz tabie budzie,
Jak u twajej mamy.

4. Ty ŭ mamy chadziła
U ciosowych łyczkach.
A ŭ nas budziesz chadzić
Ŭ nowych czarawiczkach.

5. – Ty ŭ mamy chadziła
Ŭ kaszulcy łatanaj,
A ŭ nas budziesz chadzić –
Szołkam wyszywanaj.

6. – Wiezli Marysieńku
Palami, lasami.
– Prywjazali jaje
Da sosny kasami[1].
7. Padpalili sosnu
Z wiercha da korania.
A sosienka haryć –
Marusia haworyć:

8. – Chto ŭ lesi naczuje –
Nichaj hołas czuje.
- Mjanie, maładuju –
Z ahnia wyratuje.

9. – A chto doczku maja –
Nichaj nauczaja:
- Na pozny wjaczorki
Hulać ni puskaja.

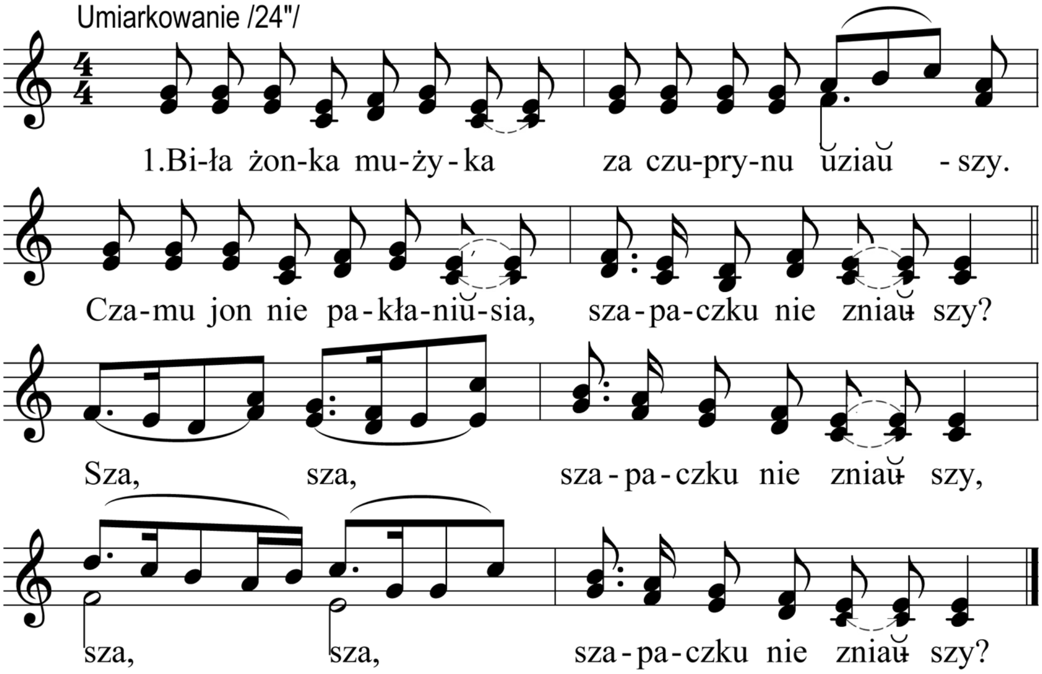
10. – Pozny wieczarnicy –
Samyja zdradnicy.
– Oj, zdradzili dzieŭku
Z saboju – ad mamy.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.
[1]Długimi włosami.

Tekst piosenki jest bardzo podobny do popularnej pieśni na Białostocczyźnie pt. „Jechali kazaki", czyli „Oj ty, Halu, Halu mołodaja...". Natomiast melodia jest zupełnie inna – mało znana. Identyczną melodię posiada pieśń „Pryjechaŭ kazaczak" – w tonacji G-dur.

Biła żonka mużyka

Haradok - Zespół Folkl.
Oprac. S. Kopa

1. Biła żonka mużyka –
Za czuprynu ŭziaŭszy.
– Czamu jon nie pakłaniŭsia,
Szapaczku nie zniaŭszy?
Sza,a,a,a, sza,a,a,a – *
Szapaczku nie zniaŭszy.

2. Biła jana jaho biła –
Pajszła pazywaci.
– Prysudzili mużyku
Żonku paważaci.
Żo,o,o,o, żo,o,o,o –
Żonku paważaci.

3. – Paważaci ciabie budu –
„Pierapjołaczka" maja.
– Kuplu tabie mjodu, piwa –
Kab wjasiołaja była.
Ka,a,a,ab, ka,a,a,ab –
Kab wjasiołaja była.

4. – A ad piwa balić spina,1
A ad mjodu – haława.
– Kupi ty mnie harelicy,
Kab zdarowaja była.
Ka,a,a,ab, ka,a,a,ab –
Kab zdarowaja była.
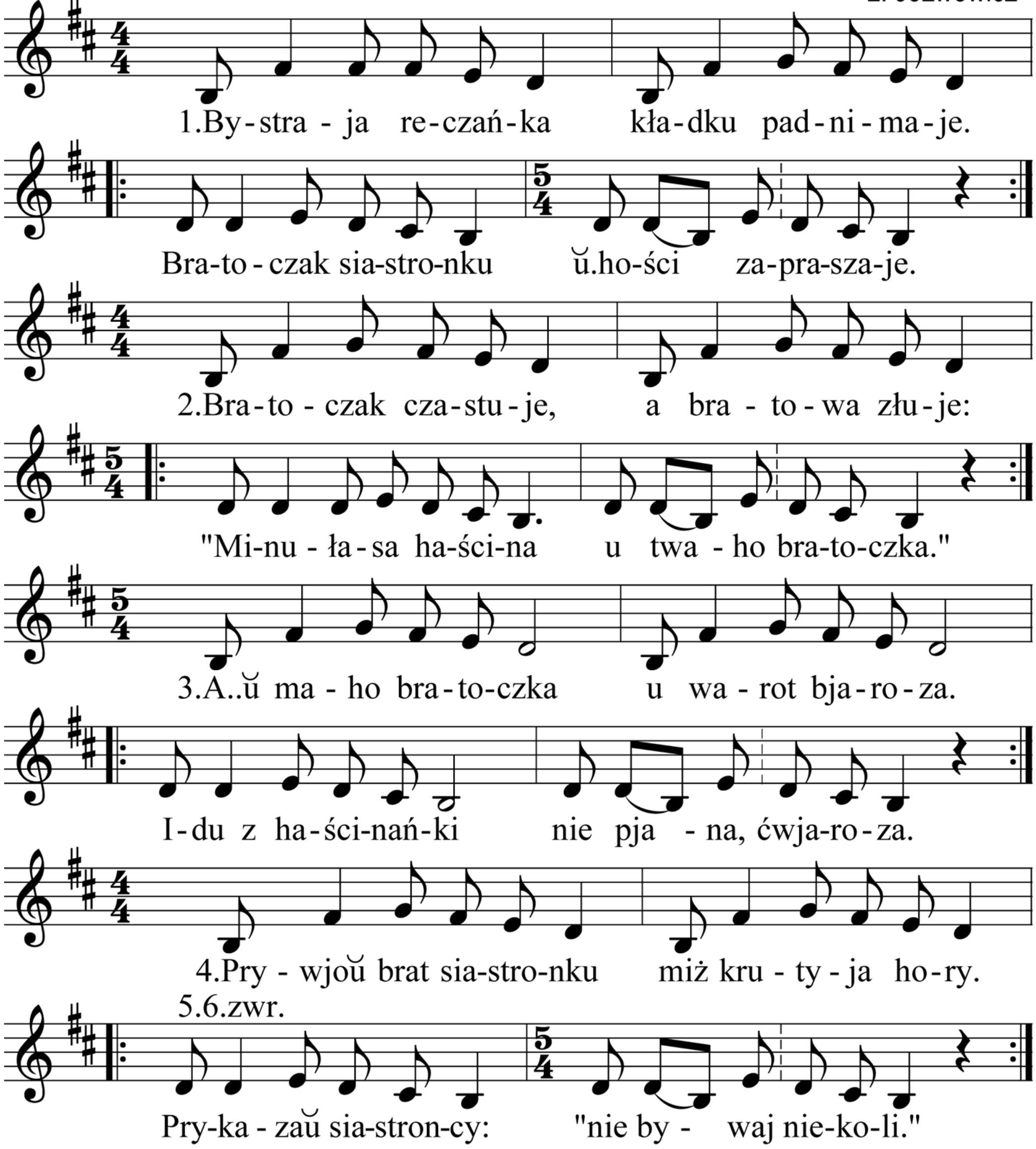
5. Jak wypili harelicy –
Paczali lamantawać!
– Za czuprynu żonka muża
Mierkawałasia znoŭ ŭziać.
Mie,e,e,e, mie,e,e,e –
Mierkawałasia znoŭ ŭziać.

*Ostatnie dwa wersy, tj. przyśpiewkę, w każdej zwrotce powtarzać.
[1]Plecy.

Bystraja reczańka

Zareczany
L. Józwowicz

Umiarkowanie /14"/

1. Bystraja reczańka kładku padnimaje(a) -
   Bratoczak siastronku ŭ hości zapraszaje. *

2. – Bratoczak czastuje, a bratowa złuje:
   „Minułasa haścina u twaho bratoczka."

3. – A ŭ maho bratoczka u warot bjaroza -
Idu z haścnańki nie pjana – ćwjaroza.

4. – Prywjoŭ brat siastronku miż krutyja hory.
Prykazaŭ siastroncy: „nie bywaj niekoli!”
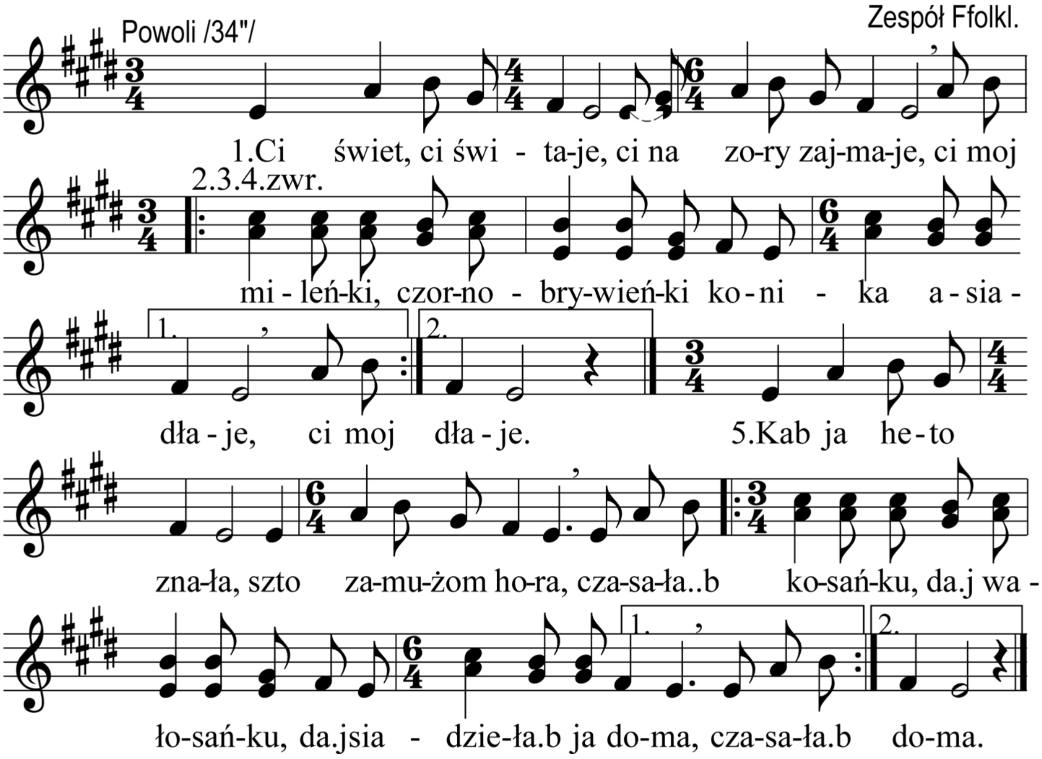
5. – Dziakuju, bratoczku – za „dobraje” słowa.
– Nie budu bywaci „ŭ haściach” bolsz nikoli!

6. Jak matańka żyła – haścinańka była.
Matuli nie stała – haścina prapała.

*Drugi wers w każdej zwrotce powtarzać.

Ci świet, ci świtaje

Mielaszki
Zespół Ffolkl.

1. Ci świet, ci świtaje,
Ci na zory zajmaje?

A moj mileńki, czornobrywieńki *
Konika asiadłaje.

2. – Siadłaj, miły kania –
Kania waranoho[1].
– Pryjeżdzaj, miły, nie kidaj, miły,
Mjanie maładzieńkuju.

3. – Ci ż ja nie takaja,
Jak taja druhaja?
– Ja j charoszaja[2], ja j pryhożaja[3] –
Tolki dola lichaja.

4. Kab ja heto znała,
Szto zamużom licho,
To j siadzieła by – bulbu[4] jeła by
U matuleńki cicho.
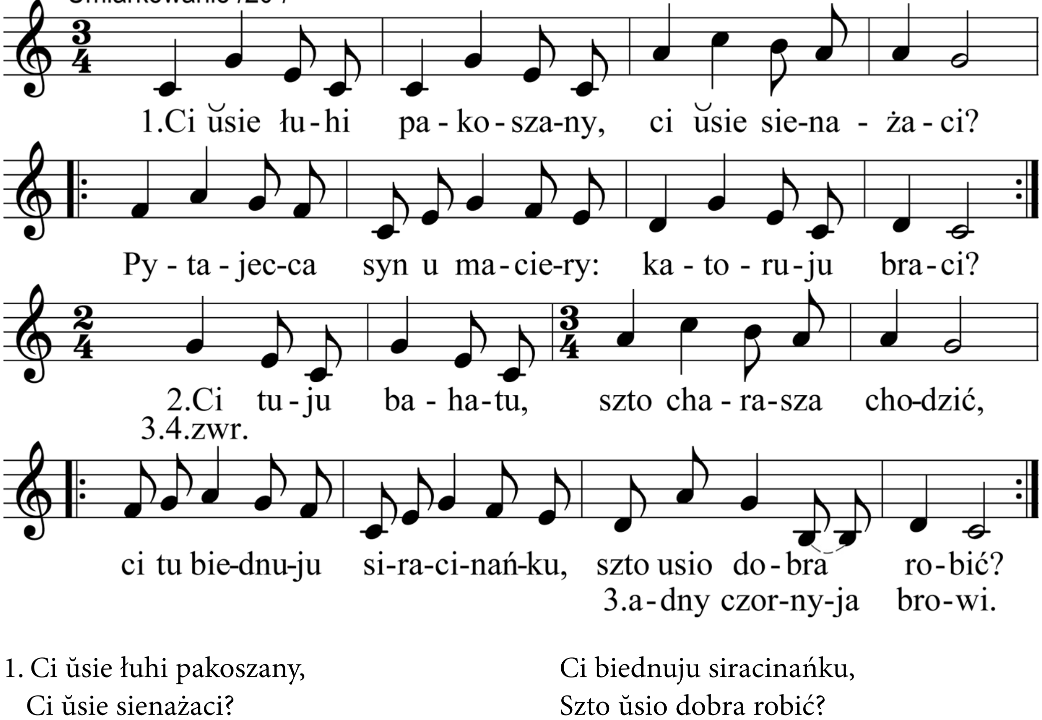
5. – Kab ja heto znała,
Szto zamużom hora –
Czasała b kosańku, da j wałosańku,
Da j siadzieła b ja doma.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.
[1]Koń czarny – takiej maści.
[2]Dobra.
[3]Piękna, ładna.
[4]Ziemniaki, kartofle.

Ci ŭsie łuhi

Mielaszki
N. Łowicka

Umiarkowanie /20"/

1. Ci ŭsie łuhi pakoszany,
Ci ŭsie sienażaci?
– Pytajecca syn u maciery: *
Katoruju braci?

2. – Ci tuju bahatu,
Szto charasza chodzić,
Ci biednuju siracinańku,
Szto ŭsio dobra robić?

3. A u bahataje –
Woły, dy karowy.
A u biednaje siracinańki –
Adny czornyja browi.
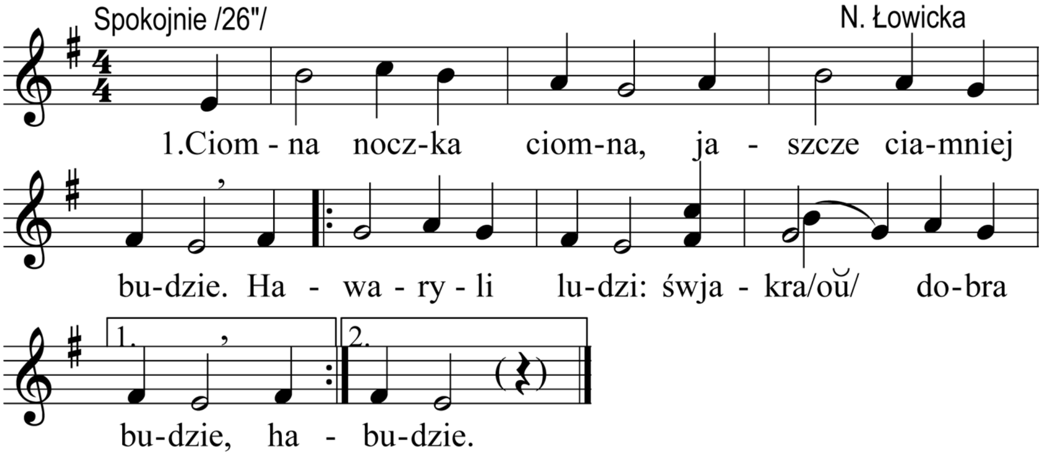
4. A u bahataje
Wały pazdychajuć.

A u biednaje siracinańki
Browi ni zliniajuć.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Ciomna noczka

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. Ciomna noczka, ciomna –
Jaszcze ciamniej budzie.
Hawaryli ludzi:*
Świakra/roŭ/[1] dobra budzie. **

2. Świakra rana ŭstała –
Mjanie nie zbudziła.
– Paszła da susieda/dziaŭ/ – **
Mjanie absudziła.

3. – A ja, maładaja,
Sama rana ŭstała,
Zaniała[2] woliki –
Na rosu pahnała.

4. Zahnała woliki
Ů szyroku dalinu –
Sama zapłakała
Ů /ni/eszczasnu hadzinu. **

5. Palilisia slozy,
Jak z biełaj bjarozy.
– /Ni/achaj miły czuje **
Ů dalokuj darozi. /Jeduczy ŭ darozi./ **

6. – Oj, siwa ziaziulka ***
Ta j lacić da boru,
A ty ż, maja miła –
Żeń woły da domu.

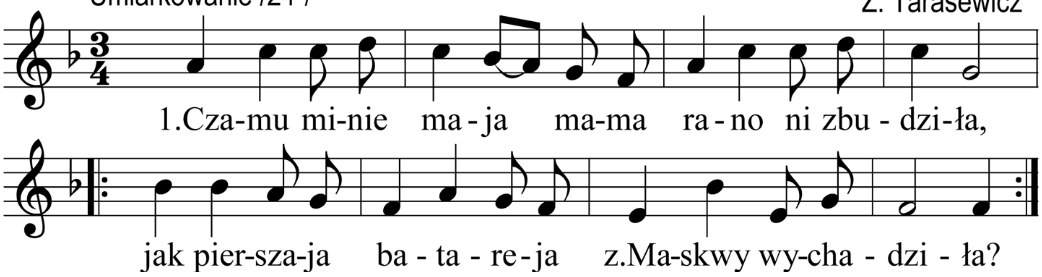
7. – Jak siwa ziaziula
Lacić ża da boru,
Tak ja zachacieła
Da mamy – da domu.

* 3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.
** Między ukośnikami – wariant tekstu od p. Luby Łowickiej (1900 r.).
*** Cała zwrotka od p. L. Łowickiej.
[1]Teściowa.
[2]Wypędziłam woły (z chlewa).

Czamu minie

Waliły Wjoska
Z. Tarasewicz

Umiarkowanie /24"/

1. Czamu minie maja mama
   Rano ni zbudziła,
   Jak pierszaja batareja[1]
   Z Maskwy wychadziła?

2. – Szkadawała, maja doniu,
   Raniutko budzici,
   Bo ty budziesz, maładaja,
   Pa mużu tużyci.

3. – Ty dumała, maja mama,
   Szto ja ni zapłaczu?
   – Za slozkami, za drobnymi –
   Ścieżeńki ni baczu.
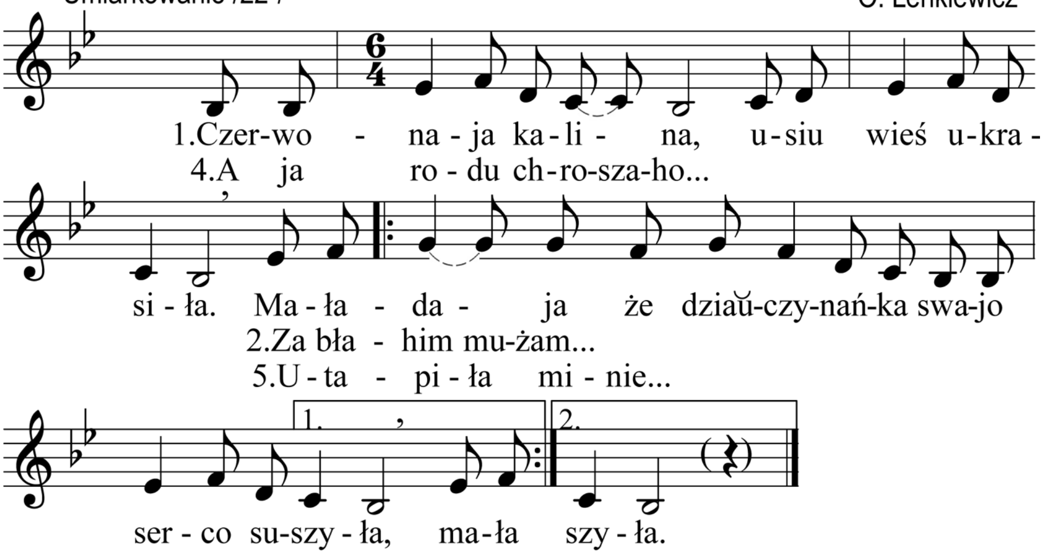
3. Ty dumała, maja mama,
   Szto ja ni żurusia?[2]
   – Jak wydu ja na hułańku –
   Ad wietru walusia.

[1]Taktyczny oddział wojsk artyleryjskich i rakietowych.
[2]Smucę się.

Czerwonaja kalina

Kałodna
O. Lenkiewicz

Umiarkowanie /22"/

1. Czerwonaja kalina
Usiu wieś ukrasiła.
– Małαdaja że dziaŭczynańka *
Swajo serco suszyła.

2. – A ja tuju kalinu
Pałamlu i pakinu.
– Za błahim mużam, za razbojnikam,
Ja na wieki zahinu.

3. – Oj, pajdu ja da brodu,
Oj, da brodu – pa wodu.
– Oj, jak stanu ja i padumaju:
Czy charoszoho rodu?
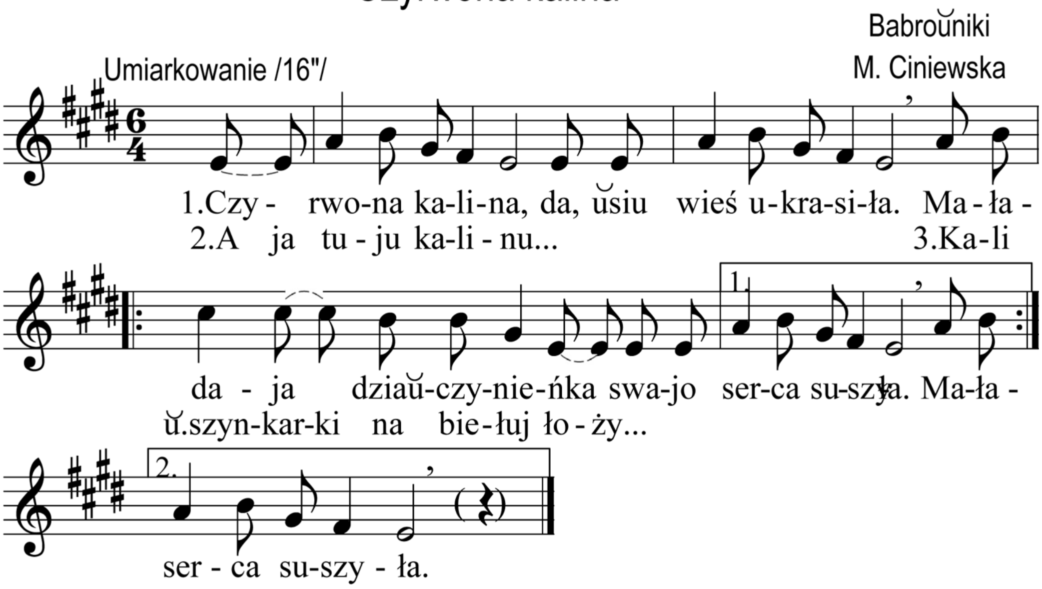
4. – A ja rodu charoszaho,
Na lico ja prekrasna.
– Addała minie i mamuleńka,
Dzie drużyna niszczasna.

5. – Ni tak taja drużyna,
Jak za lichoho muża.
– Utapiła minie mamuleńka,
Jak kanopielki ŭ łużu.

6. – Mokli, mokli kanopli –
Uże czas dastawaci.
– Za lichim mużom, za razbojniczkam,
Muszu wiek harawaci.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Czyrwona kalina

1. Czyrwona kalina,
Da ŭsiu wieś ukrasiła.
– Maładaja dziaŭczyneńka,
Swaje serce „suszyła".

2. – A ja – tuju kalinu
Pałamlu, da j pakinu.
– Za lichim mużom,
Za razbojnikom –
Ja na wieki zahinu.

3. – Kali jon u darozi –
Pamażу jamu Boża.
- Kali ŭ szynkarki,
Na biełuj łożу –
Nakażу jaho, Boża.
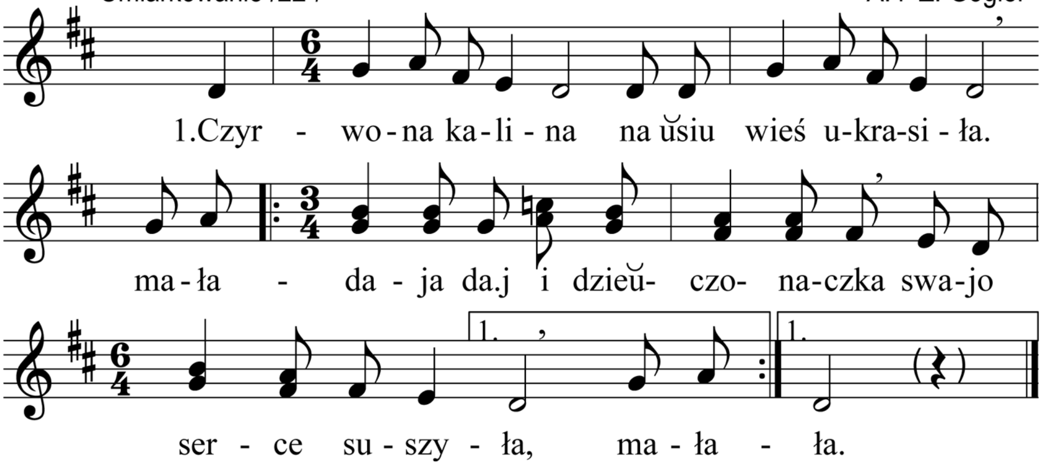
4. – Nie sudzi, matuleńka,
Szto ni „słaŭnoho” rostu.
Zawjadzi mjanie,
Da, ŭtapi mjanie –
Da – z wysokaho mostu.

Czyrwona kalina

Zareczani

Umiarkowanie /22"/

A. i Z. Gogiel

Czyrwona kalina
Na ŭsiu wieś ukrasiła.
Maładaja daj i dzieŭczonaczka *
Swajo serce suszyła.
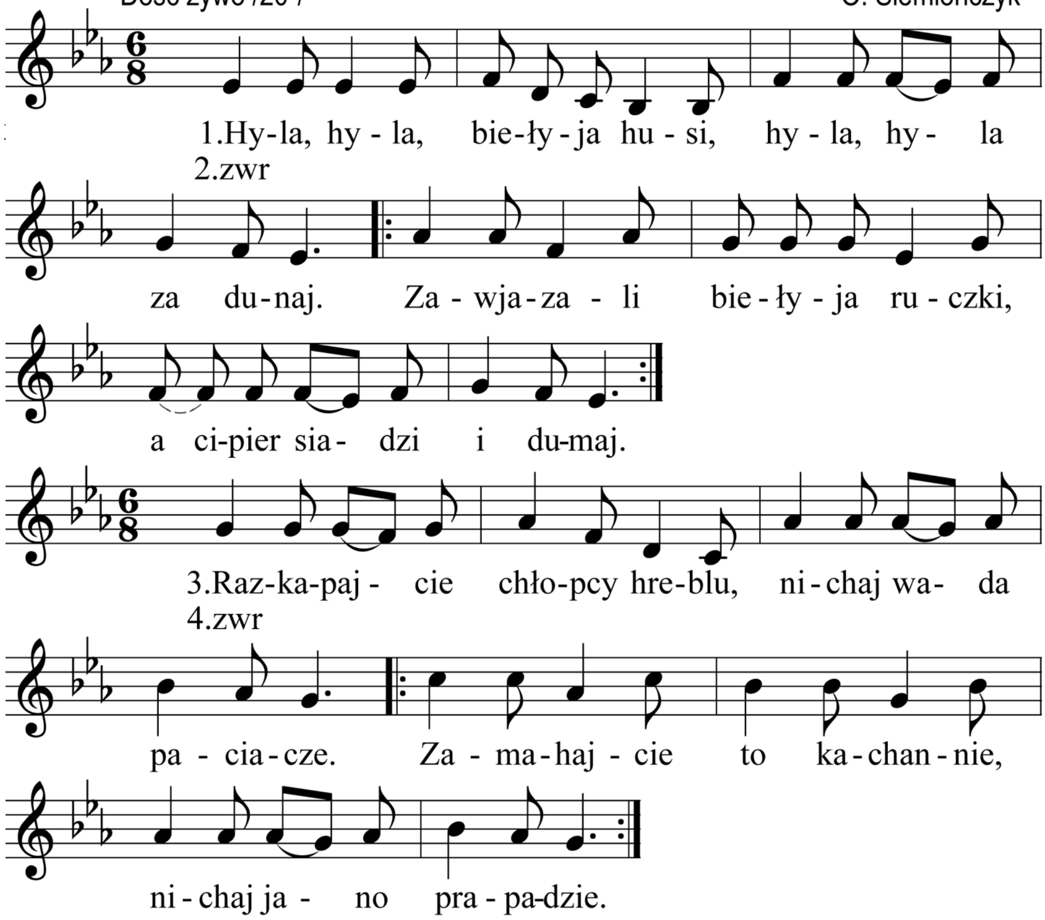
(Tekst niepełny).
*3 i 4 wersy powtórzyć.

Hyla, biełyja husi

Zubry

Dość żywo /20"/

O. Siemionczyk

1. Hyla, hyla, biełyja husi,
   Hyla, hyla – za dunaj.
   – Zawjazali biełyja ruczki, *
   A cipier siadzi i dumaj.

2. Hyla, hyla, biełyja husi,
   Hyla, hyla – za reki.
   – Zawjazali biełyja ruczki,
   Zawjazali – na wieki.

3. – Razkapajcie, chłopcy, hreblu -
   Nichaj wada paciacze.
   Zamahajcie to kachannie –
   Nichaj jano prapadzie.

4. – Oj, jak ciażko, oj jak ważko
   Tuju hreblu razkapać.
   – Jaszcze ciażej, jaszcze horej
   Pra kachannie zabywać.
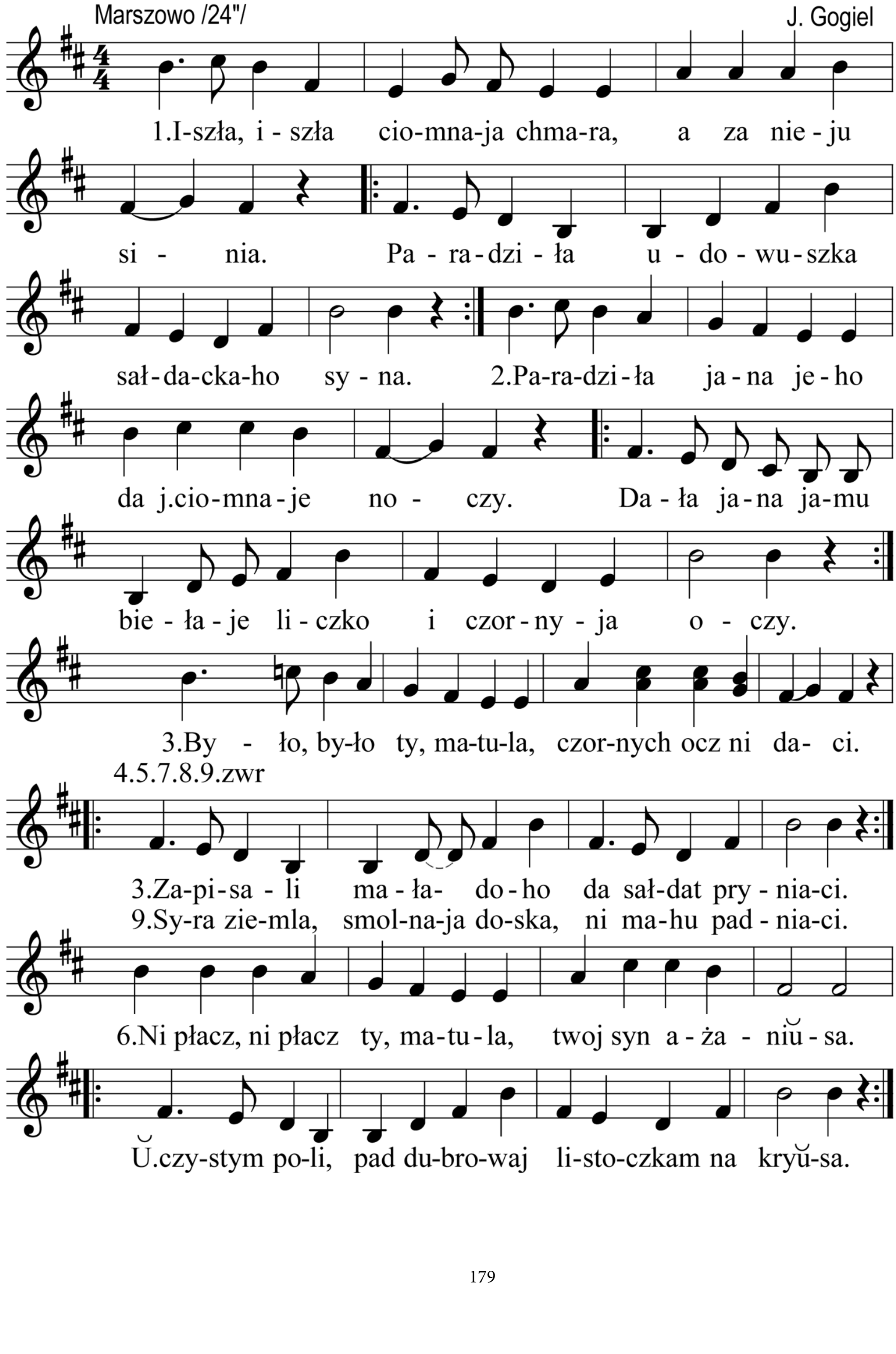
*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Iszła ciomnaja chmara

Zareczani

J. Gogiel

Marszowo /24"/

1. Iszła, iszła ciomnaja chmara,
A za nieju – sinia.
– Paradziła udowuszka *
Sałdackaho syna.

2. Paradziła jana jeho
Da j ciomnaje noczy.
Dała jana jamu biełaje liczko
I czornyja oczy.

3. – Było, było ty, matula,
Czornych ocz ni daci.
- Zapisali maładoho
Da sałdat pryniaci.

4. Lecieŭ piewień cieraz sieni –
Kryczaŭ: kukareku!
– Oj, nie ŭbaczysz maci – syna
Do samoha wieku.

5. Lacieŭ woran z czużych storan –
Da, j letuczy kracze.
– Siedzić maci pad akiencem –
Pa synoczku płacze.

6. – Ni płacz, ni płacz, ty, matula –
Twoj syn ażaniŭsa!
Ŭ czystym poli – pad dubrowaj,
Listoczkom nakryŭsa.

7. – Kab ja była zieziulkaju,
Da, j ŭmieła kawaci,
Palacieła b na kraj swietu
Synoczka szukaci.

8. Zalacieła b na mahiłu,
Da, j skazała b: kuku!
– Padaj, padaj – moj synoczku,
Choć prawuju ruku.
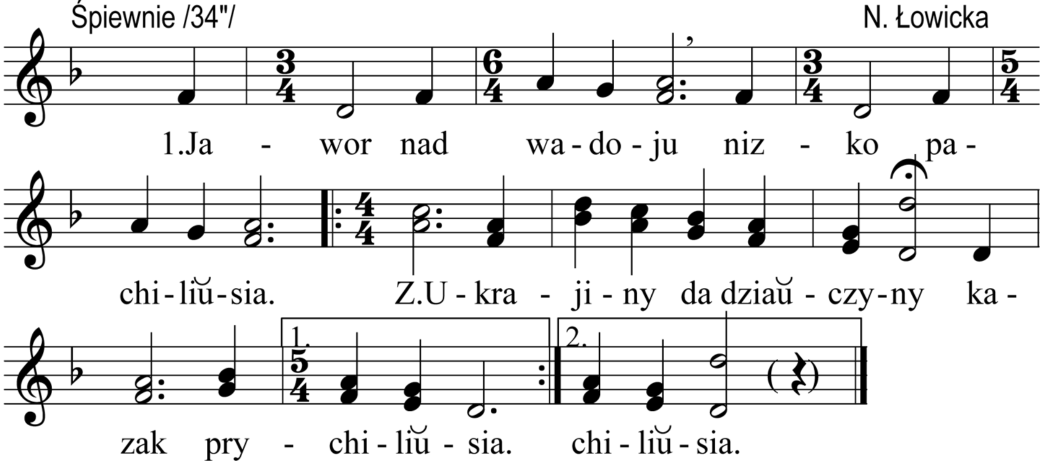
9. – Rad by byŭ ja – maja maci,
Dwie ruki padaci.
– Syra ziemla, smolnaja doska –
Ni mahu padniaci.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Jawor nad wadoju

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

Śpiewnie /34"/

1. Jawor nad wadoju
Tak nizko schiliŭsia.
– Z Ukrajiny da dziaŭczyny
Kazak prychiliŭsia.

2.Kazak prychiliŭsia –
Na kania siadaje,
A dziaŭczyna czornabrywa
Slozy praliwaje.

3. Slozy praliwaje –
Tak żałasno płacze.
– Woźmi minie iz saboju,
Małody kazacze.

4. – Dziaŭczynańka miła,
Szto budziesz rabiła?
– Nad rakoju szyrakoju
Kalinu sadziła.
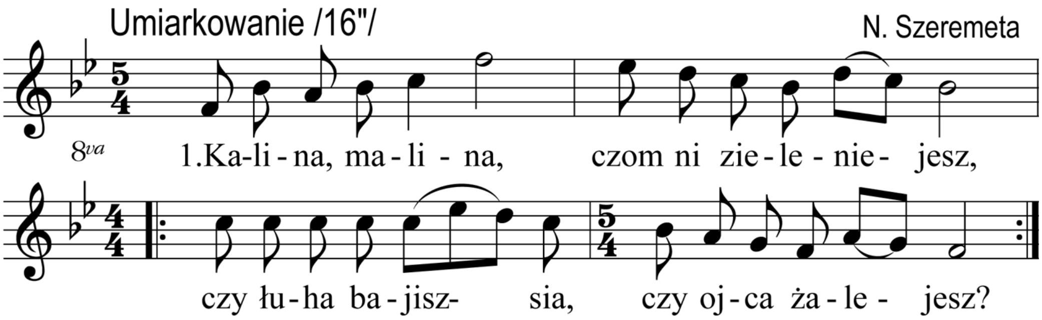
5.Ptuszki pryletali
Cwiet kaliny jeści,
A dla minie, maładoji,
Prynosili zwieści.

6. Ptuszki pryletali –
Kalinu dzioŭbali,
A dla minie, maładoji,
Praŭdy ni skazali.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Kalina-malina

Haradok
N. Szeremeta

1. Kalina-malina,
Czom ni zieleniejesz,
Czy łuha bajiszsia, *
Czy ojca żalejesz?

2. – Łuha ni bajusia,
Ojca ni żałuju.
Dzie ja pasadżona –
Tam ja zielenieju.

3. Jedzie kozak, jedzie.
– Staŭ koń wodu pici.
Biednaja hałoŭka –
Nie z kim hawaryci.

4. Jedzie kozak, jedzie –
Radzina witaje.
– Paśpjaszaj, kazacze –
Dzieŭczyna ŭmiraje.

5. – Zajszoŭ da śwjatlicy –
Dzieŭczyna charuje.
– Uziaŭ za ruczeńku –
Liczeńko całuje.

6. – Dzieŭczyna, dziaŭczyna –
Durny rozum majesz.
– Czamu ż ty pry sabie
Dochtara ni majesz?

7. – Badaj ciebie ŭzieła
Lichaja hadzina.
Jak minie zrakłasia
Ŭsia maja radzina.
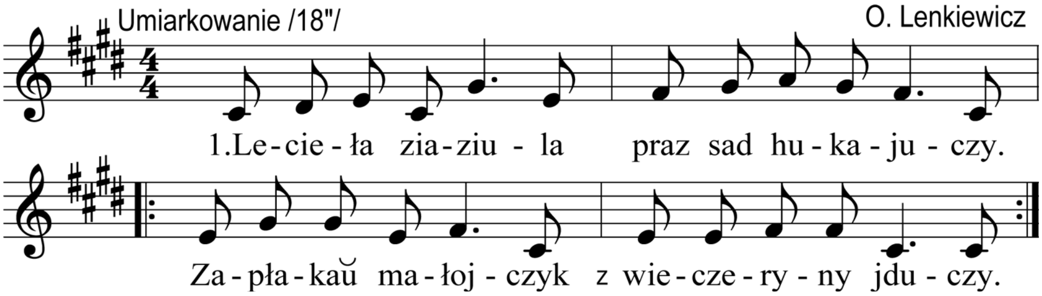
8. Zroksia minie ojciec
I zrakłasia maci.
– Praz cibie, kazacze –
Muszu prapadaci.

*3 i 4 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Lecieła ziaziula

Kałodna

O. Lenkiewicz

1. Lecieła ziaziula
Praz sad, hukajuczy.
– Zapłakaŭ małojczyk – *
Z wieczaryny jduczy.

2. – Pryszoŭ jon da domu –
Ni każe nikomu.
– Paszoŭ ŭ sieno spaci –
Staŭ dumku dumaci.

3. – Paszła jaho maci –
Syna razbudżaci.
– Wstawaj, miły synie –
Jdzi uże araci.

4. – Ni budu ŭstawaci,
Ni pajdu araci,
Bo ja ni zdużaju
Hałoŭki padniaci.

5. – A to tabie, synie,
Takaja pryczyna:
– Treba ni lubici
Ŭsie tyje dzieŭczyny.

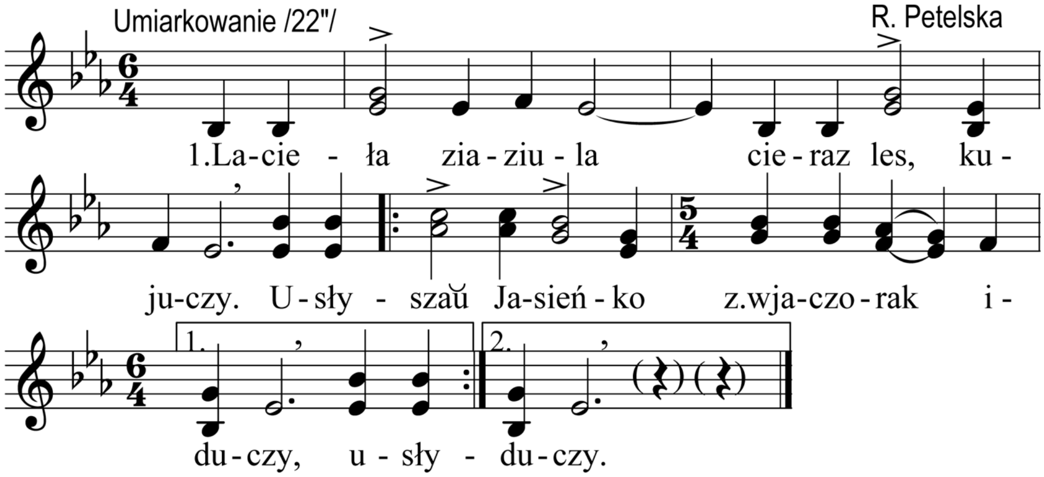
6. Lubiŭ ty adnuju –
Uszywaŭ kaszulu.
– Staŭ lubić druhuju –
Na piwo zabrała.

7. A staŭ ty treciuju –
Cibie atrawiła. **

*3 i 4 wersy powtarzać.
**Tekst niepełny – powtórzyć te dwa wersy na II-giej części melodii.

Lacieła ziaziula

Swisłaczany
Z. Makarewicz
R. Petelska

1. Lacieła ziaziula
Cieraz les – kujuczy.
– Usłyszaŭ Jasieńko *
Z wjaczorak iduczy.

2. – Pryszoŭ jon da domu –
Ni każa nikomu.
– Kładawicca spaci
Na biełoj krawaci.

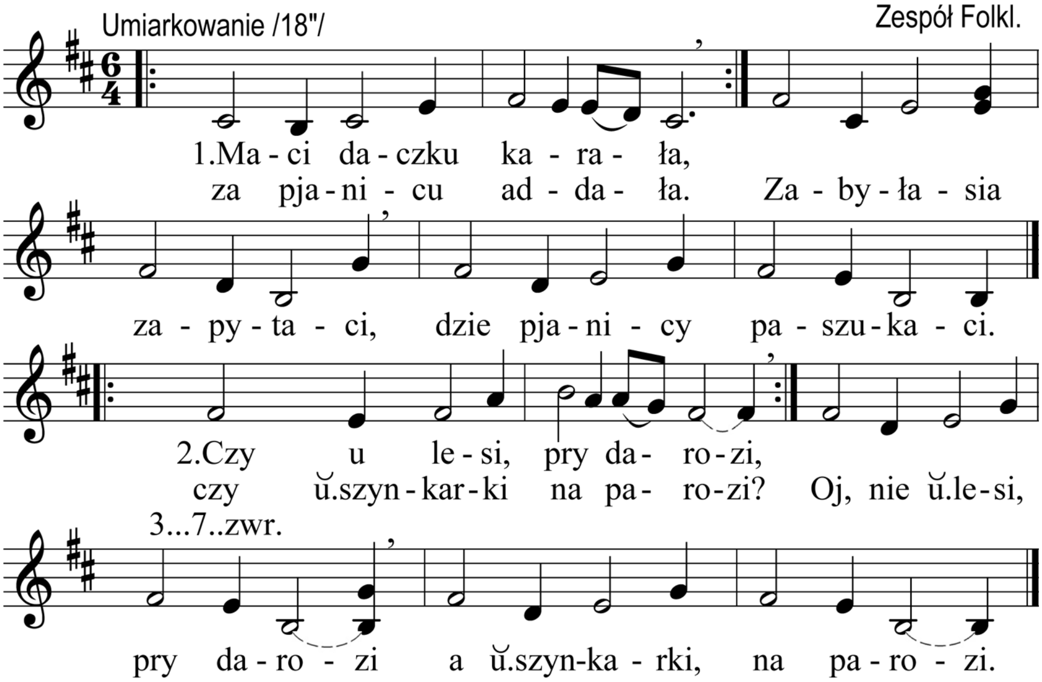
3. Pryszła jaho maci –
Paczała ruhaci.
– Ŭsatawaj, rodny synku –
Pojdziemo haraci.

4. – Ni budu ŭstawaci –
Ni pajdu haraci,
Bo ja ni zdużaju
Na koni hukaci.

*3 i 4 wersy powtarzać.

Maci doczku karała

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Maci daczku karała –
   Za pjanicu addała.
   – Zabyłasia papytaci,
   Dzie pjanicy paszukaci?

2. – Czy u lesi, pry darozi,
   Czy ŭ szankarki – na parozi?
   Oj, nie ŭ lesi, pry darozi,
   A ŭ szynkarki – na parozi.

3. – Adczyniaja miła dźwiery –
   Lażyć miły na paścieli.
   - Czy charasza, moj mileńki,
   Ů szankaraczki naczawać?

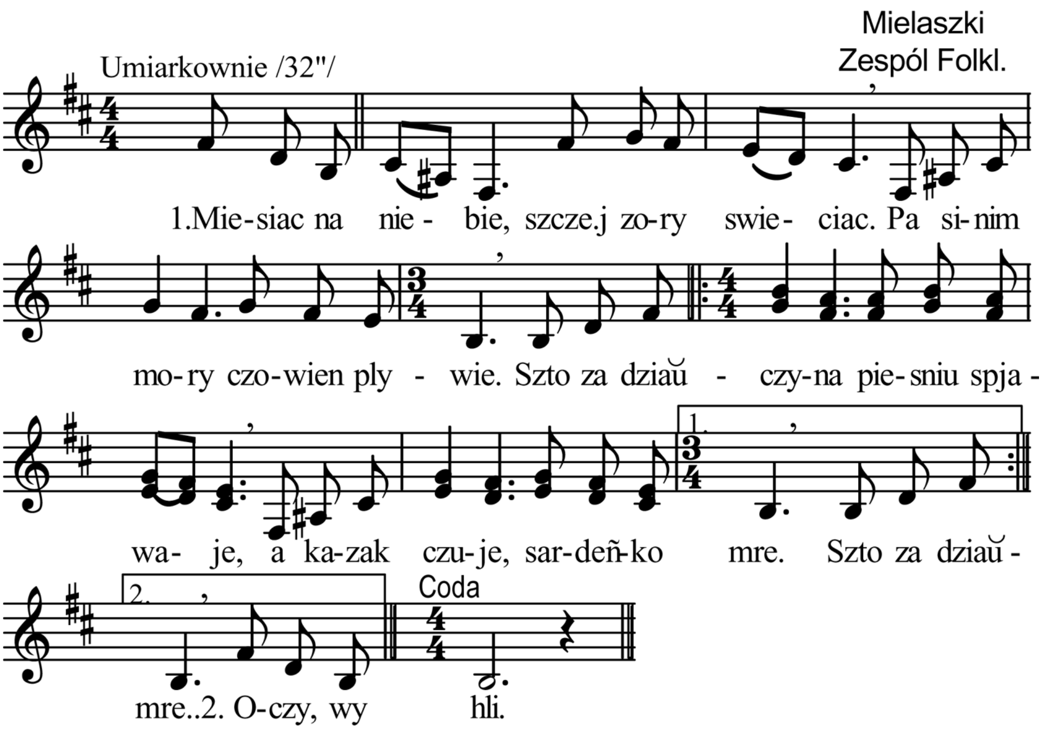
4. Ů szynkaraczki naczawać –
   Kania, j duhu prapiwać?
   – Prapiŭ kania i duhu
   I żonaczku maładu.

5. Prapiŭ sztany i saroczku –
   Sam schawaŭsa u sadoczku.
   – Jak daznałasia /Adazwałasia/ kuma – *
   Sztany, j saroczku dała.

6. – Ůdaryŭ, ŭdaryŭ moj mileńki,
   Pa tom bieleńkim licu.
   - Paliłasia kroŭ haracza
   Pa wyszytum rukaŭcu.

7. – Oj, ni żal, żal – moj mileńki,
   Taho biełaho lica.
   Tolko żal, żal – moj mileńki,
   Wyszytaho rukaŭca.

Miesiac na niebie

1. Miesiac na niebie, szcze j zory świeciać.
Pa sinim mory czowien pływie.
– Szto za dziaŭczyna pieśniu śpjawaje? *
A kozak czuje – sardeńko mre.

2. – Oczy wy, oczy – oczy dziawoczy,
Dzie ż nauczyliś tak czarawać?
Czy was cyhanka prywarażyła,
Czy czaraŭnica czaraŭ dała?

3. – Ani cyhanka, ani hadałka,
No baćko, j maci oczy dali.
– Dali mnie oczy, szcze j czorny browi,
A szczaścia, j doli dać nie zmahli.
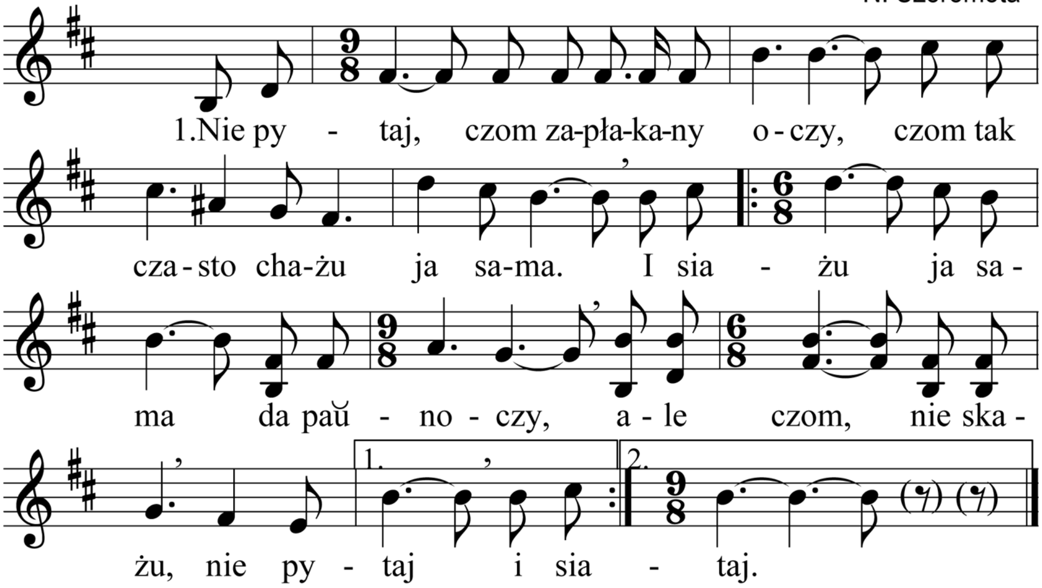
*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Nie pytaj

Haradok

N. Szeremeta

Z uczuciem /36"/

Tam, gdzie są dwie nuty w pionie - wskazują one na wykonanie w tych miejscach przez p. N.Szeremetę melodii I-go lub II-go głosu w wybranych zwrotkach.

1. Nie pytaj, czom zapłakany oczy,
   Czom tak czasto chadżu ja sama?
   I siażu ja sama – da paŭnoczy, *
   Ale czom? – nie skażu – nie pytaj!

2. Nie pytaj, czom ja wjanu jak wietka,
   Cieraz to – byccam dożdż nie rasić?
   – Lepsz było b, kab ciabie ja nie znała –
   Nie zaznała b na świecie bjady.

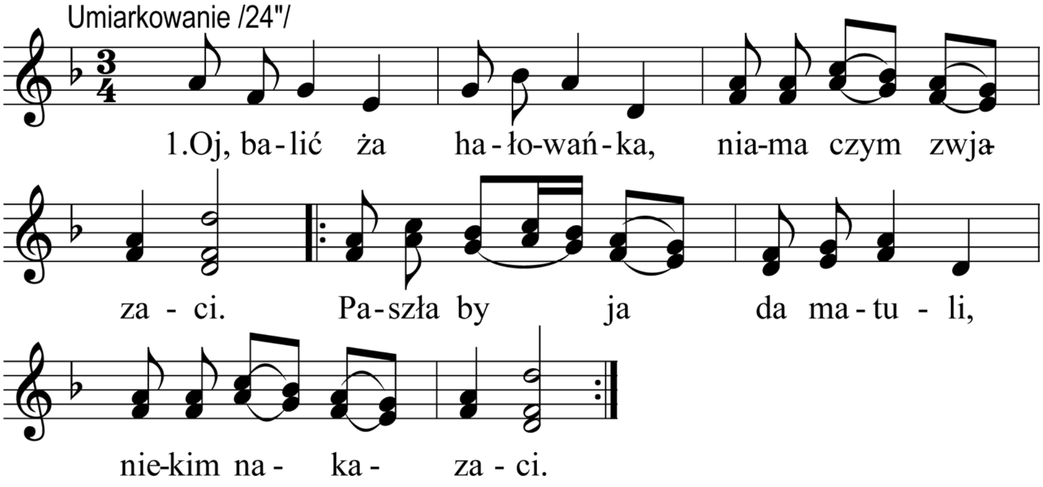
3. I z hrudziej wyrwaŭ serca majo ty –
   Wierna – ŭ lesi – pakinuŭ mjanie.
   – Praklinaju ciabie, j swaju dolu
   I toj czas – jak paznała ciabie.

4. – Nie pytaj, czom zapłakany oczy,
   Czom tak czasto chadżu ja sama.
   – Bo ni raz ża mnie tam prysiahaŭ chtoś,
   Ale szto? – nie skażu – nie pytaj!

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Oj, balić ża hałowańka

Haradok
N. Cywoniuk, N. Muszyńska

1. Oj, balić ża hałowańka –
Niama czym zwjazaci.
– Paszła by (Zachacieła) da matuli – *
Niekim nakazaci.

2.– Oj sarwu ja róży kwietku,
Dy puszczu na wodu.
– Pływi, pływi róża-kwietka –
Da samaha brodu.

3. Płyła, płyła róża-kwietka,
Dy stała krużycca.
– Wyszła maci wodu braci,
Dy stała dziwicca.

4.– Szto ż ty, maja róża-kwietka
Na wadzie sawjała?
– Musić (Widać) doŭha ty, dziciatka,
Na mjanie czakała?

5.– Oj, pi maci tu wadzicu,
Szto ja nanasiła.
– Lubi maci taho ziacia,
Szto ja palubiła.
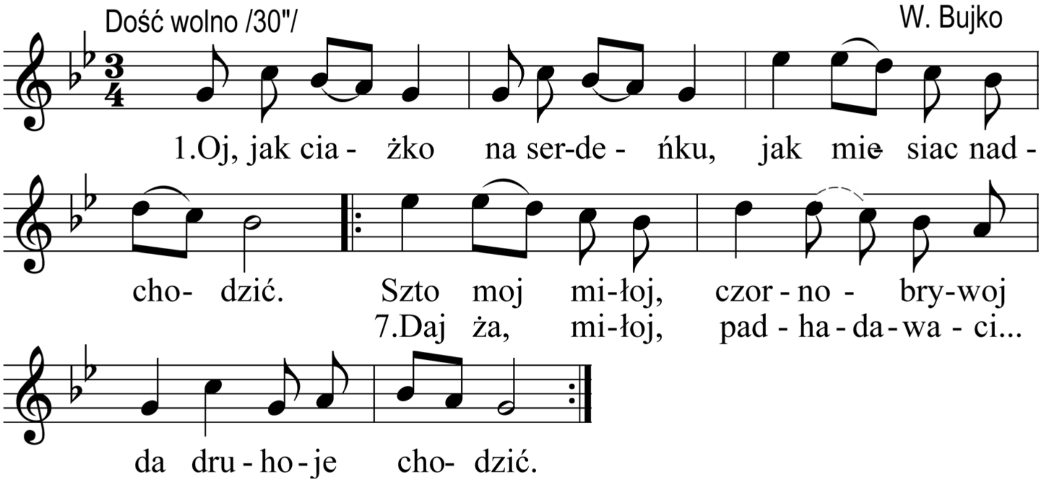
6.– Ja nie budu wady pici –
Budu razliwaci.
– Nieluboha taho ziacia
Budu praklinaci.

7.– Nie razliwaj maci wodu,
Bo ciażka nasici.
– Nie praklinaj maci ziacia,
Bo treba (budziesz) z jim życi.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Oj, jak ciażko

Padazierany
W. Bujko

1. Oj, jak ciażko na serdeńku,
   Jak miesiac nadchodzić,
   Szto moj miłoj czornobrywoj *
   Da druhoje chodzić.

2. – Nichaj chodzić, nichaj chodzić,
   Bo jon jaje lubić.
   Jana jaho, maładaja -
   Z drużynaju zhubić.

3. Z drużynaju, z drużynaju -
   Z dolaju lichoju.
   Zareż, miłaj, żonku swaju –
   Budziem żyć z taboju.

4. – Naradziła, naradziła –
   Jak żonku zabici.
   – Twaja żonka maładaja –
   Umiejasz prasici.

5. – Idzi, miłaj, da karczomki –
   Harełki napisia.
   – Prydzi, miłaj, da damańku –
   Da żonki ŭczapisia.

6. Idzie miłaj da, j z karczomki –
   Staŭ naża hastryci.
   – Jaho żonka maładaja –
   Zaczała prasici:

7. – Ni reż, miłoj, ni reż – miłoj,
   Ni reż - choć hadzinu!
   – Daj ża, miłoj, padhadawaci
   Małuju dziecinu.

8.- Budziesz, miła, budziesz, miła
   Dzicia hadawaci,
   Jak ja pajdu da reczeńki
   Naża pałaskaci.

9. Paszoŭ, miłaj, da reczeńki
   Naża pałaskaci,
   A susiedzi – dobry ludzi –
   Dali cioszczy znaci.

10. – Kidaj, maci, kidaj, maci,
   Żyto dażynaci.
   – Idzi doczku–adzinoczku
   Na śmierć wypraŭlaci.

11.Idzie maci hulicoju –
Dzierżycca za serco.
– Jak żyć, doczka-adzinoczka,
Liczańkam da sonca?

12. – Ach ty, doczka-adzinoczka,
Za szto prawiniłaś,
Szto pa twajom biełom liczku
Czorna kroŭ paliłaś?

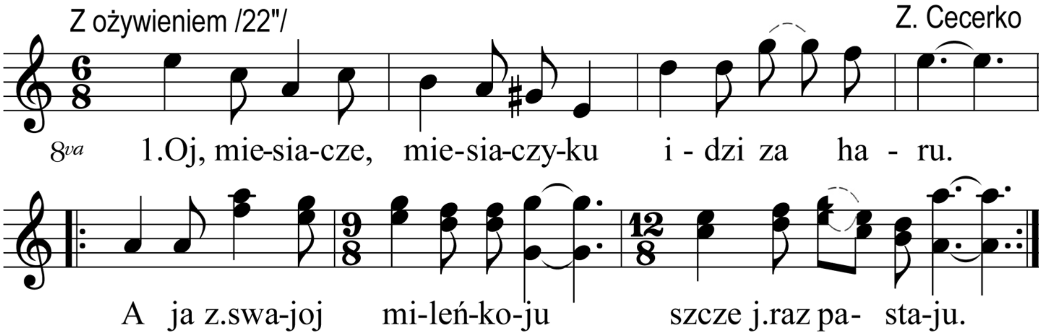
13. „– Och, ni znaju, maja mama,
Na szto naradziłaś?
Tak ni znaju, maja mama,
Za szto prawiniłaś."

14. A dziecina – jak rybina –
Kala jeji wjecca,
A jon siadzić na ławończy
Z druhoju – j śmjajecca.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Oj, miesiacze

Babroŭniki
Z. Cecerko

Uwaga: tam, gdzie jest zapis dwugłosowy – II-gi głos oryginalnie naśpiewany przez p. Z. Cecerko, I-wszy głos dodał autor tego śpiewnika.

1. Oj miesiacze, miesiaczyku –
Idzi za haru.
– Taj ja z swajoj mileńkoju *
Szcze j raz pastaju.

2. – Słuchaj, miła – słuchaj, miła,
Szto budu kazać:
– Ni haworać: baćka, j maci –
Cibie – biednuju brać.

3. – Ni haworać: baćko, j maci
Minie - biednuju brać –
– Ta jedź sabie - na kraj swieta –
Bahatu szukać.

4. A jak budziesz ty żanicca,
To ja – j nie tużu.
– Prydu, stanu – na wjasiella
Z boku pahlażu.

5. A ŭ niadzielu – raniusieńka,
Usie zwany bjuć.
– Maładuju dziaŭczyneńku
Pachawaci niasuć.

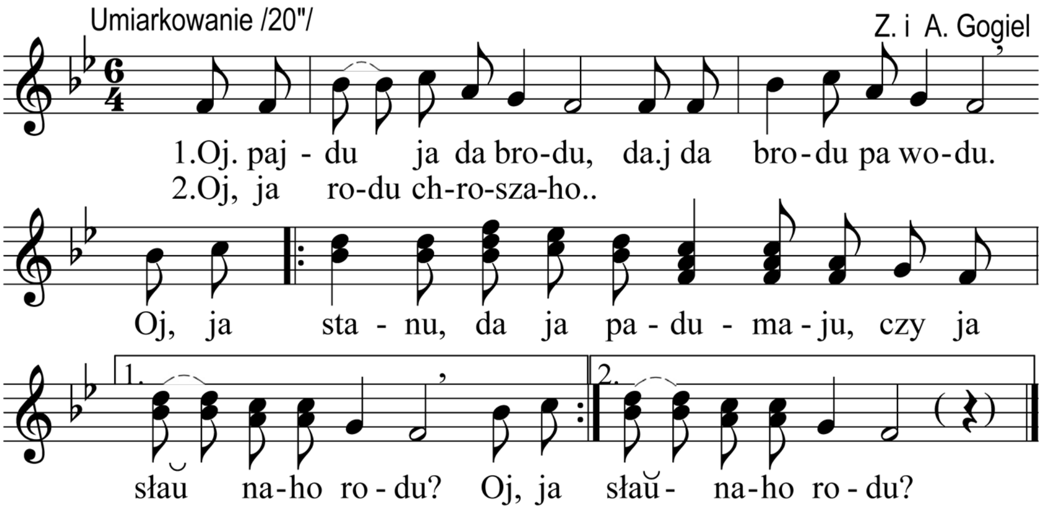
6. Jak zaniesli na cymentar –
Drohnuła ziamla.
– Stajić luby sierad jeju
Czorny – jak ziemla.

7. – A badaj ty – baćka, j maci –
Kab ty nie dażyŭ,
- Jak nas – dwoje maładzieńkich,
Z pary razłuczyŭ.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Oj, pajdu ja da brodu

Zareczany
N. Jurczuk,
Z. i A. Gogiel

1. Oj, pajdu ja da brodu,
Da, j da brodu – pa wodu.
Oj, ja stanu, da ja padumaju, *
Czy ja słaŭnaho rodu?

2. Oj, ja rodu charoszaho,
Da, j na liczko prykrasna.
– Addała ż minie, maja mamańka,
Dzie drużyna niszczasna.

3. – Paniasu ja swaju dolu
Na bazar pradawaci.
– Ludzi skażuć: lichaja doleńka –
Ni zachoczuć kuplaci.

4. Paniasu ja hetu dolu
Da, j u reczku tapici.
– Ty tapi minie, ni tapi minie –
Ŭsio raŭno minie ni ŭtopisz!

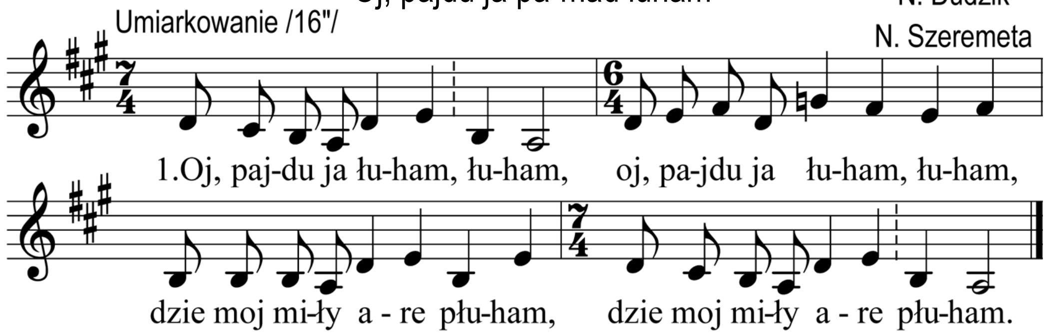
5. – Jak ty prydziesz chusty myci –
Ja za ruczku wazmusa.
Jak ża prydziesz ty chusty myci,
To ja za ruczku ŭczeplusa.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Oj, pajdu ja łuham

Oj, pajdu ja pa-mad łuham

Haradok
N. Dudzik
N. Szeremeta

Do tej melodii dwa teksty –
od N. Dudzik i N. Szeremeta:

1. Oj, pajdu ja łuham, łuham, *
Dzie moj miły are płuham. *

2. – Paniasu ja jamu jeści,
Ci nie skaża jon mnie sieści?

3. Jon najeŭsia i napiŭsia
I na rallu pawaliŭsia.

4. – Ŭstawaj, miły – czom ni oresz,
Czom da mienie nie haworysz?

5. – A ja leżu, dy dumaju,
Szto niedodru żonku maju.

6. – Na szto swataŭ a paŭnoczy?
– Kab tabie wylezli woczy!

7. Treba było swatać u dzień.
– Papytaci dobrych ludziej.

(Nadzieja Dudzik)

*Osobno powtarzać oba wersy w każdej zwrotce.

1. Oj, pajdu ja panad łuham, *
Dzie moj miły hare płuham. *

2. A on hare, da j hukaje –
Siwy koni pahaniaje.

3. – Oj, paniasu jemu jeści –
Czy nie skaże on mnie sieści?

4. On najeŭsia, da j napiŭsia
I na rallu pałażyŭsia.

5. - Czaho leżysz, czom ni haresz,
Czom da mienie nie haworysz?

6. – A ja leżu – da j dumaju,
Szto lichuju żonku maju.

7.Choć lichaja – ta j krasiwa –
Maja dola nieszczasliwa.

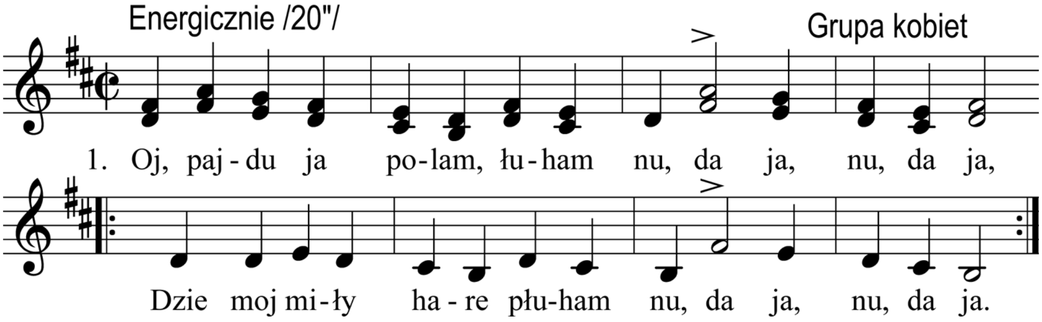
(Nina Szeremeta)

*Osobno powtarzać oba wersy w każdej zwrotce.

Oj, pajdu ja polam

Załuki
Grupa kobiet

Energicznie /20"/

1. Oj, pajdu ja polam, łuham,
Nu, da ja, nu, da ja –
Dzie moj miły hare płuham,
Nu, da ja, nu, da ja.

2. – Paniasu ja jamu jeści,
Nu, da ja, nu, da ja.
Czy ni skaża jon mnie, sieŭszy /siekczy/?
Nu, da ja, nu, da ja.

3. Paniasu ja jamu pici,
Nu, da ja, nu da ja.
Czy ni budzie hawaryci ?
Nu, da ja, nu, da ja.

4. Jon najeŭsia, jon napiŭsia,
Nu, da ja, nu, da ja.
Da j na rolu pawaliŭsia,
Nu, da ja, nu, da ja.

5. – Wstawaj miły – czaho lażysz –
Nu, da ja, nu, da ja.
Czom da minie ni haworysz ?
Nu, da ja, nu, da ja.

6. A ty lażysz, a ja płaczu –
Nu, da ja, nu.da ja.
Maładyja leta traczu,
Nu, da ja, nu, da ja.

7. – A ja lażu, da j dumaju,
Nu, da ja, nu, da ja,
Szto ni lubu żonku maju [
Nu, da ja, nu, da ja.

8. – Choć nieluba, czornabrywa,
Nu, da ja, nu, da ja.
Da raboty ni laniwa.
Nu, da ja, nu, da ja.

9. Ruczki, .bieły, czorny oczy –
Nu, da ja, nu, da ja.
Na szto ty swataŭsia ŭ noczy ?
Nu, da ja, nu, da ja.

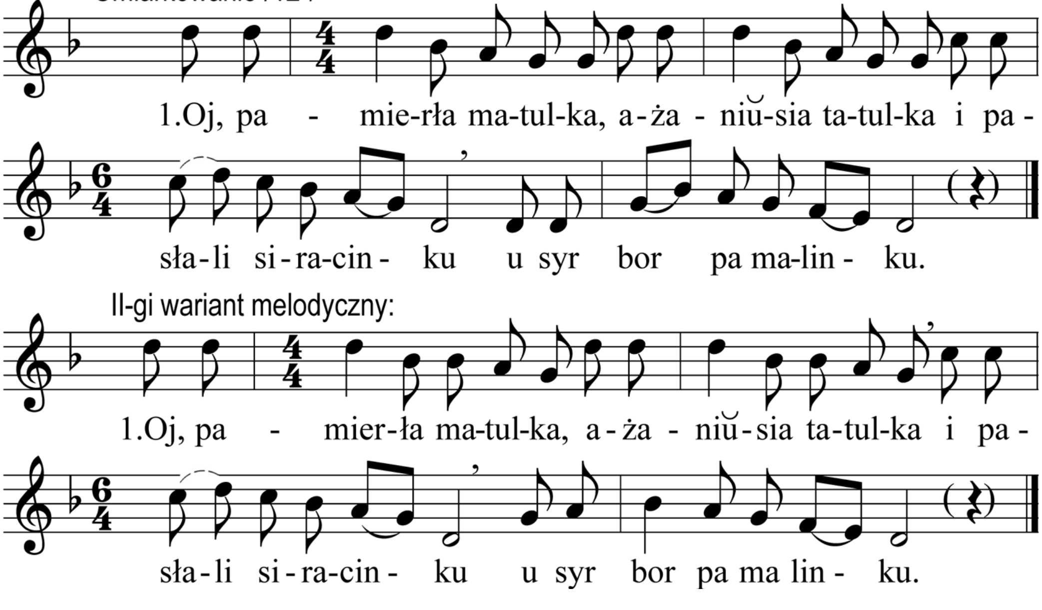
10. Treba było swatać u dzień,
Nu, da ja, nu, da ja,
Papytacca dobrych ludziej –
Nu, da ja, nu, da ja.

11. A ŭ nas ludzi – ni Tatary –
Nu, da ja, nu, da ja,
Usieńku praŭdu raskazali b,
Nu, da ja, nu, da ja.

Oj, pamierła matulka
(sirockaja)

Kałodna
A. Kozłowski, Al. Grycuk,
O. Cimochowicz

Umiarkowanie /12"/

1. Oj, pamierła matulka –
   Ażaniŭsia tatulka.
   I pasłali siracinku
   U syr bor – pa malinku.

2. – Tam stajała kalina,
   A pad jeju – malina.
   – Tam sirotka chadziła –
   Swaju mamku budziła:

3. – Ustań, mamańka rodna –
   Cibie klicze dziciatko.
   – Paszkaduj ty, sirotku –
   Umyj joj ty hałoŭku.

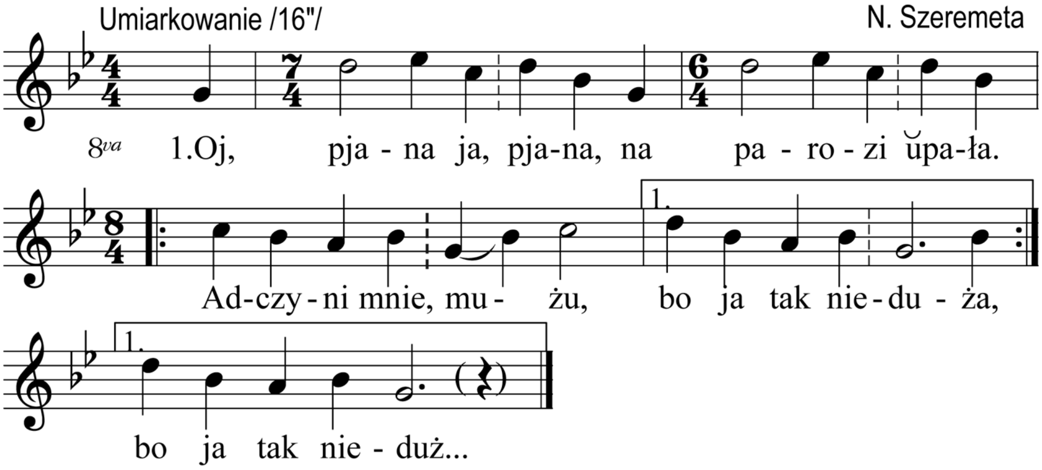
4. – Ustań, mamieńka, mamka –
   Cibie klicze dziciatko.
   – I umyj mnie kaszulku –
   Pa majoj pierahułcy.

5. – A ŭże sonko zachodzić –
   Sirata nie prychodzić.
   – Pajdzi, baćku i pahladzi
   Swajeho ty dziciaci! *

Tekst tej pieśni złożony został w całość od trzech wykonawców: Antoniego Kozłowskiego (1931 r. ur.) – tenor, Aleksandry Grycuk (1926) – głos kontr-altowy i Olgi Cimochowicz (1928) – piękny sopran. Zasadnicza melodia tej pieśni zapisana została od dwóch w/w osób. II-gi wariant melo-dyczny jest od p. O. Cimochowicz (1928). Wszyscy w/w śpiewa-li oddzielnie.

Oj, pjana ja

Haradok
N. Szeremeta

1. Oj, pjana ja, pjana –
Na parozi ŭpała.
– Adczyni mnie, mużu, *
Bo ja tak nieduż/a. **
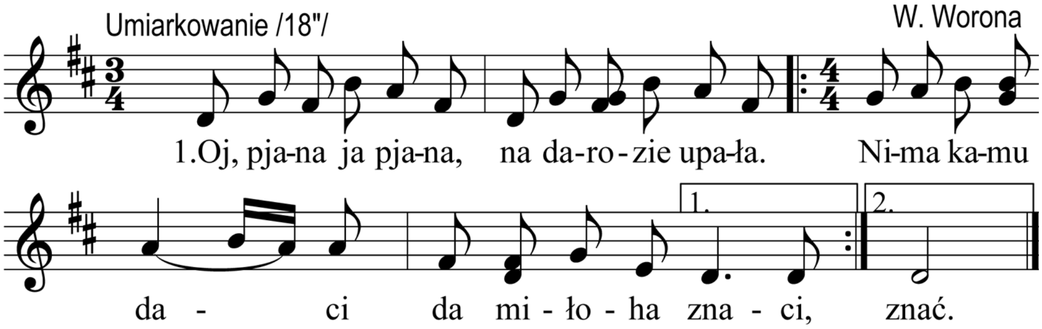
2. – Mużyk adczyniaje
I żonku pytaje:
- Dzie ty, żonka była,
Szto ŭ doma nie był/a?

3. – Była na rynoczku –
Piła harełoczku.
– Z radnioj spatkałasia –
Da pjana ŭpiłaś/ia.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
**Przy powtórce nie wyśpiewywać ostatnich samogłosek – taka maniera wykonawcza.

Oj, pjana ja

Wiejki
W. Worona

1. Oj, pjana ja, pjana -
Na darozie ŭpała.
– Nima kamu daci *
Da miłoha znaci, (znać).

2. – Kab ty żonka dobra,
Kali ty ŭpiłasia,
Kali ty ŭpiłasia –
Ni wałaczyłasia b, (wałaczyłaś).
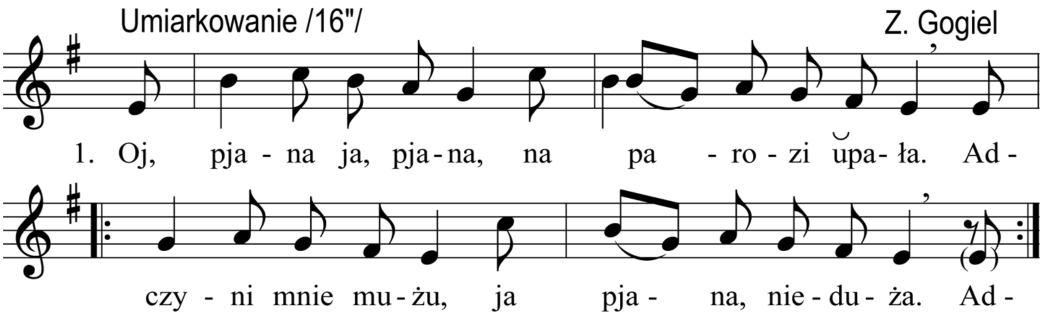
3. – Kab ty mużyk dobry –
Ŭziaŭ by kanczuk[1] doŭhi.
– Staŭ by żonku bici –
Nichaj ni jdzie pici, (pić).

4. – Za szto ż jaje bici –
Ŭmieje dahadzici
Małomu, j staromu
I mużu swajomu.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
[1]Bat.
Wyrazy w nawiasach śpiewać przy powtórce.

Oj, pjana

Zareczani
Z. Gogiel

1. Oj pjana ja, pjana –
Na parozi ŭpała.
– Adczyni mnie, mużu – *
Ja pjana – niduża.

2. – Ja z rodom zyszłasa – **
Harełkaj ŭpiłasa.
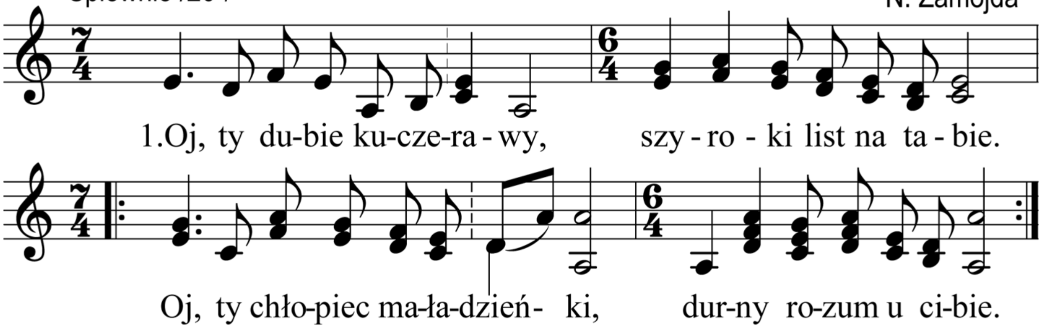
3. – Kab byŭ mużyk „dobry” –
Uziaŭ bizun doŭhi.
– Zaczaŭ żonku bici – *
Ni jdzi ŭ karczmu pici.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
**Oba wersy śpiewać dwa razy na pełnej linii melodycznej – bez powtarzania cz. II.

Oj ty, dubie kuczerawy

Skrablaki
K. Dudenko
N. Żamojda

Śpiewnie /26"/

1. Oj, ty dubie kuczerawy –
Szyroki list na tabie.
Oj, ty chłopiec maładzieńki – *
Durny rozun u cibie.

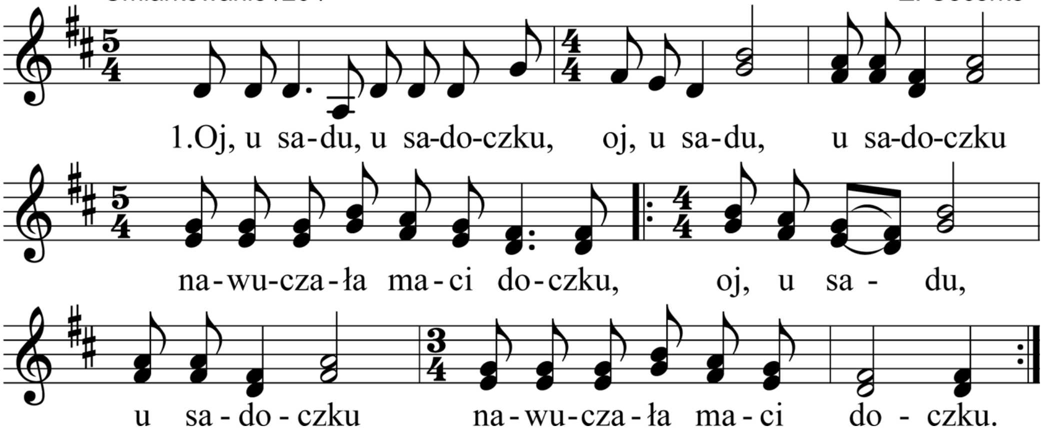
2. – Oj, paklaŭsa i bażyŭsa:
„Ni pakinu ja ciabie”.
A cipier ty pakidajesz –
Sercu żalu zadajesz.

Tekst niepełny – tyle pamiętały p. K. Dudenko i N. Żamojda.
*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Oj, u sadu

Babroŭniki
Z. Cecerko

Umiarkowanie /26"/

Uwaga I-wszy głos dodany został przez autora tego śpiewnika, bo naśpiewany był II-gi głos przez p. Z. Cecerko. Patrz pieśń „Tam, u sadu” z Zubroŭ w tym rozdz.

1. Oj, u sadu – u sadoczku,
Oj, u sadu – u sadoczku – *
Nawuczała maci – doczku.

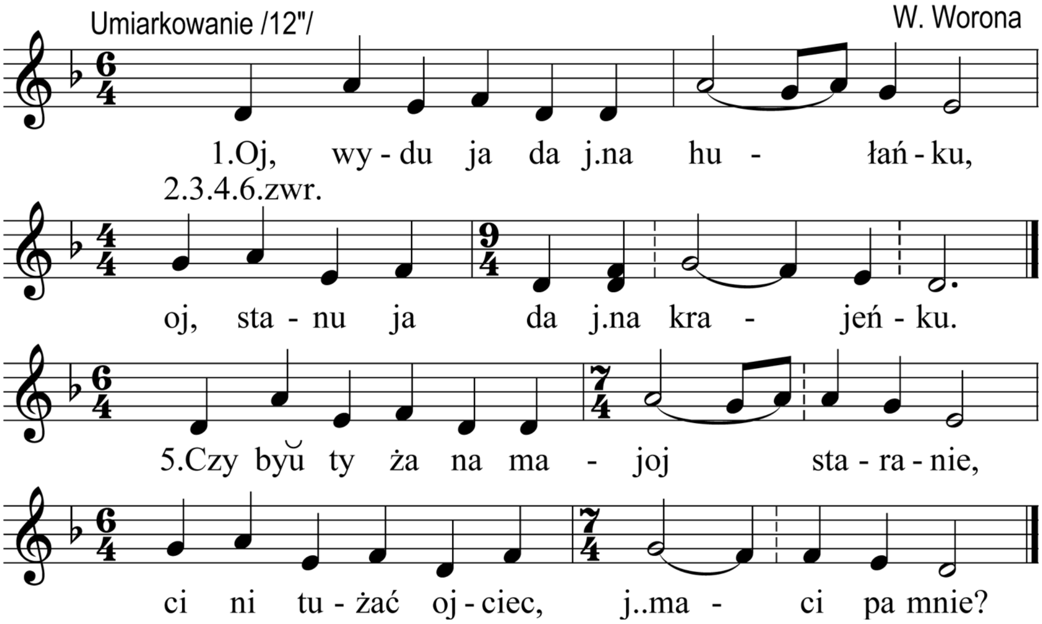
2. – Nawuczała, j hawaryła,
Nawuczała, j hawaryła:
Kab ja chłopcaŭ nie lubiła.

3. – A ja chłopcaŭ lubić budu,
A ja chłopcaŭ lubic budu
I nikoli nie zabudu.

*2-gi i 3-ci wersy powtarzać.

Oj, wydu ja

Wiejki
W. Worona

1. Oj, wydu ja da j na hułańku -
O, stanu ja da j na krajeńku.

2. Oj, stanu ja da j na krajeńku –
Oj, hlanu ja da j na zorańku.

3. – Zora maja, ty nijasnaja –
Dola maja – da j niszczasnaja.

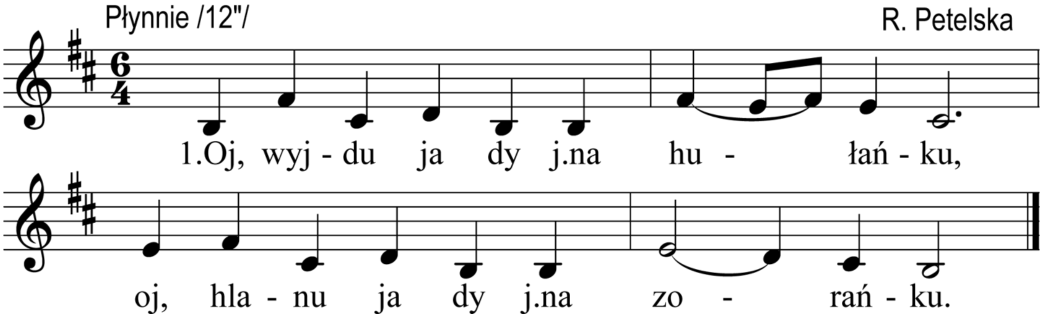
4. Lacić aroł – da j bjalusieńki –
Za im ptaszak – da j malusieńki.

5. – Czy byŭ ty ża na majoj staranie,
Ci ni tużać ojciec, j maci pa mnie?

6. – Tużać, tużać – zawiwajucca –
Ciebie ŭ hości dażydajucca.

Oj, wyjdu ja

Swisłaczany
R. Petelska
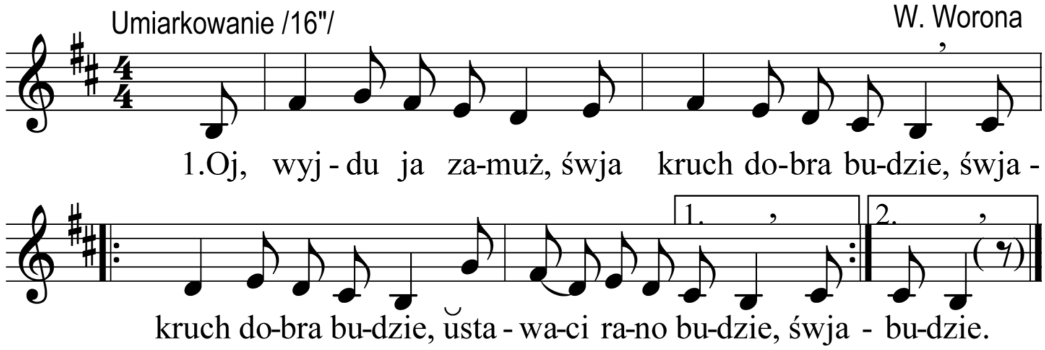

1. Oj, wyjdu ja dy j na hułańku,
   Oj, hlanu ja dy j na zorańku.

2. – Zora maja – dy ni jasnaja.
   Dola maja – dy niszczasnaja.
   (Tekst niepełny.)

Oj, wyjdu ja zamuż

Wiejki
W. Worona

1. Oj, wyjdu ja zamuż –
   Świakruch dobra budzie,
   Świakruch dobra budzie – *
   Ŭstawaci rano budzie.

2. Świakruch rano ŭstała –
   Minie ni zbudziła.
   Paszła da susieda –
   Minie absudziła.
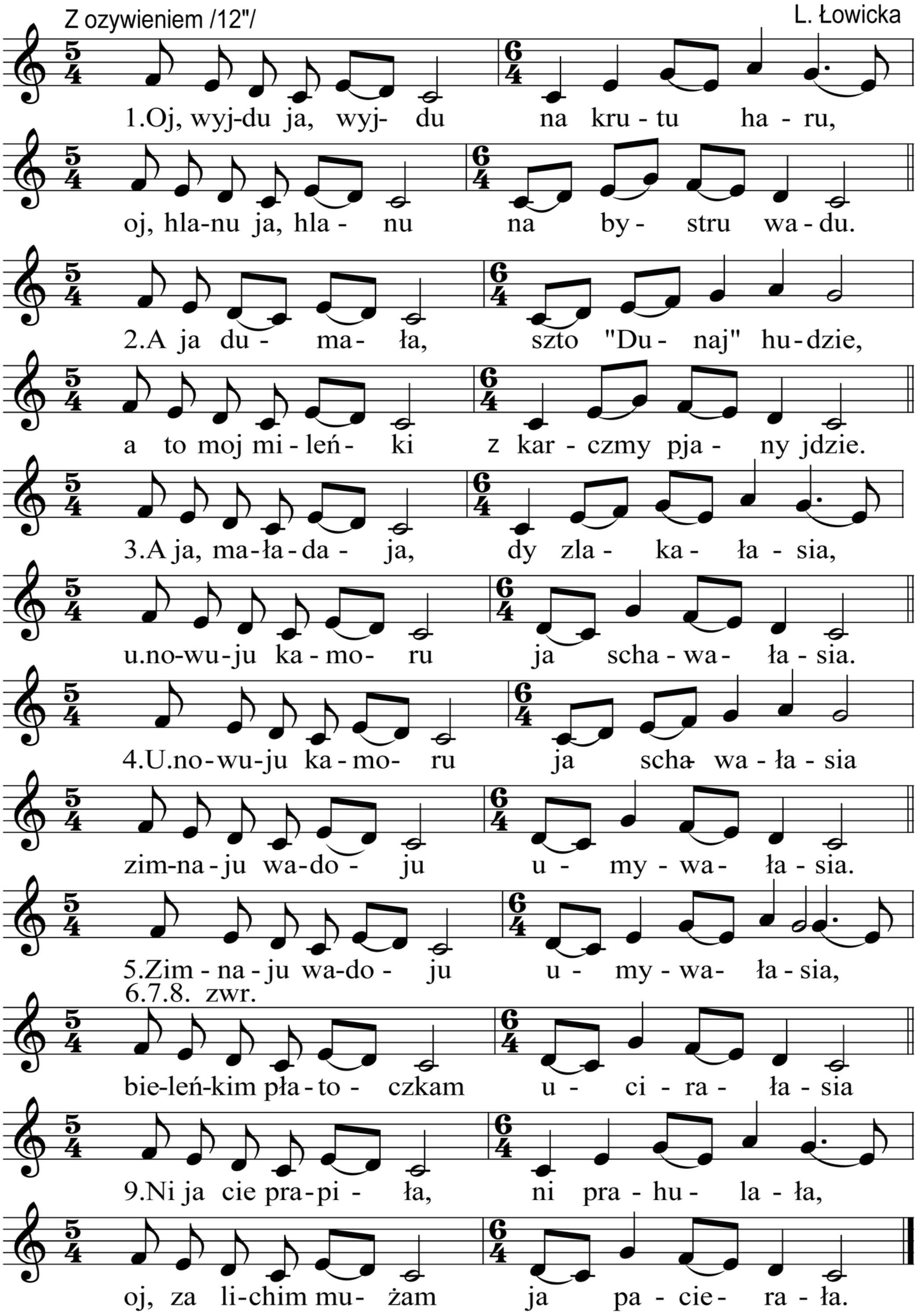
3. A ja, maładaja,
   Da j poznieńko ŭstała.
   – Zabrała woliki –
   Ŭ dalinu pahnała.

4. Zahnała ja woły
   Ŭ hłyboku dalinu.
   – Tam zapłakała ja
   Siem raz na hadzinu.

*3 i 4 wersy powtarzać.

Oj, wyjdu ja

Mielaszki
L. Łowicka

1. Oj, wyjdu ja, wyjdu na krutu haru.
Oj, hlanu ja, hlanu na bystru wadu.

2. A ja dumała, szto „Dunaj”[1] hudzie,
A to moj mileńki z karczmy pjany jdzie.

3. A ja, maładaja dy j zlakałasia.
W nowuju kamoru ja schawałasia.

4. W nowuju kamoru ja schawałasia –
Zimnaju wadoju ja ŭmywałasia.

5. Zimnaju wadoju ja ŭmywałasia –
Biełym pałaciencam[2] ja ŭcirałasia.

6. Biełym pałaciencam ja ŭcirałasia -
Słaniowym hrabieńkam ja czasałasia.

7. Ů załatoje lustro uzirałasa –
Na swaje liczeńko dziwawałasa.

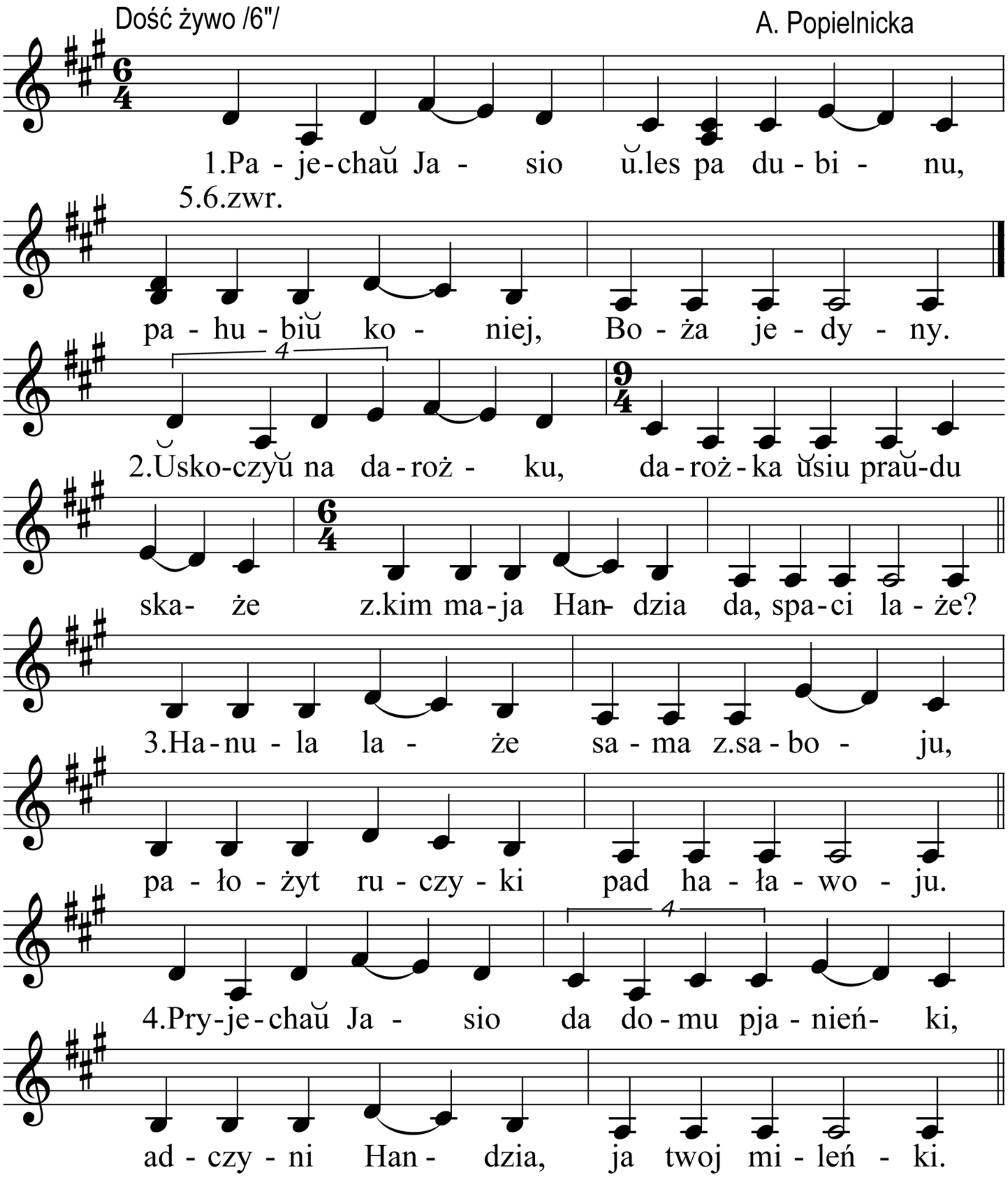
8. – Liczko maje, liczko, ty bjalusieńka –
Dzie ja cie padzieła, maładziusieńka ?

9. – Ni ja cie prapiła, ni prahulała –
Oj, za lichim mużam ja pacierała[3].

[1]Rozumieć – rzeczka o własnej nazwie w pobliżu miejsca zamieszkania.
[2]Ręcznikiem.
[3]Straciłam.

Pajechaŭ Jasio

Komataŭcy (Chomontowce)
A. Popielnicka

1. Pajechaŭ Jasio
Ŭ les – pa dubinu.
– Pahubiŭ koniej –
Boża jedyny!

2. Ŭskoczyŭ na darożku –
Darożka ŭsiu praŭdu skaże:
Z kim maja Handzia
Da, spaci laże?

3. – Hanula laże
Sama z saboju.
Pałożyt ruczyki
Pad haławoju.
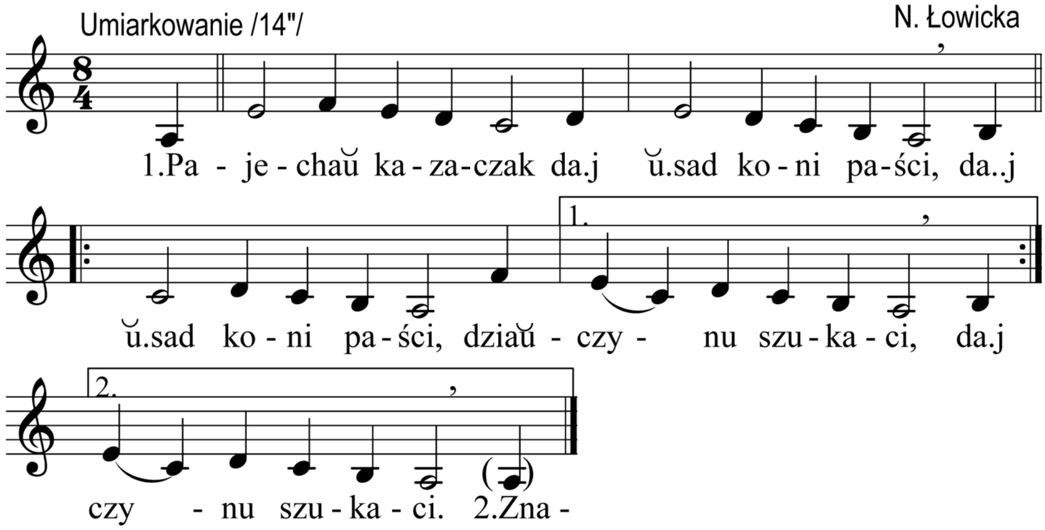
4. – Pryjechaŭ Jasio
Da domu pjanieńki.
– Adczyni, Handzia –
Ja twój mileńki.

5. – Hanula ŭstała –
Tak, jak nie spała.
– Abniała Jasia –
Pacaławała.

6. – Na dware dożdżyk,
A ŭ sieniach slisko.
– Padsuńsia, Handzia,
Da mienie blizko.

Pajechaŭ kazaczak

Mielaszki
N. Łowicka

1. Pajechaŭ kazaczak
U sad (Da j ŭ sad) koni paści.
U sad (Da j ŭ sad) koni paści – *
Dziaŭczyny szukaci.

2. Znaszoŭ jon dziaŭczynu –
Biednu siracinu.
– Dziaŭczyno, sirato (– Dziaŭczynu, sirotu)
Laż sa mnoju spaci. (Lah zjoju jon spaci.)

3. Lahła dziaŭczynańka –
Dy krepko zasnuła.

Pajechaŭ kazaczak –
Dziaŭczyna ni czuła.

4. – Pakinuŭ dziaŭczyni
Sto rubli na sukni.
Sto rubli – na sukni,
A dziesiać – na myło.

5. – Kab ty, dzieŭczynańka,
Charasza chadziła,
Kab umywałasia
Z rania da wieczora.

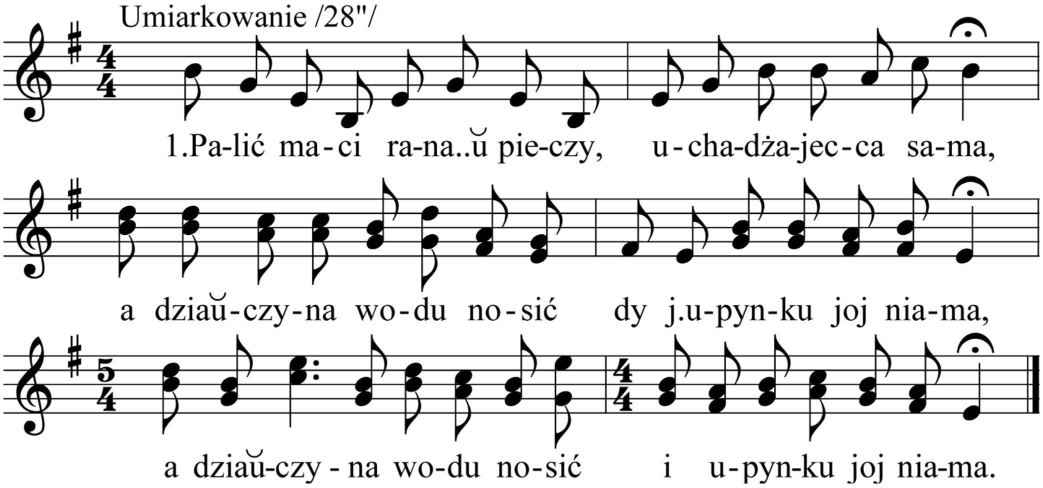
6. – Kab ja umywałaś
Z rania da wjaczora –
Nie budu ja taka,
Jak była ja ŭczora.

7. – Bo ŭczora ja była,
Jak czyrwona roza,
A dzisia ja stała,
Jak bieła bjaroza.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Palić maci

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Palić maci rana ŭ pieczy –
Uchadżajecca sama.
A dziaŭczyna wodu nosić – *
Dy j upynku joj niama.

2. – Ty skażу, maja daczuszka,
Szto z wadoj budziesz rabić?
– Treba ż , mamka, mnie siaho dnia
Ŭsiu bjaliznu pieramyć.

3. – Woś pamyła b ty i zaŭtra –
Lepsz pasłuchaj ty mjanie.
– Zaŭtra ŭ Kłubie wieczarynka,
Dy nie budzie czasu mnie.

4. Chodzić dzieŭczyna pa wodu –
Maci ŭ tołk nie razbjare,
Szto kałodziec toj – z wadoju,
U miłoha na dware.

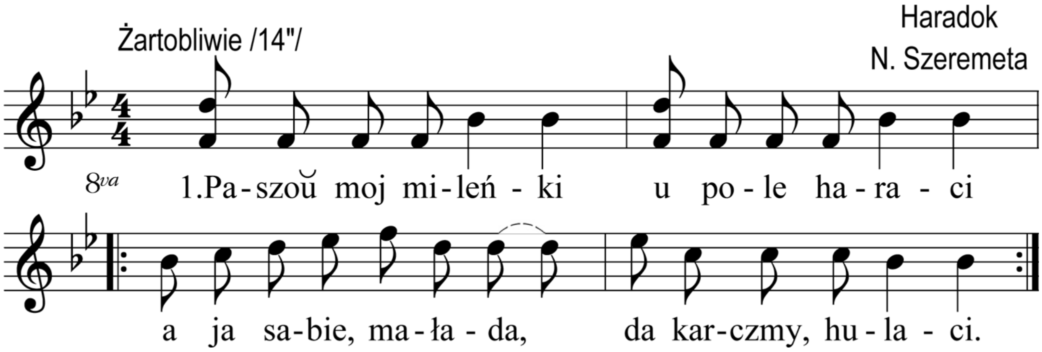
5. – Oj, ty chłopjac siniawoki,
Ci nie czujesz ty bjady?

Zabjary dziaŭczynu zamuż,
Bo pakinia biez wady.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Paszoŭ moj mileńki

Haradok
N. Szeremeta

1. Paszoŭ moj mileńki
U pola haraci,
A ja sama, małada – *
Da karczmy – hulaci.

2. Idzie moj mileńki
Z pola – hukajuczy[1].
A ja sabie, małada –
Ta j padskakujuczy.

3. Idzie moj mileńki –
Wiele ż ty naorał?
– Troje hony[2], czwarty – mały,
Bo ja ciebie bojał.

4. – Miła, moja miła –
Wiele ż ty straciła?
– Trzy dalary, moj menżulku –
Niedługo bawiła.

5. Wzieła karycieczka[3] –
Wlała jemu żuru[4].
– Pasilajsia, pasilajsia –
Moj miły menżulu.

6. Wzieła sera-poczka –
Wlała syrowatki.
– On wypiŭszy, zapłakaŭszy –
Poszed do sąsiada.

7. – Oj, sąsiedzie-kumie –
Jak twa żona umie.
– Nic nie gadaj, moj kumaczku –
Jeszcze horsza u mnie!

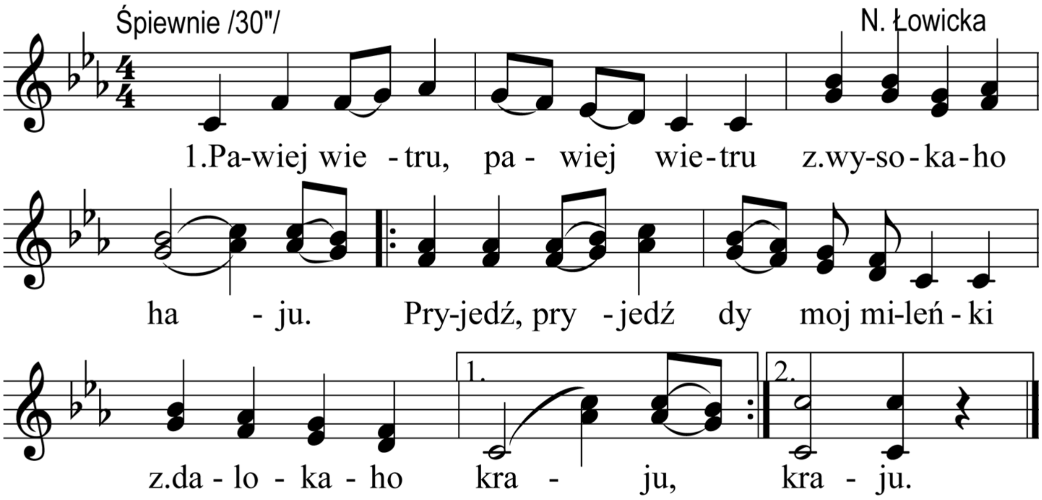
8. – Ni ŭmie podać mięsa –
Wszystko to uznała.
A jak przyszed on da domu –
Żarłoki[5] sażdała.

9. Żarłoki sażdała,
Oczy – wysmaliła.
– Na co mówisz moj menżulku,
Że ja ciebie biła?

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej
[1]Podśpiewując, nucąc.
[2]Zagony.
[3]Korytko.
[4]Pokruszone kromki chleba zalane przegotowaną gorącą wodą.
[5]Przekleństwa, ruganie.

Pawiej wietru

Mielaszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. – Pawiej wietru, pawiej wietru
Z wysokaha haju.
Pryjedź, pryjedź dy moj mileńki *
Z dalokaha kraju.

2. – Oj, rad by ja pawiejaci -
Kali haj wysoki.
Oj, rad by ja dy pryjechaci –
Kali kraj daloki.

3. Wały rawuć – damoú bjahuć
Ŭ poli , za rakoju.
A za imi dy moj mileńki
Masza mnie rukoju.

4. Oj, sionnia dy subota,
A zaŭtra – niadziela.
Czamu ż ciabie, dy mój milenki,
Saroczka[1] nie bieła ?
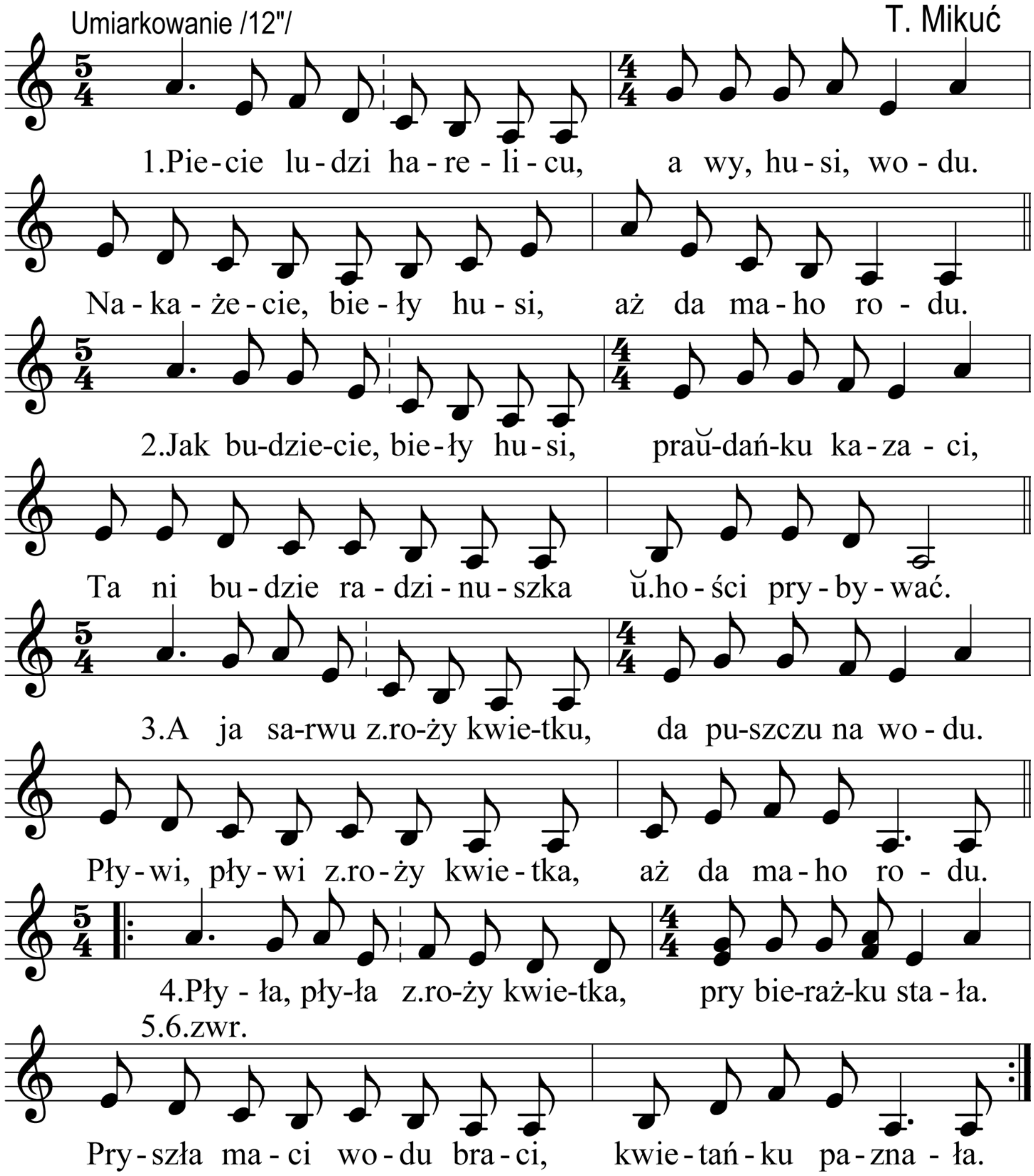
5. Oj, ci bieła, ci nie bieła –
Siomaja niadziela.
Maci stara, siastra mała –
Niekamu pamyci.

6. Pierapłyła dzieŭka reczku –
Sieła na pjanioczku.
Dy pamyła, dy pakaczała
Miłamu saroczku.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
[1]Podkoszula.

Piecie, ludzi

Babroŭniki
T. Mikuć

1. Piecie ludzi harelicu,
   A wy, husi – wodu.
   Nakażecie, biełу husi,
   Aż da maho rodu.

2. Jak budziecie, biełу husi,
   Praŭdańku kazaci,
   Ta ni budzie radzinuszka
   Ŭ hości prybywać.

3. A ja sarwu z roży kwietku,
Da puszczu na wodu.
– Pływi, pływi z roży kwietka,
Aż da maho rodu.

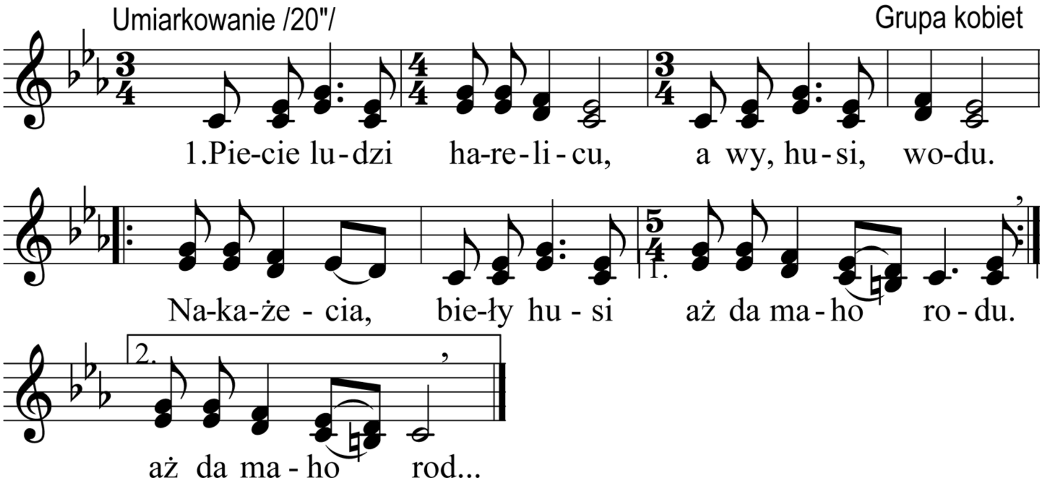
4. Płyła, płyła z roży kwietka –
Pry bierażku stała.
Pryszła maci wodu braci –
Kwietańku paznała.

5. – Czom ty, z roży maja kwietka,
Tak ty i zmarnieła?
– Ci ty, maja daczuleńka,
Siem niadziel chwareła?

6. – Ni chwareła, maja matko,
Ni dnia, ni hadziny.
Da papała złomu mużu,
Da lichoj dryżyny.

Piecie, ludzi

Załuki
Grupa kobiet

1. Piecie, ludzi, harelicu,
A wy, husi – wodu.
Nakażecia, bieły husi, *
Aż da maho rodu, (rod...) **

2. Nie każecia, bieły husi,
Szto ja tut haruju,
A każecia, bieły husi,
Szto ja tut panuju, (panuj...)

3. Jak budziacie, bieły husi,
Praŭdańku kazaci,
To ni budzia radzinońka
Ŭ hości prybywaci, (prybywać...)

4. – Oj, zrablu ja z rozy kwietku –
Da j puszczu na wodu.
– Pływi, pływi z rozy kwietka,
Aż da maho rodu, (rod...)

5. – Płyła, płyła z rozy kwietka –
Na bierażku stała.
– Wyszła maci wodu braci –
Kwietańku paznała, (paznał...)
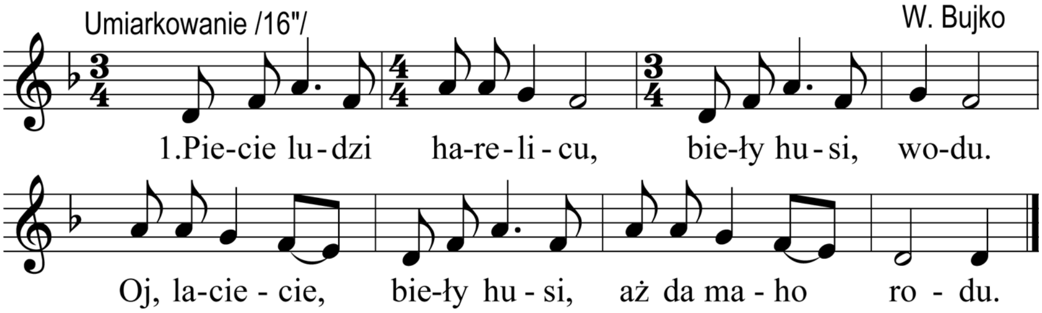
6. – Czy ty, dońku, zachwareła,
Czy ty rok lażała?
Szto ŭże twaja, z rozy kwietka,
Na wadzie sawjała, (sawjał...)

7. – Ni chwareła, moja mamo –
Ni dnia, ni hadziny.
– Papałasia złomu mużu
I lichoj drużyni, (drużyń...)

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
**Przy powtórzeniu – ostatniej sylaby nie wyśpiewuje się, taki dawny styl wykonawczy.

Pili ludzi

Padazierany
W. Bujko

1. Pili ludzi harelicu,
Biełу husi – wodu.
– Oj, laciecie, biełу husi –
Aż da maho rodu.

2. – Nie każecie, biełу husi,
Szto ja tut haruju,
A każecie, biełу husi,
Szto ja tut panuju.

3. – Wyszczyknu ja z roży kwietku
I puszczu na wodu.
– Pływi, pływi z roży kwietka –
Aż da majho rodu.

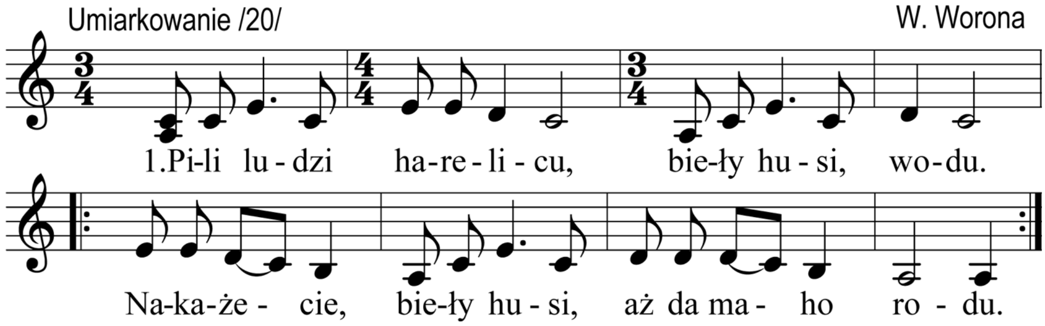
4. Płyła, płyła z roży kwietka –
Na wadzie zawjała.
– Wyszła maci wodu braci –
Kwietaczku paznała.

5. A ta ż majo, dzicia rodno,
Siem niedziel leżało.
– A szto ż heto, z roży kwietka
Na wadzie zawjała?

6. – Ni lażała, maja mamo –
Ni dnia, ni hadziny..
– Papałasia ŭ lichi ludzi,
Ŭ lichuju drużynu.

Pili ludzi harelicu

Wiejki
W. Worona
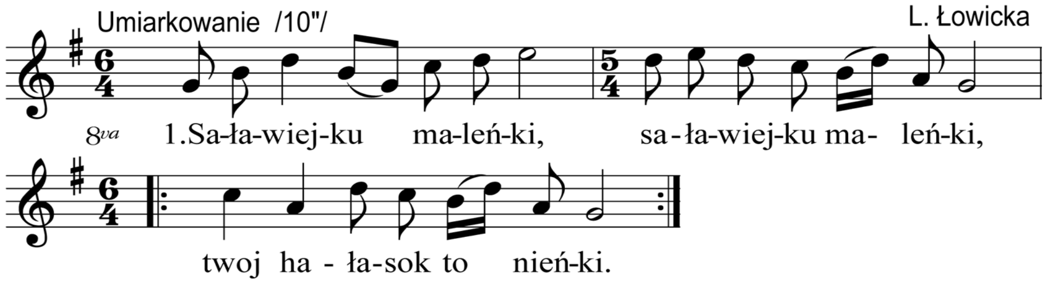

1. Pili ludzi harelicu,
   Biehy husi - wodu.
   – Nakażecie, biehy husi, *
   Aż da maho rodu.

2. Ni każecie, biehy husi,
   Szto ja tut haruju.
   Ta skażecie, biehy husi,
   Szto ja tut panuju.
   (Tekst niepełny)

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Saławiejku maleńki

Mielaszki
L. Łowicka

1. Saławiejku maleńki, *
   Twoj hołasok tonieńki. **

2. – Ni siadaj ty pry aknie,
   Ni zadawaj żalu mnie.

3. Ni zadawaj żalu mnie,
   Bo ja ŭ czużoj staranie.

4. – A tut ludzi warahi –
   Stali minie sudzici.

5. Stali minie sudzici,
   Szto ni ŭmieju rabici.

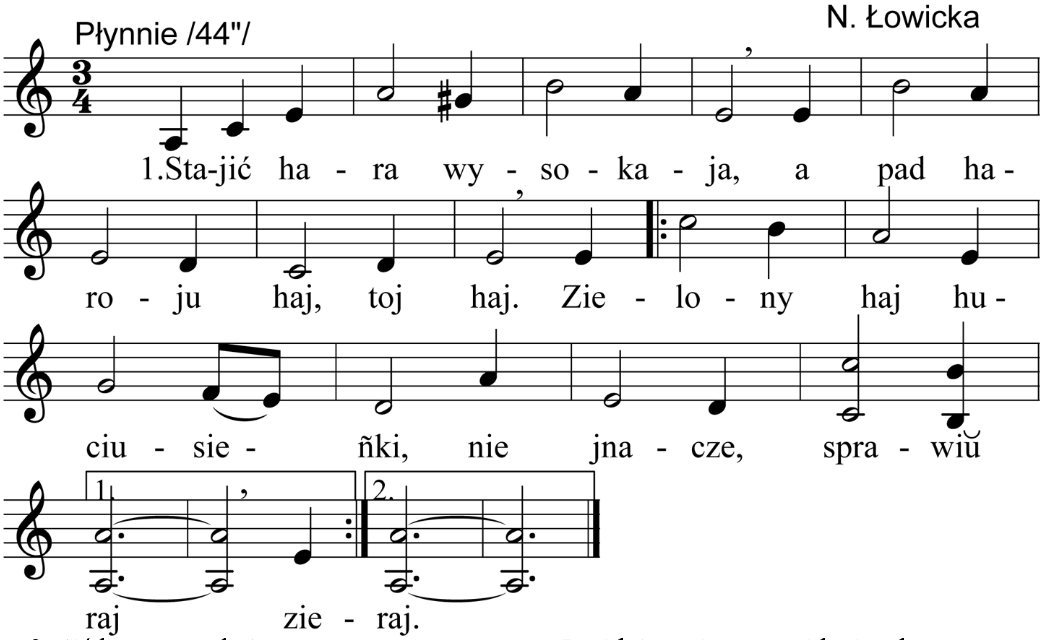
6. – Aj, pajdu ja ŭ dalinu –
   Na maminu mahiłu.

7. – Ŭtsań, matulu – nie lażу –
   Mnie rabotku raskażу.

*Każdy 1-wszy wers powtarzać.
**2-gi wers we wszystkich zwrotkach powtarzać.

Stajić hara wysokaja

Mieleszki
W. Doroszkiewicz
N. Łowicka

1. Stajić hara wysokaja,
   A pad haroju haj, toj haj.
   Zielony haj huściusieńki – *
   Nie jnacze – sprawiŭ raj.

2. A ŭ tym haju ciacze reczka –
   Jak szkło wada bliszczyć, bliszczyć.
   Dalinaju szyrokaju –
   Kudy ż jana bjażyć?

3. – Bjażyć jana kraj bierežka –
   Dzie wjażucca czaŭny, czaŭny.
   Tam try wjarby schililisia –
   To j żuracca[1] jany.

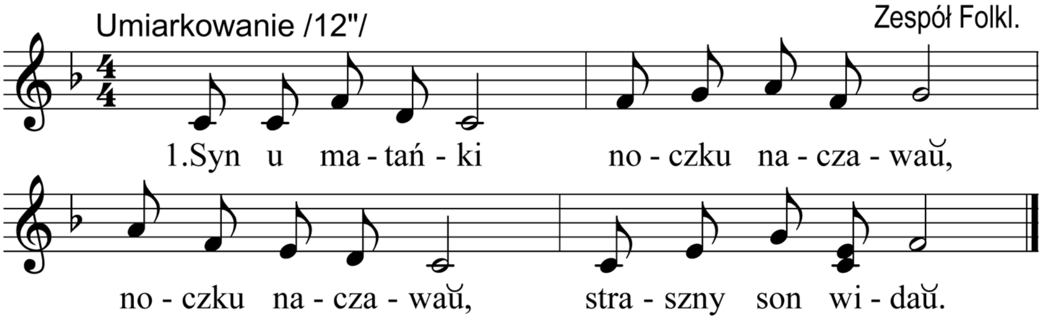
4. Prajdziot wjasna, to j lecieczko –
   Nastanut chałada – da, da.
   Asyplecca znoŭ liścieczko –
   Da j paniasie wada.

5. – A ja staju – da j dumaju,
   Szto wierniecca wiesna, wiesna.
   A moładaść nie wierniecca –
   Nie wiernucca leta.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
[1]Smucą się.

Syn u matańki

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Syn u matańki
Noczku naczawaŭ.
Noczku naczawaŭ –
Straszny son widaŭ.

2. Matula ŭstała –
Son toj ŭhadała:
Ni szczaścia, synok,
Ni dola twaja.

3. – Twaja miłaja
Syna ŭpowiła,
A sama lażyć
Tak, jak ni żywa.

4. – Oj, wy służańki
Najmilejszyja –
Założcie koni
Najbystrejszyja.

5. Założcie koni
Najbystrejszyja,
A ja pajedu
Miłaje hladzieć.

6. – Zajechaŭ jon ŭ haj –
Hajik nie szumić,
Hajik nie szumić –
Konik nie bjażyć.

7. Zajechaŭ pad sad –
Sady ni cwituć,
Sady ni cwituć –
Ptuszki nie pjajuć.

8. A ŭ tom sadoczku
Stalary chodziać,
Stalary chodziać –
„Śwjatlicu" robjać.

9. A ŭ toj „śwjatlicy"
Łoża zasłana,
Łoża zasłana –
Miła prybrana.

10. Łoża zasłana
Ta j bjalusieńko.
Miła prybrana
Charaszusieńko.

11. Ů kancy hałoŭki
Świeczaczki harać.
Ů kancy nożańkaŭ –
Dzietańki stajać.

12. Świeczaczki harać –
Aż pażachujuć.
Dzietańki płaczuć –
Aż prypłakujuć.

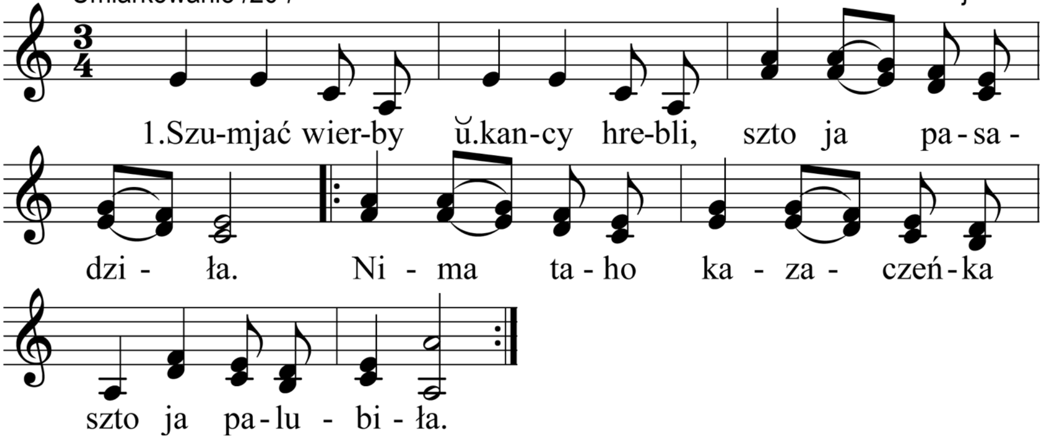
13. – Tabie, tatulu –
Żonka ŭ branoczku,
A nam – sirotam –
Mama ŭ pjasoczku.

14. Tabie, tatulu –
Żonak siem budzia,
A nam – sirotam –
Mamy nie budzia.

Szumjać wierby

Skrablaki
K. Dudenko
N. Żamojda

Umiarkowanie /26"/

1. Szumjać wierby ŭ hrebli,
Szto ja pasadziła.
– Nima toho kazaczeńka, *
Szto ja palubiła.

2. – Nima jaho, ta j ni budzie –
Pajechaŭ ŭ Adessu.
A mnie skazaŭ: raści, raści –
Na druhuju wiesnu.

3. Rasła, rasła dzieŭczynańka –
Raści pierastała.
– Żdała, żdała kazaczeńka –
Da, j płakaci stała.
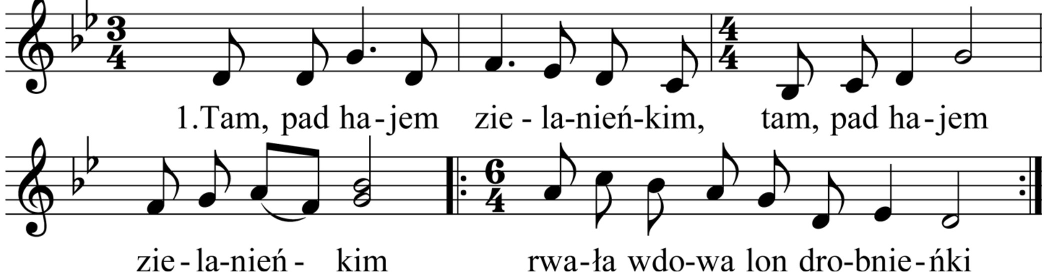
4. – Płaczcie oczy, płaczcie – kary,
Płacza – taka dola.
– Palubiła kazaczeńka –
Nima ż jaho ŭ doma.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Tam, pad hajem

Wiejki
W. Worona

Umiarkowanie /18"/

1. Tam, pad hajem zielanieńkim, *
Rwała wdowa lon drobnieńki. *

2. Tam Wasilko sieno kosiŭ,
Tonki hołas pieranosiŭ.

3. – Pazwol, maci, wdowu braci –
Tahdy budu pić, hulaci.

4. – Ni pazwolu wdowy braci –
Wdowa ŭmieje czarawaci.

5. Szczarawała muża swoho –
Aczaruje syna moho.
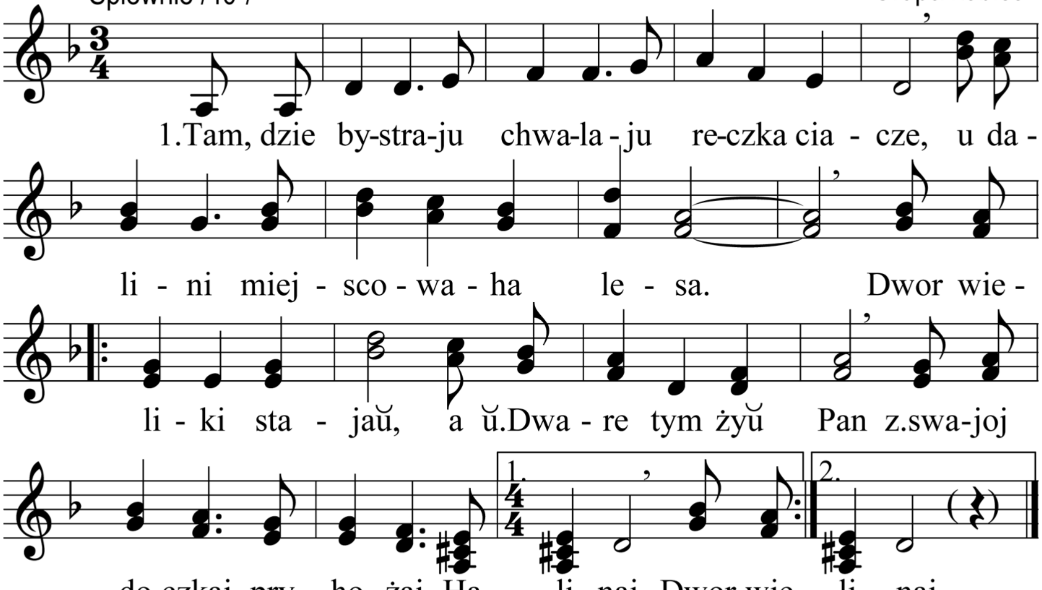
6. – A ja czaraŭ ni bajusia
I na wdowi ażaniusia.

*Pierwszy i drugi wers – z osobna – powtarzać.

Tam, dzie bystraju chwalaju

Załuki
Grupa kobiet

Śpiewnie /40"/

1. Tam, dzie bystraju
Chwalaju reczka ciacze –
U dalini miejscowaha lesa.
– Dwor wieliki stajaŭ, *
A ŭ Dware tym żyŭ Pan
Z swajoj (Z niejkaj) doczkaj
– pryhożaj Halinaj.

2. Szmat hadoŭ praciakło,
Jak było heta ŭsio –
Płacza dzied pad haroju – ŭ dalini.
– Dawjałoś i dawiedacca *
Nam heta ŭsio –
Ad wandroŭnaha dzieda staroho.

3. – Tut bywało: szto nocz
Cęły dwor u ahniach.
Szmat haściej ad usiól nazjażdżało.
– Cełu nocz pjuć, pajuć *
I hulajuć jany.
Biez ustanku muzyka ihraje.

4.A czuć świet –
Razjażdżajucca spać.

Tut kładziecca spać Pan i drużyna
– Jak zasnuŭ cały Dwor *
Adna tolki nie spić
Wa Dware – maładaja Halina.

5. Jana chutka ŭstaje
I idzie da dźwjarej -
Janka cicha na dudcy ihraje.
– Stada biełych awiec *
Jon na paszu – u les,
Jon na paszu – u les wyhaniaje.

6. – Byŭ pryhożу chłapiec
Janka – tolki hladzieć.
Twar – jak kroŭ z małakom razmieszana.
– Wałasy u jaho –
Czorna-ciomny, jak nocz,
U struczeczki byli pazwijany.

7. Dy pasiaduć jany
Kala duba – ŭdwajich -
Janka cicha na dudcy ihraje.
- Stada biełych awiec - *
Dy palahuć ŭ wakruh,
A Halina wjanoczki splataje.

8. – Heta treba bjady –
Adzin Pan małady
Pryjażdżaje ŭ swaty da Haliny.
– Baćka rad na wjasiel... – *
Jon sklikaje haściej,
Choć ni chocza jści zamuż dziaŭczyna.
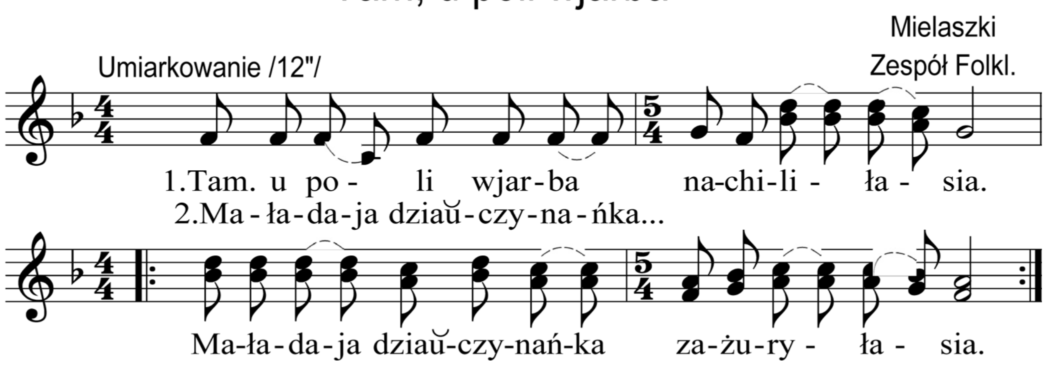
9. – Wa dware znoŭ bankiet –
Pjuć, hulajuć jany.
Roj dziaŭczat Maładuju ŭbiraje.
– Hala woczy zamknuŭszy – *
Na kreśli siadzić –
Tolki biełyje ruczki łamaje.

10. – Jana chutka ŭstaje,
Dy idzie da dźwjarej -
Wy czakajcie – ja zaraz wjarnusia.
– Na dware stajaŭ jon *
I na ruki jamu –
Abamleŭszy – Halina upała.

11. Czas iszoŭ Maładym,
Dy hadziny iszli,
A Halina /u dom/ nazad/ nie wiernułaś.
– Nad rakoj czutna kryk! *
Ŭskałychnułaś wada –
Tam zahinuli – Janka z Halinaj.

*Trzy końcowe wersy w każdej zwrotce powtarzać.

Tam, u poli wjarba

1. Tam, u poli wjarba
Nachiliłasia.
Maładaja dziaŭczynańka *
Zażuryłasia.1

2. Maładaja dziaŭczynańka
Zażuryłasia.
– Nima ż moho mileńkoho,
Z kim lubiłasia.

3. – Woś idzie, woś idzie
Mój milonaczak.
- Jon ni wrah, ni złodziej –
Paluboŭniczak.

4. – Adczyniła ja jamu
Sieni, j chataczku.
– Pasadziła ja jaho
Na kanapaczku.

5. Pasadziła ja jaho
Na kanapaczku.
– Naliła ja jamu
Wina szklanaczku.

6. Naliła ja jamu
Wina szklanaczku.
– Wypiwaj, wypiwaj –
Moj kachanaczku!

7. – Nie pryszoŭ ja k tabie
Ja napicisia.
A pryszoŭ da ciabie
Ŭhawarycisia.

8. A pryszoŭ da ciabie
Ŭhawarycisia:
Czy pazwolisz, maja miła,
Ażanicisia?

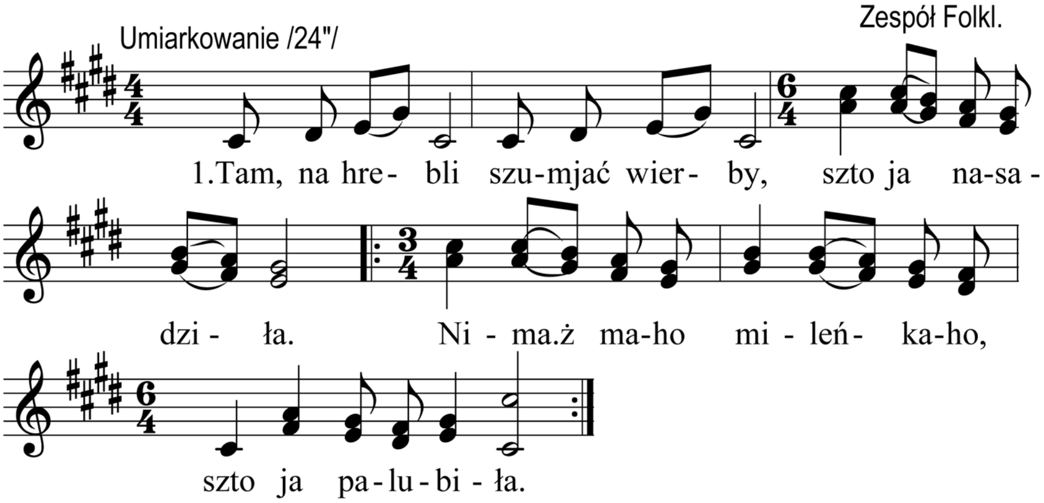
9. – Oj, żaniś, oj, żaniś,
Moj milonaczak.
Wybiraj za żanu
Hienieraławu daczku.

10. Hienieraława daczka
Oczeń hordaja była.
Oczeń hordaja była –
Nam razłuku dała.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
[1]Zasmuciła się.

Tam, na hrebli

Mielaszki
Zespół Folkl.

1. Tam, na hrebli szumjać wierby,
   Szto ja nasadziła.
   – Nima ż maho mileńkaho, *
   Szto ja palubiła.

2. – Nima jeho, da j nie budzie –
   Pajechaŭ ŭ Adessu.
   – Skazaŭ: raści dziaŭczynońka –
   Na treciuju wiesnu.

3. Rasła, rasła dziaŭczynońka –
   Raści pierastała.

   – Żdała, żdała mileńkaho –
   To j płakaci stała.

4. Płaczuć oczy, płaczuć kary –
   Płacza jaje dola.
   – Palubiła kazaczeńka
   Czeraz try wjaczora.

5. – Ni ja jaho palubiła –
   Palubiła maci.
   – Zastawiła swaju doczku
   Na wiek harawaci.
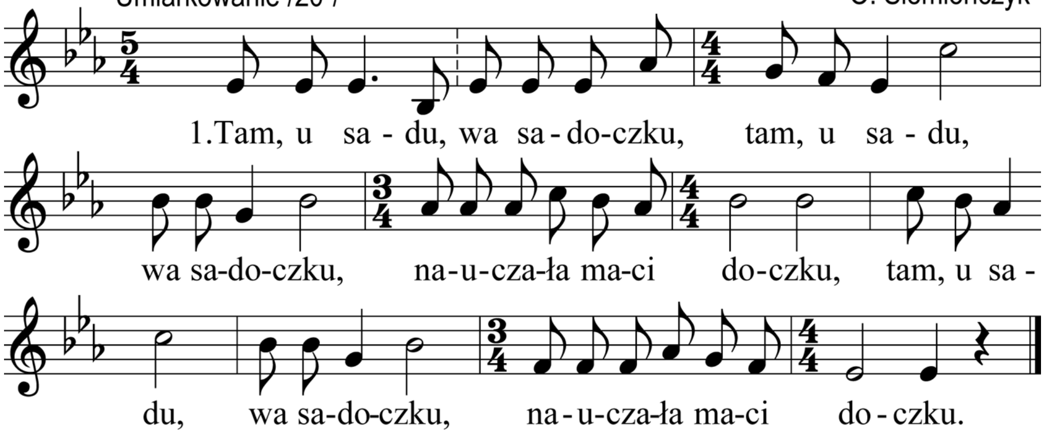
*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Tam, u sadu

Zubry

Umiarkowanie /20"/

O. Siemionczyk

Uwaga: patrz pieśń „Oj, u sadu" z Babroŭnik – w tym rozdz.

1. Tam, u sadu, wa sadoczku,
   Tam, u sadu, wa sadoczku *
   Nauczała maci doczku.

2. Nauczała, j hawaryła,
   Nauczała, j hawaryła,
   Szto b ja chłopcaŭ ni lubiła.

3. – Oj, wy chłopcy maładyja,
   Oj, wy chłopcy maładyja –
   Wjaduć koni waranyja.

4. – Zaprahajcie chłopcy, koni,
   Zaprahajcie chłopcy, koni –
   Ŭ czysta pole pajażdżajcie.

5. Pajazdżajcie ŭ czysta pola,
   Pajazdżajcie ŭ czysta pola –
   Tam dziaŭczyna prosu pole.

6. Prosu pole, hreczku wjaża,
   Prosu pole, hreczku wjaża,
   A mnie praŭdańki ni skaża.
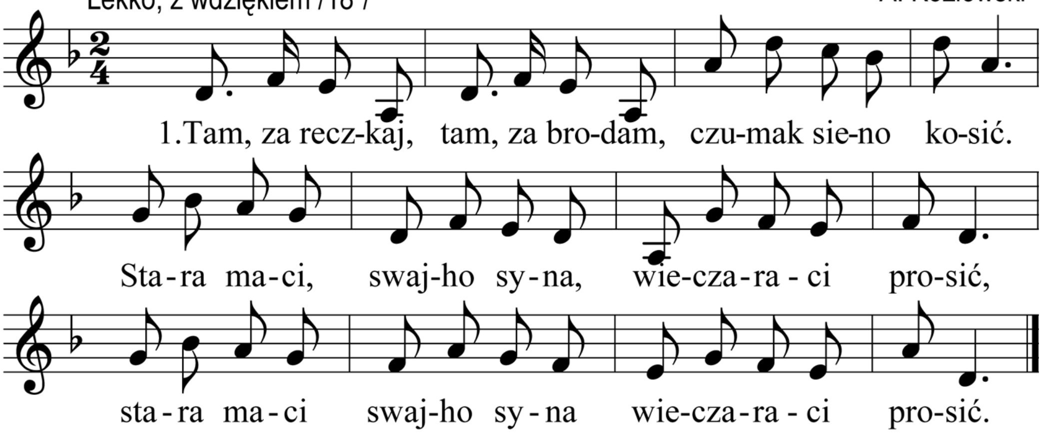
7. Praŭdu skaża – ażaniusa,
   Praŭdu skaża – ażaniusa,
   A ni skaża – utaplusa.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.

Tam, za reczkaj

Kałodna
A. Kozłowski

Lekko, z wdziękiem /18"/

1. Tam, za reczkaj, tam, za brodam,
Czumak1 sieno kosić.
– Stara maci swajho syna *
Wieczeraci prosić.

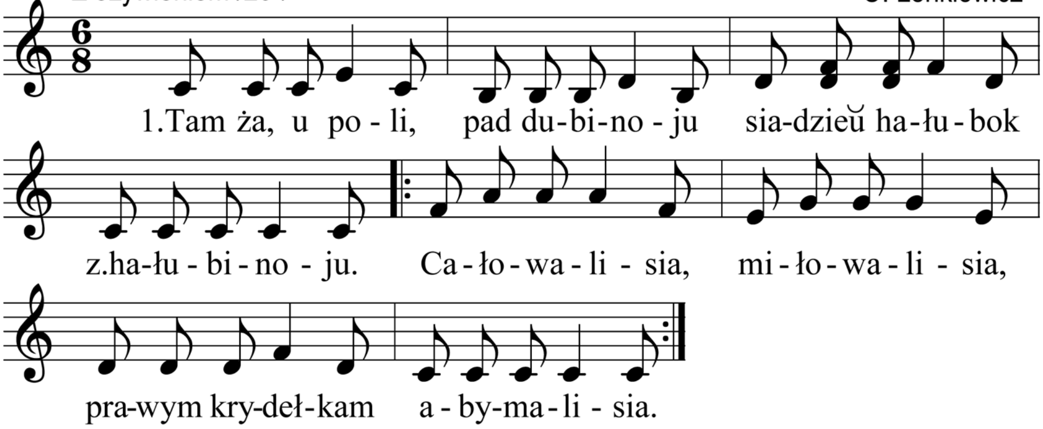
2. – Wieczeraj ty, stara maci –
Kali nawaryła.
– A ja pajdu da dziaŭczyny,
Bo jana mnie miła.
(Tekst niepełny)

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
[1]Obwoźny hanlarz rybą, solą itp. w XV-XIX wiekach na Ukrainie.

Tam ża, u poli

Kałodna
O. Lenkiewicz

Z ożywieniem /20"/

1. Tam ża, u poli – pad dubinoju,
Siadzieŭ hałubok z hałubinoju.
– Całowalisia, miłowalisia – *
Prawym krydełkam abymalisia.

2. – Wyjechaŭ kozak, szto na oboru –
Zabiŭ hołuba – hałubka ŭdowa.

– Syple pszanicu, stawić wadzicu –
Pojić i kormić młodu mładzicu.
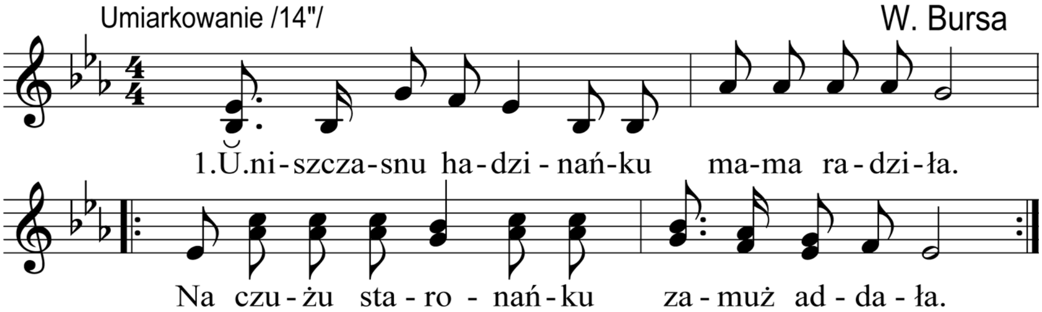
3. – Ni budu jeści, ni budu pici – **
Nima miłoho – ni choczu /ni budu/ życi.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
**Zwrotka krótsza o połowę – te dwa wersy powtórzyć na II-giej części melodii.

Ŭ niszczasnu hadzinańku

Kałodna
W. Bursa

Umiarkowanie /14"/

Uwaga: melodia naśpiewana przez p. W. Bursa – to II-gi głos. I-szy głos dodał autor tego śpiewnika.

1. Ŭ niszczasnu hadzinańku mama radziła.
– Na czużu staronańku zamuż addała. *
2. Prabyła ja hodziczak, prabyła ja dwa,
A na treci hodziczak - zażuryłasia.1
– Mnie da rodnaj mamańki zachaciełasia. *

3. Znaju ja darożańku, ale ni dajdu.
Paprasiła b konika – znaju – ni daduć. *

4. Zdamsia ja ziaziulaju – pajdu kujuczy.
Może ŭczuje mamańka – ŭ sadzie stajuczy? *

5. Jak nie ŭczuje mamańka, ŭ sadzie stajuczy,
To uczuje bratoczak – konia pasuczy. *
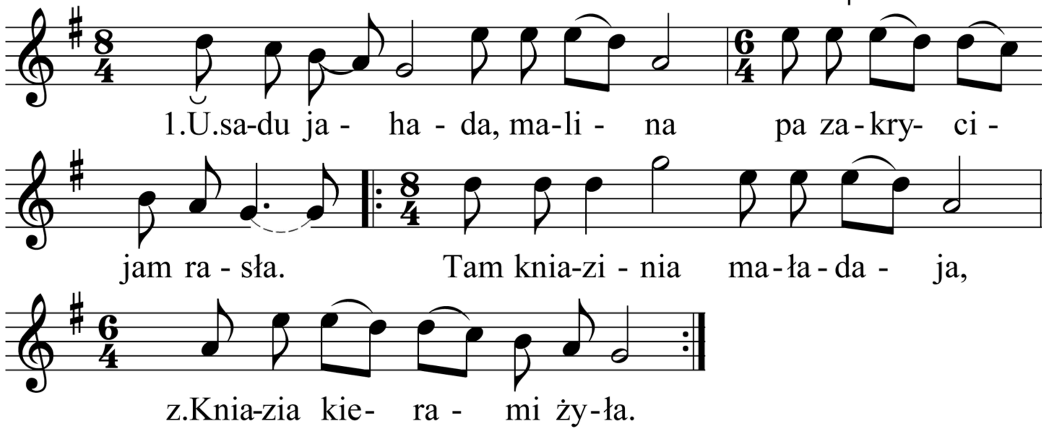
*Te wersy powtarzać.
[1]Zatęskniłam.

Ŭ sadu jahada

Komataŭcy (Chomontowce)

Umiarkowanie /14"/

A. Popielnicka

1. Ŭ sadu jahada-malina
Pa zakrycijam rasła.
– Tam kniazinia maładaja *
Z Kniazia kierami1 żyła.

2. – A u Kniazia byŭ słuhoju
Wańka klucznik małady.
Wańka klucznik – zły razłucznik-
Razłuczyŭ Kniazia z żanoj.

3. – Kniaź daznaŭsa-dahadaŭsa
I kniaziniu nakaraŭ.
– A sam wyszaŭ za warota –
Mocnym hołasam kryczaŭ:

4. – Ach wy, słuhi – maje słuhi,
Słuhi wiernyja maje.
– Wy pajdziecia – prywjadziecia
Wańku-klucznika ka mnie.

5. – Woś wjaduć, wjaduć Waniuszu -
Wiecier czorny kudry wje.
Na jim rubaszka hałubaja –
Jon mjanie z uma zwjadzie!
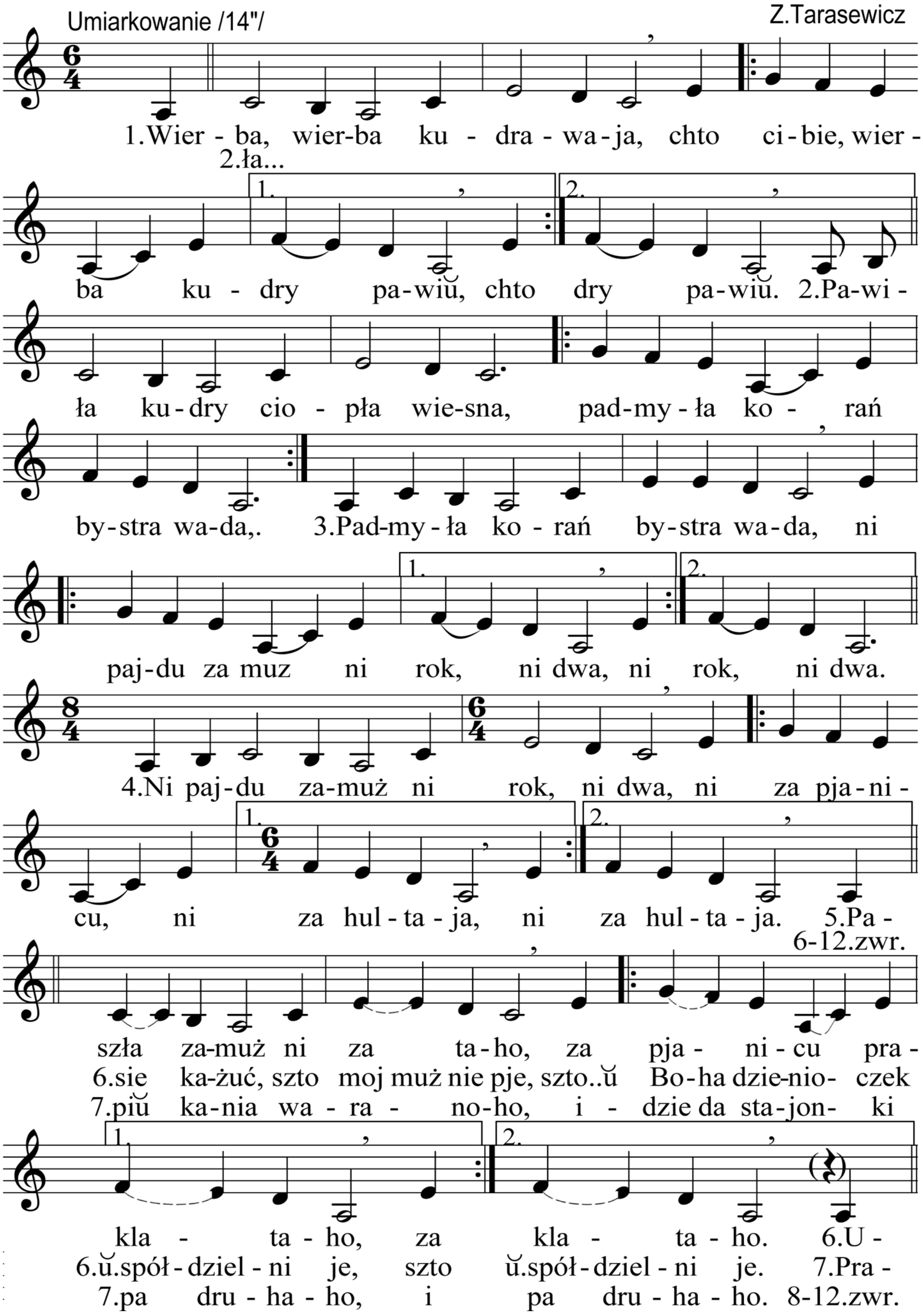
6. – Ty skażу, skażу Waniusza,
Kolki hod z żanoju żyŭ?
– Tolki znaje „mać" paduszka,
J adzijało puchawo.

*3 i 4 wersy powtarzać w każdej zwrotce.
[1]Rozum. – z kochankami.

Wierba kudrawaja

Waliły Wjoska

Z.Tarasewicz

1. Wierba, wierba kudrawaja,
– Chto cibie, wierba, kudry pawiŭ? *

2. – Pawiła kudry ciopła wiesna,
Padmyła korań bystra wada.

3. Padmyła korań bystra wada.
– Ni pajdu zamuż ni rok, ni dwa.

4. – Ni pajdu zamuż ni rok, ni dwa
Ni za pjanicu, ni za hultaja.

5. – Paszła zamuż ni za taho –
Za pjanicu praklataho.

6. – Usie każuć, szto moj muż nie pje,
Szto ŭ Boha dzienioczek – ŭ spółdzielni je.

7. – Prapiŭ kania waranoho –
Idzie da stajonki pa druhaho.

8. Idzie da stajonki pa druhaho,
A ja, maładaja – prociŭ jaho.

9. – Niesu rublika załatoho –
Wykuplać kania waranoho.

10. – Ni raz, ni dwa – wykuplała,
Ŭ wiszniowym sadoczku naczowała.
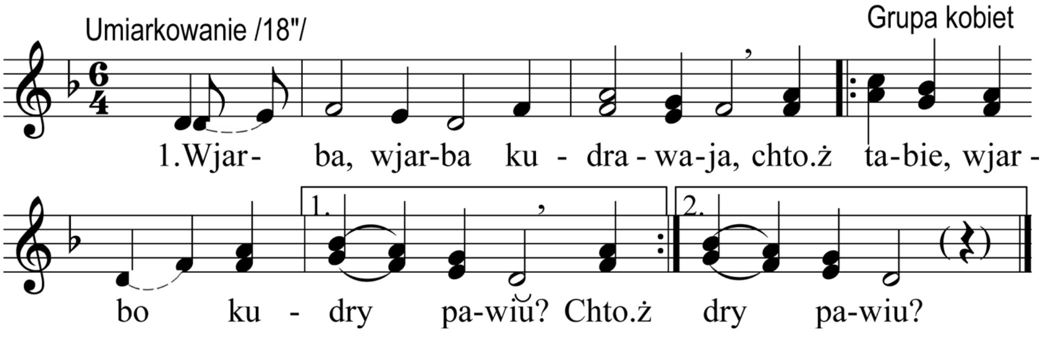
11. Zuzuleńka: ku-ku, ku-ku –
Maje serdeńko – stu-ku, stu-ku.

12. Sławiejko: ciach-ciach, ciach-ciach,
A ja, maładaja: ach, ach-ach!

*Drugi wers w każdej zwrotce powtarzać.

Wjarba

Załuki
Grupa kobiet

1. Wjarba , wjarba kudrawaja –
Chto ż tabie, wjarbo, kudry pawiŭ? *

2. – Pawiła kudry ciopła wjasna.
– Koreń padmyła bystra wada.

3. – Ni pajdu zamuż ni rok, ni dwa,
Ni za pjanicu, za hultaja.

4. – Pajszła zamuż za pjataho –
Za pjaniczeńku praklataho.
5. Ŭsie ludzi każuć: moj muż z kim pje.
– Szto ŭ Boha dzianiok – z karczomki jdzie.

6. – Prapiŭ kania waranoho.
– Idzie da stajenki – pa druhoho.

7.Pa druhaho – pa hniedaho.
– Ja, maładaja – praszu jaho.

8.Ja, maładaja – praszu jaho.
– Niasu rublika załataho.

9. Niasu rublika załatoho –
Wykuplać kania waranoho.

10. – Ni raz, ni dwa wykuplała –
W wiszniowum sadu naczawała.

11. Ziaziuleńka: ku-ku, ku-ku –
Majo serdeńko: stuku, stuku.

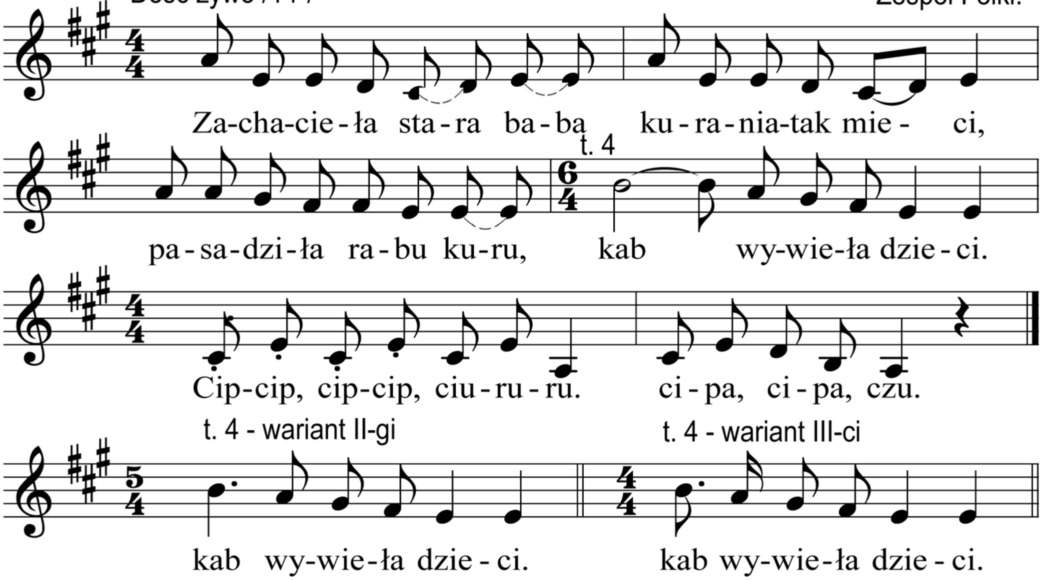
12. Sławiejko: ciach-ciach, ciach-ciach -
Ja, maładaja – ach, ach – ach, ach!

*Drugi wers we wszystkich zwrotkach powtarzać.

Zachacieła stara baba

Mielaszki
Zespół Folkl.

Dość żywo /14"/

1. Zachacieła stara baba
   Kuraniatak mieci.
   – Pasadziła rabu kuru,
   Szto b wywieła dzieci.
   – Cip-cip, cip-cip, ciu-ru-ru, *
   Ci-pa, ci-pa czu.

2. Jak pahnała stara baba
   Kuraniatak paści –
   Sama sieła na pjanioczku
   Kudzielańku praści.

3. A jak wyszła ciomna chmara –
   Staŭ dożdżyk krapaci,
   Stała baba kuraniatak
   Ŭ pasiek[1] zahaniaci.

4. Na pierszaje – stała,
   Druha – raztaptała,
   A na trecie – spatyknułaś –
   Na czaćwjorta – ŭpała.

5. – Jak pryjechaŭ stary dzied –
   Wyłamaŭ dubinu.
   – Jak paczaŭ jon babu bić –
   Pierabiŭ joj spinu.[2]

6. – A kab tabie, stary czort,
   Haława ablezła.
   – Jak ty mjanie papabiŭ –
   Try dni na piecz lezła.

7. – A kab tabie, stary czort,
   Prawa ruka ŭsochła.
   Jak ty mjanie papabiŭ –
   Mała ja nie zdochła.

*Tę przyśpiewkę wykonywać w każdej zwrotce – po 4-tym wersie.
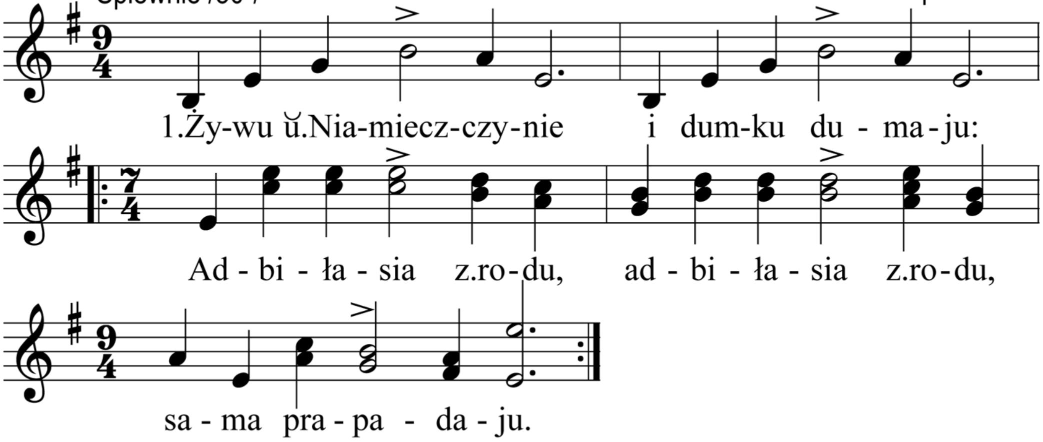
[1]Gospodarczy budyneczek o wielorakim przeznaczeniu.

[2]Plecy.

Żywu ŭ Niamieczczynie

Mielaszki
Zespół Folkl.

Śpiewnie /30"/

1. Żywu ŭ Niamieczczynie
I dumku dumaju:
– Adbiłasia z rodu, *
Adbiłasia z rodu –
Sama prapadaju.

2. – Oj, wydu ja na dwor,
Siadu – padziŭlusia
Na tuju krajinu,
Na tuju krajinu,
Dzie sonca ŭzachdzić.

3. Dzie sonca ŭzachdzić -
Tam try darożańki.
Tam try darożańki,
Tam try darożańki –
Kudoju jechała.

4. Kudoju jechała
Za mnoju mamańka,
Za mnoju mamańka,
Za mnoju rodnaja –
Tak horko płakała.

5. – Ni płacz ty, mamańka,
Ni płacz ty, rodnaja.
– Jak budu szczasliwa,
Jak budu szczasliwa –
Da domu wiernusia.

6. Da chaty wiernusia –
Budu raskazywać,
Jak tym Biełarusam,
Jak tym Biełarusam
Ŭ Niamieczczynie życi.

7. Ŭ Niamieczczynie życi –
Nima szto jeść, pici.
I ŭsio nima czasu
I ŭsio nima czasu
Piśma napisaci.
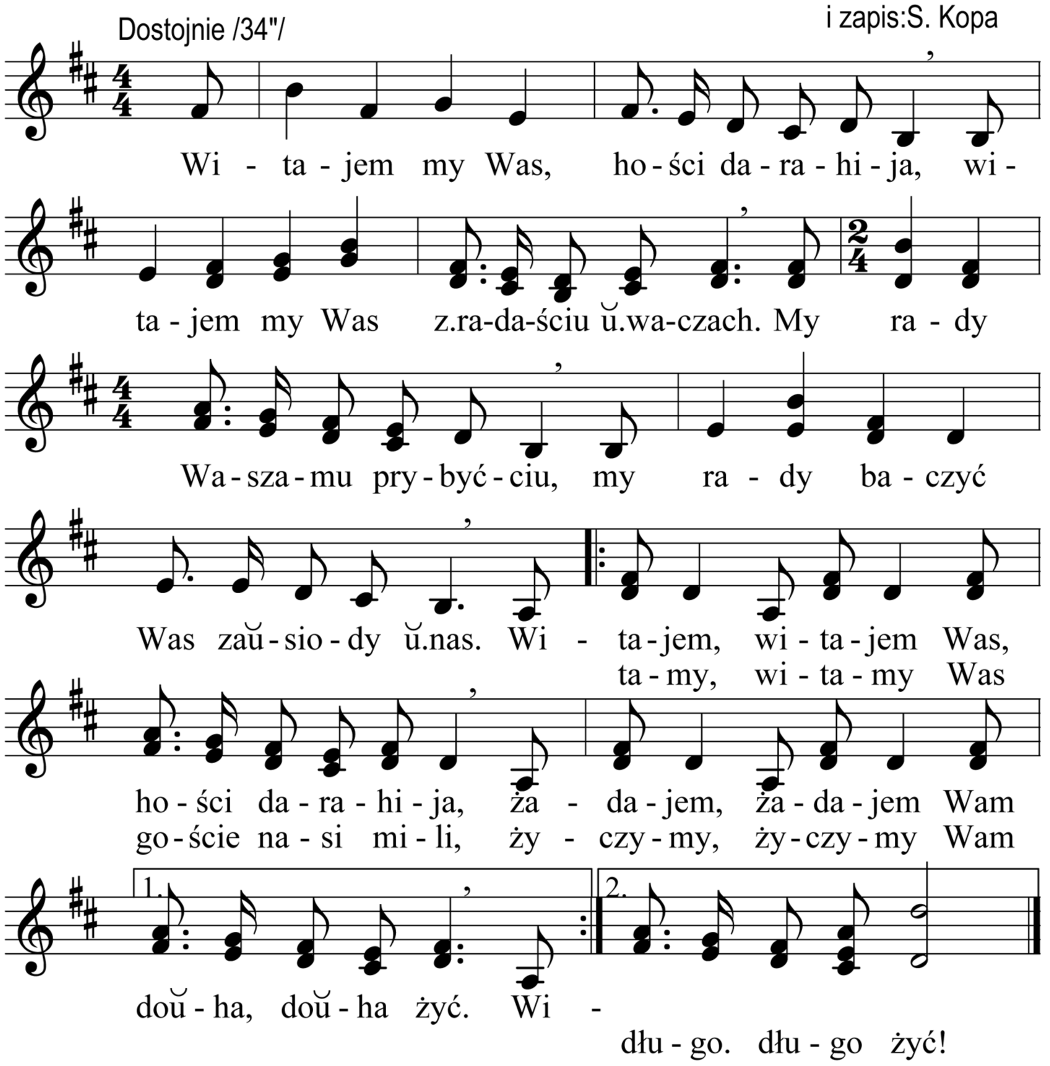
8. – Oj, siadu ja za stoł –
Stanu piśmo pisać.
Za drobnymi slozami,
Za drobnymi slozami –
Piśma nie napiszu.

*3, 4 i 5 wersy w każdej zwrotce powtarzać.

IX. PIEŚNI INNE
(DADATAK. INSZYJA PIEŚNI)

Witajem - Witamy

Adaptacja, aprac.
i zapis:S. Kopa

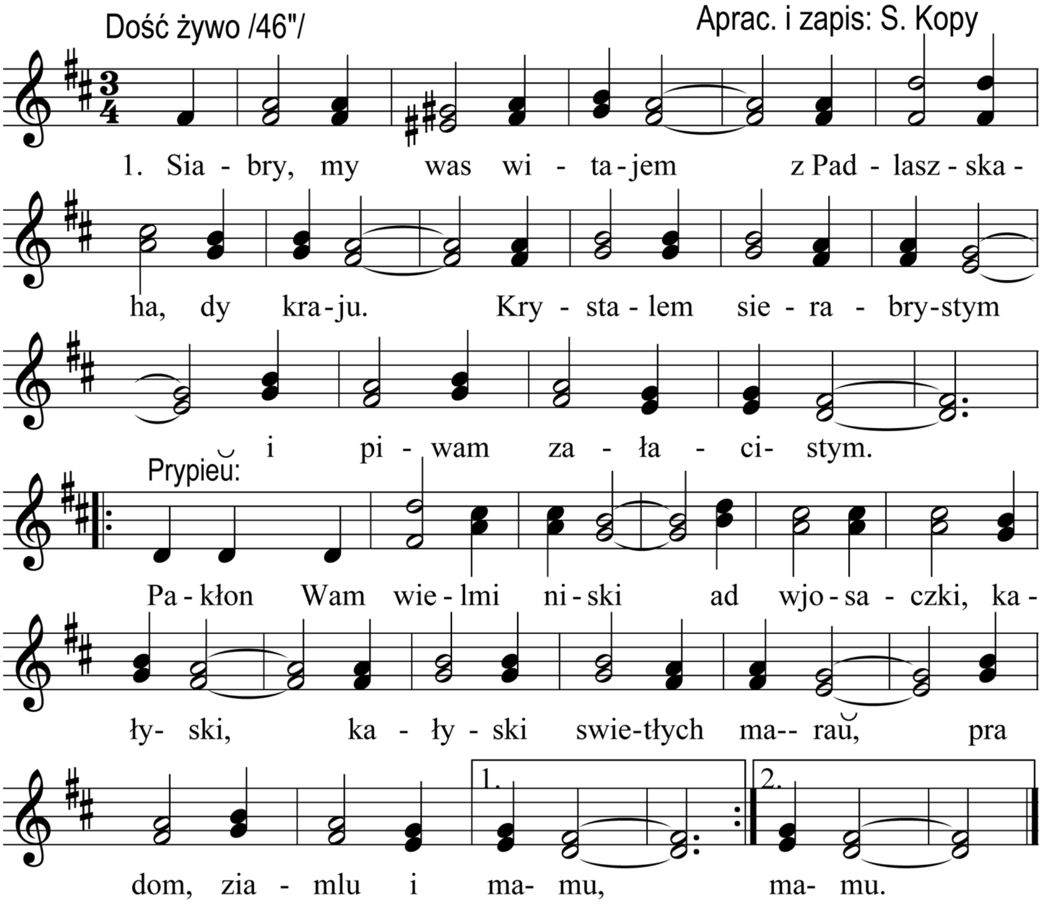

Witajem my Was, hości darahija,
Witajem my Was z radaściu ŭ waczach.
My rady Waszamu prybyćciu,
Dy /I/ rady baczyć Was zaŭsiody ŭ nas.
Prypieŭ:
Witajem, witajem
Was hości darahija.
Żadajem, żadajem
Wam doŭha, doŭha żyć.
Witamy, witamy
Was, goście nasi mili.
Życzymy, życzymy
Wam długo, długo żyć!

(Prywitalnaja pieśnia Haściam – ad życharoŭ Haradockaj Ziamli. Pieśń powitalna dla gości – od mieszkańców Ziemi Gródeckiej)

Pakłon wam

Sł. i mieł: ad J. Karpowicza
Aprac. i zapis: S. Kopy

1. Siabry – my Was witajem
Z Padlaszskaha, dy kraju –
Krystalem sierabrystym
I piwam załacistym.

Prypieŭ:
Pakłon Wam wielmi niski – *
Ad wiosaczki – kałyski,
Kałyski swietłych maraŭ –
Pra dom, ziamlu i mamu.

2. Haściej my wielmi lubim –
Czastujem i hałubim.
– Wy sionnia ŭ nas – wjadoma,
My zaŭtra ŭ Was – jak doma.

Prypieŭ

3. Adzinu /Sardecznu/ prośbu majem –
Czakajem i żadajem :
– Lubić swaju Ziamlicu
I Joju hanarycca!
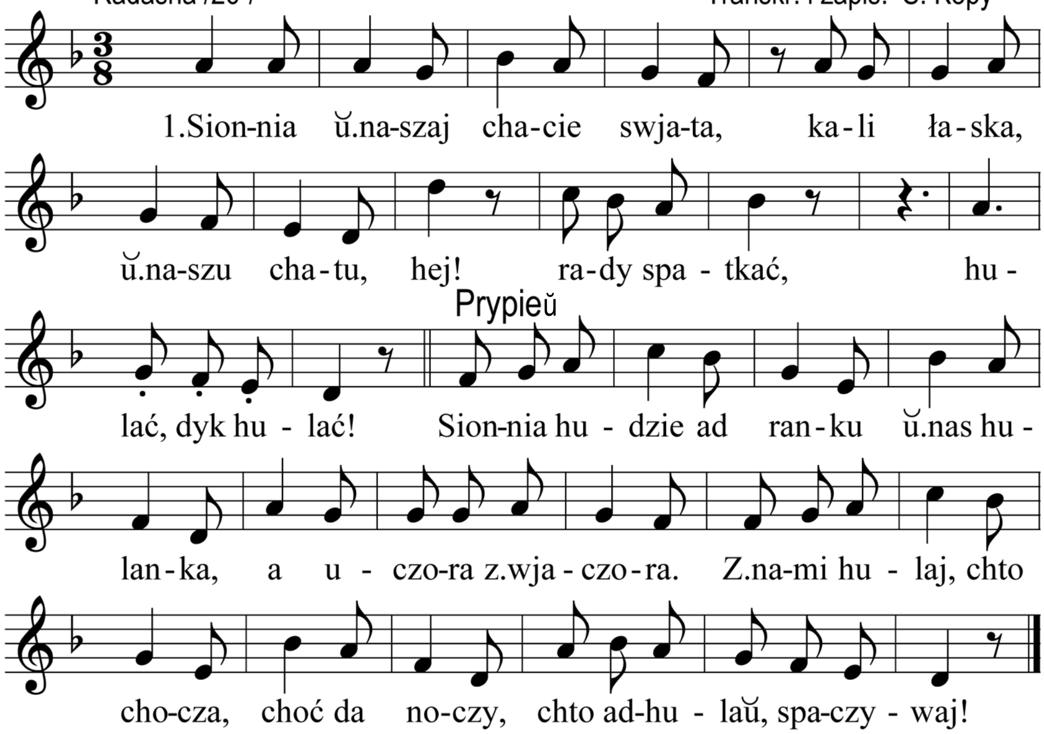
* Prypieŭ paŭtarać

Sionnia ŭ naszaj chacie

Z repiert. "Siabroŭ"
(A. Jarmolenka)

Radasna /26"/

Transkr. i zapis: S. Kopy
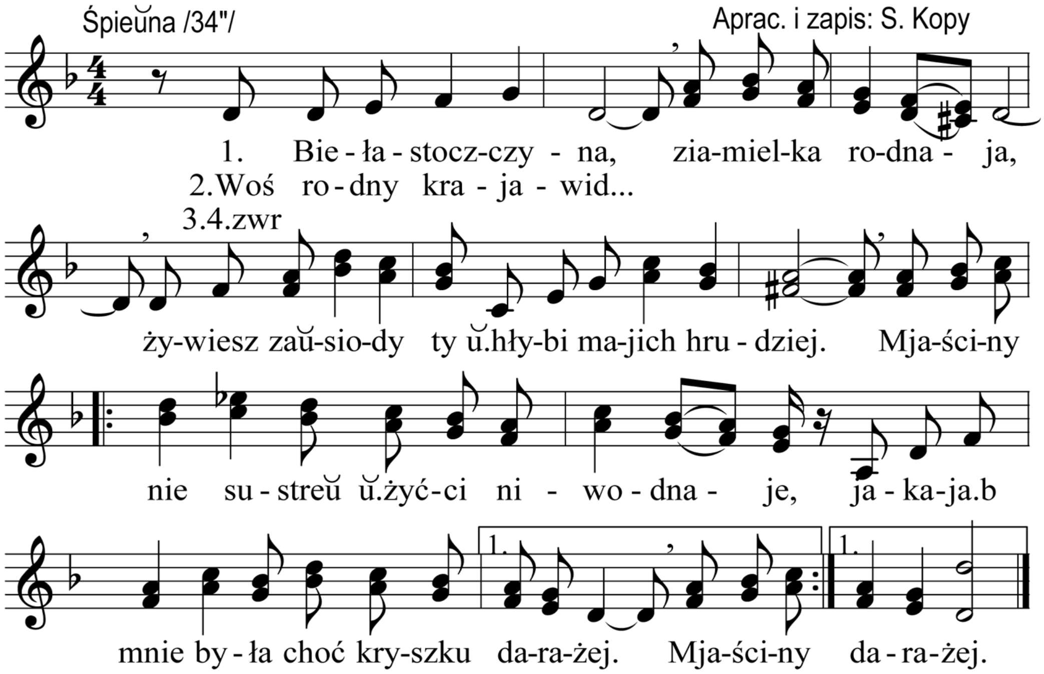

1. Sionnia ŭ naszj chacie swjata –
Kali łaska – ŭ naszu chatu.
Hej, rady spatkać –
Hulać, dyk hulać!
Prypieŭ:
Sionnia hudzie ad ranku
Ŭ nas hulanka
A uczora z wjaczora.
Z nami hulaj – chto chocza –
Choć da noczy.
Chto adhulaŭ – spaczywaj!.

2. Licha z horam, dy z bjadoju –
Skosim razam z lebjadoju.
Hej, kiń harawać –
Hulać, dyk hulać!
Prypieŭ:
Sionnia hudzie...

3. Pakul żywuć ŭ świecie ludzi –
Tak ci hetak – niejak budzie.
Hej, żyć – nie ŭmirać –
Hulać, dyk hulać!
Prypieŭ:
Sionnia hudzie...

Biełastoczczyna

Słowy: W. Szwieda
Muzyka: W. Kordziukiewicza
Aprac. i zapis: S. Kopy

1. Biełastoczczyna, ziamielka rodnaja,
   Żywiesz zaŭsiody ty ŭ hłybi majich hrudziej.
   Mjaściny nie sustreŭ ŭ życci niwodnaje, *
   Jakaja b mnie była choć kryszku darażej.

2. Woś rodny krajawid – pałoski wuzkija,
   Jakija drobić lud wjaskowy z hodu ŭ hod.
   Siarod paloŭ pasiołki biełaruskija,
   Dzie ad wjakoŭ żywie moj darahi narod.

3.Tam sieła, jak hrybok, chatka wjaskowaja,
   Dzie kroki pierszyja ŭ życci swajim rabiŭ,
   Dzie ad baćkoŭ wuczyŭsia rodnaj mowy ja –
   Tamu nikoli mowy hetaj nie zabyŭ.
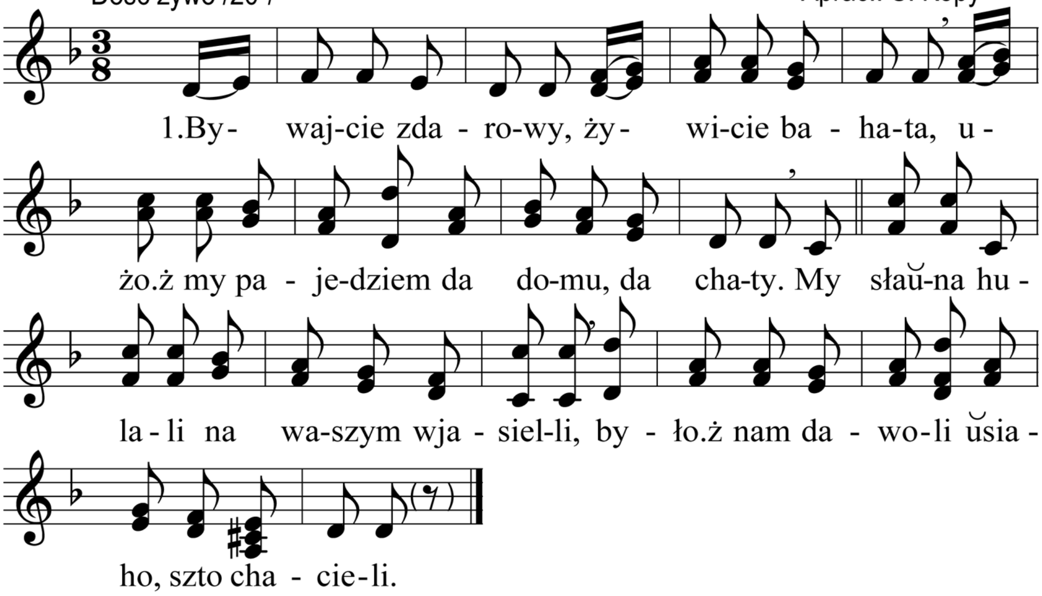
4. Na Biełastoczczynie prażyŭ ja maładość,
   A najważniejszaje – ja naradziŭsia tut.
   Najdarażejszaju tamu była i jość
   Mnie Biełastoczczyna – moj rodny, miły kut.

* – 3 i 4 radki paŭtarać

Bywajcie zdarowy

Słowy: A. Rusaka
Muzyka: I. Lubana
Aprac.: S. Kopy

Dość żywo /20"/

1. Bywajcie zdarowy,
   Żywicie bahata,
   Użo ż my pajedziem
   Da domu, da chaty.
      My słaŭna hulali
      Na waszym wjasielli.
      Było nam dawoli
      Ŭsiaho, szto chacieli.

2. Żadajem wam szczaścia,
   Zdaroŭja i siły,
   Nastupnaha śwjata,
   Daj Boża, dażyli.
      Ad dzietak paszany,
      Miż ŭnukami – zhody.
      Sto hod Wam żadajem
      My z hetaj nahody.

3. Kab żyta u poli
   Truboju wiłosia,
A ŭ chacie kab sała
   Kubłami wjałosia.
      Sztodzień u kapuście
      Kab pławała skwarka,
      A k joj, kali treba,
      Znajszłasia b i czarka.

4. Chaj kożny z was budzie
   U pracy badziory,
   Chlawy byli b poŭny
   Usiakaj żywjoły.
      Karoŭ szmat i koniej,
      Świniej i awieczak,
      A kury kab niesli
      Pa wozu jajeczak.

5. Kab wam szancawała
   Dy czasta na hości,
   Nichto b dy nikoli
   Nie mieŭ na was złości.
      Kab wam i paszana
      Była darahaja,
      Kab sława chadziła
      Ad kraju da kraju.
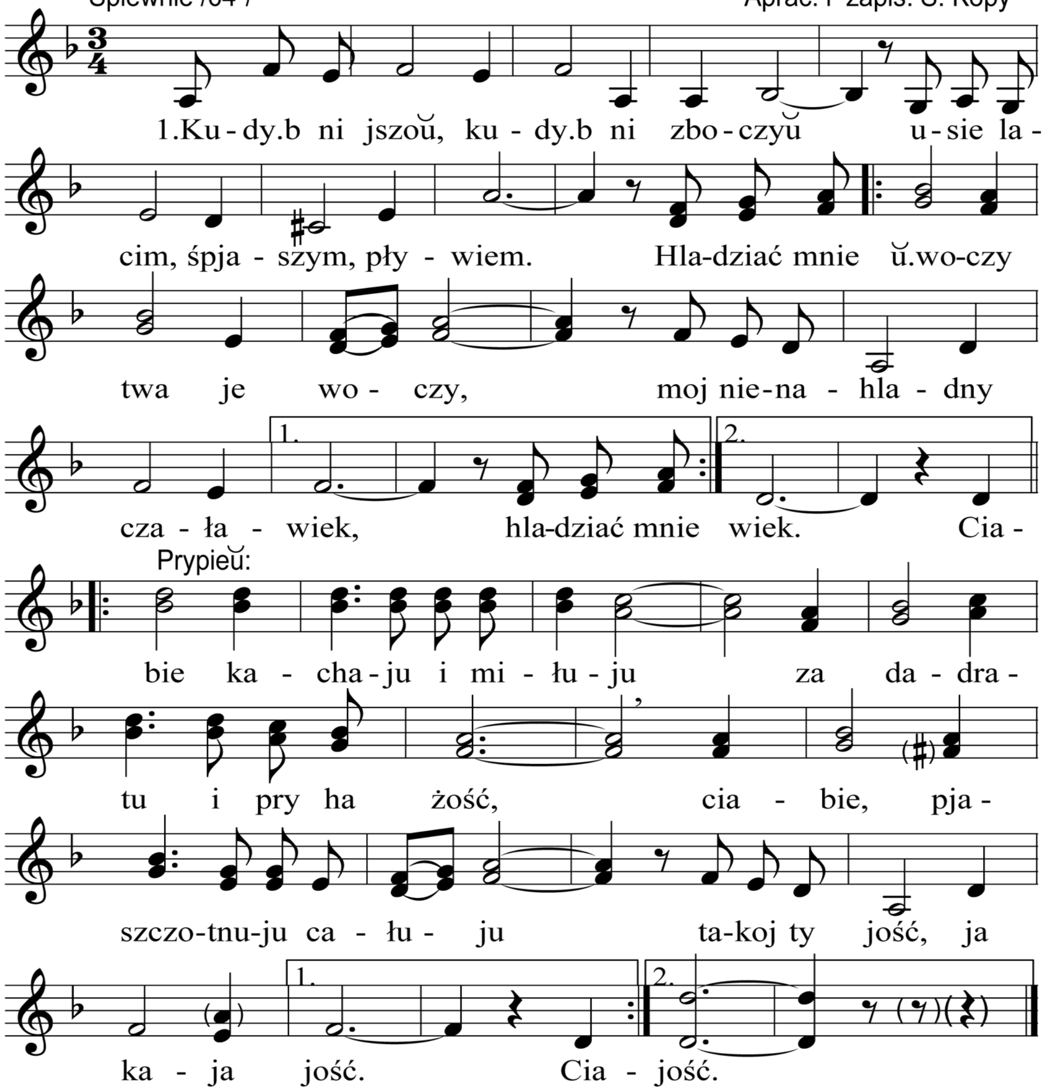
6. Żadajem jaszcze Wam
Prybytku u chcie.
Nie mała, nie mnoha –
Sztohod – pa dziciaci.
Nie budzie Wam kryŭdy
Jaszcze i za toje,
Kali paszancuje
Na hod i pa dwoje.

7. Darohu ż my znajem
Da Was, jahamości.
Da Was budziem jeździć
My czasta u hości.
Ci to na adwiedy,
Ci to na radziny,
Wazić karawaji
Pa dźwie paŭasminy.

Ciabie kachaju
(Woczy)

Słowy : Al. Staduba
Muzyka: Al. Maciuka
Aprac. i zapis: S. Kopy

Śpiewnie /64"/

1. Kudy b ni jszoŭ, kudy b ni zboczyŭ –
Usie lacim, spjaszym, pływiem.
Hladziać mnie ŭ woczy twaje woczy – *
Moj nienahladny czaławiek.
Prypieŭ:
Ciabie kachaju i miłuju **
Za dabratu i pryhażość.
Ciabie, pjaszczotnuju całuju –
Takoj ty jość, jakaja jość.

2. Chaj czas pad ruczku z nami kroczyć,
A chocza – maraj prapływie.
Chaj hlanie jon i mnie u woczy –
Dawierliwy moj czaławiek.
Prypieŭ:
Ciabie kachaju i miłuju...

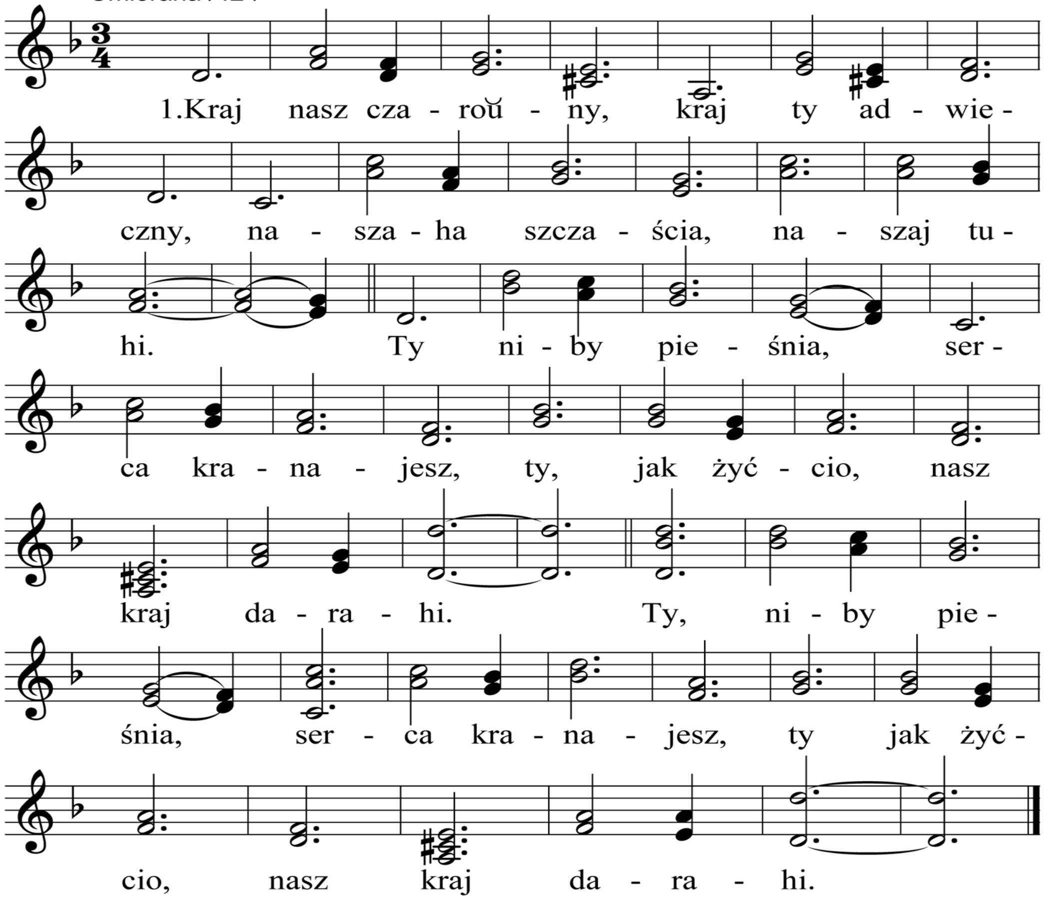
3. Siahonnia znoŭ ja adczuwaju,
Jak czasam ciażka biez ciabie.
Twaje ja woczy tak kachaju,
Szto ŭ jich ŭsio szczaście dla mjanie.
Prypieŭ:
Ciabie kachaju i miłuju...

* – 3 i 4 radki paŭtarać
** – Prypieŭ – paŭtarać

Kraj nasz czaroŭny

Słowy i muzyka:
Al. Szydłoŭskaha

Umierana /42"/

1. Kraj nasz czaroŭny, kraj ty adwieczny,
Naszaha szczaścia, naszaj tuhi.
Ty, niby pieśnia, serca kranajesz, *
Ty, jak żyćcio, nasz kraj darahi.

2. Baczu rabiny, wierby nad reczkaj,
Rodnyja kwietki ŭ poli ćwituć:
Tut wasiloczki, tut i ramonki
Radaść i smutak sercu niasuć.

3. Ŭ niebie paczuju kryk żuraŭliny –
Serca zabjecca mocna ŭ hrudziach.
Ŭ poli paczuju rodnuju pieśniu –
Wystupjać slozy sami ŭ waczach.

4. Matczyna mowa, matczyny pieśni –
Nasza bahaćcie, nasza żyćcio.
Biez rodnaj mowy, biez rodnaj pieśni,
Niby (Tak, jak) biez sonca, nasza żyćcio..
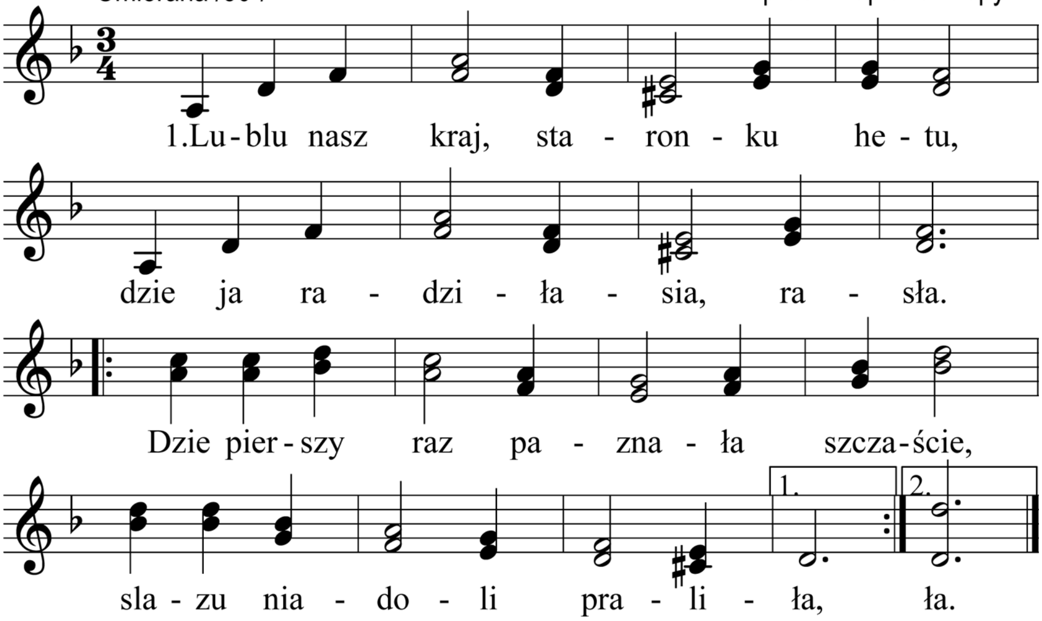
5. Chto ciabie straciŭ, kraj nasz czaroŭny,
Sercam zaŭsiody budzie jon tut,
Bo ty zaŭsiody luby bjazmierna,
Ty samy miły, rodny moj kut.

* – 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać

Lublu nasz kraj

Słowy: K. Bujło
Miełodyja: narodnaja
Aprac. i zapis: S. Kopy

Umierana /30"/

1. Lublu nasz kraj – staronku hetu,
Dzie ja /radziłasia, rasła/ radziŭsia i dzie ros.
Dzie pierwszy raz /paznała/ paznaŭ ja/ szczaście – *
Ślazu niadoli /praliła/ ja praliŭ.

2. Lublu narod nasz biełaruski,
Chaciny ŭ zieleni sadoŭ,
Załoczanyja zbożżam niwy,
Szum naszych chataŭ i lasoŭ.

3. I reczku, szto imkliwa wody
Niasie ŭ niazwiedannuju dal
I schiły bierahoŭ pjaszczanych
I choład czystych jaje chwal.

4. Lublu wjasnu, szto ŭ kwietki zieleń
Azdobić radasna ziamlu.
Busłoŭ na hniozdach klekatannie
I śpieŭ żaŭronaczka lublu.

5. Haraczuju spjakotu leta
I buru letniuju z dażdżom,
Jak hrom hrymić, a ŭ czornych chmarach
Małanka zichacić ahniom.

6. Lublu zimu z jaje marozam,
Szto wokny prybjare wa ŭzor
I biełу snieh, szto ŭskryŭszy pole,
Irdzieje blaskam jasnych zor.

7. I pieśni rodnyja lublu ja,
Szto dzieŭki ŭsim nam zapjajuć,
A tony hołasna ŭ prastory
Pieraliwajucca, pływuć.

8. Lublu ŭ pahodnuju ja noczku
Da pozna ŭ sadziku siadzieć,
Saczyć za jasnych zor mihcienniem,
Na miesiac załaty hładzieć.
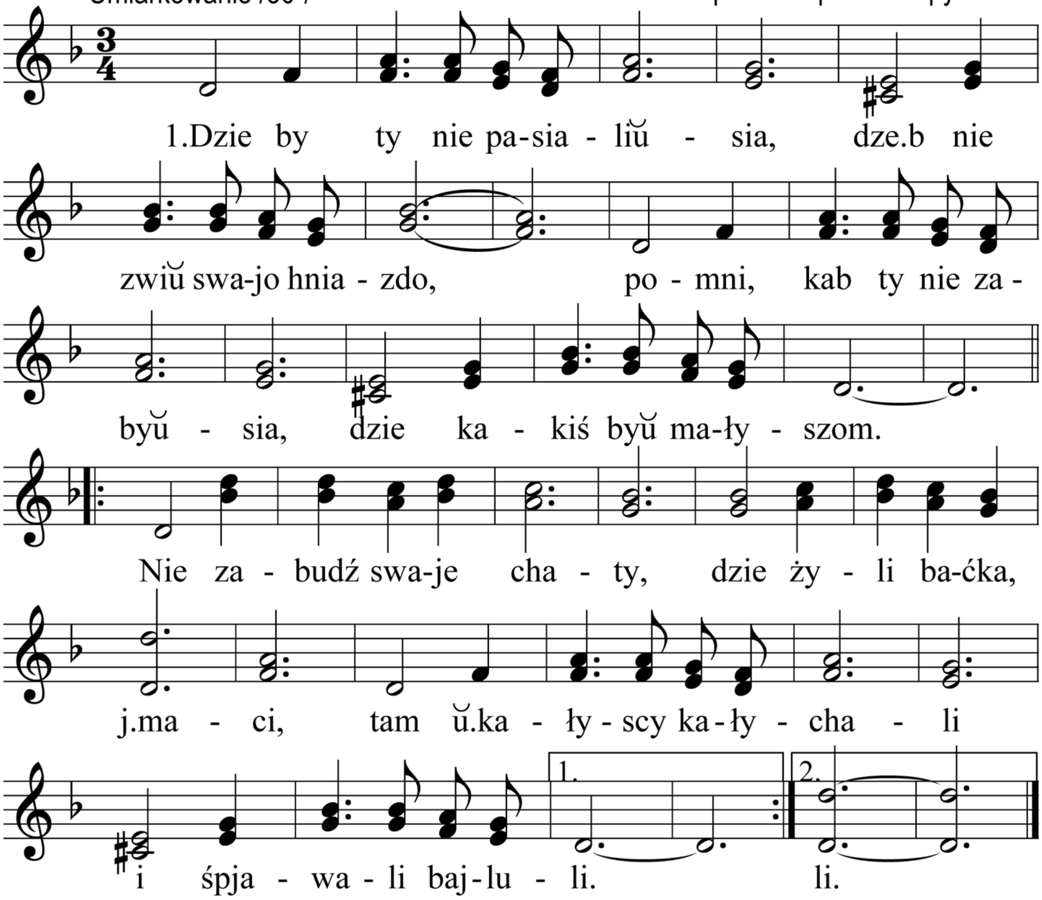
9. Usio ŭ tym krai sercu miła,
Bo ja lublu kraj rodny swoj,
Dzie z pierszym szczaściem ja /spaznałaś/ spaznaŭsia
I z hora pierszaju slazoj.

* – 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Nie zabudź

Biełar. patriatycznaja p.
Słowy:N.Sawickaj z Tyniewicz W.
Aprac. i zapis: S. Kopy

Umiarkowanie /50"/

1. Dzie by ty nie pasialiŭsia,
   Dzie b nie zwiŭ swajo hniazdo,
   Pomni, kab ty nie zabyŭsia,
   Dzie kaliś byŭ małyszom.
      Nie zabudź swaje chaty,*
      Dzie żyli baćka, j maci.
      Tam ŭ kałyscy kałychali
      I śpjawali: baj-luli.
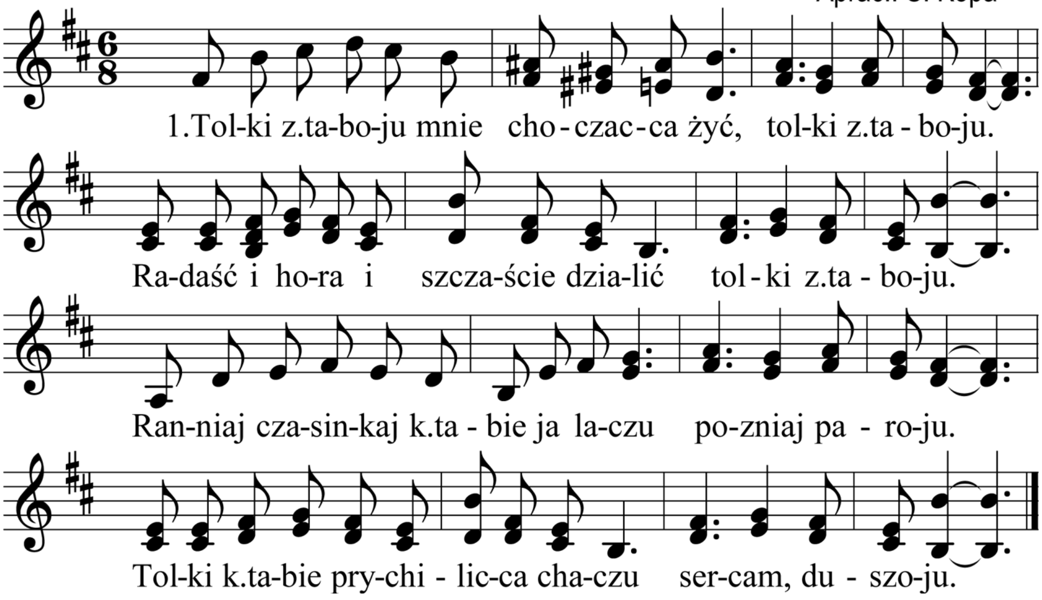
2. Hanaryś mowaj rodnaj.
   Ty jaje nie zabywaj.
   A kali chto zapytaje –
   Biełarus – ty dobra znaj.

Nie zabudź, dzie wuczyŭsia
Wymaŭlać pierwszy słowy.
Dobra wiedaj, szto treba
Mowu rodnu szanawać!

*Hetyja 4-y radki paŭtarać.

Tolki z taboju

Słowy: A. Rusaka
Muzyka: I. Lubana
Aprac.: S. Kopa
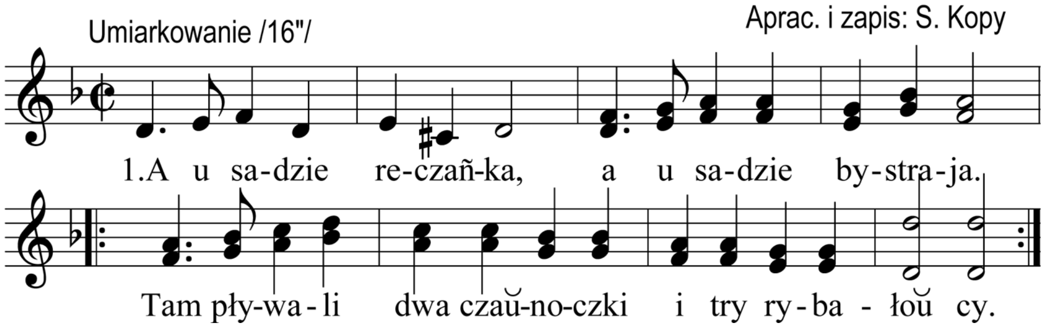

1. Tolki z taboju mnie choczacca żyć,
   Tolki z taboju.
   Radaść i hora i szczaście dzialić –
   Tolki z taboju.
      Ranniaj czasinaj k tabie ja laczu –
      Pozniaj paroju.
      Tolki k tabie prychilicca chaczu
      Sercam, duszoju.

2. Wyjści u pole, dzie niwy szumjać –
   Tam, nad rakoju.
   Pierszuju zorku na niebie spatkać –
   Tolki z taboju.
      Hetak nie straszny ciażkija puci
      Buduć z taboju.
      Hetak iści nierazłuczna ŭ życci –
      Tolki z taboju.

A u sadzie reczańka

Biełar. narod. p.
Aprac. i zapis: S. Kopy

1. A u sadzie reczańka,
   A u sadzie bystraja.
   – Tam pływali dwa czaŭnoczki *
   I try rybałoŭcy.

2. – Adzin każa: dziaŭczyna,
   Druhi każa: rybczyna,
   Treci każa – serca majo, *
   Ci ty pojdziesz za mjanie?

3. – Na szto mjanie pytajesz,
   Kali chaty ni majesz?
   – Waźmu „serca" – ŭ czużuju, *
   Pakul swaju zbuduju.

4. – Dy zbuduj choć z lebjady,
   A ŭ czużuju nie wjadzi.
   Bo czużaja takaja, *
   Jak śwjakrucha1 lichaja.

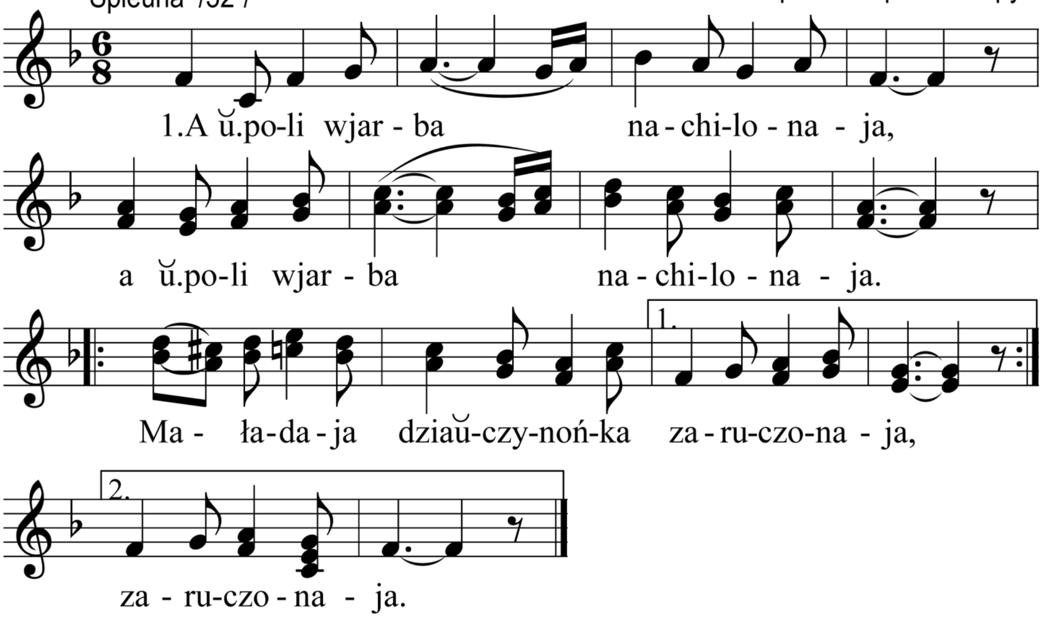
5. – Ja zbuduju z czarotu –
   Jaszcze j sieni pryplatu.
   Dy /I/ pastaŭlu kraj siała,
   Kab ty była zdarowa.
   Dy /I/ pastaŭlu kraj siała –
   Żywi,miła – wiesiała!

* – 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać
[1]Teściowa.

A ŭ poli wjarba

Biełar narod. p.
Aprac. i zapis: S. Kopy

Spieŭna /32"/

1. A ŭ poli wjarba *
Nachilonaja.
Maładaja dziaŭczynońka **
Zaruczonaja.

2. Zaruczonaja *
I zapitaja.
Tady jaje zapiwali, **
Jak sad zacwitaŭ.

3. Jak sad zacwitaŭ, *
Jak zara ŭzyszła.
Maładaja dziaŭczynańka **
Pa wadu iszła.

4. Kasia ad wady, *
Jasio – da wady.
– Pastoj, pastoj, maja Kasia **
Daj kaniu wady.

5. – Jak budu twaja, *
Napaju kania.
Z zimnieńkaje kryniczeńki, **
Z poŭnaha wjadra.
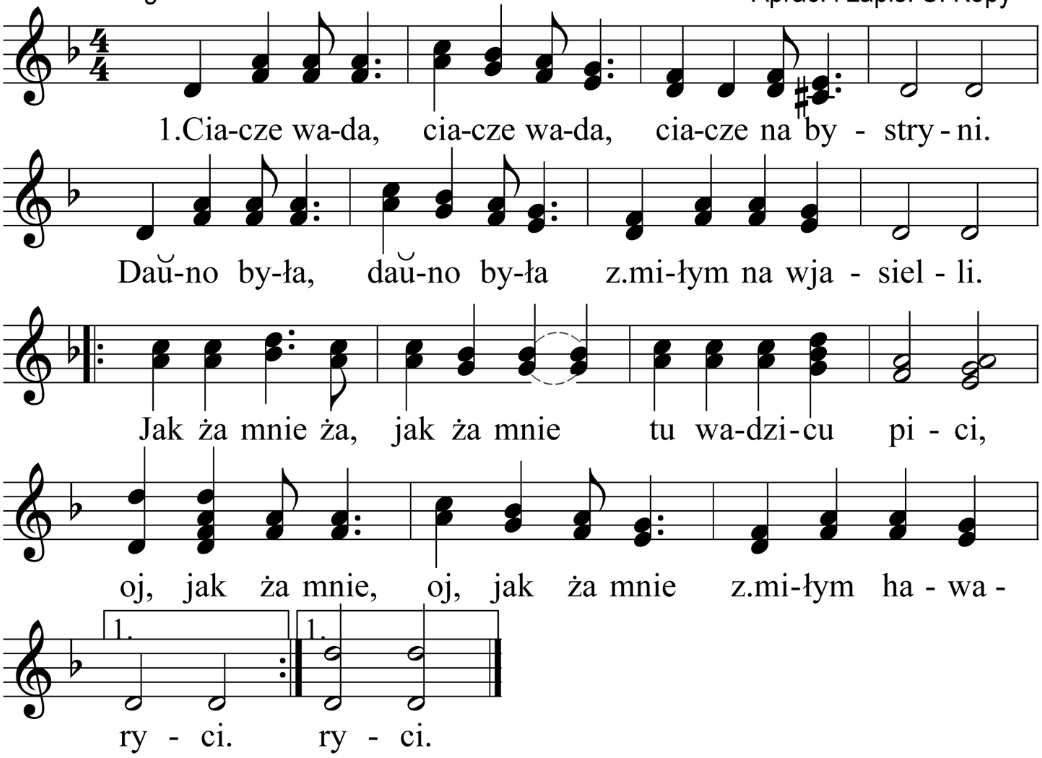
* – 1 i 2 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.
* – 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Ciacze wada

Biełar. narod. p.

Energicznie /40"/

Aprac. i zapis: S. Kopy

1. Ciacze wada (2 r.)
   Ciacze na bystryni.
   Daŭno była, (2)
   Z miłym na wjasielli.
      Jak ża mnie (ża) * (2)
      Tu wadzicu pici,
      Oj, jak ża mnie, (2)
      Z miłym hawaryci?

2. – Kazaŭ miły, (2)
   Szto mjanie paprosić,
   Jak u poli, (2)
   Pszaniczeńku skosić.
      A jon kosić, (2) *
      I wosień minaje –
      Jon żanicca bjare druhu,
      A mjanie kidaje.
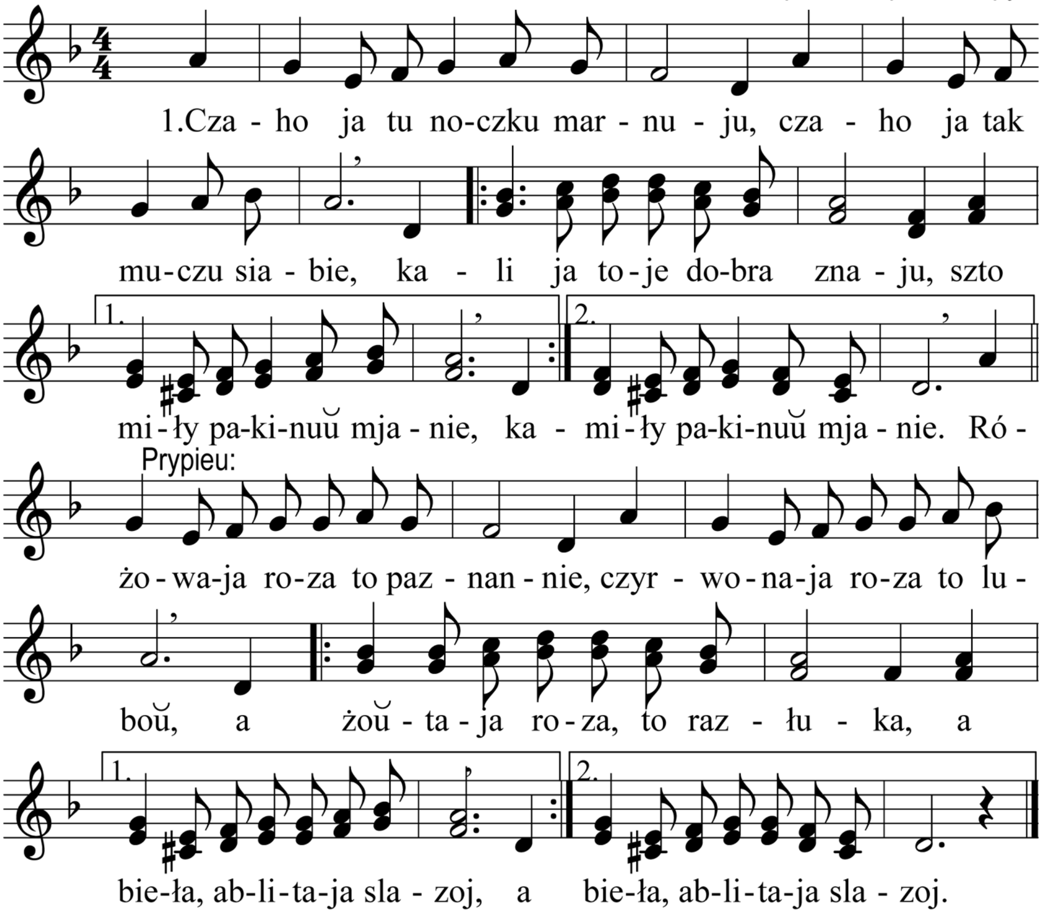
3. – Nie rwi, miły, (2)
   Spiełaje kaliny.
   Nie lubi ty, (2)
   Zrazu dwie dziaŭczyny.
      Dwie dziaŭczyny, (2) *
      Dola licha – zdrada:
      Adna staić, horka płacza,
      Druha – tamu rada.

*Czatyry radki – na druhuju czaść mełodyji – paŭtarać u kożnaj zwarotcy.

Czaho ja tu noczku

Biełar. narod. p.

Umiarkowanie /46"/ Aprac. i zapis: S Kopy

1. Czaho ja tu noczku marnuju
Czaho ja tak muczu siabie,
Kali ja toje dobra znaju, *
Szto miły pakinuŭ mjanie?
Prypieŭ;
Różowaja roza to paznannie,
Czyrwonaja roza, to luboŭ,
A żoŭtaja roza, to razłuka, *
A bieła – ablitaja slazoj.

2.Nikoli ja toha nie zabudu,
Kali jon da mjanie prychadziŭ.
Nikoli ja tych słoŭ nie zabudu, *
Szto miły da mjanie hawaryŭ.
Prypieŭ:
Różowaja roza...

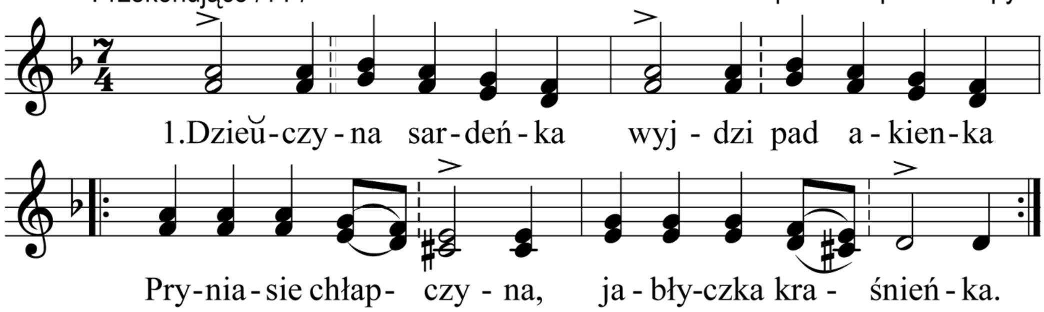
3. Nikoli ja toha nie zabudu,
Kali jon mjanie caławaŭ –
Sarwaŭ czyrwony cwjatoczak *
I kinuŭ na ziemlu – pataptaŭ.
Prypieŭ:
Czyrwonaja roza...

* – 3 i 4 radki u kożnym kuplecie i prypiewie paŭtarać.

Dzieŭczyna sardeńka

Bielar. narod. p.
Aprac. i zapis: S. Kopy

Przekonująco /14"/

1. Dzieŭczyna sardeńka,
Wyjdzi pad akienka.
Pryniasie chłapczyna *
Jabłyczka kraśnieńka.

2. Pryniasie adnoje,
Pryniasie druhoje.
– Oj, wyjdzi dziaŭczyna
Ty, sardeńka moje.

3. – Nie wyjdu, nie wyjdu,
Bo ludziej bajusia.
Buduć hawaryci:
Z taboju lublusia.

4. – Niachaj pahaworać –
My jich nie baimsia.
Prydzie ta niadziela –
Na szlub stanawimsia.

5. – Staniem my na szlubie
Aboje ciaśnieńka.
Niachaj pahaworać
Ludzi hałaśnieńka.
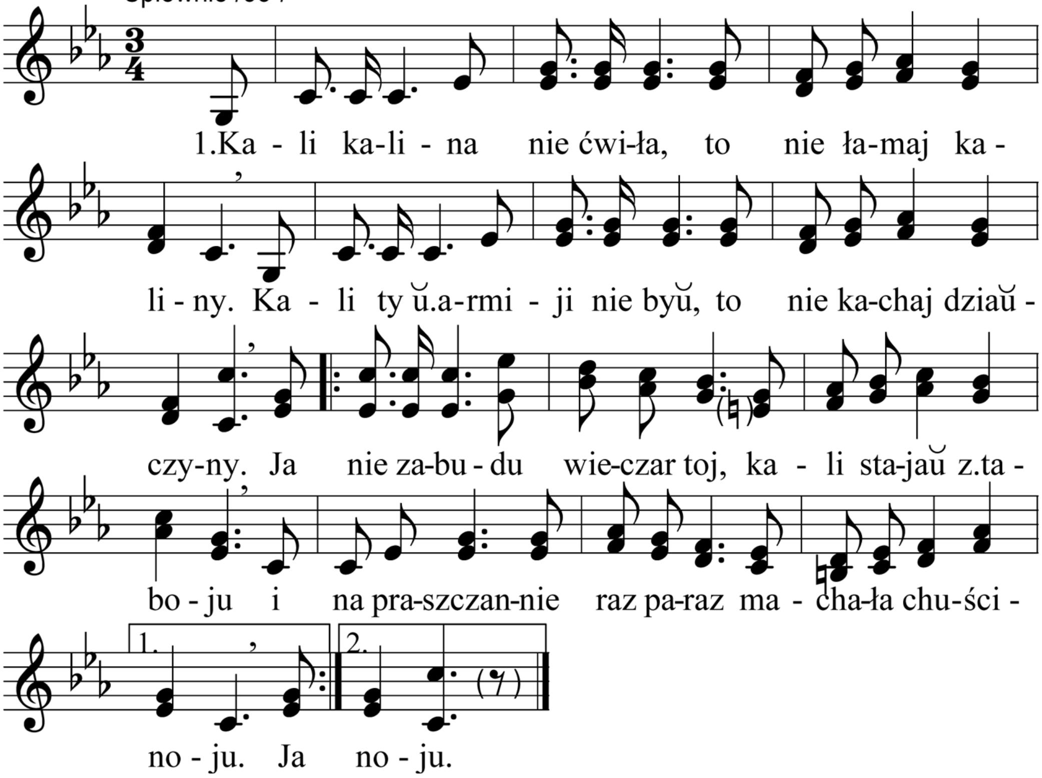
6. – Na nasza wjasielle
Susiedziaŭ zaprosim.
– Chaj wypjuć pa czarcy,
Kab dobra żyłosia.

* 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Kali kalina nie ćwiła

Narod. p. z Biełastocczyny
Aprac. i zapis: S. Kopy

Śpiewnie /38"/

1. Kali kalina nie ćwiła,
   To nie łamaj kaliny.
   Kali ty ŭ armiji nie byŭ,
   To nie kachaj dziaŭczyny.
   Prypieŭ:
   Ja nie zabudu wieczar toj, *
   Kali stajaŭ z taboju.
   Ty na praszczannie raz-paraz
   Machała chuścnoju.

2. – Pryszoŭ da mjanie Wasilok
   I chacieŭ mjanie braci,
   A ja hadami małada,
   A jon nie byŭ ŭ sałdatach.
   Prypieŭ:
   Ja nie zabudu wieczar toj ...

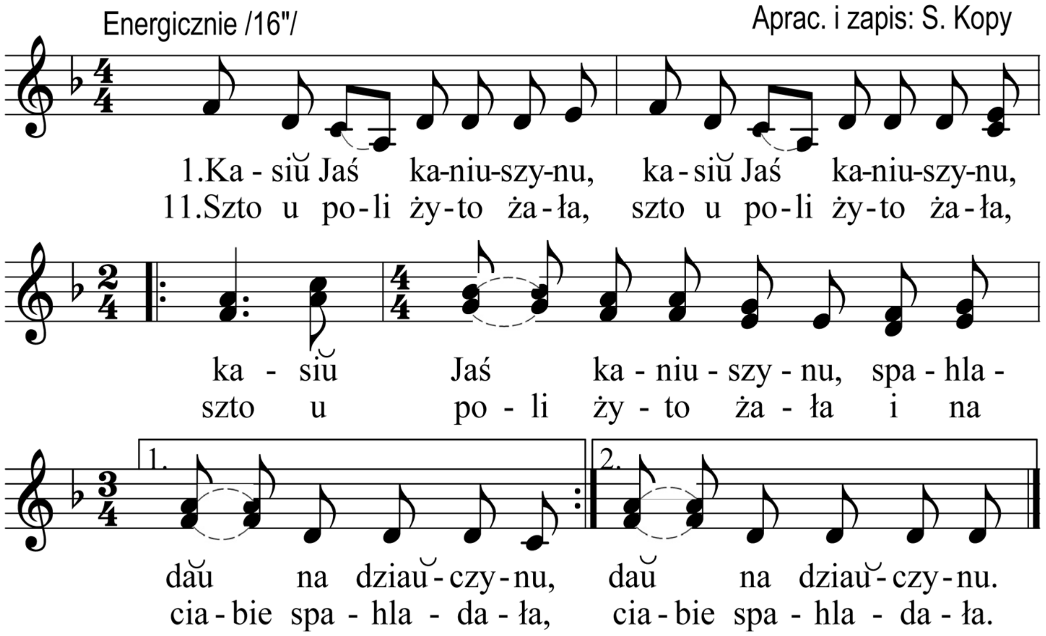
3. Pryszoŭ da mjanie Wasilok,
   Kab dla mjanie skazaci:
   – Bywaj zdarowa, dzieŭczyno,
   Bo ja idu ŭ sałdaty.
   Prypieŭ:
   Ja nie zabudu wieczr toj ...

4. – Kali ja ŭ armiju iszoŭ,
   To ty była dziaŭczynaj,
   Kali ja z armiji pryszoŭ,
   To ty kałyszasz syna.
   Prypieŭ:
   Ja nie zabudu wieczar toj ...

* – Prypieŭ paŭtarać.

Kasiŭ Jaś

Biełar. narodn. p.
Aprac. i zapis: S. Kopy

1. Kasiŭ Jaś kaniuszynu *
Kasiŭ Jaś kaniuszynu – **
Spahladaŭ na dziaŭczynu.

2. A dziaŭczyna żyta żała *
A dziaŭczyna żyta żała, **
Dy na Jasia spahladała.

3. – Ci ty Jaś, ci ty nie *
Ci ty Jaś, ci ty nie – **
Spadabaŭsia ty mnie.

4. Kinuŭ Jaśka kasić – *
Kinuŭ Jaśka kasić – **
Paczaŭ mamku prasić:

5. – Luba mamka maja, *
Luba mamka maja
Ażani ty mjanie.

6. – Usie chłopcy żonak majuć, *
Usie chłopcy żonak majuć – **
Abymajuć i kachajuć.

7. Kab ja żonaczku mieŭ – *
Kab ja żonaczku mieŭ, **
To b nie piŭ i nie jeŭ.

8. – Dy j bjary Stanisławu – *
Dy j bjary Stanisławu – **
Budzie żonka na ŭsiu ławu.

9. – Stanisławy nie chaczu, *
Stanisławy nie chaczu, **
Bo j na ławu nie ŭsadżu.

10. – Dy j bjary ż ty Janinu, *
Dy j bjary ż ty Janinu – **
Pracawituju dziaŭczynu.

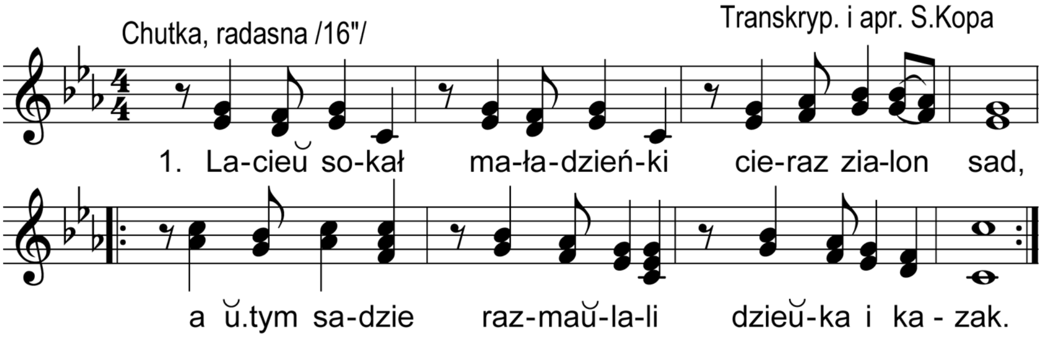
11. Szto u poli żyta żała *
Szto u poli żyta żała **
I na ciabie spahladała.

12. Ja Janiny nie chaczu, *
Ja Janiny nie chaczu – **
Waźmu tuju – szto lublu.

* – 1 radok u kożnym kuplecie paŭtarać.
* – 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Lacieŭ sokał

Z rep."Swajakoŭ" z Mozyra
Transkryp. i apr. S.Kopa

1. Lacieŭ sokał maładzieńki
Cieraz zialon sad,
A ŭ tym sadzie razmaŭlali *
Dzieŭka i kazak.

2. – Wyjdzi, wyjdzi dziaŭczynieńka
Zamuż za mjanie.
Ja pryjedu sa swatami
Zaŭtra da ciabie.

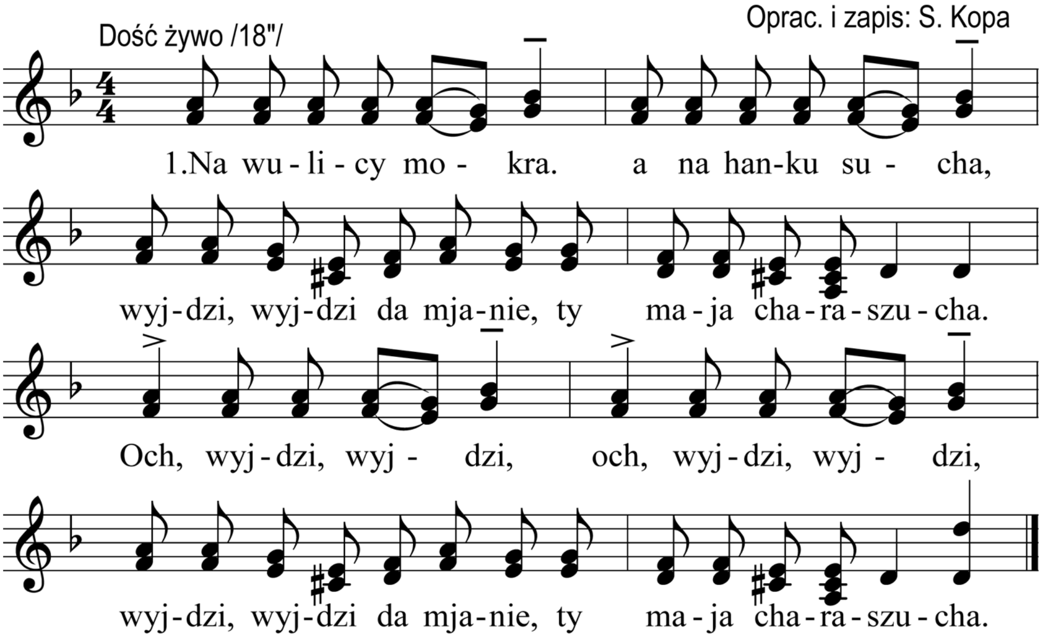
3. Adkazała dziaŭczynieńka
Tamu kazaku:
– Kali szczyra mnie kachajesz –
Wyjdu za ciabie.

4. Sonca nizka, wieczar blizka,
Ŭ niebie chmarycca,
A ŭ tym sadzie razmaŭlali
Dzieŭka i kazak.

* – 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Na wulicy mokra

Biełar. nar. pieśnia
Oprac. i zapis: S. Kopa

1. Na wulicy mokra,
A na hanku – sucha.
– Wyjdzi, wyjdzi da mjanie ty,
Maja charaszucha.
Och, wyjdzi, wyjdzi (2 razy)
Wyjdzi, wyjdzi da mjanie ty,
Maja charaszucha.

2. Piersza dzieŭka – Hanna,
Druhaja – Marjanna,
A ty, lepszaja ad jich –
Ty – maja kachana.
Och, ty kachana, (2r.)
A ty, lepszaja ad jich –
Ty maja kachana.
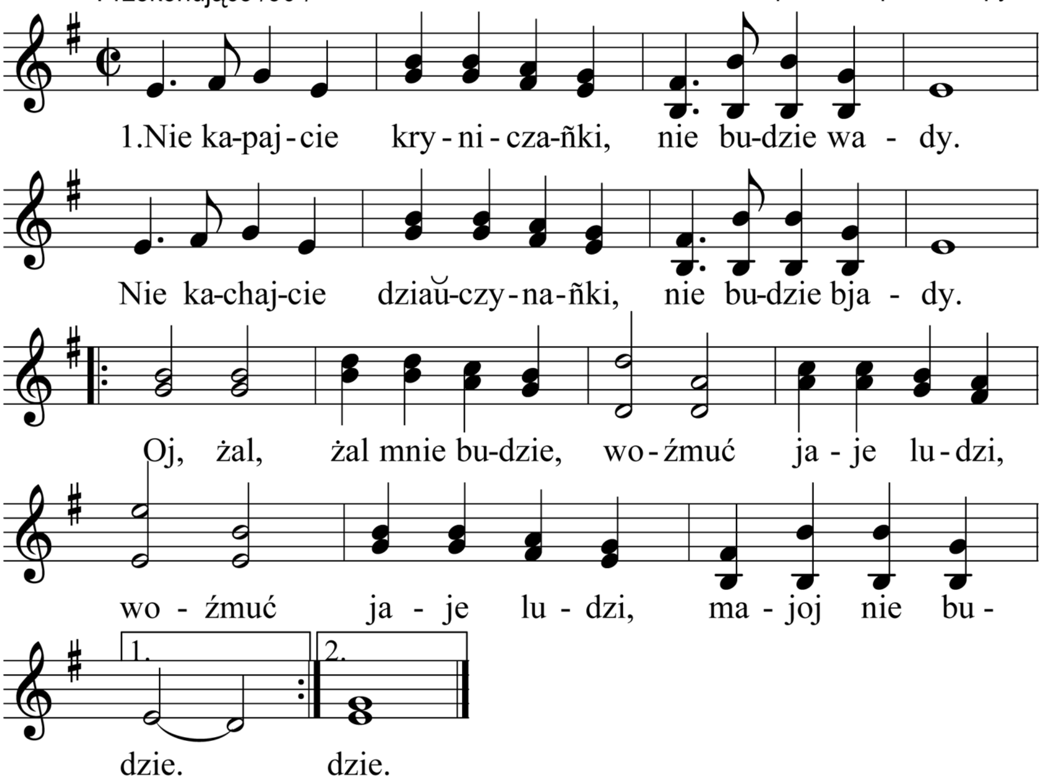
3. Pakul hawaryli –
Koniej prytamili.
– Ja pajedu da kachanaj –
Zdarowieńki byli!
Och, ja pajedu, (2r.)
Ja pajedu da kachanaj –
Zdarowieńki byli!

4. Na wulicy mokra... – *jak 1- szy kuplet*

Nie kapajcie kryniczańki

Biełar. narod. p.
Aprac. i zapis S. Kopy

Przekonująco /36"/

1. Nie kapajcie kryniczańki –
Nie budzie wady.
Nie kachajcie dziaŭczynańki –
Nie budzie bjady.
Prypeŭ: Oj, żal, żal mnie budzie – *
Woźmuć jaje ludzi.
Woźmuć jaje ludzi –
Majoj nie budzie.

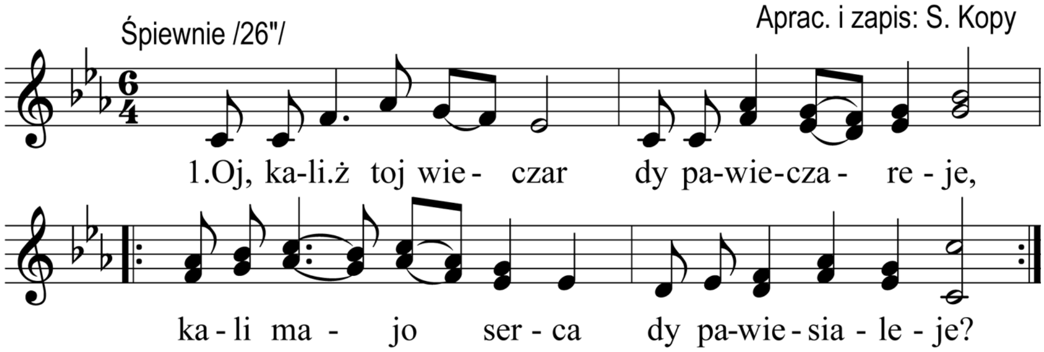
2. Oj, kab taja kryniczańka
Zasaryłasia.1
Oj, kab taja dziaŭczynańka
Zażuryłasia.2
Prypieŭ: Oj, żal, żal mnie budzie...

3. A ŭże z taje kryniczańki
Arły wodu pjuć.
A ŭżo tuju dziaŭczynańku
Da szlubu wjaduć.
Prypieŭ: Oj, żal, żal mnie budzie...

*Prypieŭ paŭtarać,
[1]Zapłynęła mułem, zatkała się.
[2]Zasmuciła się.

Oj, kali ż toj wieczar

Biełar. narod. p.
Aprac. i zapis: S. Kopy

1. Oj, kali ż toj wieczar
Dy pawieczareje,
Kali majo serca
Dy pawiesialeje?

2. Kali moj mileńki,
Jakoha czakaju,
Da mjanie, da chaty
Cicha zawitaje?

3. Cicha zawitaje,
Kab nie czuła maci –
Kab nam, zakachanym,
Nie mahła mjaszaci.

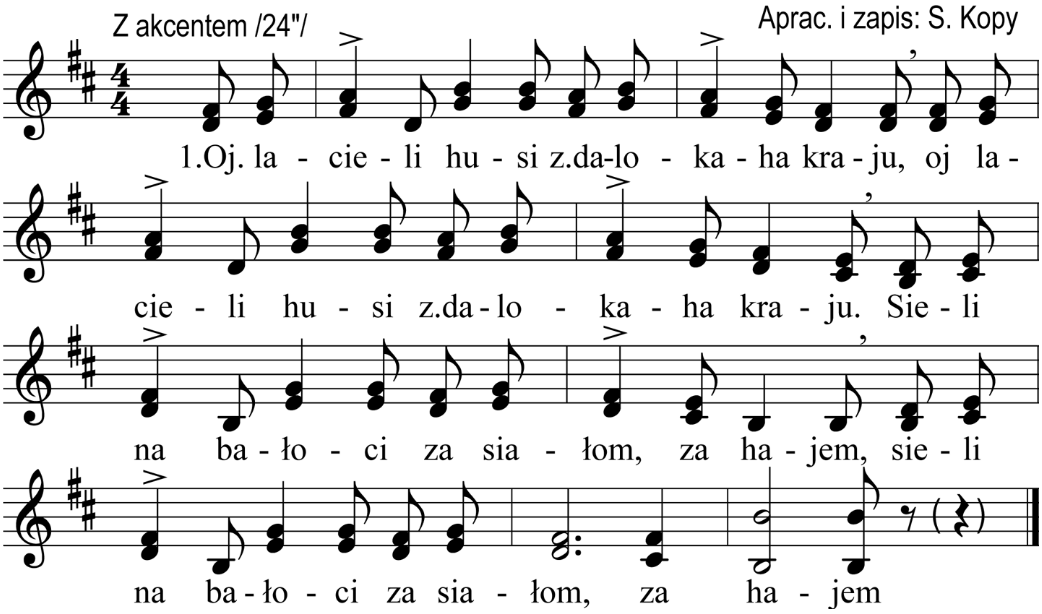
4.Pojdzie jon haroju,
Ja pajdu dalinaj –
Streniemsia u poli
Razam – pad kalinaj.

5. Ŭ poli pad kalinaj,
Szto la ruczajoczka,
Pasiadzim my doŭha –
Da rannia – ŭsiu noczku.

* 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Oj, lacieli husi

Biełar. narod. p.
Aprac. i zapis: S. Kopy

1. Oj, lacieli husi z dalokaha kraju – *
   Sieli na bałoci za siałom, za hajem. *

2. – Paczakajcie husi – ja was zapytaju,
   Ja was zapytaju: ci z taho wy kraju,
   Ci z taho wy kraju, skul miłoha maju?
   Skul miłoha maju – z im ja prysiahaju.

3. – A mnie z taboj, miły, nidzie nie widaci –
   Na suchim pjasoczku dwa śladoczki znaci:
   Oj, pierwszy śladoczak – kania waranoha,
   A druhi śladoczak, dy majho miłoha.

4. – Ja pajdu ŭ sadoczak – wyszczyknu listoczak.
   Budu pakrywaci miłaha śladoczak,
   Kab pa tym śladoczku ludzi nie chadzili,
   Kab majho miłoha inszy nie lubili.
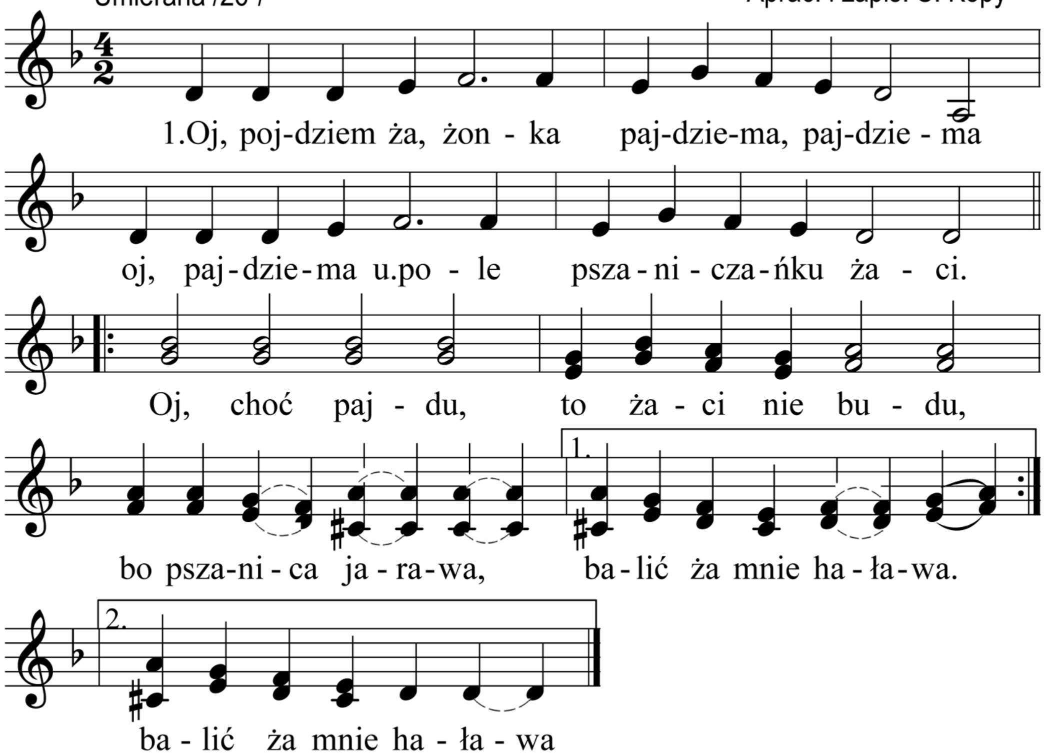
*Hetyja radki paŭtarać.

Oj, pojdziem ża

Biełar. narod. p.

Aprac. i zapis: S. Kopy

Umierana /26"/

1. Oj, pojdziem ża żonka, pajdziema, pajdziema,
   Oj, pojdziem ża ŭ pole pszaniczańku żaci.
   – Oj, choć pajdu, to żaci nie budu, *
   Bo pszanica jarawa – balić ża mnie haława.

2. Oj, pojdziem ża żonka, pajdziema, pajdziema,
   Oj, pojdziem ża ŭ pole dy snapy wjazaci.
   – Oj, choć pajdu – wjazaci nie budu,
   Bo pszanica jarawa – ja chadżu jak nie żywa.

3. Oj, pojdziem ża żonka, pajdziema, pajdziema,
   Oj, pojdziem ża ŭ pole dy hreczku pałoci.
   – Oj, choć pajdu – pałoci nie budu,
   Bo u hreczcy jość pałowa, a ja wielmi niezdarowa.

4. Oj, pojdziem ża żonka, pajdziema, pajdziema,
   Oj, pojdziem ża ŭ pole bulbaczku kapaci.

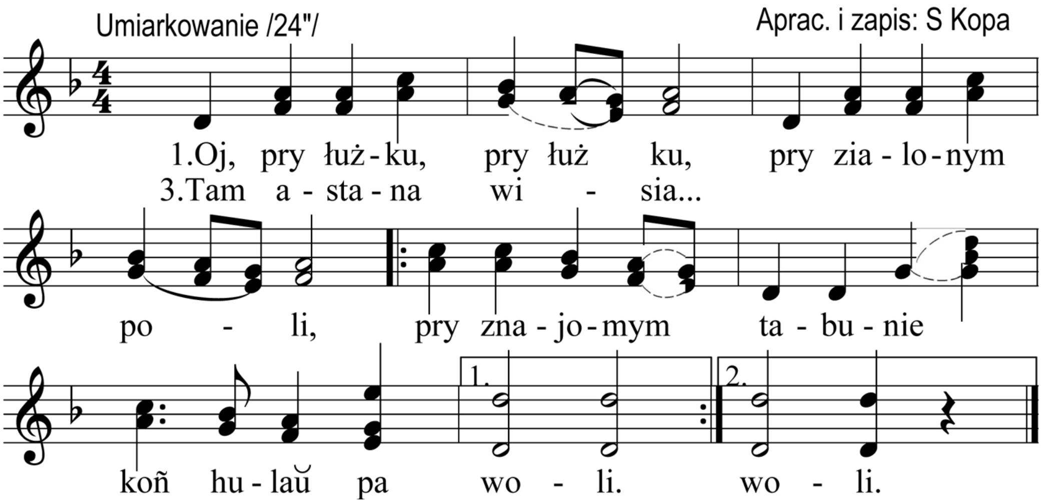
– Oj, choć pajdu – kapaci nie budu,
Bo ciażka matyczka, a ja niewjaliczka.

5. Oj, pojdziem ża żonka, pajdziema, pajdziema,
Pojdziem da susieda wjasielle hulaci.
Oj, daj Boża sto let mnie prażyci –
Cieraz dzień, cieraz dwa – na hulankach byci.

* 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Oj, pry łużku

Biełar. narod. p.
Aprac. i zapis: S Kopa

Uwaga: Tak jak śpiewa się 2-gi takt w pierwszej zwrotce, należy wykonać melodię zwr. .2, 4 i 5. Mellzmat wykonawczy zwr. 3-ciej w w/w takcie jest wzorem wykonawczym dla zwr. 6 i 7.

1. Oj, pry łużku, pry łużku,
Pry zialonym poli,
Pry znajomym tabunie *
Koń hulaŭ pa woli.

2. – Ty laci, laci, moj koń –
Laci, nie lanisia,
Kala mileńkaj dwara
Stań, astanawisia.

3. Tam astanawisia,
Tupni kapytami.
– Ci nie wyjdzie maja miła
Z czornymi brywami?

4. Oj nie wyjszła miłaja –
Wyjszła jaje maci.
– Dobry dzień, moj miły ziać –
Zajdzi ty da chaty.

5. – A ja ŭ chatu nie pajdu –
Pajdu da światlicy.
– Razbudżu ja mocny son
Dla swajoj dziawicy.
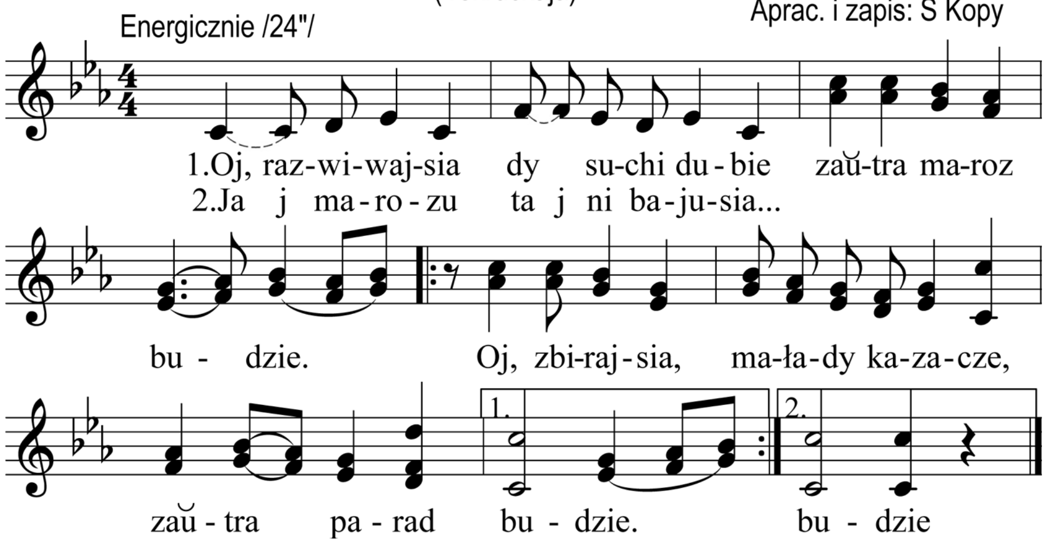
6. A dziaŭczyna ŭstała,
Son swoj raskazała.
– Prawaj ruczkaj abniała
I pacaławała.

7. A nazaŭtra rana
Wjoska ŭsia uznała,
Szto dziaŭczyna kazaka
Mocna caławała.

* 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Oj, razwiwajsia
(rekruckaja)

Biełar. narod. p.
Aprac. i zapis: S Kopy

1. – Oj, razwiwajsia, dy suchi dubie –
Zaŭtra maroz budzie.
– Oj, zbirajsia, małady kazacze –
Zaŭtra parad budzie.

2. – Ja j marozu ta j ni bajusia –
Zaraz razaŭjusia.
– Ja j pachodu ta j ni bajusia –
Zaraz paciahnusia.

3. – Oj, razwiwajsia dubie zielanieńki
Ŭ poli, pry dalini.
– Oj, zbirajsia, kazak maładzieńki
Ŭ pachod – na czużbinu.

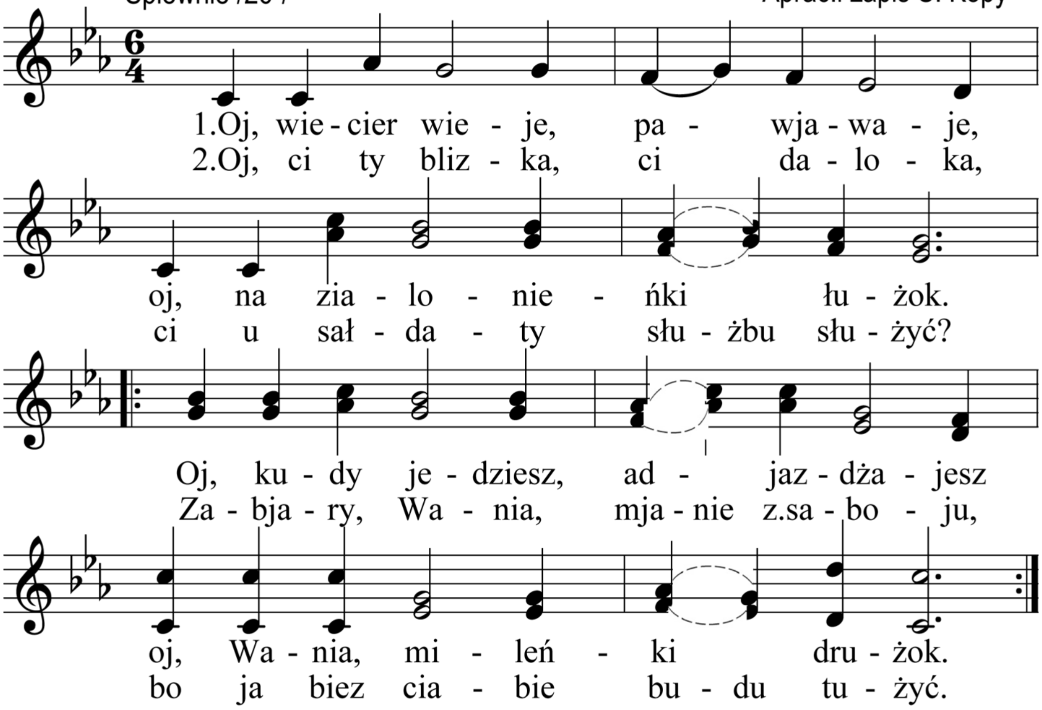
4. Oj, pachiliŭsia dubiec maładzieńki,
Pachiliŭsia k łuhu.
– Oj, wy chłopcy, dobryja małojcy,
Wjarnicieś da domu.

* 3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.

Oj, wiecier wieje

Biełar. narod. p.

Śpiewnie /26"/ Aprac.i zapis S. Kopy

1. Oj, wiecier wieje – pawjawaje
Oj, na zialonieńki łużok.
– Oj, kudy jedziesz – adjażdżajesz *
Oj, Wania, mileńki drużok?

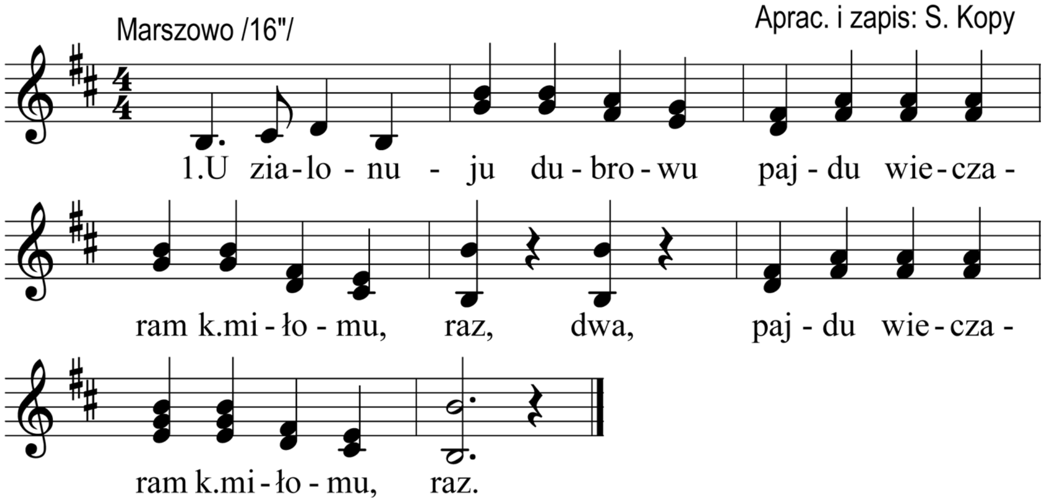
2. Oj, ci ty blizka, ci daloka,
Ci u sałdaty służbu służyć?
– Zabjary Wania mjanie z saboju,
Bo ja biez ciabie budu tużyć![1]

3. Oj, wiecier wieje – pawjawaje
Oj, na zialonieńki łużok.
– Budu czakaci, budu kachaci
Oj, Wania – mileńki drużok.

*3 i 4 radki u kożnym kuplecie paŭtarać.
1Tęsknić.

U zialonuju dubrowu

Biełar. narod. p.
Aprac. i zapis: S. Kopy

1. U zialonuju dubrowu
   Pajdu wieczaram k miłomu,
   Raz, dwa – pajdu wieczaram k miłomu, raz.

2. Pajdu wieczaram k miłomu,
   Kab zawjoŭ mjanie da domu,
   Raz, dwa – kab zawjoŭ mjanie da domu, raz.

3. – Tabie maci prykazała,
   Kab z kazakam nie stajała,
   Raz, dwa – kab z kazakam nie stajała, raz.

4. – Tabie maci hawaryła,
   Kab kazaka nie lubiła,
   Raz, dwa – kab kazaka nie lubiła, raz.

5. Jechaŭ kazak kala lesu –
   Pad kapytam kamień tresnuŭ,
   Raz, dwa – pad kapytam kamień tresnuŭ, raz.
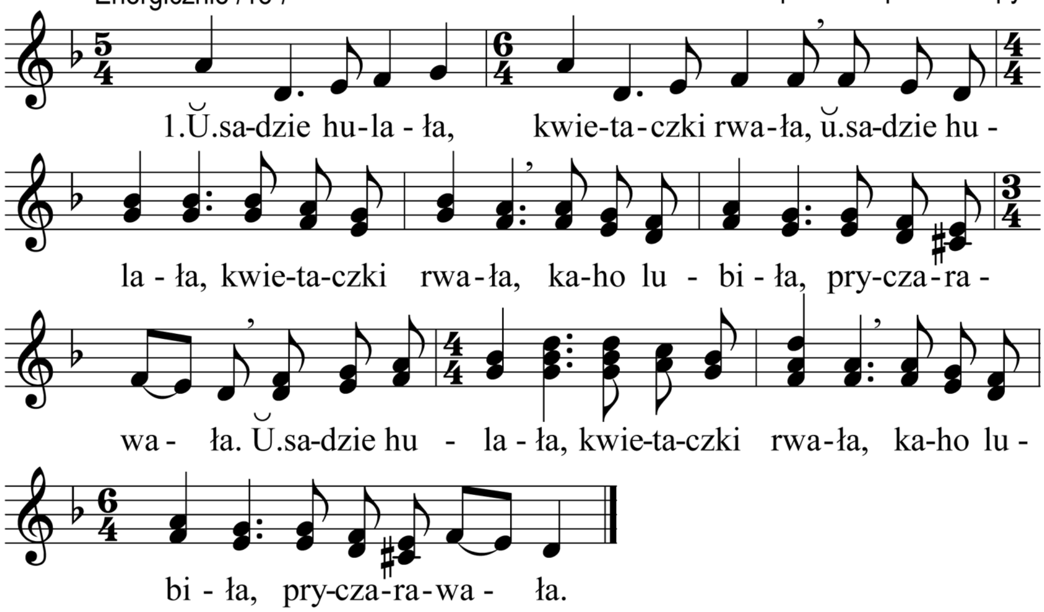
   6. U zialonuju dubrowu... – *jak 1. zwr.*

Ŭ sadzie hulała

Biełar. narod. p.

Aprac. i zapis: S. Kopy

Energicznie /18"/

1. Ů sadzie hulała – kwietaczki rwała.
   Ů sadzie hulała, kwietaczki rwała – *
   Kaho lubiła – pryczarawała.

2. Pryczarawała serca i duszu.
   Pryczarawała serca i duszu – *
   Ciapier da ciabie chadzić ja muszu.

3. Chadzić ja muszu – lubici budu,
   Chadzić ja muszu, lubici budu, *
   A pryznajusia – swatać nie budu.

* 2 i 3 radki u kožnym kuplecie paŭtarać.

Wykaz miejscowości i wykonawców

Lp.	Imię i nazwisko wykonawcy	Rok/data urodzenia	Rok/data nagrania
	Babroŭniki / Bobrowniki		
1.	Zofia Cecerko	27.IX.1935	6.V.1997
2.	Michał Cecerko	1935	6.V.1997
3.	Maria Ciniewska	1902	9.XI.1980
	Komataŭcy / Chomontowce		
1.	Agata Popielnicka	1903	9.XI.1980
	Haradok / Gródek		
1.	Nina Cywoniuk	21.VI.1930	1980
2.	Nadzieja Dudzik rod. sa Świdziałaŭki k. Krynak	29.XII.1912	5.V.1997
3.	Nina Szeremeta rod. z Pieńkoŭ	1925	5.V.1997
	Kałodna / Kołodno		
1.	Walentyna Bursa	1944	14.I.1998
2.	Olga Cimochowicz	1928	14.I.1998
3.	Konstanty Doroszkiewicz	1912	14.I.1998
4.	Aleksandra Grycuk	1923	14.I.1998
5.	Antoni Kozłowski	1931	14.I.1998
6.	Olga Lenkiewicz	1915	14.I.1998
	Mielaszki / Mieleszki		
1.	Helena Doroszkiewicz	30.VIII,1935	28.IV.1995
2.	Walentyna Doroszkiewicz, rodem z Zubrów	13.II.1937	28.IV.1995
3.	Anastazja Karpowicz	1929	28.IV.1995
4.	Maria Kozioł	1922	28.IV.1995
5.	Irena Łowicka	1931	28.IV.1995
6.	Luba Łowicka	XI.1900	29.I.1997
7.	Nina Łowicka	7.I.1935	28.IV.1995
8.	Zofia Petelska	1921	28.IV.1998
9.	Irena Szykuć	1933	28.IV.1995

Padazierany / Podozierany			
1.	Olga Bujko	1907	7, 8.V.1997
2.	Walentyna Bujko	1933	7, 8.V.1997
3.	Lidia Bura	1936	7, 8.V.1997
4.	Włodzimierz Bura	1935	7, 8.V.1997
Skrablaki / Skroblaki			
1.	Katarzyna Dudenko	1925	23.I.1998
2.	Maria Naliwajko	1923	21.X.1998
2.	Nadzieja Żamojda	1933	23.I.1998
Świsłaczany / Świsłoczany			
1.	Zinaida Makarewicz	1928	8.V.1997
2.	Raisa Petelska	1924	8.V.1997
Waliły Wioska / Waliły Wieś			
1.	Zinaida Tarasewicz, rod. z Załuk	1933	14.I.1998
Wiejki / Wiejki			
1.	Wiera Worona, rod. z Padazieran	1927	7, 8.V.1997
Załuki / Załuki			
1.	Nina Grześ	1931	21.X.1998
2.	Anna Filipczuk, rod. z Biendziuhi	1939	21.X.1998
3.	Maria Mojsak	1933	21.X.1998
4.	Halina Parfieniuk-Drobot	1939	21.X.1998
Zareczani / Zarzeczany			
1.	Anna Gogiel	1912	7.IX.1998
2.	Jan Gogiel	1917	7.IX.1998
3.	Zofia Gogiel, rod. z Żedni	1918	7.IX.1998
4.	Luba Józwowicz	1931	7.IX.1998
4.	Nina Jurczuk, rod. z Łapicz	1939	7.IX.1998
5.	Anna Tarasewicz	1914	7.IX.1998
Zubry / Zubry			
1.	Walentyna Łukaszewicz	1923	23.I.1998
2.	Olga Siemionczyk	1931	23.I.1998

Alfabetyczny wykaz pieśni

Babroŭniki / Bobrowniki

1. Chodzić dziewańka – *Zofia Cecerko*
2. Czyrwona kalina – *Maria Ciniewska*
3. Kałychanki (3 + 1) i Zabaŭlanki (2) – *Zofia Cecerko*
4. Oj, miesiacze – *Zofia Cecerko*
5. Oj tam, ŭ czystum poli – *Zofia Cecerko*
6. Oj, u poli try duby – *Zofia Cecerko*
7. Oj, u sadu – *Zofia Cecerko*

Komataŭcy / Chomontowce

1. Bywali dni – *Agata Popielnicka*
2. Pajechaŭ Jasio – *Agata Popielnicka*
3. Ŭ sadu jahada – *Agata Popielnicka*

Haradok / Gródek

1. A, daj Boże – *Nina Szeremeta, Nadzieja Dudzik*
2. Chodzić pawa – *Nadzieja Dudzik*
3. Cicha ŭ sialanskaj chacie – *Nadzieja Dudzik*
4. Dażali żyto – *Nadzieja Dudzik, Nina Szeremeta*
5. Jak ja była mała – *Nina Szeremeta*
6. Jurja-Jurjaszu – *Nina Szeremeta*
7. Kalina-malina – *Nina Szeremeta*
8. Kałychanka (1) i Zabaŭlanki (3) – *Nina Szeremeta*
9. Kawała zieziula – *Nina Szeremeta*
10. Koszka łożki myje – *Nina Szeremeta*
11. Kuma maja – *Nina Cywoniuk*
12. Mużyk żyta pradawaŭ – *Nina Szeremeta*
13. Na wulicy szum – *Nina Szeremeta*
14. Ni płacz – *Nina Szeremeta*
15. Nie pytaj – *Nina Szeremeta*
16. Oj, pajdu ja łuham – *Nadzieja Dudzik*
17. Oj, pajdu ja panad łuham – *Nina Szeremeta*
18. Oj, pjana ja – *Nina Szeremeta*
19. Oj, ty dumała – *Nina Szeremeta*
20. Oj, wy kumańki – *Nina Cywoniu*k
21. Paszoŭ kum – *Nina Szeremeta, Nadzieja Dudzik*
22. Paszoŭ moj mileńki – *Nina Szeremeta*
23. Raz pasłała mienie mać – *Nina Szeremeta, Nadzieja Dudzik*
24. Tonka kanapielka – *Nina Szeremeta*

25. Wiesioła biesiedaczka – *Nina Cywoniuk*
26. Wjasioły dzień – *Nadzieja Dudzik*

Kałodna / Kołodno

1. A ŭ poli wierba – *Olga Lenkiewicz*
2. Bywajcie zdarowy – *Olga Lenkiewicz, Walentyna Bursa*
3. Chryścinnyja prypieŭki (16) – *Olga Lenkiewicz*
4. Czerwonaja kalina – *Olga Lenkiewicz*
5. Dożali żyto – *Olga Lenkiewicz*
6. Ej, tam na górze – *Olga Lenkiewicz, Walentyna B*ursa
7. Kałychanki (3) – *Olga Lenkiewicz*
8. Leciełа zieziula – *Olga Lenkiewicz*
9. Oj, chacieła mienie mać – *Konstanty Doroszkiewicz*
10. Oj, pamierła matulka – *Antoni Kozłowski, Aleksandra Grycuk, Olga Cimochowicz*
11. Oj, tonka kanapielka – *Olga Cimochowicz*
12. Siwa-raba zieziuleńka – *Olga. Cimochowicz*
13. Tam, u poli wierba – *Antoni Kozłowski*
14. Tam, za reczkaj – *Antoni Kozłowski*
15. Tam ża, u poli – *Antoni Kozłowski*
16. Ŭ niszczasnu hadzinańku – *Walentyna Bursa*
17. W zielonym gaiku – *Olga Lenkiewicz, Walentyna Bursa*

Mielaszki / Mieleszki

1. A, daj Boża – *Luba Łowicka, Maria Kozioł*
2. Aświjaciŭ darohu miesiac – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
3. A ŭ poli pszanica – *Nina Łowicka*
4. Ci ja tabie – *Zespół Folklorystyczny*
   (A z sierady na czaćwier) – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
5. Ci ja ŭ muza nie żana – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
6. Ciomna noczka – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
7. Ci świet, ci świtaje – *Zespół Folklorystyczny*
8. Ci ŭsie łuhi – *Nina Łowicka*
9. Chłopcy rybałoŭcy – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka, Zofia Petelska*
10. Ciakła reczka – *Zespół Folklorystyczny*
11. Dobry wieczar, panieneczko – *Nina Łowicka*
12. I ty tut – *Luba Łowicka*
13. Iszła nasza Oleńka – *Luba Łowicka*
14. Jawor nad wadoju – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
15. Ja ŭ harodzi – *Zespół Folklorystyczny*

16. Ja ŭ niadzielu pju – *Grupa kobiet*
17. Ja ŭ sieradu radziłasia – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
18. Kala młyna – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
19. Kala młyna wada – *Zespół Folklorystyczny*
20. Kala reczki – *Zespół Folklorystyczny*
21. Kałychanki (2) – *Nina Łowicka*
22. Kamysz traszczyć – *Luba Łowicka*
23. Kruhom – *Luba Łowicka*
24. Kuma maja – *Nina Łowicka*
25. Maci doczku karała – *Zespół Folklorystyczny*
26. Miesiac na niebie – *Zespół Folklorystyczny*
27. Niasie cioszcza wodu – *Zespół Folklorystyczny*.
28. Ni żałuj, Panie – *Luba Łowicka*
29. Oj, ciomna chmara (Basota) – *Zespół Folklorystyczny*
30. Oj, kazaŭ mnie baćko – *Zespół Folklorystyczny*
31. Oj, mamońko, wisznia – *Zespół Folklorystyczny*
32. Oj, syraja huska – *Zofia Petelska*
33. Oj, szto ż to za szum – *Nina Łowicka, Zofia Petelska*
34. Oj, śwjaci ty – *Zespół Folkorystyczny*.
35. Oj, ty dumała – *Nina Łowicka*
36. Oj, wyjdu ja – *Luba Łowicka*
37. Oj, wysoki nasz karawaj – *Nina Łowicka, Zofia Petelska*
38. Pajechaŭ kazaczak – *Nina Łowicka*
39. Palić maci – *Zespół Folklorystyczny*
40. Pasieju huroczki – *Zespół Folklorystyczny*
41. Pawjaczerajmo – *Luba Łowicka*
42. Pawiej wietru – *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
43. Rasa żyto rasiła – *Luba Łowicka*
44. Sławiejku maleńki – *Luba Łowicka*
45. Stajić hara wysokaja, *Walentyna Doroszkiewicz, Nina Łowicka*
46. Syn u matańki – *Zespół Folklorystyczny*
47. Tam, na hrebli – *Zespół Folklorystyczny*
48. Tam, pad hajem – *Zespół Folklorystyczny*
49. Tam, u poli wjarba – *Zespół Folklorystyczny*
50. Tonka kanapielka – *Nina Łowicka, Zofia Petelska*
51. Ŭ Pegeery ja była – *Zespół Folklorystyczny*
52. Ŭże sonca nizieńko – *Zespół Folklorystyczny*
53. Zachacieła stara baba – *Zespół Folklorystyczny*
54. Zataptali koniki – *Luba Łowicka*
55. Żywu ŭ Niamieczczynie – *Zespół Folklorystyczny*.

Padazierany / Podozierany
1. Ci minie matula – *Walentyna Bujko*
2. Dażali żyto – *Walentyna Bujko*
3. Kałychanki (2) – *Lidia Bura*
4. Kałychanki (2) – *Walentyna Bujko*
5. Kawała ziaziula – *Walentyna Bujko*
6. Muż pajechaŭ – *Lidia Bura*
7. Oj, charoszy nasz karawaj – *Walentyna Bujko*
8. Oj, jak ciażko – *Walentyna Bujko*
9. Oj, u lesi – *Walentyna Bujko*
10. Pryszoŭ kum – *Lidia Bura*
11. Syraja huska – *Lidia Bura*
12. Świakruch – *Lidia Bura*
13. U miesiacy wieraśni – *Walentyna Bujko*
14. Za nawymi kletaczkami – *Włodzimierz Bura*

Skrablaki / Skroblaki
1. Oj, ty dubie kuczerawy – *Katarzyna Dudenko, Nadzieja Żamojda*
2. Szumjać wierby – *Katarzyna Dudenko, Nadzieja Żamojda*
3. Syraja huska – *Maria Naliwajko*
4. Tam, kala reczki (Hałota) – *Katarzyna Dudenko, Nadzieja Żamojda*
5. Tonka da, kanopielka – *Katarzyna Dudenko*
6. Zazwinieli kluczy – *Katarzyna Dudenko, Nadzieja Żamojda*

Swisłaczany/ Swisłoczany
1. A maja ż ty, matuleńku – *Zinaida Makarewicz, Raisa Petelska*
2. Ażaniŭsia stary dzied – *Zinaida Makarewicz*
3. Kałychanki (3) – *Zinaida Makarewicz*
4. Lacieła ziaziula – *Zinaida Makarewicz, Raisa Petelska*
5. Oj, dziaŭczyna – *Zinaida Makarewicz, Raisa Petelska*
6. Oj, wyjdu ja – *Raisa Petelska*

Waliły Wjoska / Wieś Waliły
1. Baba Ksiuta – *Zinaida Tarasewicz*
2. Czamu minie – *Zinaida Tarasewicz*
3. Wierba kudrawaja – *Zinaida Tarasewicz*

Wiejki – pieśni od p. Wiery Worony
1. Dażali żyto – *Wiera Worona*
2. Jecha kazak – *Wiera Worona, itd.*

3. Na dware ciomno (Basota) –
4. Oj, charoszy karawaj –
5. Oj, kumie –
6. Oj, mamieńka, wisznia -
7. Oj, pajdzi –
8. Oj, pjana ja –
9. Oj, wydu ja –
10. Oj, wyjdu ja zamuż –
11. Pieśni maje –
12. Pili ludzi harelicu –
13. Tam, pad hajem –
14. Tam, u poli kryniczańka –
15. Ty, dziaŭczyna –
16. Ty saroka i A ja swaju – dźwie prypieŭki

Załuki

1. A, dzie jedziesz – *Maria Mojsak*
2. Da boru darożka – *Anna Filipczuk*
3. Da boru darożka – *Nina Grześ, Maria Mojsak, Halina Parfieniuk*
4. Dobry wieczr wam – *Nina Grześ, Maria Mojsak*
5. Ciacze reczka – *Maria Mojsak*
6. Ej, susiedzi – *Grupa kobiet*
7. Kum da kumy pryjechaŭ – *Grupa kobiet*
8. Małady Jasiu – *Maria Mojsak*
9. Oj, czyje ż to prydanańki – *Grupa kobiet*
10. Oj, kum – *Grupa kobiet*
11. Oj, ni płacz – *Nina Grześ, Maria Mojsak*
12. Oj, pajdu ja polam – *Grupa kobiet*
13.O, mój bacieńku – *Anna Filipczuk*
14. Pałożniczku miła – *Grupa kobiet*
15. Piecie ludzi – *Grupa kobiet*
16. Pryszoŭ kum – *Grupa kobiet*
17. Tam, dzie bystraju... – *Grupa kobiet*
18. Wjarba – *Grupa kobiet*
19. Wjasiela – *Grupa kobiet*
20. Za szto pjem – *Grupa kobiet*

Zareczani / Zarzeczany

1. A ty dumała – *Anna i Zofia Gogiel*
2. Bystraja reczka – *Luba Józwowicz*

3. Chmarycca – *Zofia Gogiel, Nina Jurczuk*
4. Cieraz sad – *Nina Jurczuk*
5. Ci ja tabie – *Luba Józwowicz*
6. Czerez sad – *Anna Tarasewicz*
7. Czyrwona kalina – *Anna i Zofia Gogiel*
8. Dażali żytko – *Luba Józwowicz*
9. Idzi, Handzieńko – *Anna Tarasewicz*
10. Iszła ciomna chmara – *Jan Gogiel*
11. Kałychanki (3) – *Zofia Gogiel*
12. Maściła ścieżki – *Anna Tarasewicz*
13. Oj, pajdu ja da brodu – *Zofia Gogiel, Nina Jurczuk*
14. Oj, pjana – *Zofia Gogiel*
15. Oj, ty dumała – *Luba Józwowicz*
16. Oj, wy kumańki – *Zofia Gogiel, Luba Józwowicz*
17. Oj, skol – *Anna Tarasewicz*
18. Pa dalini – *Zofia Gogiel*
19. Pryszoŭ kum – *Zofia Gogiel*
20. Samalot lacić – *Nina Jurczuk*
21. Tonka kanapielka – *Zofia Gogiel, Luba Józwowicz*
22. U niadzielu pju – *Zofia Gogiel*
23.Zabaŭlanki (2) – *Luba Józwowicz*
24. Zaściłaj, maci – *Anna Tarasewicz*

Zubry

1. Dażali żyto – *Walentyna Łukaszewicz*
2. Hyla, biełyja husi – *Olga Siemiomczyk*
3. Iszoŭ kum –*Walentyna Łukaszewicz*
4. Jak ja skaczu – *Walentyna Łukaszewicz*
5. Jak pajdu ja – *Olga Siemionczyk*
6. Kałychanka – *Walentyna Łukaszewicz*
7. Syraja huska – *Walentyna Łukaszewicz*
8. Tam, u sadu – *Olga Siemionczyk*

Spis treści